

IJA # 1318

ספר זכרון טוב: סדר תפלה לראש השנה

Sefer Zikaron Ṭov: Seder Tefilah le-Rosh ha-Shanah

Baghdad, 5668 (1907 or 1908)

בשלישה פרחים פרק

רביעי

תענית

עין משפט
נר מצוה
ר' אומר דולג. פ' הראשון קורא ונראש הפרק ג' פקוקים וסמי
פאין לו כי חס סמי פקוקים ודלג פקוק אחד וקורא ונוס
פקוק הראשון וכן מני בראשי חסמי ודלגין ופקוקים ס' יהודה
בר נתן ואמאי ודלגין אעמי אינו קורא לנעלה בפרקא דהס בצבת
בחס' וקורא הוא ונראש חס

אומר אלי (תענית לג) חע"ם פעיקר
הפרקא אינו ונחלה כי חס ופסק
לך (סס לד) וי"ל דו"ה הוא קורא
חאס בפרקא של ונעלה לפי סכל
אותה הפרקא ונחשני צמד ענייני'
אבל פרקא דכ"ח לעיל וינה לא
ונחשני כלל ומחד עניינא ולכך אינו
קורא בפרקא של ונעלה חלל דולג
ונחש ראיס לנחשניו חסא דלא
קריין בכל שבת וצבת פרקא של
שבת כמו שאלו עושין צי"ע שאלו
קורין פרשיות לפי הנחשני לפי
פאין בפרקא של שבת שלקס
פקוקים דאין לומר שכלב לעיל
דלא הו נחש עניינא:

גזרה וטוס הסכסין וסיולאין.
פ"י טהכססין שלח ראו
הכאסין פקרא שלקס פקוקים
וינאו סמי פקורא פקוק אחד
ונלעלה יאורו פקוראסין לא
קרא חלל סמי פקוקים וסיולאין
כפסראסין קורא שלקס פקוקים
אינו עטייר חלל סמי פקוקים איכא
גזירה וילאין דקצרי תאי סמי קגיא
ליס צפני פקוקים: מה

ואנשי מעמד מתכנסין לבית הכנסת ויושבין ר' תעניות בשני בשבת בשלישי
וברביעי ובחמישי בשני על יורדי חים בשלישי על חולם מדברות ברביעי על
אסכרא שלא תיפול על התינוקות בחמישי ול עוברות ותינוקות עוברות שלא
יפילו מיניקות שיניקו את בניהם ובערב שבת לא היו מתעניין מפני כבוד השבת
ק"ו בשבת עצמה באחד בשבת מ"ט לא ר' טמואל בר נחמני אמר מפני שהוא
שלישי ליצירה ריש לקיש אמר מפני נשמה יתירה דאמר ריש לקיש נשמה
יתירה ניתנה בו באדם בע"ש כמוצאי שנת נוטלין אותה ממנו שנאמר שבת

וחלקום והעמידו על עשרם וארבע בללום ונתנום
בקלפי בא ידעה ונמל חלקו וחלק חבריו שש
בא [חרים] ונמל חלקו וחלק חבריו שש וכן
פשחור וכן אימר וכן ונתנו נביאים שביניהם
שאפילו ("יהודים) ראש משמר עולה לא ידחה
ידעיה ממקומא לא ידעיה עיק' ("יהודים) מפל
לו: וישראל שבאותו בשמר מתכנסין בעריהן
וקורין במעשה נראשית מנהגי מילי א"ר יעקב
בר אחא אמר וב אסי אלמלא מעמדות לא
נתקיימו שמים וארץ שני ויאמרה' אלקים במה
אדע כי אירשנה אמר אברהם רבש"ע שמא
ישראל חושאין לפניך אתה עושה להם כדור
המבול וכדור הפלגה אמר לאו אמר לפניו רבש"ע
הודיעני כמה אירשנ' אמר לו קחה לי עגל'
משולשת ועז משולשת וגו' אמר לפניו רבש"ע
תניח בזמן שבינו המקדש קיים בזמן שאין בית
המקדש קיים מה תהא עליהם אמר לו כבר
תקנתי להם סדוקרבות נזמן שקוראין בהן לפני
מעלה אני עליהם כאלו הקריבום לפני ואני
מוחל להם על כל עונותיהם ת"ר אנשי משמר
היו מתפללין על קרבן אהיהם שיתקבל ברצון

וחלקום והעמידו על עשרם וארבע בללום ונתנום
בקלפי בא ידעה ונמל חלקו וחלק חבריו שש
בא [חרים] ונמל חלקו וחלק חבריו שש וכן
פשחור וכן אימר וכן ונתנו נביאים שביניהם
שאפילו ("יהודים) ראש משמר עולה לא ידחה
ידעיה ממקומא לא ידעיה עיק' ("יהודים) מפל
לו: וישראל שבאותו בשמר מתכנסין בעריהן
וקורין במעשה נראשית מנהגי מילי א"ר יעקב
בר אחא אמר וב אסי אלמלא מעמדות לא
נתקיימו שמים וארץ שני ויאמרה' אלקים במה
אדע כי אירשנה אמר אברהם רבש"ע שמא
ישראל חושאין לפניך אתה עושה להם כדור
המבול וכדור הפלגה אמר לאו אמר לפניו רבש"ע
הודיעני כמה אירשנ' אמר לו קחה לי עגל'
משולשת ועז משולשת וגו' אמר לפניו רבש"ע
תניח בזמן שבינו המקדש קיים בזמן שאין בית
המקדש קיים מה תהא עליהם אמר לו כבר
תקנתי להם סדוקרבות נזמן שקוראין בהן לפני
מעלה אני עליהם כאלו הקריבום לפני ואני
מוחל להם על כל עונותיהם ת"ר אנשי משמר
היו מתפללין על קרבן אהיהם שיתקבל ברצון

ואנשי מעמד מתכנסין לבית הכנסת ויושבין ר' תעניות בשני בשבת בשלישי
וברביעי ובחמישי בשני על יורדי חים בשלישי על חולם מדברות ברביעי על
אסכרא שלא תיפול על התינוקות בחמישי ול עוברות ותינוקות עוברות שלא
יפילו מיניקות שיניקו את בניהם ובערב שבת לא היו מתעניין מפני כבוד השבת
ק"ו בשבת עצמה באחד בשבת מ"ט לא ר' טמואל בר נחמני אמר מפני שהוא
שלישי ליצירה ריש לקיש אמר מפני נשמה יתירה דאמר ריש לקיש נשמה
יתירה ניתנה בו באדם בע"ש כמוצאי שנת נוטלין אותה ממנו שנאמר שבת

וחלקום. לכ"ד וכחצו כתי טל כל אחד ואחד בחלק: בללום ונתנום מסורת הש"ס
בקלפי. כחצו על כ"ד חסיכה קלף ראשי ומעורות שחלקו מוארון
ד': בא ידעיה. ומעורה של ידעיה' צל אחד וסין ונועל חלקו וחלק
ס' חסיכו' קלף דהו לכו טס ומי פסיס עולה צידו ראשון סיה
לצבת ראשונה פצקדן פסן עולין תורה אור

צידו זו אחר זו כך היו עובדין
בצבתותיהן זו אחר זו: וכך התנו.
שאפילו *יהודי' פסיס צוקדס
ראשון ראשון לנחשנות עולה מן
הגולם: לא ידחה ידעיה. סואיל
ונחלה לא עלה *יהודי' חלא [לי יסויניצ]
כל ומעורות הכעשות וידעיה
קודמו' לעצוד' *ליהודי' *ויסויניצ [לי יסויניצ]
צא ועובד אחריסן צוקוס ונשמר
אחר ופסס דידיעיה עושין אותן ס'
שלא להצבו צוטמור': א"ר אסי
לפי שאלמלא מעמדות. עיסקי
קרבנות שישלח עושין סן סו
כלים צחנאן ונחשן כלים פסיס
וארץ העוונדים צזכותן אין ונחשין
כו': כאנשי דור הגבול. פנחאס
פסן כלין אין העולם ונחשין
וסואיל טעל עיסקי קרבן העולם
עוונד לכך קורין חכמי מעונד צעריסן
צונעס' צראסית: כבר תקנתי להם
כו'. כל זמן שקורין צהן כו'. וסיכא
ליף לה להאי גימנוס: ת"ר אנשי
משמר מתפללין על קרבן אחיהן.
חנידים טככל יוס. חכמי ונחשן
אותן כ"ד פסיו צעריסן: בשני על
יורדי הים. דכתי' צפני (צראסית
ח) יהי נקיע צחוק סוסי ולרין
לסזכיר וללכות על הדצר: בשלישי
על הולכי מדברות. דכתי' וסלאס
סיצקס חסי' ראו יצקס לסולכיס
שלא יזוקו מפני סיות נעות: ברביעי
על האסכרא. טבו חתלו סנחורות
וכתי' ציס (סס) יהי וסלות
נארת כתי': ועל עוברות כו'.

מגלה ד' לב:
[ע"ס]
[ע' סוס]
מגילה כח.].

[מס' פסחים]
סי' ע"ט]

בשלושה פרקים פרק

סמורת השמים מאי קאמר. דקא צעי וואי כינסו ונענדות ונייתי קרל את קרצני לחמי לאסי וגו' הכי קאמר אלו הן מעמדות. דלקמן ונענאל וואי חקון ונענדות לפי סגל' לו את צני יסרלל וואנרת אליהם את קרצני לחמי לאסי וגו' ה"ג חנו רצנן כ"ד ונענדות סוי צל"י וי"צ ציריחו י"צ ציריחו צחונים נפיסי

תורה אור

אי מה משרת בעל מום מום לא "הא איתקיש ל לקולא אקיש לחומרא ולקולא: אלו הן מעמדות ישראל כו' מאי קאמר אי מה משרת בעל מום מום לא "הא איתקיש ל לקולא אקיש לחומרא ולקולא: אלו הן מעמדות ישראל כו' מאי קאמר כ"ד סוי י"צ ציריחו: ה"ג הגיע זמן השמור חלי השמור עולם לירושלים וחלי השמור עולם ליריחו כ"ד סקספו מים וזון לחימה צירושלים. כלומר כילד סוי י"צ ציריחו כסגניע זמן השמור לעלו לירושלים צצבת מחלקים חכסי השמור חליין סולכין לירושלים לעבדה וחליין סולכין ליריחו סקסוכ לירושלים ונחקין סס מים וזון לחימה וכך עושין כל סכ"ד ונענדות נמלל י"צ ציריחו. ל' חסר לא כסירל לי: מעבבן את הקרבן. אס חין ונעמד וכולן צירושלים כדתקן (לעיל ד' כו.) על כל שמור סיס ונעמד צירושלי סל כסנים לויס ויסרללים כיון דכולסו צעלים צעיין דליסוי כמוסו על גצי עבודס: וכלי שיר מעבבין ליריחו את הקרבן. פלוגתא צטילתי וסכ' סוכס (ד' כ'): וצערכין (דף יא) ונפרסת: עיקר שירה בסה. וכלי לצקווי קלל צעלמל וכיון דליכא לויס לא ונעכז וסוס כלי סיר: עיקר שירה בכלי. אצוב וכן צס' סחליל (סס): ארבעה מאלעור. וצכיו סל אלעור סעסס וסן ד' ונעמדות וגורלל גנר לס: הטה יסר דור וסמואל הרואה באמונתם. דס' ס' בשנ' הארבעים למלס וסיוצתל דרב סנאל דלנר סמואל ס' מתיבי *משה תיקן להס

(צירוף יס כ"ד חלק עמוד מירושלים וחלי עמוד ויריחו וירין ציבור כב להעמיד סנוססל סלחיסיה)

סוכס דף כא. [עכין יס. ע"ז מו.]

זכרון טוב

סדר תפלה לראש השנה כמנהג קק ספרדים ומנהגי בגדאד ואגפיה

נרפס באותיות גדולות ונייר רבן וסדרים ישרים וגם כמה הוספות וכיאורים ואין להאריך בספורים כי תקצר הידיעה מהכיל הדברים כאשר עיני הקורא תחזינה מישרים וה' יעזרנו עד כבוד שמו להרפים כהנה וכנהה ספרים יקרים ומאושרים אמן:

אנשבע ברכצת נו' 171 מן נצ' ארת א מעארף א גלילה

פה בגדאד יע"ה

שנת

סחל אנה וברכותיה לש"ק

ברפוס ח' עזרא דנגור ס"ט

זה ספר זכרון טוב סדר תפלה לראש השנה

פוקו חזו יראו

צדיקים וישמחו ויעלוזו אשר הכינותי וסדרתי לעם זו
יצרתי לי עם ישרים ונזע מאושרים עם פירושים ברורים
ודעת קדושים למסכת ר"ה ולפיוטים לתפלת טוכף יקרים
מפו מעשה חרשים גם פזמונים נחמדים מחכמי הראשים
בסדר נכון שלא יצטרך הקורא לדלג ולהפיש בהראש עד
השרשים וסדר יהי רצון לסימנא טבא לאנשים ולנשים
ועוד הנחתי בהמו זכרונה מעין שלש וכדר קידוש היום דבר
אשר לא היה בסרורים הקודמים ישנים עם חדשים ואותיות
גדולות זכות וכהירות הכל מפורשים והראיתיהו להרהג מעוז
ומגודר כקשרת כמהדר ח"ר יוסף חיים נר"ו לעד
וקלסני עליו והניד בשבתו בקהל עם כדושים
אשר ידריש מדי שבת כשכתו ברוב עם ונאספים שם בחורים
וישישים שכל איש יביאהו ל ביתו להתפלל בו ובפרט זחזונים
כדי שלא יהיו אנודות אנודות ולידע מה יעשה ישראל קדושים
וה' יעזרנו על דבר כבוד שמו להוציא מתחת ידינו
דבר מתוקן בסדר ומשטרים עד יבוא גוא
צדק וכסאו יהיה נכון לדור דורים
יראו עינינו וישבת לבנו ויטה
שלום לנו כנהריב
אמן ב"ר
כה דברי המצפה לישועת ה' ונור יגור
עזרא ראיבן דנגור ס"ט

דיני ערב ר"ה

א תקנו להקטנות ערב ר"ה כדי שיכנס האדם לעש"ת בהקטנה ושכרון לב כי
הקטנות עושה בהקטנה בגוף האדם ורוב לבו כהגו בהקטנות זה טוב
שכל אדם ינהוג בהקטנות זה חוץ מחלוש הרבה וקן וקטן
ב מי שלא ישן בליל ער"ה יכול לאכול עד עמוד השחר אבל מי שישן לא
יאכל אחר שיהי ורק משקה של קטניות מותר קודם ע"ה
ג אין תוקעין בער"ה לא ביום ולא בלילה ואין כופלים על פניהם בערב ר"ה
ד אבל במנחה שלפני כופלים ואומרים ורזו דהא בליל ער"ה או ורזו וסליחות
ה וסליחות לילך בער"ה על הקברות ולומר בקשות ואל ישם מנגמתו בגד המתים
והא יתפלל להש"ת שיתן לו רחמים בזכותם ויוכל להשתטע על קבר הדריק
וילאמר הריני מבקש מנפש הדריק הקבור פה שתתפלל עלי לפני הק"ב כו"ך
ה מסתפרין בער"ה ועווב להסתפר קודם חלות וכוהגים לטובל בער"ה משום קרי
ומשום עומאם דתשמיש המטה וגם כדי לקבל הארת קדושת י"ט של ר"ה לחג"ול
לכן טובלה א' וכוין בה בשביל עתה ב' וכוין בה לתיוקן הכעס ג' למתק
הרין והגבורה בהקדים ד' לפשוע מעליו בגדי החול וכוין תכלה שם
וקללותיה ס' לקבל עליו הארת קדושת יום הזכרון וכוין תכל שם וברכותיה
והוא אכוס שלא יוכל לטובל ושפוך על גופו תשעה קבין מים בחיותו
ז עומד ערום ויבוא אדם א' וישפוך עליו המים מראשו ועד רגליו וקב הוא
תל"ב דרהס כי כל קב ד' לגוין וסלוג שש ב"מס והפ"ס י"ח דרהס ואם
אין לו כלי א' שיכיל ט' קבין יחלקם בשנים או ג' כלים ולא יותר ויזכר
לשפוך הכ' קודם סיום קלות הראשון וכן יעשה בג'
ח אם גם זה אינו יכול לעשות טוב שיעול דיו מ' פעם וכן הסדר יערה
תחלה על יד ימין פ"א וכוין באות א' של שם ע"ב וכן פ"א על יד שמאל
וכוין ג"ב באות א' של שם ע"ב ועוד יערה פ"ב על ימין וכוין באות
ב' דשם ע"ב וכן על יד שמאל וכן עו"הר עד עשרה פעמים ויחזור
ויערה עשרה פעמים בזה א"ח על ימין וכוין בכל פעם באות א'
מעשרה או דשם ע"ב על הסדר ויערה ג"כ עשרה פעמים על יד שמאל
ויכוין כנו' (שם ע"ב יוד הי ויו הי)

ח יזכר בתפלת המנחה כי הוי תפלה אחרונה של סוף השנה
ט לא יאכלו בר"ה דבר חמוץ ולא תבשול מבושל בדבר חמוץ וכן יזכרו
מפירות חמוצים ולא יאכל פרי שלם כגמר ביסולו ומנחה טוב לאכול
בשר שמן ומיני מתוקה לסימנא טבא כמ"ש בעזרא א' אכלו משמנים
ושתו ממתקים כי קדוש היום לארוננו ול תעלבו כי חרות ה' היא
מעוכם דפסקו זה כאמר על ווס ר"ה
י לובשים לבנים בר"ה באמונתו ובעתותיו בחסדיה ש"ה שזכה בדין
יא יזכר שלא יכעס דמלכד חומר איסור הכעס שהוא קשה בכל זמן וזמן
הוא ביום ר"ה אינו סי' טוב לאדם והאשה צריכה להיות זריחה לערוך
השלחן ולכסותו במפה ופה קודם שיבוא בעלה מכ"הכנ כדי שכתו
ימלא השלחן ערוך והוא לסי' טוב אך אם נזרמן שבת ולא ראה הש"ע
לא יתקועט עם אשתו ויכעס דהכעס הוא סי' רע ביותר אלא
יסבול ולא יקפיד אפי' בלב
ר"ה ב

יב אם חל עבולה מלוה בלוי ר"ה ישמש ויטבול בבקר * והמתקשר לרחות
התשמש של עבולה מלוה ה"ו חסור שוטה * ואפי' אם אינה עבולה של
מלוה אם רואה שנתעוררה תאותו הרבה על אשתו ישמש ויטבול בבקר
כדי שלא יבוא ח"ו לירי עומאת קרו וכל איש ידע בכפשים *
יג שני ימים של ר"ה קרושה א' הן וביאה שכולה בזה אסורה בזה וכן הניכור
או נתלש בזה אסור בזה * ואם ר"ה חל יום ה"ו אסור גם בשבת שאחריהם *
יד און ישנים ביום ר"ה ויתעורר משנתו קודם עלות השחר * ואם יש לו כאב
הראש או שחר מיוחד שמורכב לישן ביום יתאפק וישן אחר חלות היום *
דיני עירובי הבשילין

טו אם חל ר"ה ביום ה"ו לא יבשל לכתחלה ללורך שבת בקרורה כפני
עלמא ועל ידי עירוב מותר *
טז ענין העירוב שיתקן מע"ע פת ותבשיל * ושיעור הפת י"ח דהס
והתבשיל ע' דהס * והתבשיל טוב לעשותו בינה שלוקה קשה כדי
שתתקיים עד ליל שבת *
יז מותר להניח העירוב ערב ר"ט אפי' ספק חשכה ואם התפלל ערבית או
שאלו ברכו וזכר אע"פ שעדיין יום לא ינח עירוב אלא יסמוך על
הזון או על רב העיר שמוכה ומערב בשביל כל בני העיר *
יח אע"פ שהניח העירוב אינו יכול לבשל מיום חמישי לשבת *
יט כשתייר ממנו ביות * אבל אם נאכל או נאכר הפת און בכך כלום *
כ ש"ץ יעשה עירוב בשביל מי ששכח או נאכס ולא הניח עירוב או נאכר
עירובו קודם שבושל לשבת וזכה אותו על ידי אחר * והזוכה לריק שיגביה
העירוב טפח ויאמר אני זוכה בזה העירוב ונטעל מיר הזוכה ומכרך ברכת עירוב ויאמר
ברין עירובא וכי' ויוסיף לנא ולכל בני העיר הזאת *
כא אינו יכול לסמוך עלמנו על עירוב הש"ץ אלא מי ששכח או נאכס או
הניח עירובו ונאכר *
כב אין לזכות ע"י בנו ובתו השמוכים על שלחנו וכן ע"י אשתו אבל יכול
לזכות ע"י בנו הגדול ואינו סמוך על שלחנו וכן ע"י בנו שיש לו
אשה אע"פ שסמוך על שלחנו *
כג אם הוא שוחט יאמר ג"כ ולאשחוטיו * ואם לא אמר אינו מעבב שחוט
בכלל ולמעבד כל לרבינא *
כד אחר שהכין לרבי שבת והעמיין והרלוק הנרות יכול לאכול העירוב אבל
מ"מ מלוה מן המוכתר להניחו בלוי שבת וביום שבת לחם משנה
ובשעורה שלישיית יבלט עליו *
ברוך אתה יהוה יארהננוי איהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו על
מצות עירוב :

בדין עירובא יהא שרי לנא ראפויי
ולבשוריו לאטמוני ולאשחוטיו ולאדרוקי
שרגא ולמעבד כל צרכנא מיום טוב
לשבת : לנא ולכל בני העיר הזאת :

פתיחת איהו הנביא ז"ל

ויהי נועם יי איהנו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו :

פתיח איהו הנביא זכור לטוב ואמר רבון עלמין
דאנת הוא חד וקא בחשבון * אנת הוא עלאה
על פר עקאין * סתימא על כל סתימין * לית מחשבה
תפיסא כך בלד * אנת הוא דאפקת עשר התקונין
וקרינן לון עשר ספירן דאנהגא בהון עלמין סתימין
דלא אתגלין ועלמין דאתגלין * וברוין ארובסיאת
מבני נשא * ואנת הוא דקשיר לון ומיחד לון * ובגין
דאנת מרגאון פר מאן דאפריש חד מן חבריה
מארין עשר אתחשוב ליה בארו אפריש כך * ואלין
עשר ספירן איננו אזרין בסדרן חד אריה וחד קצר
וחד בינוני * ואנת הוא דאנהיג לון * ולית מאן
דאנהיג קך לא לעיקא וקא לתתא וקא מכל סטרא *
לבושין תקנת לון דמניהו פרחין נשמתיין לבני נשא *
וכמה גופין תקנת לון דאתקריאו גופא לבני לבושיין
דמכסיין עריהון ואתקריאו בתקונא דא * חסד דרועא
ימינא * גבורה דרועא שמאלא * תפארת גופא נצה

והוד תרין שוקין * יסוד סיומא דגופא אות ברית קדש
מלכות פה תורה שבעל פה קרינן לה * חכמה מוחא
איהו מחשבה מלגאו * בינה לבא ובה הלב מבין * ועל
אלין תרין בתיב הנסתרות לין אלהינו * כתר עליון איהו
כתר מלכות * ועליה אתמר מגיד מראשית אחרית * ואיהו
קרקפתא דתפלי * מלגאו איהו יוד ה"א וא"ה"א דאיהו
אורה אצילות * איהו שקיו דאיגנא בדרועיו וענפוי
כמאי דאשקי לאיגנא ואתרבי בההוא שקיו :

רבין עלמין אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות
דאשקי לאיגנא בההוא נביעו * וההוא נביעו
איהו כנשכתא לגופא דאיהו חיים לגופא * וכך לית
דמיון ולית דיוקנא דגפא מפל מה דלגאו ולבר ובראת
שמיא וארעא * ואפקת מנהון שמשא וסיהרא וכוכביא
ומזלי * ובארעא איגנין ורשאין ונגהא דעדן ועשבין
וחיון ועופין ונונין ובעירין ובני נשא * לאשתמודעא בהון
עלאין ואיך יתנהגון בהון עלאין ותרתאין * ואיך
אשתמודען מעלאי ותרתאי * ולית דיבע בך כלל * וכר
מינך לית יהודא בעלאי ותרתאי ואנת אשתמודע ארון
עד כלא * וכך ספירן כל חד אית ליה שם ידיע * ובהון
אתקריאו מלאכיא * ואנת לית לך שם ידיע דאנת הוא
ממלא כל שמהן ואנת הוא שלימו דכלהו * וכך אנת
תסתלק מנהון אשתארו כלרו שמהן כגופא בלא
נשמתא אנת חכים ולא בחכמה ידיעא * אנת הוא מבין
ולאו מבינה ידיעא * לית לך אחר ידיעא אלא
לאשתמודעא תקפך וחילך לבני נשא * ולאחזאה לון
איך אתנהיג עלמא בדינא וברחמי דאיגון צדק ומשפט

כפום עובדיהון דבני נשא * דין איהו נבנורה משפט
עמודא דאמצעיתא * צדק מלכותא קדישא * מאוני צדק
תרין סמכי קשוט * הין צדק אות ברית כלא לאחזאה
איך אתנהיג עלמא * אבל לאו דאית לך צדק ידיעא
דאיהו דין * ולא משפט ידיעא דאיהו רחמי * ולא
מפל אלין מדות כלל :

קום רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך * דהא רשותא
אית לך לגלאה רזין טמירין על ידך מה דלא
אתיהיב רשו לגלאה לשום בר גש עד כען * קם רבי
שמעון פרח ואמר לך יהוה הגדולה והנבורה וכו' *
עלאין שמעו איגון דמיכין דהברון ורעיא מהמנא
אתערו משנתכון * הקיצו ורננו שוכני עפר * אלין אנון
צדיקיא דאיגון מסטרא דההוא דאתמר בה אני ישנה
ולבי עד ולא איגון מתים * ובגין דא אתמר בהון הקיצו
ורננו רעיא מהימנא אנת ואבהן הקיצו ורננו לאתערוותא
דשכינתא דאהי ישנה בגלותא * דעד כען צדיקיא כלרו
דמיכין ושנתא בחוריהון * מיד יהיבת שכינתא תלת קלין
לגבי רעיא מהימנא וימא ליה קום רעיא מהימנא * דהא
עךך אתמר קול דודי דופק לגבאי בארבע אתון דיליה *
ויימא בהון פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי * דהא תם
עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך * שראשי נמלא טל *
מאי נמלא טל אלא אמר קודשא בריך הוא * אנת חשבת
דמיומא דאתחרב בי מקדשא דעאלנא בביתא דילי
ועאלנא בישובא לאו הכי דלא עאלנא כל זמנא דאנת
בגלותא * הרי לך סימנא שראשי נמלא טל ה"א שכינתא
בגלותא * שלימו דידה וחיים דיליה איהו טל * ודא איהו

יוד ה"א וא"ו * וה"א איהי שכנתא דלא מחשבון טל אלא
יוד ה"א וא"ו דסליקו אתון לחשבון טל * דאיהי מליא
לשכנתא מנביעו דכר מקורין עלאין * מיד קם רעיא
מהימנא ואכהו קדישין עמיה * עד באן רוא דיחודא *
ברוך יהוה לעולם אמן ואמן :

מנחה לערב ראש השנה

למנצח על הגתית לבני קרח מזמור : מה ידירות
משכנותיך יהוה צבאות : נכספה וגם כלתה
נפשי לחצרות יהוה רבי ובשרי ירננו אל אל חי : גם
צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרוחיה את
מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואהי : אשרי יושבי
ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי אדם עוז לו בך מסלות
בלבכם : עוברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות
יעטה מורה : ילכו מחיל א חיל יראה א אהים בציון :
יהוה אלהים צבאות שמעה תפילתי האזינה אהי יעקב
סלה : מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך : כי טוב
יום בחצריך מאדך בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור
באהלי רשע : כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד
יתן יהוה לא ימנע טוב להולכים בתמים : יהוה צבאות
אשרי אדם בטח בך :

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח
ניהחי תשמרו להקריב לי במערו : ואמרת להם זה
האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים
שנים ליום עולה תמיד : את הכבש אחד תעשה בבקר

ואת הכבש השני תעשה בין הערבים : ועשירית האיפה
סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעית ההין : עלת
תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה : ונסכו
רביעית ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליי :
ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר
וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה :

אתה הוא יהוה אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את
קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קים * באשר
צוית אותם על יד משה נביאך כפתוב בתורתך :

ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחרת
וחלבנרה סמים ולבנרה זכה בד בכר יהיה :
ועשית אתה קטרת רקח מעשה רקח ממדח טהור
קדש : ושחקת ממנה הדק ונתת ממנה לפני הערת
באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה
דכם : ונאמר והקטיר עליו אתה קטרת סמים בבקר
בבקר בהטיבו את הנרת יקטירנה : וכתעלות אתה
הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה
לדרתיכם :

תנו רבנן פטום הקטרת כיצר * שלש מאות וששים
ושמנה מנים היו בה * שלש מאות וששים וחמשה
כמנן ימורת החמרה * מנה בכל יום מחציתו בבקר
ומחציתו בערב ושלשה מנים יתרים שמהם מכנים בהן
גדול ונוטר מהם מלא חפניו ביום הכפורים * מהוירן
למכתשת בערב יום הכפורים כרי קים מצות דקה מן
הדקה * ואחר עשר סמנים היו בה ואלו הן * « הצרי *
ב והצפורן * ג והחלבנה * ד והדבונה * מ שקל שבעים

שבעים מנה * ה מור * י וקציעה * ז ושבורת נרד * ח
וכרכום * משקל ששה עשר ששה עשר מנה * ט הקושט
שנים עשר * י קלופה שלשה * יא קנמון תשעה * בורית
ברשינא * תשעה קבין * י"ז קפריסין סאין תלת וקבין
תלתא * ואם לא מצא * י"ח קפריסין מביא חמר חיוך
עתיק * מלח סדומית רובע * מערה עשן כל שהוא *
רבי נתן הבבלי אומר אף כפת הירדן כל שהיא * אם
נרחן ברה דבש פסקה * ואם חסר אחת מכל סממניה
חייב מיתה :

רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף
הנוסף מעצי הקטף * בורית ברשינא למה היא
באה * כדי לשפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה *
י"ח קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן
כדי שתהא עזה * והלא מי רגלים יפין לרה אלא שאין
מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד :

תניא רבי נתן אומר בשהוא שוחק אומר הדק היטב
היטב הדק * מפני שתקול יפה לבשמים פטמה
לחצאין בשרה לשליש ולרביע לא שמענו * אמר רבי
יהודה זה הכלל אם כמדתה בשרה (לחצאין) ואם
חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה :

י"ד ה'
י"ד ה'
לשכינ
מהימן
למני
נפשי
צפור
מזבח
ביתך
בלבב
יעטה
יהוה
סלה
יום ב
באהל
יתן יר
וירב
ניחתי
האש
שנים

יהוה צבאות אשרי אדם בטח בה * יהוה הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו * וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם
כימי עולם וכשנים קדמוניות :

אשרי יושבי ביתך עוד יהלוק סלה * אשרי העם
שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו * רתלה
דדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד :
בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד : גדול יהוה
ומהרל מאד ולגדלתו אין חקר : דוד דוד ישבח מעשיך
וגבורתיך יגידו : הדר כבוד הודך * ודברי נפלאותיך
אשיחה : ועוזו נוראותיך יאמרו * וגדולתך אספרנה :
זכר רב טובך יביעו * וצדקתך ירגנו : חנון ורחום יהוה
ארך אפים וגדל חסד : טוב יהוה לכל * ורחמיו על כל
מעשיו : יודך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה :
כבוד מלכותך יאמרו * וגבורתך ידברו : להדיע לבני
האדם גבורתו * וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות
כל עולמים וממשלתך בכל דר ודר : סומך יהוה לכל
הנפלים * וזקף לכל הכפופים : עיני כל אליך ישברו *
ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פורתח את ידיך
ומשביע לכל חי רצון : צדיק יהוה בכל דרכיו * וחסיד
בכל מעשיו : קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראו
באמת : רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם :
שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד :
תהלת יהוה ירב ר פי * ויברך כל בשר שם קדשו לעולם
ועד : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

תבון תפילתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב
הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל :

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
 וְהַנּוֹרָא וְעִזּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר
 חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹי לְבָנָי כְּנִיחָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :
 מֶלֶךְ עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִגֹּן אַבְרָהָם :
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מִחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב
 לְהוֹשִׁיעַ מוֹרִיד הַטַּל מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֲסֵד
 מִחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים
 וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָיִם כְּמוֹךָ
 בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לְךָ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחַיֵּה וּמַצְמִיחַ
 יְשׁוּעָה וְנֹאמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 מִחַיֵּה הַמֵּתִים :

בחורה או החון

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנוֹעַם שִׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ
 הַמְשַׁלְשִׁים לְךָ קְדוּשָׁה וְכֵן כְּתוּב עַל יַד
 נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
 קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : לְעַמְתָּם
 מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ : וּבְדַבְרֵי
 קְדוּשָׁה כְּתוּב לֵאמֹר יְמִלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן
 לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ :

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ
 סֵלָה בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאִגּוּשׁ בִּינָה וְחֲנּוּן
 מֵאֵתְךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 חוֹנֵן הַדַּעַת :

הַשִּׁיבֵנו אֲכִינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקִרְבָנוּ מִלִּבְנוֹ לְעַבֹדְתְךָ
 וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה :

סֵלָה לָנוּ אֲכִינוּ כִּי חָטְאוּנוּ מְחוּל לָנוּ מִלִּבְנוּ כִּי
 פָּשַׁעְנוּ כִּי אֵל טוֹב וְסֵלָה אַתָּה בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה חֲנוּן הַמֵּרַבָּה לְסִלּוּחַ :

רֵאָה גַּא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּמַהֵר לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה
 שְׁלָמָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזָק אַתָּה
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל :

רַפְּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי תְהִלָּתְנוּ
 אַתָּה וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ
 וְלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וְלְכָל מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן וְנֹאמֵן
 אַתָּה בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

בְּרַכְּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וּבְרַךְ שְׁנַתְנוּ
 בְּטַלְלֵי רִצּוֹן בְּרַכָּה וְנִדְבָה וְתַרְחֵי אַחֲרֵיתֶיהָ
 חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרַכָּה כִּי אֵל
 טוֹב וּמְטִיב אַתָּה וּמְבַרַךְ הַשָּׁנִים בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 מְבַרַךְ הַשָּׁנִים :

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוֹתְנוּ וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ
 וּקְבִצְנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָא שׁוֹנֶה וְיִזְעַצְנוּ כְּבַתְחִלָּה וְהַסֵּר
 מִפָּנֵינוּ יְגוֹן וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ אַתָּה יְהוָה
 לְבַדְּךָ בַּחֲסֵד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה מֶלֶךְ אֱהָב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט :

למינים ולמלשינים אל תהי הקוה * וכל הזרים
ברגע יאכדו וכל אויביה וכל שנאייה מהרה
יברתו * ומלכות הרשעה תעקר ותשבר ותכלם
ותכניעם במהרה בימינו * ברוך אתה יהוה שובר
אויבים ומכניע מינים :

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית
ישראל ועל פליטת בית סופריהם ועל גירי הצדק
ועלינו יהמו נא רחמיה יהוה אלהינו ותן שכר טוב לכל
הבוטחים בשמך באמת ושם חלקנו עמך * ולעולם
לא נבוש כי כך בטחנו ועל חסדך הגדול באמת
נשעננו * ברוך אתה יהוה משען ומבטח לצדיקים :
תשכון בתוך ירושלים עירך באשר דברת וכסא דוד
עבדך בתוכה תכין ובנה אותה בגין עולם
במהרה בימינו * ברוך אתה יהוה בונה ירושלים :
את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח * וקרנו תרום
בישועתך * כי לישועתך קוינו כל היום * ברוך
אתה יהוה מצמיח קרן ישועה :
שמע קולנו יהוה אלהינו אב רחמן רחם עלינו *
וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כי א שומע
תפלות ותחנונים אתה * ומלפניך מלכנו ריקם אל
תשיבנו * חננו ועננו ושמע תפלתנו :

סמטענס או' כאן עננו

עננו אבינו עננו כיום צום התענית הוה כי בצרה גדולה
אנחנו אל תמן לרשענו ואל תתעלם מלכנו מבקשתנו
היה נא קרוב לישועתנו טרם נקרא אליך אתה תענה נדבר

ואתה תשמע בקבר שנאמר יהוה טרם יקראו ואני אענה עוד
הם מדברים ואני אשמע כי אתה יהוה פודה ומציל ועושה
ומרחם בכל עת צרה וצוקה :

כי אתה שומע תפלת כל פה * ברוך אתה יהוה
שומע תפלה :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה *
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם (מהרה באהבה) תקבל ברצון ויהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך :

ואתה ברחמיה הרבים תחפוץ בנו ותרצנו ותחוינה
עינינו בשוכה לציון ברחמים ברוך אתה יהוה
המחזיר שכינתו לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד * צורנו צור חיינו ומגן
ישענו אתה הוא לדר ודר * נודה לך וגספר תהקתך *
על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך *
ועל נפיה שבבך יום עמנו * ועל נפלאותיה וטובותיה
שבבך עת * ערב ובקר וצהרים * הטוב כי לא כלו
רחמיה המרחם כי לא תמו חסדיה כי מעולם קוינו לך :

ועל כלם יתברך ויתרום ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה :

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי
טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב
ברוך אתה יהוה הטוב שמך ודך נאה להרות :

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ * וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלֵנוּ בְּאֶחָד
 בְּאוֹר פְּנִיךָ * כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה
 וְחַיִּים אֱהָבָה וְחֶסֶד צְדָקָה וּרְחֻמִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וְטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עֲזוֹ וְשְׁלוֹם :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבַרֵּךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן :
 יְהִיו לְרַצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי :
 אֱלֹהֵי נַצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ * וּשְׂפֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה *
 וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תְדוּם * וּנְפִשִׁי כַּעֲפַר לִכְל
 תְּהִיָּה * פֶּתַח לְבִי בְּהוֹרָתְךָ * וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ הִתְרַדֹּף
 נַפְשִׁי * וְכֹל הַקְּמִים עָלַי דִּרְעָה * הַפֵּר עֲצָתָם וּקְדַקְל
 מַחֲשָׁבוֹתָם * עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיֶנֶךָ * עֲשֵׂה
 לְמַעַן תוֹרַתְךָ * עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ * לְמַעַן יִחַלְצוּן
 יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי * יְהִיו לְרַצּוֹן אִמְרֵי פִי
 וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי :
 עוֹשֵׂה שְׁרוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁרוֹם
 עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : מְמֹרַח שְׂמֵשׁ
 עַד מְבוֹאוֹ * מְהַקֵּל שֵׁם יְהוָה : רַם עַל כָּל גּוֹיִם
 יְהוָה * עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : יְהוָה אֲדוֹנֵנוּ מִה אֲדִיר שְׂמֵךְ
 בְּכָל הָאָרֶץ :
ואו' קדיש תתקבל

לְמַנְצָה בְּנִינּוֹת מוֹמֹר שִׁיר : אֱלֹהִים יְחַנְנוּ וּיְבָרְכֵנוּ
 יָאֵר פְּנֵיו אֶתְנוּ סֶלָה : לְדַעַת בְּאָרְץ דְּרָכָךָ בְּכָל
 גּוֹיִם יִשְׁעֶתְךָ : יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם :

יִשְׁמְחוּ וּיְרַנְּנוּ לְאֵמִים כִּי תִשְׁפּוּט עַמִּים מִיִּשׂוֹר וּלְאֵמִים
 בְּאָרֶץ מְנַחֵם סֶלָה : יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם :
 אָרֶץ נְחֻמָּה יְבוּדָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : יְבָרְכֵנוּ
 אֱלֹהִים וְיִירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ :

בע"שק במקום למנלח קו'

יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבִשׁ לְבִשׁ יְהוָה עֲזוֹ הַתְּאֹזֵר * אֵף
 תְּכוּן תְּכֵל כָּל תְּמוּט : נְכוּן כִּסְאֶךָ מֵאֵז * מַעוֹלָם
 אַתָּה : נִשְׂאוּ נְהַרּוֹת יְהוָה נִשְׂאוּ נְהַרּוֹת קוֹלָם * יִשְׂאוּ
 נְהַרּוֹת דְּכִים : מְקֻלוֹת מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם *
 אֲדִיר בְּמְרוֹם יְהוָה : עֲדַתְךָ נֶאֱמְנוּ מֵאֵד לְבֵיתְךָ גְּאוֹה
 קִדְשׁ * יְהוָה לְאָרֶץ יְמִים :

ואו' קדיש יהא שלמא * ועלינו לשבח לקמן אחר ערבית

ברכת הדלקת הנרות

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהרונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק
 נֵר שֵׁל (אִס חל כַּסְּכַת שַׁבָּת ו) יוֹם טוֹב :
 וּמְבַרְכִין * שֶׁהַחַיִּינוּ

תפלה לומר קודם כל התפלות

לִשְׁם יְחֻד קַבָּה וּשְׁכִינְתִּיה בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ רַיְחָדָא
 שֵׁם י"ה ב"ה בִּיחֻדָא שְׁלִים בִּשְׁם כָּל יִשְׂרָאֵל
 הַרִינִי מִתְּפִלַּת תְּפִלַּת (. .) לִיחָד סְפִירוֹת הַעֲלִיוֹנוֹת
 וְלִהְיוֹת שְׂפַע וּבְרָכָה עֲלֵיהֶן וּמִשְׁם אֵל הַמְּדַרְגּוֹת
 הַתַּחְתּוֹנוֹת וּמִשְׁם יוֹשְׁפַע עַל נַפְשֵׁנוּ רוּחֵנוּ וּנְשַׁמְתָּנוּ
 לְעַבְדְּךָ וּלְיִרְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׂמֶךְ נֹצַח סֶלָה וְעַד *
ואו' קדיש תתקבל

ותהיה חפלתנו מקובלת ומרוצה לפני כסא כבוד
 להעלות על ידי חפלתנו פרורי נצוצי הקדושה אשר
 נתפזרו בין הקליפות ח'יל ב'לע ו'קיאנו מבטנו יורישנו
 ובלע המות לנצח ותצרך תפלתנו עם שאר תפלות
 הצדיקים היודעים המכוונים כל כונות צרופי שמותיך
 הקדושים וזווגי מדות העליונות הכאות על ידי התפלות
 והברכות * ותפלתנו זו אנו מכוונים דרך כלל לדעת
 רבי שמעון בן יוחאי הקדוש * ולדעת רבי אלעזר בנו
 הקדוש ולדעת יותם בן עוזיהו הקדוש * ופינו כפיהם
 ותפלתנו כתפלתם וכוונתנו ככוונתם והרי אנו סומכים
 עליהם בכל מכל כד * יהיו רצון אמרי פי והגיון
 רבי לפניך ה' צורי וגואלי :

תפלה לכל שליה צבור קודם שיתפלל

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שבשעה
 שאני עומד היום להתפלל תפלת (* * *) הסר
 מעלי כל מיני מחשבות זרות וכד מיני טרדה שלא
 יבלברו מחשבותי ותן לי אומץ כח ובר לכב להתפלל *
 ושלא יחר גרוני ותהא עבודתי עבודה קדש * ולא
 יהיה לי רפיון ידים * וישלוט בי יצר הטוב * ולא ישלוט
 בי יצר הרע * ותן בלבי אהבתך ויראתך לעמוד לפניך
 לשרתך * ולשוור ולזמר לשמך ותהיה כונתי רשם
 שמים בלב שלם וקבל תפילתי כקרבן הקרב על ידי
 הכהנים : יהיו רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
 ה' צורי וגואלי :

ואו' עשרה פעמים * ונח מצא חן בעיני ה' :

בשחל יום ר"ה בשבת מתחילין מכאן

יהוה מלך ירגז עמים ישב ברוכים הנוט הארץ :
 יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים : יודו
 שמך גדול ונורא קדוש הוא : ועו מלך משפט אהב אתה
 בוננת מישרים משפט וצדקה בעקב אתה עשית :
 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להם רגליו קדוש הוא :
 משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו קראים אל
 יהוה והוא יענם : בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדותיו
 וחוק נתן למו : יהוה אלהינו אתה עניתם אר נושא הית
 להם ונקם על עילולתם : רוממו יהוה אלהינו והשתחוו
 להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו :

מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ : עבדו את

יהוה בשמחה באו לפניו ברננה : דעו כי
 יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו וצאן
 מרעיתו : באו שערי בתודה חצרותיו בתהלה הודו
 לו ברכו שמו : כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר
 ודר אמונתו :

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים

מרבם שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודי
 יהוה ורב שלום בניך * אל תקרי בניך אלא בוניך : יהי
 שלום בחילך שלוה בארמנותיך : למען אחי ורעי
 אדברה נא שלום בך : למען בית יהוה אלהינו אבקשה
 טוב לך : וראה בניס לבניך שלום על ישראל : שלום
 רב לאחבי תורתך ואין למו מכשול : יהוה עוז לעמו

יתן יהוה יברך את עמו בשלום :

ואו' קריש על ישראל * תמצאנו קודם הודו

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז : הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש : קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים : קול יהוה בכח קול יהוה בהדר : קול יהוה שובר ארזים וישבר יהוה את ארזי הקנז : וירקידם כמו ענף קנזן ושריון כמו בן ראמים : קול יהוה חצב להכות אש : קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש : קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד : יהוה למבור ישב וישב יי מלך לעולם : יי עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום :

לכה דודי לקראת בלה פני שבת נקבלה :

שמור וזכור בדבור אחר השמיענו ו המיוחד יהוה אחד ושמו אחד לשם ולתפארת ולתהלה : לכה לקראת שבת לכו ונלכה כי היא מקור הברכה מראש מקדם נסוכה סוף מעשה במחשבה תחלה : מקדש מך עיר מלוכה קומי צאי מתוך ההפכה רב לך שבת בעמק הבכא והוא יחמול עליך חמלה : התנערי מעפר קומי לבשי בגדי תפארתך עמי על יד בן ישי בית הלחמי קרבה ו נפשי גאלה :

התעוררי התעוררי כי בא אורף קומי אורי עורי עורי שיר דברי כבוד יהוה עליך נגלה :

לא תבושי ולא תבלמי מה תשתוחחי ומה תהמי : בך יחסו עניי עמי ונבנתה עיר על תלה : והיו למשסה שוסף ורחקו כל מבלעך וישש עליך אלהיך כמשוש חתן על בלה :

ימין ושמאל תפרוצי ואת יהוה תעריצי על יד איש

בן פרצי ונשמחה ונגילה :

באי בשלום עטרת בעלה גם בשמחה ברנה ובצהלה תוך אמוני עם סגולה באי בלה באי בלה :

ואו בקול נמוך באי בלה כאן יכוין לקבל תוספת הנפש רבחי לילה *

ואו שבת מלכתא (שבת מנוחה)

מזמור שיר ליום השבת טוב להודות ליהוה ולזמר לשמך עליון : להגיד בבקר חסדך ואמונתך

בדילות : עלי עשור וערי נבל עלי הגיון בכנור : כי

שמחתני יהוה בפעריך במעשי ידיך ארנן : מה גדלו

מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך : איש בער לא

ידע וכסיד לא יבין את זאת : בפרח רשעים כמו עשב

ויציו כל פעלי און להשמדם עדי עד : וארתה מרום

לעולם יהוה : כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאבדו :

יתפרדו כל פעלי און ותרם כראם קרני בלתי בשמן

רענן : ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה

אזני : צדיק בתמר יפרח כארו בלכנזן ישנה : שתולים

בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו : עוד ינובון בשיבה

דשנים ורעננים יהיו : להגיד כי ישר יהוה צורי ולא

עולתה בו :

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עוז התאזר אף

תכון תבל בל תמוט : נכון כסאך מאז מעולם

אתה : נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם : ישאו

נהרות דכים : מקלות מים רבים אדירים משברי ים

אדיר במרום יהוה : עדתיה נאמנו מאד לביהך נאוה

קדש יהוה לארץ ימים :

סי' אברהם חוק אס הל כחול פתחלין מכאן

אחות קטנה * תפלותיה * עורכה ועונה
תהלותיה * אל נא רפא נא *
למחלותיה * תכלה שנה וקללותיה *
בנועם מלים * דך תקראה ושיר והלולים *
כי דך נאה * עד מה תעלים * עינך
ותראה * זרים אוכלים * נחלותיה * תכלה
רעה את צאנך * אריות זרו * ושפוך חרונוך
באומרים ערו ובנת מינך פרצו וארו לא
השאירו * עוללותיה * תכלה

הקם משפלות * לראש ממלכת * כי בבור גלות נפשה
נתכת * וכרום זלות * לבדה שופכת * בדלי דלות
משכנותיה * תכלה שנה וקללותיה *

מתי תערה * בתך מבור * ומבית בלא *
ערה תשבור * ותפליא פלא * בצאתך
בגבור * להתם וכלה * מכלותיה * תכלה
חילה קבעו * הגוי כלו * וטובה שבעו * ובזו

אחות קטנה * היא ככסת ישראל ע"ש כי אתם המעט מכל העמים ואז"ל פתח
גדולה לאברהם וכו' וחס מקטיוכים עלמם : עורכה : רבך לתפלותיו :
תקראה * כמו תקרא ואמר בן למשקל סריו : זרו * ולזרותם בארצות : ערו * ערו
ערו עד היסוד וסוף ל' גילוי וחרבן : ובנת ימינך * ע"ש וכנה אשר נטעה ימינך
ל' מכון והיא ירושלים וב"המק : פרצו וארו * חרסו ולקטו את מחמרים ממנה
כמו אריותי מורי עם בשמי : עוללותיה * עוללות קטנים שאחר הכלי ור"ל שגבלו
לכל ישראל אנשים וכשים ועף : בתך * מן בת יהודה * מבור * הגלות : בלא * בית
חסוד : מכלותיה * שמכלים אותם בגזירות ושמרות : חילה קבעו * ממונס גולו :
בעוללותיה * כל מה שמשו בה לא נטתם ברכים מעבודתך : שבת * כגול הגיל

איש לו * ולבה קרעו * ובכר זאת לא *
ממך נעו * מעגלותיה * תכלה
זמירה שבת * וחשקה תגביר * לחפוז
קרבת דורה ותעביר * מלב ראכת נפשה
ותסיר * לבקש אהבת * כלולותיה * תכלה
נחה בנחת * רנוה רבצה * רב נזנחת *
מדוד חפצה * והיא כפרחת * עלתה נצה *
לא הבשילו אשכלותיה * תכלה
חזקו וגירו * כי שוד גמר * לצור הוחירו *
בריתו שמר * לכם ותערו * לציון ואמר *
סלו סלו * מסלותיה * תכלה שנה וקללותיה *
תחל שנה וברכותיה *

והשמחה שלם : וחשקה תגביר וכו' * שתחפוז קרבת דורה ותעביר מלכת דאכת
כפשה : ותסיר : כמו ותסור מן ולק אכה דור להסיר לוי את ארון ס' (ש"ב ב ו)
ר"ל ותפסה לבקש וכו' : רבצה * לכ"י מקום מושבה : רב נזנחת * זמן רב נפרקה
מדודה שחפלה בו : לא הבשילו וכו' בתמיה ר"ל עדין לא הגיע זמנה ליוגל : כי
שוד גמר * לא יש עוד כוס ושלל שקביע עת הגאולה : סלו סלו * ר"ל סיומו ממשול
מדרכי ליון * תחל * תחילת השנה ותסיה מבורכת מראשיתה :

ובליר שני מתחילין מכאן

למניצח על הגתית לאסף : הרנינו לאהים
עוינו הריעו לאלהי יעקב : שאו
זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבד : תקעו
בחדש שופר בכסה ליום חגנו : כי חק
לישרא הוא משפט לאלהי יעקב : עדות

ב'הוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת
לא ידעתי אשמע : הסירותי מסבל שכמו
כפיו מדוד תעבורנה : בצרה קראת
וא חלצך אענך בסתר רעם אבחנך על מי
מריבה סלה : שמע עמי ואעידה בך ישראל
אם תשמע רי : לא יהיה בך אל זר ולא
תשתחוה לא נכר : אנכי יי אהיך המעלך
מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו : ולא
שמע עמי רקורי וישראל לא אבה רי :
ואשלחרו בשרירות לבם ירכו
במועצותיהם : לו עמי שומע לי ישראל
בדרכי יהלכו : כמעט אויביהם אכניע ועד
צריהם אישיב ידי : משנאי יהוה יבחשו לו
ויהי עתם לעולם : ויאכילהו מחלב חטה
ומצור רבש אשיבעך :

ימרוך יהוה לעולם אלתהיך ציון לדור ודור הללויה :
יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי
תפקה לאל חיי : כל הנשמה תהלל יה הללויה : ויברכו
שם כבודך ומרוכם על כל ברכה ותהלה :

ואומרם חלי קדיש

ואח"כ ברכו את יהוה ^{יאחרונה} המבורך :
ועונין הקהל ברוך יהוה ^{יאחרונה} המבורך לעולם ועד :

ברוך אתה יהוה ^{יאחרונה} אלהינו מלך העולם
אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה
פותח שערים בתבונה * משנה עתים
ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים
במשמרותיהם ברקיע ברצונו * בורא יומם
ולילה * גודל אור מפני השך והשך מפני
אור * המעביר יום ומביא לילה * ומבדיל
בין יום ובין לילה * יהוה ^{יאחרונה} צבאות
שמו * ברוך אתה יהוה ^{יאחרונה} המעריב ערבים :
אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה
ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת
על כן יהוה ^{יאחרונה} אלהינו בשכבנו ובקומנו
נשיח בחקיקה ונשמח ונעלו בדברי תלמוד
תורתך * ומצותיך וחקתיך לעולם ועד * פי
הם חיינו ואורך ימינו * ובהם נהגה יומם
ולילה * ואהבתך (וחמלתך) לא תסור
ממנו לעולמים * ברוך אתה יהוה ^{יאחרונה}
אוהב את עמו ישראל :

שמע ישראל אלהינו אלהי ^{יאחרונה} אחד

אחד * לא יהיה לך

ואומר בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

לרוך להפסיק בין מלכות שמים לעול מלכות :

ואהבת לך תסה את יהוה ^{יאחרונה} ואלהיך
 בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
 מאורך : והיו הדברים האלה אשר אנכי
 מצוה היום על לבבך : ושננתם לבניך
 ודברתם בם בשבתך בביתך ובדרכתך בדרך
 ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות ער-
 ידך ורחיו לטטפת בין עיניך : לך תחמוד
 וכתבתם על-מזוזות ביתך ובשעריך :
 והיה אם-שמעו תשמעו אל-מצותי אשר
 אנכי מצוה אתכם היום לאהבה
 את-יהוה ^{יאחרונה} אלהיכם ולעבדו בכר-
 לבבכם ובכל-נפשכם : ונרתתי מטר-
 ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך
 לך תנוכ ורתישך ויצהרך : ונתתי עשב
 בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו
 לכם פני-יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם
 אלהים אחרים והשתחיתם להם : וחרה
 אף-יהוה ^{יאחרונה} בכם ועצר את-השמים
 ולא-יהיה מטר והאדמה לא תתן את-
 יכולה ואכרתם מהרה לך תלם מעל הארץ

הטובה אשר יהוה ^{יאחרונה} נתן לכם : ושמתם
 את-דברי אלה על-לבבכם ועל-נפשכם
 וקשרתם אתם לאות ער-ידכם והיו
 לטטפת בין עיניכם : ולמדתם אתם את-
 בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובדרכתך
 בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם ער-
 מזוזות ביתך ובשעריך : ככר את אבן למען
 ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר
 נשבע יהוה ^{יאחרונה} לאבותיכם לתת להם
 כימי השמים על-הארץ :

ויאמר יהוה ^{יאחרונה} למשה לאמר : דבר אל-
 בני ישראל ואמרת אליהם ועשו
 להם ציצית ערבנפי בגדיהם לדורתם
 ונתנו על-ציצית הבגד פתיל תכלת : והיה
 לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את-
 כל-מצות יהוה ^{יאחרונה} ועשיתם אתם ולא-
 תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם לך תכחך
 אשר-אתם זנים אחריהם : למען תזכרו זכור
 את יום השבת ועשיתם את-כל-מצותי והיתם
 קרשים לאלהיכם : אני יהוה ^{יאחרונה} אלהיכם
 אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות

לכם לאלהים לא תענה כרעך אני יהוה יאהרונה
אלהיכם : ועונים הקהל אמת ומור ססון

יהוה יאהרונה אלהיכם אמת :

ואמונה כל זאת וקים עלינו : כי הוא יהוה
אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל
עמו : הפורנו מיד מלכים הגאלנו מלכנו
מכף בר עריצים : האל הנפרע לנו מצרינו
המשלם גמול לכל אויבי נפשנו : השם
נפשינו בחיים ולא נתן רמוט רגלנו :
המדריכנו על כמות אויבינו וירם קרננו
על בר שונאינו : האל העושה לנו נקמה
בפרעה באתורת ובמופתים באדמת בני
חם : המכה בעברתו כל בכורי מצרים
ויוציא את עמו ישראל מתוכם לחרות
עולם : המעביר בנו בין גזרי ים סוף ואת
רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע :
ראו בנים את גבורתו שבחו והודו לשמו
ומלכותו ברצון קבלו עליהם : משה ובני
ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו
כלם * מי כמכה באלים יהוה מי כמכה
נאדר בקדש נורא תהלות עשה פלא :

מרכותך יהוה אלהינו ראו בניך על הים
יחד כלם הודו והמליכו ואמרו יהוה ימלוך
לעולם ועד : ונאמר כי פדה יהוה את
יעקב וגאלו מיד חזק ממנו ברוך אתה
יהוה יאהרונה גאל ישראל :

השכיבנו אבינו לשלום * והעמידנו מלכנו
לחיים טובים ולשלום ופרוש
עלינו סבת שלומך ותקננו מלכנו בעצה
טובה מדפניך * והושיענו למען שמך *
והגן בעדינו * ופרוש עלינו ועל ירושלם
סבת שלום * ברוך אתה יהוה יאהרונה
הפורש סבת שלום עלינו ועל עמו ישראל
ועל ירושלים * אמן :

אס חל כשבת או

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
לדרתם ברית עולם : ביני ובין בני ישראל
אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים
ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש :
וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי
חדשיכם ותקעתם בחצצרת על
עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם
לזכרון לפני אלהיכם אני יי אלהיכם :

ואו' הצי קריש ורחון קורא בקול העמורה

אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי אֱהִינוּ וְאַהִי אֲכַתִּינוּ
 אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא * אֵל עֲלִיוֹן
 גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים * קוֹנֵה הַכֹּל * וְזוֹכֵר
 חַסְדֵי אֲבוֹת * וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם
 לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :
 זָכְרָנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חַפִּץ בְּחַיִּים כְּתַבְנוּ
 בְּסֵפֶר חַיִּים * לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים :
 מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן * בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי מִגֵּן אֲבֹרָהֶם :
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה *
 רַב לְהוֹשִׁיעַ * מוֹרִיד הַטַּל * מְכַלְכֵּל
 חַיִּים בְּחַסֵּד * מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים *
 סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים *
 וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר * מִי כְמוֹךָ בְּעַל
 גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחִיָּה
 וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה *
 מִי כְמוֹךָ אֲב הִרְחַמְנוּ זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ בְּרַחֲמִים
 לַחַיִּים * וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים *

יט בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי מְחִיָּה מֵתִים :

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל
 יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה :
 לְדָר וְדָר הַמְּלִיכוֹ לֹא כִי הוּא לְבִרוֹ מְרוֹם
 וּקְדוּשׁ :

וּבְכֵן (גימט' ע"ב כנגד אותיות שכפסוק ויסע והוא כנגד
 אברהם שקידש שמו ויתברך בעולם) יתקדש שמך
 יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי אֱהִינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :
 וּבְכֵן (ע"ב אותיות שכפסוק ויבא והוא כנגד פחד ולחץ)
 תֵּן פְּתִיחַ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי אֱהִינוּ עַל כָּל
 מַעֲשֵׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאת *
 וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים * וַיִּשְׁתַּחֲוּ לִפְנֶיךָ כָּל
 הַבְּרוּאִים * וַיַּעֲשׂוּ כָּל־אֲנָדָה אַחַת * לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שָׁלֵם * שִׁירְעֵנוּ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי
 אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטֵן לִפְנֶיךָ * עוֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה
 בְּיַמִּינְךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאת :
 וּבְכֵן (ע"ב אותיות שכפסוק ויט והוא כנגד יעקב שא' כשכמל"ו)
 תֵּן כְּבוֹד לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לִירְאִיְךָ * וְתִקְוָה
 טוֹבָה לְדוֹרְשֵׁיךָ * וּפְתַחֲנוּן פֶּה לְמַיְחֲלִים לְךָ *
 שְׂמַחָה לְאַרְצְךָ * שִׁשׁוֹן לְעִירְךָ * וְצַמִּיחַת
 קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדְךָ * וְעַרְיֵבֶת נֵר לְבֵן יִשְׂרָאֵל

משיחך במהרה בימינו :

ובכן (ע"כ שמות הכולאים מנ' פסוקים הנו' והוא כנגד
דקע"ה סוד לדיק ולדק) צדיקים יראו וישמחו
וישרים יעלוזו * וחסידים ברנה יגילו *
ועולתה תקפוץ פיה * והרשעה כלה לילית
הרשעה בעשן סמאל תכלה * כיתעביר מממשלת
זרון מן הארץ :

ותמלוך אתה הוא יהוה ^{יאהרונהי} אלהינו
(מהרה) על כל מעשיך * בהר
ציון משכן כבודך * ובירושלים עיר מקדשך
בכתוב בדברי קדשך * ימלוך יהוה ^{יאהרונהי}
לעולם אהיך ציון לדר ודר הללויה :

קדוש אתה ונורא שמך ואין אֹה מבלעדך
בכתוב ויגבה יהוה ^{יאהרונהי} צבאות
במשפט והיא הקדוש נקדש בצדקה ברוך
אתה יהוה ^{יאהרונהי} המלך הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים * אהבת אותנו
ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות
וקדשתנו במצותיך * וקרבתנו מלפנו
לעכרתך ושמך הגדל והקדש עלינו קראת :

כשחל במוצאי שבת אומרים

ותודיענו משפטי צדקה ותלמדנו לעשות בהם חקי
רצונך * ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה
משפטים ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים *
ותנחילנו זמני ששון ומועדי קדש וחגי נדבה ותודישנו
קדושת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל * בין קדושת
שבת לקדשת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי
מששת ימי המעשה הקדשת והבדלת * והקדשת את
עמך ישראל בקדשתך :

ותתן לנו יהוה ^{יאהרונהי} אלהינו באהבה
את יום (כשבת השבת הזה ואת יום)

הזכרון הזה * את יום טוב מקרא קדש הזה *
יום תרועה (כשבת זכרון תרועה) מקרא קדש
זכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע
יראה וירצה ישמע יפקד ויזכר

זכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלים
עירך * וזכרון משיח בן דוד עבדך * וזכרון
כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטבה *
רחן לחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום
ביום (השבת הזה וביום) הזכרון הזה * ביום
טוב מקרא קדש הזה * לרחם בו עלינו
ולהושיענו * זכרנו יהוה ^{יאהרונהי} אלהינו בו

לטובה * ופקדנו בו לברכה * והושיענו בו
לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים * חוס
וחנונו וחמול ורחם עלינו * והושיענו כי אליך
עינינו * כי א מלך חנון ורחום אתה :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ * מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם
כְּלוּ בְּכֹכֹדְךָ * וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ
בִּיקָרְךָ * וְהוֹפֵעַ בַּהֲדָר גָּאוֹן עֵד * עַד כָּל
יּוֹשְׁבֵי תֵבֶת אֶרֶץ * וַיֵּדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה
פְּעַלְתָּ * וַיִּבֵן כָּל יְצוֹר כִּי אַתָּה יִצְרְתָּ *
וַיֹּאמֶר כָּד אִשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יְהוָה ^{יאהרונה}

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה :

^{בשבת או} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצָּה נָא בְּמִנּוּחֵינוּ

קִדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ * תֵּן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרֶתְךָ *
שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ שְׂמֵחַ נַפְשֵׁנוּ

בִּישׁוּעָתְךָ * וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת כִּי
אַתָּה יְהוָה ^{יאהרונה} אֱלֹהִים אֵמֶת וּדְבָרְךָ מְלִכְנוּ

אֵמֶת וְקִים לְעַד * בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהרונה}
מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (השבת ו) יִשְׂרָאֵל

וְיוֹם הַזְּכָרוֹן :

רִצָּה יְהוָה ^{יאהרונה} אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וּלְתַפְּלָתָם שְׁעָה * וְהִשֵּׁב הָעֲבוּדָה

לְדַבֵּר בֵּיתְךָ * וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֶּם
מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן * וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן
תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בְּנוּ וּתְרַצְנוּ
וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהרונה} הַמַּחֲזִיר שְׁבִינְתוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה ^{יאהרונה}
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד *
צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדָר

וְדָר נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַלְתֶּךָ עַל חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִים בְּיַדְךָ * וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת

לָךְ * וְעַל נִסְיָךְ שֶׁבְכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל עֵת * עֲרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים *
הַטּוֹב כִּי לֹא כְלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְּרַחֵם כִּי לֹא

תָּמוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מְעוֹלָם קוִיֵּנוּ לָךְ :

וְעַל כָּל־יְתִבְרָךְ וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא תָּמִיד
שִׁמְךָ מְלִכְנוּ לְעוֹלָם וָעַד וְכָל הַחַיִּים

יִזְדַּקְּ סֵלָה :

וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי כְרִיתְךָ :

וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת
לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ

ועזרתנו סלה היא הטוב ברוך אתה יהוה
הטוב שמך ולך נאה להודות :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד
ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך
וברכנו אבינו כלנו באחר באור פניך *
כי באור פניך נתת לנו יהוה ^{יאהרונהי} אלהינו
תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים
ברכה ושלוש וטוב בעיניך לברכנו *
ולברך את כל עמך ישראל ברוב עז ושלוש :
ובספר חיים ברכה ושלוש * ופרנסה טובה *
וישועה ונחמה * וגזרות טובות נזכר
ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך ישראל לחיים
טובים ולשלום :

ברוך אתה יהוה ^{יאהרונהי} המברך את עמו
ישראל בשלום אמן :

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי :
אלהי נצור לשוני מרע * ושפתותי מדבר מרמה *
ולמקללי גפשי תדום * ונגפשי בעפר לכל
תהיה * פתח לבי בתורתך * ואחרי מצותיך תהרוף
גפשי * וכל הקמים עלי דרעה * הפר עצתם וקהקל
מחשבותם * עשה למען שמך עשה למען ימינה * עשה
למען תורתך * עשה למען קדושתך * למען יחלצונו

ידידיך הושיעה ימינה וענני * יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי :

עושה השלום ^{גי ספריא} סופר של מעלה * כלל ככל עשית :
במרומו הוא ברחמי עשה שלום
עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

אס חל בשבת אומרים

ויכלו השמים ודארץ וכל צבאם : ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות ביום
השביעי מפל מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את
יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מפל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות : ^{ואומר סמוך}

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא * אל עליון קונר שמים וארץ * מגן אבות
בדברו * מחיה מתים במאמרו * המלך הקדוש שאין
כמוהו המניח לעמו ביום שבת קדשו כי בס רצה
להניח להם לפניו נעבוד ביראה ופחד * ונודה לשמו
בכל יום תמיד מעין הברכות * וההודאות * אדון
השלום מקדש השבת * ומברך השביעי * ומניח בקדשה
לעם מדשני ענג זכר למעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיך שים חלקנו בתורתך * שבענו
מטובך * שפח גפשונו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
באמת * והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת
קדשה וינוחו בה כל ישראל מקדשי שמך * ברוך אתה
יהוה מקדש השבת : ואו קדוש התקבל

ואם הל בחול או יהי שם וקדיש תתקבל

אם הל בשבת או

מזמור לדוד יי רועי לא אחסר : בנאות דשא ירביצני
על מי מנוחות ינהלני : נפשי ישובב ינחני
במעגלי צדק למען שמו : גם פי אלה בניא צלמות לא
אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני :
תערוף לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי
רויח : אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבת בביית
יהוה לארך ימים : ע"ב

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע
עזו : הללוהו בגבורותיו הללוהו
ברב גדרו : הללוהו בתקע שופר הללוהו
בנגבל וכנור : הללוהו בתף ומחול הללוהו
במנים ועגב : הללוהו בצלצלי שמע
הללוהו בצלצלי תרועה : כל הנשמה
תהלל יה הללויה :

לדוד מזמור ליהוה יאהרונה הארץ ומלואה
תבל ויושבי בה : כי הוא עד ימים
יסדה ועל נהרות יכוננה : מי יעלה בהר
יהוה ומי יקום במקום קדשו : נקי כפים
ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ורא
נשבע למרמה : ישא ברכה מאת

(ה) וצדק"ה מואלה"י ישע"ו ס"ת הו"ה נס וצדק"ה מואלה"י
ישע"ו ז"ה ס"ח הו"ה שסס שני שמות מו"ב לרופי הו"ה

יהוה וצדקה מאלהי ישעו : זה דוד
דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה :

(שאו שערים ראשיכם יכוין כי עתה תקב"ה ככנס בגן עדן להשתטעטע עס
כשמות הצדקים וזו שאו שערים) (וקשאו יכוין ר"ה שסס יסוד ומלכות)
ושאו פתחי וגו' ושאו יכוין על ר' שסוף ת"ת שאו פתחי עולם)

שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם
ויבוא מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד
יהוה עזו וגבור יהוה גבור מלחמה :
שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם
ויבוא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד
יהוה יאהרונה צבאות הוא מלך הכבוד סלה :

יהי רצון מלפניך יהוה האל הגדול הגבור והנורא
עשה למענך ולמען קדושת המזמור הזה והשמת
הקדושים הנזכרים בו ולמען קדושת פסוקיו ותיבותיו
ואותיותיו וטעמיו ורמזיו וסודותיו היוצאים ממנו
ולמען שם הגדול והקדוש (דיקרוסא) היוצא מפסוק
והריקותי לכם ברכה עד בלי די ומפסוק גסה עלינו
אור פניך יהוה שתכתבנו בספר פרנסה וכלכלה שנה זו
וכל שנה ושנה לנו ולכל בני ביתנו במלוי ובריוח ולא
באסור ולא בעמר וטורח בנחת ובשרוה ובהשקט
ובטח בדי שנוכל לעבוד עבודת הקודש בקדושה
ובטהרה בלי שום טרדא פרנסה שלא יהיה בה שום
בושה וכלימה ואל תצריכנו לידי מתנות בשר ודם כי
אם מידך הפתוחה והקדושה ותצליחנו ותרויחנו בכל

למודנו ומעשה ידינו ועסקנו ותהיה בתינו מלא ברכת
יהוה ונשבע להם ונהיה טובים אמן בן יהי רצון :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא * אמן בעלמא די ברא
כרעותיה * וימליך מלכותיה * ויצמח פורקניה
ויקרב משיחה * אמן כהיכון וכיומיכון ובחיי דכל בית
ישראל בענדא ובזמן קריב ואמרו אמן : ידא שמייה רבא
מברך לעלם לעלמי עלמיא יתברך * וישתבח * ויהפאר *
ויהרוכם * ויהנשא * ויתגדר * ויהעלה * ויתהלל *
שמייה דקודשא בריך הוא * אמן לעילא מן כל ברכתא
שירתא תשבתהא * ונחמתא * דאמירן בעלמא *
ואמרו אמן : אמן

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה
ושיזבא ורפואה ונאולה ומריחה וכפרה וריוח
והצלה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן : עושה שלום
במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כד עמו
ישראל ואמרו אמן :

ואמפ"ס רבנן ברכו את יהוה המבורך :
ברוך יהוה המבורך לעולם ועד :

עלינו לשבח לאדון הכל רתת גדולה
ליוצר בראשית * שלא עיחנו כגויי
הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
שלא שם חלקנו בהם וגורלנו בכל המונם
שהם משתחיים להבל וריק ומתפללים א

אל לא יושיע * ואנחנו משתחיים לפני מלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
נוטרה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו
בשמים ממעל ושכינת עזו בנכהי מרומים
הוא אלהינו ואין עוד אחר * אמת מלכנו
ואפס זולתו ככתוב בתורה * וידעת היום
והשבות א לבבך כי יהוה הוא האלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :
על בן נקורה לך יהוה ^{יאהרונתי} אלהינו

לראות מהרה בתפארת עזך להעביר
גלולים מן הארץ והאלילים כרות יברתון
לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר
יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי
ארץ * יפירו וידעו כל יושבי תבל כי לך
תכרע כל בךך תשבע כל לשון לפניך
יהוה ^{יאהרונתי} אלהינו יברעו ויפלו ולכבוד
שמך יקר יתנו ויקבלו כלם את עזר
מלכותך ותמלוך עליהם (מהרה) לעולם
ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי עד
תמלוך בכבוד * ככתוב בתורתך :
יהוה ^{יאהרונתי} מלוך לעולם ועד : והיה

סְבִירֵי מֶרְנָן • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֳרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֳרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם וְרוֹמְמָנוּ

מִכָּל לְשׁוֹן וּמְקַדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו • וְהִתֵּן לָנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה)

וְאֵת יוֹם (הַזְּכוּרֹן הַזֶּה אֶת יוֹם טוֹב מְקַרָּא
קֹדֶשׁ הַזֶּה (כִּשְׁכַת זְכוּרֹן תְּרוּעָה) יוֹם תְּרוּעָה

מְקַרָּא קֹדֶשׁ זָכָר לְיִצְיַאת מִצְרַיִם • וּדְבָרְךָ
מְלַכְּנוּ אֲמַרְתָּ וְקוֹיִם לְעַד • בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה יֵאָהֳרֹנְהוּ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ
(הַשַּׁבָּת !) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְּכוּרֹן :

אם חל במוצאי שבת מוסיפין

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַדִּיל בֵּין

קֹדֶשׁ לְחֹל וּבֵין אֹר לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים
וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה • בֵּין קֹדֶשׁ שַׁבָּת

לְקֹדֶשֶׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי
הַמַּעֲשֵׂה הַקֹּדֶשֶׁת וְהַבְּדִלְתָּ וְהַקֹּדֶשֶׁת אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּקֹדֶשֶׁתְךָ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֳרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁחֵיֵינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזְמַן הַזֶּה :

א אחר הקידוש תקפך ומיד יטול ידיו כטובה הנגזר • וכס יעשה יקח הכלי ביד
הימין וימסרנו לשמש ותשפוך השמש על הימין ג"פ בזה אה"ו ותניח הכלי בארץ
והימין תקחנו מעל הארץ וישפוך על יד שמש ג"פ בזה"ו • וכפעם האחרונה ימלא
חפניו מים כמ"ש ר"ח אה"ו משאיו מלא חפניו מים ויטב לו מלא חפניו טובותא •

ויכוין מים ר"ת מלא ידיו מברכות • וגם יכוין מים ר"ת מעושר מתנות ידיך •
וישפך הימין ג"פ ושמאל ג"פ • ואח"ך יכבד ידיו עד כנגד ראשו ויברך ענני •
ב יטול האלבעות והכף עד פרק הזרוע • ויזקר להסך ידיו אה"ו ואה"ו כרי שיכבד •
המים על כל סוד • ג יברך ענני • קודם הנגזר • ואם לא בירך עד אחר ניגוב •

ד י"א שוב לא יברך • ולכן יגע בכשרו בידיו ויטמאם ויחזור ויטול ויברך קודם נגוב •
ה ינגב ידיו היטב קודם שיכלע שהאכל כלל ניגוב ידים כלא אוכל להס עמא •
ה מי שיש לו מכה ורטיס עליה וכרוך עליה סמרטוט א"ל להסירה רק ויזקר לטוב •
ידיו מרביעית מים ככת א' שא"ל • המים שגל הרטיס יחזרו ויטמאו את סוד •

ו אם נטל ידו א' ונגע בה בחברתה שלא כטל עדיין או אם נגע אדם אחר שלא
נטל ידיו חרי נטמאו ידיו ולא מקני להו כטוב עד שינגבם ויחזור ויטול •
ז אם יש לו שמש לטוב לו ידיו סכה מה טוב מכמה טעמים •
ח יש להכניא לשלחן מלא וגם סוקר ויטביל הפרוסה כמלא ובסוקר לס' טובא •
ט מנחה העולם לומר מזמור לדרור ה' רועי וגו' • ואח"ך יקח בידו לחם
משנה שתי ככרות ויאמר

עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת
אֶבְלָם בְּעֵתוֹ : פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ (ר"ת פא"י

ג' יאהרונה ג' סאל ס"ת חת"ד) וּמִשְׁבִּיעַ (ג' חת"ד שחוק מוון
לכל חי • ויכוין מאד ככסוק זה כי בו עיקר הפרנסה) לְכָל חַי רִצּוֹן :

בְּרוּךְ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת !) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִים :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֳרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם הַמוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ :
וכוצע ואוכל ומחלק למסובין :

אחר שאכל פרוסת המוציא יברך תחלה בפ"הע על תמרה וכיוצא ויאכלנה
וגם יברך בפ"הא על אבטיחים או מלפפנות (רקו כטיך יא כ"יאר)
ואח"ך יעשה כסדר הזה • וכן יעשה בליל שני ויש נהגים לעשות גם ביום •
בכרתו יאמר שיכרתו ויכוין על כחיה הרעות שנבראו מן העונות של אדם
ומנצוצי הקרו אשר עליהם נאמר אויבי איש אנשי ביתו • ובשיסתלקו יכוין
על המקטרגים וכוחות הרין המששינים למעלה •

השעס שמכילין תפוח רמז לתקל תפוחין קדישין כסוד ראם יום בני כריח שם
ועוד כי תפוח יש בו ג' הכחות טעם ומראה וריח וטוה לס' טוב לבקשתינו
שפע הכללי שחוק בני קיי ומווני לכל השנה כולה •

יקח תמרה בידו ויאמר י"ר שיתמו ויכוין על אויביו התחתונים :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואהי אבותינו
שיתמו אויבינו ושונאינו וכל מבקשי
רעתינו : רוביא

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואהי אבותנו
שירבו זכיותינו ותלבבנו : כרתי

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואהי אבותינו
שיכרתו אויבינו ושונאינו וכל מבקשי
רעתינו : סלקא

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואהי אבותינו
שיסתלקו אויבינו ושונאינו וכל מבקשי
רעתינו : קרעא

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואהי אבותינו
שיקרע רוע גזר דיננו ויקראו לפניך
זכיותינו : רמון מתוק

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואהי אבותינו
שנהיה מלאים מצות ברמון : תפוחים בסוקר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואהי אבותינו
שתתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה
(ברבש)

ראש כבש

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואהי אבותינו
שנהיה לראש ולא לזנב וזה זכר לאילו
של יצחק אבינו עליו השלום בן אברהם
אבינו עליו השלום :

אם אין לו ראש כבש לא יביא ראש של עז כי הוא דינא קשיא לא יביא
ראש של תרנגול זכר ויביאו מבושל ואז לא יאמר בכקשה לא רק שנהיה
לראש ולא לזנב : אח"ך יאכל סעורתו ליכול ולחדו בכשר שמן ותבשיל
משובת לס"ט כמ"ש בעזרא אכלו משמנים ושתו ממתקים וגו' :
אח"ך ילמוד משנה ר"ה בב' הלילות ויכוין כנגד שם אד"ני ויוהר ללומדה
בנעימה וילמוד גם לשון זו"הק וערכתו אותם לך באותיות גדולות
למען ירוץ הקורא בה בלילה וגם עשינו ביאור נכון קב ונקי שיכין הקורא
מה שאומר זה יעזרנו ע"ד כבוד שמו אמן :

משנה ראש השנה פרק א

ארבעה ראשי שנים הם באחד בניסן
ראש השנה למלכים ולרגלים
באחד באדור ראש השנה למעשר בהמה
רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים באחד
בתשרי באחד בתשרי ראש השנה לשנים
ולשמיטין וליובלות לנטיעה ולירקות

ביאור קב ונקי

למלכים למלכי ישראל מוכיין להם מניסן שאם מלך באדר משיגיע ניסן כלתה
לו שנה ומניסן מוכיין לו שנים : ולרגלים לענין כרד שאם עברו
עליו ג' רגלים עובר בכל תאחר וזו ר"ה היא שם"ל שאינו עובר עד שיעברו ג' רגלים
כסדרן ומג המלכות תחלה ואין חלכה כן לא משיעברו ג' רגלים עובר : למעשר
בהמה שאין מעשרין מהנולדים קודם לול על הנולדים מנכנס לול : לשנים
של מלכי אר"הע : לנטיעה לג' שנים של ערלה אם נטע אילן מ"ה יום קודם א'
כתשרי שהם כ' שבתות לקליטה ול' יום אחר הקליטה יחשב שנה ובא' כתשרי מוכיין
לש שנה שנים : לירקות מעשר ירק שאין תורמין מן הירק שכלקט לפני ר"ה על

ב אחד בשבט ראש השנה ל אילן כדברי
בית שמאי בית הלל אומרים בחמשה עשר
בו ב ארבעה פרקים העולם נדון בפסח
על התבואה בעצרת על פירות האילן
בראש השנה כל באי עולם עוברים לפני
כבני מרון שנאמר היוצר יחד לבם המבין
אל כל מעשיהם ובהג נדונין על המים
על ששה חדשים השלוהין יוצאין על ניסן
מפני דפסח על אב מפני התענית על
אלול מפני ראש השנה על תשרי מפני
תקנת המועדות על כסרו מפני הנכה
ועל אדר מפני הפורים וכשהיה בית
המקדש קים יוצאין אף על אייר מפני פסח
קטן על שני חדשים מחללין את השבת
על ניסן ועל תשרי שבהן השלוהין יוצאין
לסוריא ובהן מתקנין את המועדות

מכלקע אח"ך ל אילן אין מעשרין פירות אילן שחטו קודם ט"ו בשבט על שחטו
אח"ך ב התבואה כמה שתחדש עליה מלקות ואם תהיה מרובה או מעטת
ולחבי מביאין עומר בפסח לבדן התבואה פירות האילן ולחבי מביאין ב' הלחם
בעצרת דעץ קריים רחמנא דכתיב ומען הרעת כמ"ד חטא הים כבני מרון
כבשים תרגום אמרין כבשים הללו שמוציאין אותן זה אח"ך לעשרן ועניינו שרין
על ב"א בכרואות וכחולאים ומות וקיים וכיוצא על המים גשמים מרובין או לא
ולחבי עושין נסוק המים כהן ג' שלוחין יוצאין לסודיע לגולה שקדשו ב"ד
את החדש ביום ל' או ביום ל"א התענות שגם בזמן בית שני היו מתענין כט"ב
שסופלו בו זרות וחסרו ה' דברים וחרבן ב"ה המק המור לן ד מחללין עדים
הראין הלכה לבוא להעיד לפני ב"ד לסוריא לסודיע לגולה יום קביעותם
כל המועדות תלוים בהם הקרבן של ר"ח יסוף קרב בזמנו ה בעליל גלו

וכשהיה בית המקדש קים מחללין אף על
כלן מפני תקנת הקרבן : בין שנראה
בעליל בין שלא נראה בעליל מחללין
עליו את השבת רבי יוסי אומר אם נראה
בעליל אין מחללין עליו את השבת :
מעשה שעברו יותר מארבעים זוג ועכבן
רבי עקיבא בלוד שלח לו רבן גמליאל
אם מעכב אתה את הרבים נמצאת
מכשידן לעתיד לבא : אב ובנו שראו את
החדש ילכו לא שמצטרפין זה עם זה
אלא שאם יפסל אחד מהן יצטרף השני
עם אחר רבי שמעון אימר אב ובנו וכל
הקרובין בשרין לעדות החדש אמר רבי
יוסי מעשה בטוביה הרופא שראה את
החדש בירושלם הוא ובנו ועבדו משוחרר
וקבלו הכהנים אותו ואת בנו ופסלו את
עבדו וכשבאו לפני בית דין קבלו אותו
ואת עבדו ופסלו את בנו : מ אלו הן
הפסולין המשחק בקוביא ומורה

לכל גבוה מן החרץ הרים שהכל רואין אותו שלא בעליל למעט בשפלו של
רקיע סמוך לחרץ וארמימות חמסה אותו עד שלא ישיגו לא ארס שאלות
עיניו חר : ר מ' זוג כיתי עדים ועכבן שלח הים לב"ד לוד כהן לעת"ל
ומנעו מלבוא פעם אחרת לחטור ח בקוביא עמית שמחוקן בהם בערבין
וספ טלנין מרובין כי אסמכתא לא קטיל : משריחי יונס כעין קוביא אם

ברבית ומפריחי יונים וסוחרי שביעית
ועבדים זה הכלל כל עדות שאין
האשה בשרה לה אף הן אינם פשרים
לה: ט מי שראה את החדש ואינו יכול
להלך מוליכין אותו על החמור אפילו
במטה ואם צודה להם לוקחין בידם
מקלות ואם היתה דרך רחוקה לוקחין
בידם מזונות שעל מהלך לילה ויום
מחללין את השבת ויוצאין לעדות החדש
שנאמר אלה מועדי יהוה מקראי קדש
אשר תקראו אתם במועדם:

פרק ב

אם אינן מבירין אותו משלחים אחר עמו
להעידו בראשונה היו מקבלין עדות
החדש מכר אדם משקלקלו האפיקורוסים
התקינו שלא יהו מקבלין אלא מן המכירים:
ב בראשונה היו משיאין משואות
משקלקלו הכותים התקינו שיהו שלוחין
יוצאין: ג ביצר היו משיאין משואות מביאין

תקדמו וזכר ליוני שביעית עושין סחורה כפירות שביעית ודמנא אמר לאכלם
ולא לסחורם: צורה אורכ ר"ל לפעמים מן ואתה צורה את כפשי (ש"א כד):
פרק ב טכירין אס חין ב"ד מכירין את הער אס כאמן: משלחין ב"ה:
שבעירו: אחד זוג א' של ער' להעיד עליו לפני ב"ד סגדול: משקלקלו
שכרו ער' שקר להטעות את החכמים: ב משואות שסיו מכערים אורים גדלי:

כלונסאות של ארז ארוכין וקנין ועצי
שמן ונעורת של פשתן וכורך במשיחה
ועודה לראש ההר ומצית בהן את האור
ומוריד ומביא ומעלה ומוריד עד שהוא
רואה את חבירו שהוא עושה כן בראש
ההר השני וכן בראש ההר השלישי:
דומאין היו משיאין משואות מהר המשחה
לסרטבא ומסרטבא לגרופינא מגרופינא
לחורון ומחורון לבית בלתין ומבית בלתין
לא זזו משם אלא מוריד ומביא ומעלה
ומוריד עד שהיה רואה כל הגולה לפניו
במדרת ראש: ה חצר גדולה היתה
בירושלים ובית יעזק היתה נקראת
ולשם כל העדים מתבנסים ובית דין
בודקין אותם שם וסעודות גדולות עושין
להם בשביל שיהו רגילין לבא בראשונה
לא היו זזין משם כל היום התקין רבן
גמליאל הזקן שיהו מהלכין אלפים אמה
לכל רוח ולא אלו בלבד אלא אף
החכמה הבאה לילד והבא להציל מן
הדליקה ומן הגים ומן הנהר ומן

ג כלונסאות עלים ארוכים גבוהים תרגום כס כלונס כרי שיהיו למרחוק: ד
הר המשחה סר הזקנים: הגולה בני ככל: במדרת: סכל א' נוטל חבוקת

המפולת · הרי אלו כאנשי העיר · ויש
להם אלפים אמה לכר רוח · כיצד בודקין
את העדים · זוג שבא ראשון בודקין אותו
ראשון ומכניסין את הגדול שבהן ואומרים
לו · אמור כיצד ראית את הלבנה לפני
החמה או לאחר החמה · לצפונה או
לדרומה · כמה היה גבוה · ולאין היתה
נוטה · וכמה היה רחבה · אם אמר לפני
החמה · לא אמר כלום · ואחר כך היו
מכניסין את השני ובודקין אותו אסנמצאו
דבריהם מכונים עדותן קימת · ושאר כל
הזוגות · שוארין אותן ראשי דברים לא
שהיו צריכין להם · אלא כדי שלא יצאו
בפחי נפש · בשביל שיהו רגירין לבא ·
ראש בית דין אומר מקדש · וכל העם
עונים אחריו מקדש מקדש בין שנראה
בזמנו בין שלא נראה בזמנו מקדשין אתו
רבי אליעזר בר צדוק אומר · אם לא נראה
בזמנו אין מקדשין אתו · שכבר קדשוהו
שמים · דמות צורות לבנות · היו לו לרבן

ועולה לראש גבו · ו גבוה · מן הארץ אם אמר ח' גבוה ג' קומות וח' ח' עדותן
בעלם · נוטה · ראש הפנימה לאיזה כד נועם ללפון או לדרום · רחב · ששיעורם
משחכה כפי רחוקה מן השמש או קרובה · ז בזמנו ליל ל' · אם לא נראה
וקובעין ר"ח כיום ל"ח · מקדשין · אל' · מקדוש מקדוש · ח קיבלן ר"ג · שידע

גמליאל בטברא ובכותל בעליתו · שבהן
מראה את ההדיוטות ואומר · הכזה ראיתם
אזו כזה · מעשה שבאו שנים · ואמרו
ראינוה שחרית במזרח · וערבית במערב ·
אמר רבי יוחנן בן נורי עדי שקר הם ·
וכשבאו ליבנה · קבלן רבן גמליאל · ועוד
באו שנים · ואמרו ראינוה בזמנה · ובליד
עבודה לא נראה · וקבלן רבן גמליאל ·
אמר רבי דוסא בן הרפינס עידי שקר הן ·
היאך מעידים על האשה שילדה · ולמחר
כריסה בין שניה אמר לו רבי יהושע רואה
אני את דבריך · ט שדח לו רבן גמליאל
גוזרני עליך · שרמבא יצלי במקלך
ובמעוטיך · ביום הכפורים שחר להיות
בחשבונוך · הך ומצאו רבי עקיבא מצר ·
אמר לו יש לי ללמד · שכר מה שעשה
רבן גמליאל עשוי · שנאמר אלה מועדי
יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם ·
בין בזמנן בין שלא בזמנן · אין לי מועדות
אלא אלו · בא לו אצל רבי דוסא בן
הרפינס · אמר לו אם באין אנו לדון אחר

כפי חשבון שקוראם באותם הלילה ובשחרית עננים כדמות ירח נראה למן כרקיע
וכן לקמן וכליל עיבורו לא נראה אפשר כסמו ענין · רואה אני וכו' · לענכ סחרש ·

בית דינו של רבן גמליאל צריכין אנו לרון
אחר כל בית דין ובית דין שעמד מימות
משה ועד עכשיו שנאמר ויעל משה
ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל
ולמה לא נתפרשו שמותן של זקנים אלא
ללמד שכל שלישה ושלשה שעמדו בית
דין על ישראל הרי הוא כבית דינו של
משה נטר מקלו ומעותיו בידו ורהדך
דיבנה אצל רבן גמליאל ביום שחל יום
הכפורים להיות בחשבוננו עמד רבן
גמליאל ונשקו על ראשו אמר לו בא
בשרום רבי ותלמידי רבי בחכמה
ותלמידי שקברת את דברי :

פרק שלישי

ראוהו בית דין וכר ישראל נחקרו העדים
ורא הספיקו רומר מקדש עד
שחשכה הרי זה מעבר ראוהו בית דין
בלבד יעמדו שנים ויעידו בפניהם ויאמרו
מקדש מקדש ראוהו שלישה והן בית דין
יעמדו שנים ויושיבו מתבירהם אצל היחיד

ט לא נתפרשו ופי' שאם יפוא ארס לומר וכי כ"ד זה כמשה ואהרן אומרים לו
שמה חשוב הוא כאותן שלא נתפרשו שמתן :

ויעידו בפניהם ויאמרו מקדש מקדש
שאין היחיד נאמן על ידי עצמו כ כל
השופרות בשרין חוץ משר פרה מפני
שהוא קרן אמר רבי יוסי והלא כל השופרות
נקראו קרן שנאמר במשוך בקרן היובר :
ג שופר של ראש השנה של יעד פשוט ופיו
מצפה זהב ושרתי חיצורות מן הצדדין
שופר מאריך וחיצורות מקצרות שמצות
היום בשופר : ד בתעניות בשל זכרים
כפופין ופיהן מצפות כסף ושתי חיצורות
באמצע שופר מקצר וחיצורות מאריכות
שמצות היום בחיצורות : ה שוה היובל
לראש השנה לתקיעה ולברכות ורבי
יהודה אומר בראש השנה תוקעין בשל
זכרים וביובלות בשל יעלים : ו שופר
שנסדק ודבקו פסול דבק שבירי שופרות
פסול נקב וסתמו אם מעכב את התקיעה
פסול ואם לאו כשרי התוקע לתוך הבור :

פרק ג נחקרו או נחקרו : שחשיכה בליל ל"א ואין מקדשין את החדש בלילה
מעובר חרס העבר ל' יום : ב קרן דכתיב כבוד שורו וקרני ראס
וגבי ה"ס שופר כתיב וסעברת שופר תרועס וגמרינן ר"ס מיובל : היובל ויובל זכר
סוף ורכנן אמרי כל השופרות אקרו קרן ואקרו שופר דפרס קרן אקרו שופר לא אקרו
ג יעד חוים שכן שמה דכתיב חוים הגבוהים ליעלים ואקו ורישון תרגום ויעלם
ורומא וזס כגיל לסוית פשוט : מאריך : יוטר מן החלוצרות : ד זכרים אילים :
באמצע : ג שופרות : ד לתקיעה : למפין התקיעות : ולברכות : מלכות זכרונות
ושופרות : ר"ס וכו' ואין הלכה כן לא בין ר"ס בין וי"ף של יובל בשל זכרים

או לתוך הדות - או לתוך הפטם - אם קול שופר שמע יצא - ואם קול הברה שמע לא יצא (וכן) מי שהיה עובר אחרי בית הכנסת - או שהיה בירו סמוך לבית הכנסת - ושמע קול שופר או קול מגילה - אם כיון לבו יצא ואם לאו לא יצא - אף על פי שזה שמע וזה שמע - זה כיון לבו וזה לא כיון לבו: מוהיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וגו' וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה אלא לומר לך - כל זמן שהיו ישראל מסתכלים כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהן שבשמים היו מתגברים - ואם לאו היו נופלין - כיוצא בדבר אתה אומר עשה לך שרף ושים אתו על נס - והיה כל הנשוד וראה אתו וחי - וכי נחש ממית - או נחש מחיה אלא בזמן שהיו ישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהן שבשמים היו מתרפאים - ואם לאו היו נמוקים - חרש שוטה וקטן - אין

כפופין: ? בור - חסידה בקרקע: דות - מקום גבוה על הארץ מוקף מחילות: פיטם - כלי גדול של חרס (כעריכי פלנטאס): שמע - העומד בחון: לצאת יצא - אע"פ שלא ידע התוקע ומיירו בחון הכבסת שמתכוון להוסיף כל שומע קול תקיעתי: ח - וזהו וכי - משום דחייבי לעיל בכונת הלכ תקא נמי להא:

מוציאין את הרבים ידי חובתן - זה הכלל כל שאינו מחויב בדבר - אינו מוציא את הרבים ידי חובתן:

פרק רביעי

יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת - במקדש היו תוקעים אבל לא במדינה - משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי - שיהו תוקעין בכל מקום שיש בו בית דין - אמר רבי אליעזר לא התקין רבן יוחנן בן זכאי - אלא ביבנה בלבד - אמרו לו אחר יבנה ואחר כל מקום שיש בו בית דין: - ועוד זאת היתה ירושלם יתירה על יבנה - שכל עיר שהיא ראה ושומעת וקרובה ויכולה לבוא תוקעין - וביבנה לא היו תוקעין - אלא בבית דין בלבד: - בראשונה היה הלורב נטר במקדש שבעה ובמדינה יום אחר -

פרק ד במקדש - שתקיעת שופר אינה מלאכה לא גזירה שמה יוליכו ד' אמות כח"ס ואין שבות במקדש: במדינה - ירושלים וגבולין - וי"א שירושלים כולה קרויה מקדש ושאר א"י קרויה מדינה: ביבנה - שתיקה שם סנסררי גדולה שיש בו ב"ד - קבוע כמו ביבנה שב"ד ודיוין הן ולא יבואו להעביר שופרים כח"ס ועוד זאת - ה"ק בירושלים היו תוקעין בכל העיר כל זמן שב"ד יושבין במקדש שהיו יושבין ער שש שעות ביום וביבנה לא היו תוקעין בעיר לא כפני ב"ד ועוד זאת וכי - רואה - את ירושלים פרט ליושבת כחל - שומעת - פרט ליושבת כראש חסר - וקרובה - פרט ליושבת חוץ לתחום - ויכולה לבוא - פרט למסקוק לה נטר:

משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא דולב נמל במדינה שבעה זכר למקדש ושיהא יום הנף בלו אסור : בראשונה היו מקבלין עדות החדש כל היום פעם אחת נשתהו העדים מקבוא ונתקלקלו הלויים בשיר התקינו שלא יהו מקבלין אלא עד המנחה ואם באו עדים מן המנחה ולמעלה נוהגין אותו היום קדש ולמחר קדש משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהו מקבלין עדות החדש כל היום אמר רבי הושע בן קרח ועוד זאת התקין רבן יוחנן בן זכאי שאפילו ראש בית דין בכל מקום שלא יהו העדים הודכין אלא למקום הועד : סדר ברכות אומר אבות וגבורות וקדושת השם וכולל מלכיות עמהן ואינו תוקע קדושת היום ותוקע זכרונות ותוקע שופרות ותוקע ואומר עבודה והודאה

ג' ד' דכתיב ושמחתם לפני ה' א' ימים : יום א' דכתיב ולקחתם לכם כיום הראשון : יום הנף : יום הכפת העומר שהו ע"ז בניסן אסור לאכול חרש כל היום ד' ונתקלקלו בשיר של תמיד בין הערבים שלא ידעו אם יבואו עדים ויאמרו שיר של י"ט או לא יבואו ויאמרו שיר של חול ולא אמרו שיר כלל : נוהגין מלול שאחר כ"ט בלול נחבו בו קדש שמא יבואו עדים ממד ויקדשוהו כ"ד ואם באו עדים קודם המנחה נודע שופה נחבו בו קודש ואם לאו אעפ"כ נוהגין בו קודש דלא אתו לזבולי ביום לשנת ספקה : ד' אבות : ממין אברהם : גבורות : אהה גבור : קדושת השם : אהה קדוש : קדושת היום : אהה בחמתו : ו' עשרה : פסוקים ג' מ"ט

וברכת כהנים דברי רבי יוחנן בן נורי אמר ר' עקיבא אם אינו תוקע למלכיות למה הוא מזכיר אלא אומר אבות וגבורות וקדושת השם וכולל מלכיות עם קדושת היום ותוקע זכרונות ותוקע שופרות ותוקע ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים : אין פוחתין מעשרה מלכיות מעשרה זכרונות מעשרה שופרות רבי יוחנן בן נורי אומר אם אמר שלש שלש מכלן יצא אין מזכירין זכרון מלכות ושופר של פורענות מתחיל בתורה ומשלים בנביא רבי יוסי אומר אם השלים בתורה יצא : העובר לפני התיבה ביום טוב שר ראש השנה השני מתקיע ובשעת החלל ראשון מקרא את החלל : שופר שר ראש השנה אין מעבירין עליו את התחום ואין מפקחין עליו את הגל לא עולין באילן ודא רוכבין על גבי בהמה ודא שטיין על פני המים ואין חותכין אתו

וב' מן הסוכות וב' מן הכבואים וא' משלים בו מ"ט : שלש א' מ"ט וא' מן הסוכות וכו' : של פורענות : כגון ביר חוקה אמלוד (יחוקש כ) ויזכור כי כשר המה (תלים עח) תקעו שופר כנבעס (הושע ס) : אם השלים : ס"ק ומשלים בתורה ואם השלים כנכחי ולא : ז' חשני : המתפלל מוסף וכשעת השמר תקנו כן שגורו שלא יתקעו והיו אורבים להם כל שש שעות של זמן תפלת שחרית לכן העבירו התקיעה לתפלת מוסף : ובשעת החלל : ר"ל בשאר י"ט שאמרים הלל : ח אין

בין בדבר שהוא משום שבות וּבֵין בְּדָבָר
שהוא משום לא תעשה אֲבָר אִם רָצָה
לִתֵּן לְתוֹכוֹ מִים אוּ יַיִן יִתֵּן אִין מֵעַכְבִּין
אֵת הַתִּינוּקוֹת מִלְתַּקוּעַ אֲבָר מִתַּעֲסָקִין
עִמָּהֶן עַד שִׁלְמָדוֹ וְהַמֵּתַעֲסֵק לֹא יֵצֵא
וְהַשּׁוֹמֵעַ מִן הַמֵּתַעֲסֵק לֹא יֵצֵא : ט סדר
תְּקִיעוֹת שְׁלֹשׁ שֵׁל שְׁלֹשׁ שְׁרֵשׁ שִׁיעוֹר
תְּקִיעָה בְּשֹׁלֶשׁ תְּרוּעוֹת שִׁיעוֹר תְּרוּעָה
בְּשֹׁלֶשׁ יָבֻבוֹת תַּקַּע בְּרֵאשׁוֹנָה וּמִשָּׁךְ
בְּשֵׁנִיהַ בְּשֵׁתִים אִין בִּירוֹ אֵלָא אַחַת
מִי שְׁבִירָךְ וְאַחַר כֵּךְ נִתְמַנָּה לוֹ שׁוֹפָר
תּוֹקַע וּמְרִיעַ וְתוֹקַע שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשֵׁם
שְׁשֵׁרִיחַ צְבוֹר חַיִּיב כֵּךְ כָּל יַחִיד וְיַחִיד חַיִּיב
רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר שְׁרִיחַ צְבוֹר מוֹצִיא אֵת
הַרְבִּים יְרֵי חוֹבָתָן :

מעבירין עליו לילך חוק לתחום להביאו : משום שבות : כנון סכין : ל"ת : כנון
סכין דאורחיס סוף : יתן : ולא אמרינן מתקן מנא הוא : מלתקוע : ואפי' בשבת
כרי להבין במלות סיוטיו מלומדים לתקוע כר"ס : מתעסקין : ולא חיישינן לאתווי
ר"א דכיון שאינו עוֹר במנאם לא ישכח את השבת : ט שלש : למלכות זכרונות
ושוערות : של שלש : תר"ס לפי שבר"ס כאמר ב' תרועות וא' ביר"ס של יוכל ובג"ס
דשביעי שביעי כותבין האמור כזה וכו' : כמנא ג' תרועות כר"ס וג' ביר"ס של יוכל
וכל תרועה פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה דכתיב והעברת שופר : תעבירו שופר
ולשון העברה משמע קול א' פשוט : ויבכות : קולית כל שכן : ויא' יבבא היא ב'
קולית כל שכן וג' יבכות הן ט' כוחות : בראשונה : פשוטה שלפני התרועה כדרכה
בשניה : פשוטה שלאחרי התרועה משך כשתים ללאת ירדי חובת פשוטה שלאחריה
דמלכות ופשוטה לפניה דזכרונות : אין בידו : רלא מפסקין א' לשתיים : מי שברך
ט' ברכות של מוסף : נתמנה : כדומן לו : יחיד : הבין יודע להתפלל אין יולא
בתפלת שלית לבור :

ואח"ך ילמוד בזוהר פר' אמור דף צ"ח ע"ב וז"ל

בחדש השביעי באחד לחדש : רבי יצחק פתח תקעו
בחדש שופר בכסה ליום חגנו : זכאין אינון
ישראל דקודשא ב"ה קריב לון לגביה מן כד אומין
עובדי ע"ז אתרעי בהו ומאתר רחיקא קריב לון לגביה
דהא הוא דכתיב ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר
ה' אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם
לאחזאה דהא מאתר רחיקא אתרעי בהו וקריב לון
לגביה וכתיב ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר
וגו' הני קראי אית לאסתכלא בהו וכי כל ישראל לא
הוו ידעי דא וכל שכן יהושע אלא אורייתא כולא סתים
וגרייא כמה דשמא קדישא סתים וגרייא בגין דאורייתא
כולה שמא קדישא היא ועל דא איהי סתים וגרייא אי
ישראל ויהושע הוו ידעי אמאי כתיב כה אמר ה' : אלא
ודאי סתימא דמלה טיבו סגי ענד קב"ה בישראל
דאתרעי בהו באכהתא ועביד לון רתיכא קדישא עלאה
ליקריה ואפיק לון מגו נהורא עלאה יקירא קדישא
בוצינא דכל בוצינין בגין דיתעטר בהו : הה"ד כה
אמר ה' בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם הנהר ההוא
נהר דאשתמודע ואתידע : מעולם מאי
קא בעי הכא יא לאחזאה חכמתא מעבר הנהר מעולם
אלא ההוא נהר עולם אקרי ועל דא בעבר הנהר ישבו
אבותיכם מעולם לאחזאה טיבו וקשוט דענד קב"ה
לישראל : ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר
מאי קא מיירי : אלא אברהם לא אתדבק בההוא נהר
כמו יצחק דאתדבק ביה בסטריה לאתתקפא : תא חזי

האי נהר אע"ג דלאו אירו דינא דינין נפקי מסטריה
 ואתתקפו ביה וכד יצחק אתתקף בכנוי כדין עלאין
 ותתאין מהכנפי לדינא וכורסייא דדינא אתתקן ומלכא
 קדישא יתיב על כורסייא ודאין עלמא כדין חקעו
 בחדש שופר בכסה ליום חגנו זכאין אינון ישראל
 דידעין לסקא כורסייא דדינא ולתקנא כורסייא
 דרחמי ובמה בשופר :

רבי אבא הוה יתיב קמיה דרבי שמעון אמר ליה הא
 זמנין סגיאין שאילנא על האי שופר מאי קא מיירי ועד
 כאן לא אתישבנא ביה אמר ליה ודאי האי הוא ברירא
 דמלה דישראל בעיין ביומא דדינא שופר ולא קרן בגין
 דקרן הא אתידע באן אתר איהו ולא תדבקא דינא לא
 בעינא . אבל הא תנינן במלין ובעובדא בעינן ולאחזאה
 ולא תערא מלין סתימין . תא חזי . כד ההוא שופר
 עלאה דנהירו דכלא ביה אסתלק ולא נהיר לכנין כדין
 דינא אתער וכרסוון אתתקנו לבי דינא ודא שופר אילו
 דיצחק אקרי תוקפיה דיצחק תושבתיה דאבהן כד
 אסתלק ההוא שופר גדול דלא ינקא לבנין כדין יצחק
 אתתקף ואתתקן לדינא בעלמא וכד אתער האי שופר
 וכד בני נשא תייבין מחטאיהון בעיין לנגדא קול שופר
 מתתא וההוא קלא סליק לעילא כדין אתער שופרא
 אחרא עלאה ואתער רחמי ואסתלק דינא ובעינן
 לאחזאה עובדא בשופר לאתערא שופרא אחרא ולאפקא
 בהאי שופר לתתא אינון קרי לאחזאה דכל אינון קלין
 דלעילא דכלילן כלהו בההוא שופר עלאה יתערון
 לנפקא ובהני קלין דלתתא יהבין ישראל חילא לעילא .

ועל דא בעינן לזמנא שופר ביומא דא ולסדרא קלין
 לכוונא ביה בגין לאתערא שופר אחרא דביה כלילן
 קלי לעילא ולסדרא קלין בשופר . סדרא קדמאה קלא
 נפיק ומתעטר לעילא סליק רקיעין ואתבקע בין טורי
 דמאי ומטי לגביה דאברהם ושריא ברישיה ואתעטר
 ואתער הוא ואתקן לכורסייא . ובספרא דאגדתא תנינן
 בשעתא דההוא קלא קדמאה סליק אתער ואתעטר
 אברהם ואתקן לכורסייא פקדין עליה אבא ואימא
 אדהכי סלקא תניינא תקיפא לתברא תוקפי רגיון ודא
 סדרא ב' ההוא קלא תבירא בתוקפוי וכדין סלקא וכל
 דינין דיתערון קמיה אתברו עד דסליק לאתריה דיצחק
 כיון דיצחק אתער וחמי לאברהם מתקן לכורסייא
 לקיימא קמיה כדין אתכפייא ותבר תוקפא קשיא
 וכהאי בעי מאן דתקע לכוונא לבא ורעותא בגין לתברא
 חילא ותוקפא דדינא קשיא . ההוא דכתיב אשרי העם
 יודעי תרועה יודעי תרועה ודאי . סדרא תליתאה קלא
 נפיק וסליק ובקע כל אינון רקיעין ורחמי מתערן ומטי
 ההוא קלא לרישיה דיעקב ויעקב אתער וחמי לאברהם
 מתתקן בגיסא אחרא כדין אחידן תרווייהו ביה ביצחק
 דא מהאי סטרא ודא מהאי סטרא ולא יכלין תוקפוי
 לנפקא לבר . והני תלתא סדרין כלהו סדרא חד סדרא
 אחרא קלא נפיק וסליק ונטיל לאברהם מאתריה ונגיד
 ליה לתתא לאתר דתוקפיהון דיצחק שריין וקיימן ליה
 לאברהם בנוייהו . סדרא תניינא נפיק קלא תבירא לא
 תקיפא כקדמאה לא דחליש ההוא קלא דתקע אלא
 דההוא קלא לאו איהו לגביה יצחק בקדמיתא דתמן

הוקפא תקיפא שריא יא לגביה אינון בי דינא דלחא
 דאינון רפויין יתיר וכולהו חכאן לאברהם לגבייהו
 ואתכפייין קמיה * אדהכי סדרא תליחא קרא נפיק
 וסליק ואתער ברישיה דיעקב ונגיד ליה לתתא לההוא
 אתר דאינון גבוראן שריין וקאים לקבליהו אברהם
 מהאי סטרא ויעקב מהאי סטרא ואינון באמצעיתא
 כדין אתכפייין כלהו ומשתכחין באתרייהו והני כלהו
 סדרא אחרא תניינא * סדרא בתראה דבעיא לסקא
 לון לאתרייהו ולישבא בנייהו ליצחק כמלקדמין בגין
 דהאי בעי לישרא ליה באתריה ולא יפוק בתקפוי לבר
 כדין דינין כולהו אתכפייין ורחמין אתערו על דא בעי
 לכוונא לבא ורעותא בהני קלי ולמהדר בתיובתא קמי
 מאריהון * כדין כד ישראל מתקני ומסדרי קלין ברעותא
 דלבא כדקא יאות בשופרא דא אהדר ההוא שופר
 עלאה וכד אהדר מעטרא ליה ליעקב ואתתקן כלא *
 וכורסיא אחרא רמיו וכדין חידו אשתכח בכלא וקב"ה
 מרחם על עלמא זכאה חולקהון דישרא דידעין לנגדא
 ולאמשכא למאריהון מדינא לרחמי ולרתקנא כלהו
 עלמין על ידיהו * תא חזי לקבל דא תלתא ספרין
 פתיחין ביומא דא וכמה דרחמין מתערין ודינין קשיין
 אתכפין ועאלין לדוכתיהו כך הוא לתתא כגוונא דלעילא
 דינין קשיין אתכפייין ואתעברו מעלמא ומאי אינון אין
 רשעים גמורים דאינון דינין קשיין דאתכפייין ואתעברו
 מעלמא ועל דא נכתבים ונחתמים וכו' א"ר אבא ודאי דא
 הוא ברירא דמלה בריך רחמ' דשאלנ' ורווחנא בהני מלי :
 אמר ר' יהודה כתיב זכרון תרועה זכרון עבדינ' לכוונא
 לבא ורעותא ישראל עבדין זכרון לתתא במה

בעובדא בגין דיתער מלה כההוא גוונא לעילא * אמר
 ר' אלעזר כתיב בכסה ליום חגנו דאתכסייא ביה סיהרא
 וריך אתכסייא * אלא כד קיימא עינא ושמשא לא
 נהיר כדין סיהרא אתכסייא ולא נהיר ועל דא מקמי
 עינא שמשא לא נהיר כל שכן סיהרא דאתכסייא ולא
 נהירא ועל דא בכסה ליום חגנו בה"א דאתכסייא סיהרא
 ובמה נהיר כלא בתיובתא ובקל שופרא דכתיב אשרי
 העם יודעי תרועה כדין ה' באור פניך יהלכון * תא
 חזי בהאי יומא אתכסייא סיהרא ולא נהיר עד בעשור
 לחדש דישראל תייבין כלהו בתיובתא שלימתא ואימא
 עראה תאבדת ונהרת לה והאי יומא נהירו דאימא
 נטלא ואשתכח חידו בכלא ועל דא כתיב יום הכפורים
 הוא * יום כפור מכעי ליה מאי יום הכפורים אלא
 בגין דרתי נהורין נהרן בחד * בוצינא עלאה נהיר
 לבוצינא תתאה ובהאי יומא מנהורא עלאה נהיר ולא
 מנהורא דשמשא ובג"כ בכסה ליום חגנו כתיב * רבי
 אבא שלח ליה לר"ש אמר אימתי זווגא דכנסת ישרא
 במלכא קדישא שרח ליה וגם אמנה אחותי בת אבי
 היא אך לא בת אמי ותחי לי לאשה * אתרגיש ר' אבא
 ארים קליה בכרה ואמר בוצינא קדישא ווי ווי * ווי
 לעלמא כד תפוק מיניה ווי לדרא דיהון בעלמא כד
 תסתלק מנהון וישארו יתמין מנך * א"ר ר' חייא בר' אבא
 דשרח לקבך מאי קאמר אמר ודאי לאו זווגא דמלכא
 במטרוניתא אלא בזמנא דנהרא מאבא עלאה וכד
 אתנהרא מניה קרינן לה קדש דהא מבי אבא נטלא האי
 וכדן מזדווגי כחדא בגין דמלכא קדש אקרי דכתיב
 קדש ישראל לה דנטיל מאתר דאקרי קדש * כדן

אחותי בת אבי היא אך לא בת אמי דהא מבי אבא
 שמא דא ולא מבי אימא ועד דא ורחמי לי לאשה
 לאזדווגא כחדא בזמנא דא ולא בזמנא אחרא בזמנא
 דנטרא מבי אבא ולא מבי אימא ויום הכפורים אוכח
 דתשמיש המטה אסור בגין דזווגא לא אשתכח דהא
 מבי אימא נטרא ולא מבי אבא * אמר רבי חייא ודאי
 זכאה דרא דר"ש שארי בגויה זכאין אינון דקיימין קמיה
 כל יומא * אמר רבי אבא בר"ה נברא אדם וקאים
 בדינא קמיה מאריה ותב בתיובתא וקביל ליה קב"ה
 א"ל אדם אנת תהא סימנא לבניך דדרי דרין בהאי יומא
 קיימין בדינא ואי יתובון אנא אהכל רון ואיקום
 מכורסייא דדינא ואתקיים על כורסייא דרחמי וארחם
 עליהו * ורוד אמר אהבתי כי ישמע ה' את קולי
 תחנוני * ועל דא כתיב כי עמך הסליחה רמען תורא *
 וכתיב כי עמך מקור חיים באורך נראה אור :

ושוב לומר ג"כ נוסח זה מלוקט מו"הק (היבא בס' לשון חכמים)

שלם טוב לרישא דשתא * שלם טוב ליומא דיבכא * שלם טוב
 ליומא טובא קדישא * אנת הוא מקרא קודש * הא ישראל
 דאתקרון קדש מקבלן לך באכפין נהירין * מומנין לך מתקנין לך
 סעודתא וקירא * מסדרין פתורי מתקני גרמיייהו במאני יקר *
 מללין ומשבחין וממליכין עליהו לק"ב :

שלמא רבא לרישא דשתא שלמא טובא לרישא דשתא * חכא
 ומסרא ורחמי לרישא דשתא דשתא דתתברך ותתנהיר מנהירו
 דעתיקא קדישא * רישא דשתא רחמנא לשוויך לטוב טובא ועבא
 תהוי רחמנא ינהיר לך נהורין בברכאן וקדושין רחמנא ובריכין
 כברכאן סגיאין * מבורך תהוי עלמא ועל כל ישראל לחיין טובין
 ולשלמא רבא * רישא דשתא כך מתערי ישראל לתתא כשופר וההוא
 קלא דנפיק משופר בטע באורא ובקע ריעין * עד דסליק
 לגבי ההוא טנרא תקיפא דפסי לסיהרא * והשתא אשנא ואשכח

אתערוקא דרחמי * וכדין ההוא מקטרגא לעילא אתערבב כדין
 ההוא קלא קיימא ואעבר ההוא דינא * וכיון דלתתא אתער
 רחמי הכי כמו לעילא אתער שופרא אחרא עלאה ואפיק קלא
 דאיהו רחמי ואתערו קלא בקלא רחמי ברחמי ובאתערוקא
 דלתתא אתער ה"ל לעילא וכיון דמטא האי קול מתתא קול
 דיעקב אתתקן לעילא וקב"ה אתער רחמי דהא כנווגא דישרא
 מתערי לתתא קול חד דאיהו כליל באשא ורוחא ומיא דנפקי
 כחדא מנו שופר ה"ל אתער לעילא שופר * וההוא קול דכליל
 באשא ומיא ורוחא אתתקן ונפיק דא מתתא ודא מעילא ואתתקן
 עלמא דהא כדין סהיה אבן טובא דאיהו עלמא תתא אלטבע
 באינון גווינן דהאי קלא * וכדין כמה דאתחזיאת הכי משיך
 מלעילא וכיון דאתתקנת בהאי קלא רחמי נפקי מלעילא ושריין
 עלה ואתכלילת ברחמי מלתתא ומלעילא וכדין אתערבב ס"ה
 ואתחלש תוקפיה ולא יכול לקטרגא :

ירחא שביעאה כמה חביב אנת ויקיר הא כל רזין וכל קדושין
 יקירין תליין בשביעאה וההוא שביעאה עלאה דאקרי
 עלמא דאתי מניה נהרין כל בוטינין וכל קדושין וכל ברכאן *
 ירחא שביעאה אנת הוא חולקיה דקב"ה אנת הוא ירחא מעלמא
 עלאה ובגין דא אנת בכסה ולא באחגליא בגין דעלמא עלאה
 בכסה איהו וכל מלוי באתכסיה * וכיון דמטא יומא דחמיסר
 כדין גלויה איהו בחדותא דסיהרה וסיהרה אשתלי ואתנהירת
 מאימא עלאה וקיימת לאהרה לתתא מנו נהורא דלעילא *
 ירחא שביעאה * כך ישראל תייבין מתעאיהון ומסלקין בורסיא
 דינא ומתקנין בורסיא דרחמי בקלא דשופר * דהא נגיד קול
 שופר וההוא קלא סליק לעילא וכדין אתער שופר אחרא עלאה
 ואתער רחמי ואסתלק דינא דכך מפקין בהאי שופר דלתתא אינון
 קלי כדין אינון קלין דלעילא דכלילן כולהו בההוא שופר עלאה
 יתערו לנפקא * וכדין יהבין ישראל חילא לעילא וחידו אשתכח
 בכלא וקב"ה מרחם על עלמא וכדין סיהרה אתנהרת וע"ד כתי'
 אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יתלכו :

ירחא שביעאה כך אתער יעקב באינון מטעמיס דיליה *
 מתלבש בללותין ובעותין והקול קול יעקב בההוא שופר
 דא סליק ואתער יעקב לגבי יעקב ואתקריב כהדים ויגש לו
 ויאכל ואחיד ביה ואתכליל דא ברא וכיון דאתכליל כהדים ויבא

לו יין דא יין דמנטרא יין דהוא חרו דלכא דזא דעלמא דאתי *
וכדון וירח את ריח כנדין ולותין וכעויתין דסלקין ויברכהו * כח
דונזא וסדי לכא וכלא חיוס דתמי * וכיון דיחזק אתכליל כיעקב
כל חיון חילין ותוקפין ורזין דהו זמינן אתכדרו ולא אשתכחו
תמן וישרא נפקין מן דינא בחדוה וכברכאן *
טוב לובר בקשה זו * ויש אומרים אותה קודם הקידוש

אנא ה' הא הגדול הגבור והנורא תפתח לנו שערי
אורה בזכות הצדיק הסופר עזרא :

- תפתח לנו שערי אהבה * בזכות אביי ורבא :
- תפתח לנו שערי ברכה * בזכות אסתר המלכה :
- תפתח לנו שערי בינה * בזכות רבי נחוניא בן הקנה :
- תפתח לנו שערי גדולה * בזכות האמורא עולא :
- תפתח לנו שערי דעת הבחיר * בזכות מרדכי בן יאיר :
- תפתח לנו שערי הצלחה * בזכות רבי יהושע בן קרחה :
- תפתח לנו שערי ועד טוב * בזכות משה הנקרא טוב :
- תפתח לנו שערי זמרה * בזכות רבי שמעון בן בתירה :
- תפתח לנו שערי חנינה * בזכות הנביאה חנה :
- תפתח לנו שערי חכמה * בזכות רבי יהודה בן תימא :
- תפתח לנו שערי טהרה * בזכות הנביאה דבורה :
- תפתח לנו שערי טובה * בזכות רבי עקיבא :
- תפתח לנו שערי ישע * בזכות הנביא אישע :
- תפתח לנו שערי יושר * בזכות הצדיק אשר :
- תפתח לנו שערי כרכלה * בזכות מיכיהו בן ימלא :
- תפתח לנו שערי דוירה * בזכות נחמיה בן חכליה :
- תפתח לנו שערי מדע * בזכות בניהו בן יהוידע :
- תפתח לנו שערי נדבה * בזכות רבי יהודה בן בכא :
- תפתח לנו שערי סמיכה * בזכות הנביא מיכה :
- תפתח לנו שערי עזיה * בזכות ר' יהושע בן פרחיה :

- תפתח לנו שערי עזרא * בזכות ר' יהודה בן בתירה :
- תפתח לנו שערי פרנסה * בזכות ר' חנינא בן דוסא :
- תפתח לנו שערי פריה * בזכות ר' יהושע בן חנניה :
- תפתח לנו שע' פריה ורביה * בזכות חנניה מישא ועזריה :
- תפתח לנו שערי צדקה * בזכות שרה ורבקה :
- תפתח לנו שערי צדיק חי * בזכות ר' שמעון בן יוחאי :
- תפתח לנו שערי קץ הימין * בזכות הצדיק בנימין :
- תפתח לנו שערי קבלת תחנון * בזכות יהושע בן נון :
- תפתח לנו שערי רוממות אל * בזכות דוד מלך ישראל :
- תפתח לנו שערי שובע * בזכות הצדקת אישבע :
- תפתח לנו שערי תעודה * בזכות חזקיהו מלך יהודה :
- תפתח לנו שערי תבונה * בזכות הנביא יונה :
- תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות
בימיך נצח : אנא ה' הושיעה נא : אנא ה'
הצליחה נא : ככתוב ישא ברכה מאת ה' וצדקה מאהי
ישעו : והיה כעץ שהול על פלגי מים אשר פרו יתן
בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח :

- אנא ה' האל הגדול הגבור והנורא
- שנה זו תהיה שנת אורה * ונהיה חכמים ונבונים בתורה :
- שנה זו תהיה שנת ברכה * והיתה לה' המלוכה :
- שנה זו תהיה שנת גילה * סולו סולו המסילה :
- שנה זו תהיה שנת דיצה * ה' משכנו אחרין נרוצה :
- שנה זו תהיה שנת הצלחה * ונסו יגון ואנחה :
- שנה זו תהיה שנת ועד טוב * כי ה' יתן הטוב :
- שנה ז'ת שנת זמרה * ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה :
- שנה ז'ת שנת חנינה * ופדויי ה' ישובון ובאו ציון ברנה :
- שנה ז'ת שנת טובה * אמרו לבת ציון הנה ישעך בא :

שנה ז"ת שנת יושר * מה נאוו על ההרים רגלי מכשר :
שנה ז"ת שנת כלכלה * אדני שהים יצמיח צדקה ותהלה :
שנה זו תהיה שנת לוויה * דשנת בשמן ראשי כוסי רויה :
שנה זו תהיה שנת מעלה * תשואות חן חן לה :
שנה ז"ת שנת נדבה * ועל כל פשעים תכסה אהבה :
שנה זו תהיה שנת סמיכה * צוה ה' את הברכה :
שנה זו תהיה שנת עזרה * ששון ושמחה ימצא בה
תודה וקול זמרה :

שנה ז"ת שנת פרנסה טובה * ומלאו פני תבל תנוכה :
שנה ז"ת שנת צהלה * חן וחסד ורחמים ריוח והצלה :
שנה ז"ת שנת קירון פנים * עטרת זקנים ותפארת בנים :
שנה ז"ת שנת רחמים * ה' לא ימנע טוב להולכים בתמים :
שנה ז"ת שנת רצון * והנה רחל באה עם הצאן :
שנה זו תהיה שנת שרום * ה' יברך את עמו בשרום :
שנה זו תהיה שנת תשועה * והיה העקוב למישור
והרכסים לבקעה * ומטוב בית ה' נשבעה * וככתוב
ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה * לישועתך קייתי
ה' : לישועתך קייתי ה' : לפורקנך סברית ה' : אנא
ה' הושיעה נא * כ"פ : אנא ה' הצליחה נא * כ"פ

גם טוב לומר על השלחן שיר זה והוא מעניינא ריומא חברו הרב המקובל
כמהר"ר ששון מרדכי ושמו רמזו כד' פסוקים הראשונים סי' ששון
שום תשים עליך מלך * אלהים יחיים ומלך * ונשמע
פתגם המלך * לבא אל שער המלך :
שפתיו חן ריע מלך * וגדול בבית המלך * אם עובר
מצות המלך * לא בא אל שולחן המלך :
וכר כבודה בת מלך * תתן מעדני מלך * תבואינה
היכלי מלך * ותהי סוכנת למלך :

נואצת דתי המלך * מלכותה יתן המלך * לא תבא עוד
אל המלך * כי אם חפץ בה המלך :
לרקמות תובל למלך * עד לפני שער המלך * וימן לה
תמיד המלך * לתת לה מבית המלך :
הגו רשע לפני מלך * אל יתהדר לפני מלך * כי נשא
ידו במלך * וחייב ראשו למלך :
יקראו סופרי המלך * לחתום בטבעת מלך * והנה חנית
המלך * בלב כל אויבי המלך :
שומרי משמרת המלך * הם רואי פני המלך * אומר
מעשי למלך * להביא גנוי המלך :
אלך בדרך המלך * כי כן צוה לי המלך * ובכן אבוא
אל המלך * עשר ידות לי במלך :
הריעו לפני המלך * יושבים בשער המלך * רחופים
בדבר המלך * דברי למואל המלך :
מדוע דל בן המלך * מהר רד לקראת המלך * ולזעוק
עוד אל המלך * ושככה חמת המלך :
ואז מטעם המלך * הנערה באה למלך * כגינת ביתן
המלך * אפריון עשה המלך :
דע למי יחפוץ המלך * ירא יי ומלך * תבוא חדרה
אל המלך * לאור באור פני מלך :
בעוזך ישמח מלך * עם ברוב הדרת מלך * והיה רח'
מלך * אין באדום נצב מלך :
עתה התחתן במלך * וימשחך למלך * תבוא אוצרות
בית המלך * ותעמוד לפני המלך :
דיני ברכת המזון

א יוסר לכרך כר"ם סמ בכונת סלב ולסאמיע לאזינו ויוליף סתיכות וסאקותיות כפיו
כתקן ולא יכליע אות א' ומס גם כימים סגוראים סללו * ימי סרין מאד לרין
ליוסר * ואמרו שכל סוסרי כס מזונותיו מליוס לו ככבוד תמיד * ועוב לכרך מתוך

הספר : ב לריך לשייר פת על שלחנו בעת ב"המו' ולא ישאור כלי דיוקס על השלחן
גם לא יניח סכין וכל כלי כרזל על השלחן בעת ב"המו' : ג יטול מים אחרונים
תוך הכלי כי מים אחרונים חובס : ד יטול מעט מים כי הוא חלק הסט"ף ויטול
עד ראש פרק ג' של הסלעטות : ה אסור לעשות אפי' תשמיש כל דרו בעת שמברך
ולא ירמזו בעיניו וכו' וריגס כתפלת ה"ח : ו יברך מיושב ולא יחוס מייסב לא ישב
בקימה וילבס מלבושיו בכבוד הרוד בלבושו : ז טוב להשחרל לחזור אחר וימון :
ח אין להפסיק בין מים אחרונים לב"המו' אפי' בד"ת רק יאמר מזמור להיס יתננו
ויברכנו כולו ואחריו יאמר פסוקים לו

אברכה את ה' בכל עת תמיד תהלתו כפי : סוף דבר
הכל נשמע את האהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה
כל האדם : תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם
קדשו לעולם ועד : רגלי עמדה במישור במקהלים
אברך ה' : וידבר אי זה השלחן אשר לפני ה' :
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

הב לן ונברך למלכא עלאה קדישא * וברשותכם
נברך שאכלנו משלו : ועוים ברוך שאכלנו משלו
ובטובו חיינו : וחזור המברך ברוך שאכלנו משלו וכו' :

ברכת המזון

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם האל
הזן אותנו ואת העולם כרו בטובו
בחן בחסד בריוח וברחמים רבים נותן
לחם לכל בשר כי לעולם חסדו * וטובו
הגדול תמיד לא חסר לנו * ואל יחסר
לנו מזון תמיד לעולם ועד * כי הוא אל זן
ומפרנס לכל ושולחנו ערוך לכל * והתקין
מחיה ומזון לכל בריוורתיו אשר ברא
ברחמיו וברוב חסדיו כאמור פותח את

ידיך ומשביע לכל חי רצון ברוך אתה
יהוה הזן את הכל :

נודה לך יי אלהינו על שהנחת לאבותינו
ארץ חמדה טובה ורחבה ברית ותרורה
חיים ומזון * על שהוצאתנו מארץ מצרים
ופדיתנו מבית עבדים * ועל בריתך
שחתמת בבשרינו * ועל תורתך שלמדתנו *
ועל חקי רצונך שהודעתנו * ועל חיים
ומזון שאתה זן ומפרנס אותנו :

על הכל יהוה אלהינו אנחנו מודים לך *
ומברכים את שמך כאמור ואברך
ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ
הטובה אשר נתן לך * ברוך אתה יהוה
על הארץ ועל המזון :

רחם יהוה אלהינו עלינו ועל ישראל עמך *
ועל ירושלים עירך ועל הר ציון משכן
כבודך * ועל היכלך ועל מעונך * ועל
דבירך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא
שמך עדיו * אבינו * רענו * זוננו * פרנסנו *
כלכלנו * הרויחנו * הרוח לנו מכל צרותינו *
ונא אל תצריכנו לידי מתנות בשר ודם

ולא יירי הלואתם אלא לירך המראה
והרחכה העשירה והפתוחה יהי רצון שלא
נבוש בעולם הזה ורא נבלם לעולם
הבא ומלכות בית דוד משיחך תחזירנה
למקומה במהרה בימינו :

אס חל בשבת מוסיף

רצה והחליענו יהוה אלהינו במצותיך ובמצות יום
השביעי השבת הגדול והקדוש הזה כי יום זה
גדול וקדוש הוא מלפניך נשבות בו וננוח בו ונתענג בו
(באהבה) במצות חקי רצונך ואל תהי צרה ביום
מנוחתנו והראנו בנחמת ציון במהרה בימינו כי אתה הוא
בעל הנחמות ותבנה ירושלים עירך במהרה בימינו :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע
יראה וירצה ישמע יפקד ויזכר
זכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלים
עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון
כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה
לחן ולחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום
ביום הזכרון הזה ביום טוב מקרא
קדש יהוה ורחם בו עלינו
ולהושיענו וזכרנו יהוה אלהינו בו
לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו

לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים חוס
והננו וחמול ורחם עלינו והושיענו כי אליך
עינינו כי א מלך חנון ורחום אתה :
ברוך אתה יהוה בונה ירושלים אמן :

כשחל ר"ה בשבת ושכח ולא רצה ונזכר קודם שהתחיל בכרכה ר' או' *
ואס שכח גם יעלה ויבא יכלול שניהם בכרכה א' ואס לא נזכר עד
שהתחיל בכרכה ר' אפי' אמר רק תי' ברוך חונן לראש ב' המז' אבל אס חל
בחול ושכח יעלה ויבא אינו מברך ואינו חונן : וזה נוסח הכרכה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נתן שבתות
למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית (וימים
טובים לישראל את יום הזכרון הזה) ברוך אתה יהוה
מקדש השבת (וישראל ויום הזכרון) :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם לעד
האל יזכינו מלכנו אדירנו
בוראנו גואלנו קדושינו קדוש יעקב
רועינו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב
לכל שבכל יום ויום הוא הטוב לנו הוא
מטיב לנו הוא ייטיב לנו הוא גמלנו
הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד חן וחסד
ורחמים וריוח והצלה וכל טוב : הרחמן
הוא ישתבח על כסא כבודו : הרחמן הוא
ישתבח בשמים ובארץ : הרחמן הוא
ישתבח בנו לדור דורים : הרחמן הוא קרן
ר"ה יא

לַעֲמוּ יָרִים : הַרְחֵמְנוּ הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוּ לְנֶצַח
 נְצֻחִים : הַרְחֵמְנוּ הוּא יִפְרַנְסֵנוּ בְּכַבּוֹד וְרֵא
 בְּכֹזוּי בְּהִתֵּר וְרֵא בְּאִסּוּר בְּנַחֲת וְרֵא
 בְּצַעַר : הַרְחֵמְנוּ הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ :
 הַרְחֵמְנוּ הוּא יִשְׁלַח בְּרַכָּה רוּחָה וְהַצְלַחָה
 בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ : הַרְחֵמְנוּ הוּא יַצְלִיחַ אֶת
 דְּרָכֵינוּ : הַרְחֵמְנוּ הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹלַם גְּלוּת
 (מַהֲרָה) מֵעַל צוּאֲרָנוּ : הַרְחֵמְנוּ הוּא יוֹדִיעַנוּ
 מַהֲרָה קוֹמְמֵיּוֹת לְאַרְצֵנוּ : הַרְחֵמְנוּ הוּא
 יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׂרָמָה רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ
 וְרְפוּאָת הַגּוּף : הַרְחֵמְנוּ הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת
 יְדוֹ הַרְחֵבָה : הַרְחֵמְנוּ הוּא יְבָרֵךְ כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגְּדוֹל כִּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכוּ
 אֲבוֹתֵינוּ אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מִכַּר
 כָּל כֶּן יְבָרַךְ אוֹתָנוּ יַחַד בְּרַכָּה שְׁלִימָה .
 וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן : הַרְחֵמְנוּ הוּא
 יִפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמוֹ :

בשבת הרחמן הוא ינחילנו עולם שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים :

הַרְחֵמְנוּ הוּא יַחֲדֵשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
 לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה :

הַרְחֵמְנוּ הוּא יִנְחִילֵנוּ עוֹלָם שְׁכָלוֹ טוֹב :
 הַרְחֵמְנוּ הוּא יִטַּע תּוֹרַתּוֹ וְיִאֱהַבְתּוּ בְּלִבֵּנוּ
 וְרַתְּהִיה יִרְאֵתוּ עַל פְּנֵינוּ לְבִרְתִּי
 נַחֲטָא . וְיִהְיוּ כָּל מַעֲשֵׂינּוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם :

הַרְחֵמְנוּ הוּא יַחֲיֵנוּ וְיִזְכְּנוּ וְיִקְרַבְנוּ לִימּוֹת
 הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וְלִבְנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלַחַיִּי
 הָעוֹלָם הַבָּא : מְגִדוֹל יִשׁוּעוֹת מַלְכוּ וְעֵשָׂה
 חֶסֶד לַמְּשִׁיחוֹ לְדוֹר וּלְזֵרַעוֹ עַד עוֹלָם :
 כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ וְדוֹרֵשֵׁי יְהוָה לֹא יַחֲסְרוּ
 כָּל טוֹב : נַעַר הֵייתִי גַם זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי
 צָדִיק נֶעְזֵב וְזֵרַעוֹ מִבְּקֶשׁ לַחֵם : כָּל הַיּוֹם
 חוֹנֵן וּמְדוּהַ וְזֵרַעוֹ לְבִרְכָה : מַה שֶּׁאֲכַלְנוּ
 יְהִיה לְשִׁבְעָה . וְמַה שֶּׁשָּׁתֵּינוּ יְהִיה לְרְפוּאָה .
 וְמַה שֶּׁהוֹתַרְנוּ יְהִיה לְבִרְכָה . כְּדֹכַתִּיבּוֹ יִתֵּן
 לְפָנֵיהֶם וְיִאֲכָרוּ וְיִזְתְּרוּ כְּדַבֵּר יְהוָה :
 בְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :
 בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהָיָה יְהוָה
 מְבַטְּחוֹ : יְהוָה עוֹז לַעֲמוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ
 אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

ומה טוב ומה נעים אם יש לו כוס יין לברך עליו ב"המוז ומה גם אם כוס
 בוימון כי י"א ב"המוז טעונה כוס ויברך בפ"הג וישתה רביעית ויברך
 עליו ברכה אחרונה על הגפן :

פְּרִי הַגֶּפֶן	הַמַּחִיָּה וְעַל	פְּרִי הָעֵץ
וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חַמְדָּה טוֹבָה	וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חַמְדָּה טוֹבָה	וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חַמְדָּה טוֹבָה
וְרַחֲבֵה שְׂרָצִית וְהַנְחִלָתָ לְאַבוֹתֵינוּ	וְרַחֲבֵה שְׂרָצִית וְהַנְחִלָתָ לְאַבוֹתֵינוּ	וְרַחֲבֵה שְׂרָצִית וְהַנְחִלָתָ לְאַבוֹתֵינוּ
לְאֹכֹל מִפְּרִיָהּ וּלְשִׁבּוֹעַ מִטּוֹבָהּ	לְאֹכֹל מִפְּרִיָהּ וּלְשִׁבּוֹעַ מִטּוֹבָהּ	לְאֹכֹל מִפְּרִיָהּ וּלְשִׁבּוֹעַ מִטּוֹבָהּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ	יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ	יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ
וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן	וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן	וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבִּיחֶךָ וְעַל הַיְבִלְךָ וּבְנֵה	כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבִּיחֶךָ וְעַל הַיְבִלְךָ וּבְנֵה	כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבִּיחֶךָ וְעַל הַיְבִלְךָ וּבְנֵה
יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ	יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ	יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשִׁמַּחְנוּ בְּבִנְיָנָהּ וּנְבָרְכֶךָ	וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשִׁמַּחְנוּ בְּבִנְיָנָהּ וּנְבָרְכֶךָ	וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשִׁמַּחְנוּ בְּבִנְיָנָהּ וּנְבָרְכֶךָ
עֲלֶיךָ בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה	עֲלֶיךָ בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה	עֲלֶיךָ בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה

וְרַחֲבֵה שְׂרָצִית וְהַנְחִלָתָ לְאַבוֹתֵינוּ *
 לְאֹכֹל מִפְּרִיָהּ וּלְשִׁבּוֹעַ מִטּוֹבָהּ * רַחֵם
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ
 וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
 כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבִּיחֶךָ וְעַל הַיְבִלְךָ וּבְנֵה
 יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
 וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשִׁמַּחְנוּ בְּבִנְיָנָהּ וּנְבָרְכֶךָ
 עֲלֶיךָ בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה :

כשכתה ורצה והחליצנו ביום השבת הזה :

וּזְכַרְנוּ לְטוֹבָהּ בְּיוֹם הַזְכָּרוֹן הַזֶּה * בְּיוֹם
 טוֹב מִקֵּדָא קִדְשָׁהּ הַזֶּה * כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב
 לְכָל וְנוֹדָה לְךָ עַל הָאָרֶץ וְעַל

פְּרִי הַגֶּפֶן	הַמַּחִיָּה וְעַל	פְּרִי הָעֵץ
בְּרוּךְ אַתָּה	הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל	בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה עַל	אַתָּה יְיָ עַל הָאָרֶץ	יְהוָה עַל
הָאָרֶץ וְעַל	וְעַל הַמַּחִיָּה וְעַל	הָאָרֶץ וְעַל
פְּרִי הַגֶּפֶן :	הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל :	הַפְּרוּרָה :

ואח"כ יקרא שני ספרים הראשונים של תהלים וישכים בבקר לגמור סג' ספרי'
 ספרותיים וכוונתו יחזור ויקרא ס' תהלים כולו וב"פ ק"ן גי' ספ"ר * וב"כ
 יכוין לתקן עון סבעס בק"ן מזמורים לו שהם גימ' כעס * וכבר נהגו בכל תפילות
 ישראל להתקף תגרות ככתוב או כב"הכ לקרות ס' תהלים ככנפולא אשתיס
 ואשתי חלקס * ויש שלומדים אחר התהלים האדרות של הו"הק ביום ראשון ולמדו
 סאדרא זעוף וכוונתו ב' סאדרא רבא וס' לא ימנע טוב להולכים בתמים :

שחרית לראש השנה

כשיעבור משנתו יאמר

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחֲזַרְתָּ
 בִּי נִשְׁמַתִּי בַחֲמֵלָה רַבָּה אֲמוּנַתְךָ :

סדר נטילת ידים שחרית

א בתחלה יטול כלי המים בידו הימנית וימסרנו לידו השמאלית ואח"כ
 שופך מים כחכלי על ידו הימנית ואח"כ יקה הכלי בידו הימנית
 וישפוך על ידו השמאלית הרי פעם א' והוור כסדר הזה פעם שנית
 ופעם שלישית כאופן שתרחוץ כל יד ג"פ בסרוגין וכוה תיעקר הרוח רעה :
 ב אחר הנטילה ישפוף ידיו זכ"ז ג"פ * ואחר השפשוף יוקוף ידיו
 ואצבעותיו למעלה ויגביהם עד כנגד פניו ויברך :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
 בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם :

א ילך לכה"כ לעשות צרכיו וכשיצא ג"כ יטול ידיו ג"פ בסרוגין כנו"ל וירחץ פניו וילבש כל בגדיו ויתחיל לברך מאשר יצר עד ואנו אברכס :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בַּחֲכָמָה וּבְרָא

בּו נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים גְּלוּי
 וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ שָׂאם יִסְתַּם אַחַד
 מֵהֶם אוֹ אִם יִפְתָּה אַחַד מֵהֶם אִי אֶפְשָׁר
 לְהַתְקִים אֶפְלוּ שְׁעָה אַחַת * בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ רֹפֵא כָל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת :

אֱלֹהֵי * נִשְׁמָה שְׁנִיתָת בִּי טְהוֹרָה * אַתָּה
 בְּרַאתָה * אַתָּה יְצוֹרְתָה * אַתָּה נִפְחַתָּה
 בִּי * וְאַתָּה מִשְׁמְרָה בְּקִרְבִּי * וְאַתָּה עֲתִיד
 לְטַרְה מִמֶּנִּי * וּלְהַחְזִירָה בִּי לְעֲתִיד לְבָא *
 כָּל זְמַן שֶׁהַנִּשְׁמָה בְּקִרְבִּי * מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ
 יְהוָה^{יאהרונהי} אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי * רְבוּן כָּל
 הַמַּעֲשִׂים * אֲדוֹן כָּל הַנְּשֻׁמוֹת * בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה^{יאהרונהי} הַמַּחְזִיר נְשֻׁמוֹת לְפָגְרִים מֵתִים :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהרונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם הַנוֹתֵן לְשִׁכּוֹי בִּנְיָה לְהַבְחִין
 בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהרונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עוֹרִים :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהרונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם מֵתִיר אֲסוּרִים :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהרונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהרונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם מְלַבֵּשׁ עֲרוּמִים :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהרונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם הַנוֹתֵן לַיַּעַף כַּח

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהרונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהרונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם הַמְכִּין מִצְעָדֵי גֵבֶר :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהרונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִּי כָּל צְרָכֵי :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהרונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהרונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהרונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשָׂנִי גּוֹי סָאֵס אִי גּוֹיָה :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהרונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשָׂנִי עֶבֶד סָאֵס אִי שְׂפִיחָה :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהרונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 שֶׁלֹּא עָשָׂנִי אִשָּׁה סָאֵס אִי שֶׁעָשָׂנִי כְּרַצּוֹנוֹ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהרונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר חֻבְלֵי שָׁנָה מֵעֵינַי
 וְתַנּוּמָה מֵעַפְעָפִי :
 וַיְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שֶׁתְּרַגְּלֵנִי בְּתוֹרַתְךָ * וְתַדְּבִיקֵנִי

במצותיך • ואל תביאני לידי חטא • ולא
לידי עבירה • ולא לידי נסיון ולא לידי
בוזין ורתרתיקני מיצר הרע • ורתרביקני
ביצר הטוב • ותנני (לאהבה) לחן ולחסד
ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי וגמלני
חסדים טובים • ברוך אתה יהוה ^{יאהרונה} יאהרונה
גומל חסדים טובים לעמו ישראל :

יהי רצון מלפניך יהוה ^{יאהרונה} יאהרונה אלהינו ואלהי
אבותינו שתצילנו היום ובכל יום ויום •
מעזי פנים • ומעזות פנים • מאדם רע •
מיצר רע • מחבר רע • משכן רע • מפגע
רע • מעין הרע • מלשון הרע • מדין קשה •
ומבעל דין קשה • בין שהוא בן ברית •
ובין שאינו בן ברית (ומדינה של גהינם :)
ברוך אתה יהוה ^{יאהרונה} יאהרונה אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
על דברי תורה :

והערב נא יהוה ^{יאהרונה} יאהרונה אלהינו את דברי תורתך
בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל •
ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו
כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמחה •
ברוך אתה יי המלמד תורה לעמו ישראל :

ברוך אתה יהוה ^{יאהרונה} יאהרונה אלהינו מלך העולם
אשר בחר בנו מכל העמים ונתן
לנו את תורתו • ברוך אתה יהוה ^{יאהרונה} יאהרונה
נותן התורה :

וידבר יהוה ^{יאהרונה} יאהרונה אל משה לאמר : דבר אל
אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו
את בני ישראל אמר להם : יברכך יהוה
וישמרך : יאר יהוה פניו אליך ויחנך :
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שרום : ושמו
את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

בשחר טוב לומר בקשה זו הכוללת כל התפלות של היום ותקיעת שופר :
רבנו של עולם עפר אנחנו ולא בינת אדם לנו ואין בנו
כח להשיג ולכוין מעלתך וגדולתך וצירוף
שמותיך הקרושים וכוונת כל תפלה ותפלה לפי זמנה
וכוונת כל ברכה וברכה שבתוך כל תפלה וכל היחודים
וזיווג המדות העליונות הבאים ע"י התפלות והברכות
ועניית אמנים והכוונה שעל ידי מעשה המצות • לכן
יהר"ט ה' אלהי ואהי אכותי אב הרחמן יראה י עבדך
פעלך • ויהא חסוב ומרוצה תפלת שחרית • מוסף •
ומנחה • וערבית • שאתפלל לפניך היום וכל מעשה
המצות ובפרט מצות תקיעת ושמיעת קור השופר
שנעשה היום כאילו נתכווננו בכל צירופי שמות
הקרושים העולים מתוך התפלות היום • ומעשה המצות

ותקיעת ושמיעת קול השופר שנעשה היום * ובכר
הייחודים וזווגי מרות הקדושות העליונות הראויות
לבא על ידי תפלתנו ועל ידי עניית אמנים * ותצרף
מחשבתנו הטובה דרך כלל למעשה פרטיות לכל ברכה
וכל שם ושם בפני עצמו בתפלתנו * ויערו לפניך להיות
עטרה לראשך עם שאר תפלות ומעשה מצות ותקיעת
שופר של בניך היודעים והמכוונים כל כוונות שמותיך
הקדושים המעלים יחוד וזיווג מרות העליונות וקדושה
מערה מערה * ואף שאר התפלות אשר נדחו מחוסר
כוונתנו בהן בשאר הימים המה יעלו היום עם תפלתנו
ותענה עתירתנו ועתירת עמך בית ישראל היום
ברחמים כן יהי רצון * יהיו לרצון אמרי פי וכו' : ויהי
נועם ה' אלהינו וכו' :

רבונו שר עולם גרוי וידוע לפניך שרצוני לעשות רצונך
ולקיים כל המצות שכתבת בתורתך ולהזהר
בכל האזהרות שהזהרתני בתורתך * לכן יהי רצון
מרפניך ה' אלהי ואהי אבותי שתהיה בעזרי שאוכר
שלא אעבור היום ובכל יום ויום אפילו א' משם"ה
מצות לא תעשה ושאוכר לקיים היום ובכל יום ויום
כל המצוה שיודמן לפני מרמ"ה מצות עשה ומה שלא
אוכל לקיים תצרף מחשבתי הטובה למעשה ויחשב
לפניך כאילו קיימתי גם אותם במעשה ועל ידי זה
תעשה לבוש רוחני לנפשי רוחי ונשמתי לרמ"ה
איברייהם הרוחניים ולשם"ה גידים הרוחניים וכוה יהיה
לי חלוקה דרבנן בעולם הנשמות בגן עדן ולהתלבש
בהן בתחיית המתים לחיי העולם הבא אכיר :

ואח"ך יאמר פתיחת איתו כנ"ל דף [] ויוסף בכוננת היום :

ויאמר אם נתחייבתי כב"ד שר מערה להכתב בס' רשעים
כי הסכימו עלי לחיבה ח"ו הנה ע"י הזכרות סוד הספירות
וכל האצילות העליון אשר גם המה נהנו חלקם בכריאת
האדם וישפע אור הרחמים לבטל כל הדינין וכל גזירות

קשות ורעות מערי * אמן :

ואח"ך יסדר הזמירות עם הזכור כי גם סגולתן לומר ולכרות כל מוני משחיתים
הבאים לקדש על תפלתנו * וזמירות לשון כריסה מן וכרמך לא תזמור *
וסעקידה נתקנה בזמירות לומר כי אברהם מדת החדר עוקר למאריהו דדינין
פחד ילחך וכן לריך לבוין כשאומר ויעקוד את ילחך בנו בכל יום ויום וכיוצא
בתפלות הימים הנוראים הלא לריך לבוין באומרו ויעקוד ויעקוד הק"כ"ה כל
המקטרגים של ישרא מלמעלה כמו שהיה בשעת העקידה כשאברהם עקד את ילחך
מלמעלה הק"כ"ה הים עוקר לכל השמים מלמעלה * ומי זה יערכ ל לבו לבוא
כנגדם ולהתרים עליהם הוא לברו ואין עוזר לו * אשר על כן לא יאמר הזמירות
ביחוד כי אם לאט לאט עם הזכור ויתחיל עממם * ובפרט בענין פרשת התמיד
ומעשה הקרבנות אשר הרבה מהפוסקים הזכירו לקרואם עם הזכור שהם במקום
קרבו התמיד שהיה קרב בזכור * וכשגובע לפסוק ושחט אותו על ידך המזבח לפנים
מזבחת הק"כ"ה וכוון לעקידת ילחך * ויכוין לפניה בני * שם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן *
ועוד יש לכוון בתי' לפניה הוא מקום הדין כמ"ש מלפני פתח הרעה וזיהא
מד"ה נשחט וכנע לפני ה' מד"ה * ולכן ק"ז כל האו' פס' : זה ומכוון בו הק"כ"ה
זוכר עקידת ילחך * כי הכוונה בו הוא כעין שעשה העקידה כי ילחך שהוא דין
נעקד על ידי אברהם שהוא חסד ככ"ז

בשנכנס לב' הכנ אומר

הדיני בל לב"הכ להתפלל תפלת שחרית שתיקן אברהם אבינו ע"ה סבא קדישא
ליחרא שכינתא בדוועא ימינא רק"כ"ה * בבית אהים נהלך ברגש :

ואני ברוב חסדך אבוא ביתיך אשתיהוה אל היכר

קדשך ביראתך : ואני ברוב חסדך אבוא ביתיך בזכות אברהם
שנקרא איש חסד אשתיהוה א היכל קדשך בזכות ילחך שנקד ע"ג המזבח
במקום קדוש ביראתך בזכות יעקב שאמר מה כורא המקום הזה *
רב"שע בזכות שלשה אבות לו אבוא לבית הכנסת להתפלל לפניך תפלותי *
ובזכותם תעלה תפלותי תפלת האביון לרחמים ולרצון לפני כסא כבודך
ותתנשא בחר על ראשך על ידי מטט"רון שר הפנים * אמן סלה :

ועוב לומר ג"כ תפלה קלרה זו ככתוב בוי"ט :

נדרות פי רצה נא יהוה ומשפטך למדני :
יהי רצון מלפניך יי רצה ואהי אבותי שתהא תפלותי צלולה וזכה וברורה
מכל ערבוביא המכסל כוונת התפלה : וכתב הר' סמגיד שיאמר ז"ס *
מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים : ויכוין קרע שטן *
ובש"ה כתוב שיש קבלה מפי איתו ז"ל שיאמר הרכה פעמים פסוקים לו
אש תמיד תוקד על המזבח לא תלכה : סעפים שנאתי
ותורתך אהברתי :

פזמונים לשחרית

סימן שרמה

כל ברואי מעלה ומטה יעידון יגידון כלם כאחד יי
אחד ושמו אחד :

שרשים ושתים נתיבות שבירך * וכל מבין סודם
יספרו את גדלך * והם יכירו כי הכל שלך *
ואתה האל המלך המיוחד : יעידון וכו'

לכבות בחשבם עולם בנוי * ימצאו כל יש ברתך שנוי *
במספר במשקל הכל כנוי * כלם נתנו מרועה אחד :
מראש ועד סוף יש לך סימן * צפון וים וקדם ותימן *
שחק והבל לך עד נאמן * מזה אחד ומיה אחד :
הכל ממך נזכר זכור * אתה תעמוד והם יאכדו
אבוד * לכן כל יצור יתן לך כבוד * כי מראש
ועד סוף הלא אב אחד : יעידון וכו'

סימן שלכה

יי בקר אערך לך גם בקר תשמע קולי בחסדך :
שמע קולי יושב שמים * ערב ובקר וצהרים, לך נשאתי
לב גם עינים * וברב חסדך אבוא ביתך :
רבי סחרחר עזבני כחי * כי אזכרה חטאתי ברוחי *
לכן יראתי איך אבוא באורחי * אשתחוה אל
היכל ביתך :

מי יתן לי אבר כיונה * מפחדך אעופה ואשכונה *
אם אסק שמים שם אתה מעונה, יי נחני בצדקתך :
הללי נפשי לארהים תמיד * לב לשון קשור בפתיך
צמיד * הוא יוצר הכל והכל מעמיד * הוא
עשך ויבוננך : יי בקר וכו'

סימן משה

שחר להודות לך קמתי * ומרוב עוני נכלמתי * הנה
שברי כך שמתי * כי אחרי שובי ניהמתי :

מה בצע כי הדינני * ועל רוב עוני תענני * חנני יי
חנני * וסלח לכל אשר אשמתי :

שדי גלוי נגדך * את אשר העוה עבדך * זכרתי רוב
חסדיך * על כן לשמך קדמתי :

הן כך שמתי תקותי * זכרתיך ברוב חדוורתי *
צעקתי על מעוהי * וכנהמת ים נהמתי :

שמך ינים דאבוני * ויאיר אפלת אישוני * ויערב זכרך
על לשוני * כמו נופת צופים טעמתי :

סימן בנימן חזק

בת אהובת אל קמה * בשחר * התלבן אודם כתמה *
כצחר * שיר לך מהללת * למנצח על אילת השחר :
נרדה שנת עינה * גוברת * ולבקש על עונה * שוחרת *
צועקת על הטאתה * שופכת בדמעתה עתרת :
יושבת ברוב פחדה * כי חטאה * לובשת סות הרדה *
לך קוראה * עורכת תשובתה * אולי
ממשוכתה נרפאה :

מדי עלותה בית אל * לתפלה * אביר גואל ישראל *
מחור לה * תשא את חטאתיה * וברית מאבותיה
תזכור לה :

נורא אתה שועתה * הקשיבה * את ריבה מצרתה *
אל ריבה * נחם נא ארע עם אביון * גם ברצונך
ארע ציון הטיבה :

חון תחון על בניך * לך שבים * ובפחד לפניך נצבים *
יראים עת יקראו * לדין כי על כן באו * נכאבים :

שחרית לראש השנה

זכור תזכור רחמים * יום הדין * הפר כעס וזעמים *
עת הדין * ליראיך ולחושבי שמך המה יושבי *
עד מדין :
קרב לי שנת גוא * ופדיני * על מי מנוחות היא תנחני *
וזכור לי זכות איש תם * על לבך כחותם שימני :
אם עונות תשמור לי * למשא * ראה צורי גואלי *
איך אשא * לא אוכל שאת עלי * אבל רוע
מפעלי * אל תשא :

סימן חיים

חשתי ולא התמהמהתי בהנומות * ולבית אל הנדה
קמתי * בזממות * לפניו פי פציתי * לו כי קוון
קויתי " :
יראה רעד ואימה יבא בי * נפרה עלי תרדמה בחובי *
אך כמו פי אתחנן * דאל אולי יחנן " :
יה יודע מסתרי שמרני * מאזין כל אמרי ענני *
מחטאי טהרני * כך אני רפאני " :
מה בצע כי אתנפל נגדך * אם אוסיף צור לחלל
אמריך * העלה מרפא לצירי * זכרני ופקדני
לטובה " : לישועתך קויתי " :

אדון עולם אשר מלך * בטרם כל יציר נברא :
לעת נעשה כחפצו כל * אזי מלך שמו נקרא :
ואחרי ככלות הכל * לבדו ימלוך נורא :
והוא היה והוא הוה * והוא יהיה בתפארה :
והוא אחד ואין שני * להמשילו ודהחבירה :
בלי ראשית בלי תכלית * ולו העוז והמשרה :
בלי ערך בלי דמיון * בלי שנוי ותמורה :

שחרית לראש השנה

מח

בלי חבור בלי פרוד * גדול כח וגבורה
והוא אלי חי גואלי * וצור חבלי ביום צרה :
והוא נסי ומנוסי * מנת כוסי ביום אקרא :
והוא רופא והוא מרפא * והוא צופה והוא עוקה :
בירו אפקיד את רוחי * בעת אישן ואעירה :
ועם רוחי גויתי * אדני לי ולא אירא :
במקדשו תגל נפשי * משיחנו ישלח מהרה :
ואו נשיר בבית קדשי * אמן אמן שש תנורא :

ואם חל בשבת או' פזמון יום השבת אין כמהו וכי'

ואח"כא אם בשבת ושמרו בני ישראל את השבת וגו' וביום שמחתכם
ובמועדיכם ובראשי חרשיכם ותקעתם בחצוצרות על
עלותיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אהיכם
אני יהוה אהיכם : אר"י אשרי מי שעמרו בתורה וכי'
רבי חנניה בן עקשיא או' רצה הק"ב וכי' ואו' קדים על ישראל :
יש נוהגים לומר ותתפלל חנה ואנחנו לא נתנו לאומרו מעולם :

ותתפלל חנה

ותתפלל חנה ותאמר עקץ לבי ביהוה רמה קרני
ביהוה רחב פי על אויבי פי שמחתני
בישועתך : אין קדוש ביהוה כי אין בלתך ואין צור
באלהינו : אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק
מפיכם כי אל דעות יהוה ולו נתפנו עלילות : קשת
נפורים חתים ונכשלים אזורו חיל : שבעים בלחם
נשברו ורעבים חדרו עד עקרה ילדה שכערה ורבת
בנים אמרלה : יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויער :
יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם : מקים מעפר
דל מאשפת ידים אביון לחושב עם נדיבים וכסא
כבוד ינחילם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל :

רגלי חסידיו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בלח
יגבר איש : יהוה יחתו מריביו עליו בשמים ירעם יהוה
ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו :
אתוהי כמה רב רבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותיה
מלכות עקם ושרטניה עם דר ודר : ואנחנו עמך וצאן
מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהקתך :
ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי : ברוך
יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים : לא אירא
מרכבות עם אשר סביב שתי עלי : ואני ביהוה אצפה
אחירה לאלהי ישעי ישמעני אלהי : אר תשמחי
איבתי לי כי נפתי קמתי פי אשב בחשך יהוה אור לי :
כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה ארני אלהי : רגלי
עמדה במישור במקהלים אברך יהוה :

קורס העקרה טוב לומר נוסח זה

רבון עלמא יחא רעוא קמך למיחב לן חילא לאתערא ביקרך
ולמעבר רעותך ולסדרח כולא כדקא יאות : ואע"ג
לית חנן ידעין לשוואה רעותא ולבא לתקנא כולא : יחא רעוא
קמך דתתרעני במלנין ולותא רילן לתקנא תקונא דלעילא
כדקא יאות : ואשתלים כלא ואתנהיר ואתבסס כלא כדקא
יאות : רבון עלמא יחא רעותך עם עמך ישראל לעלם :
ופורקן ימיכך אחזי לעמך כבית מקדשך ולאמטווי לנא מטוב
כהורך ולקבלא ללותנא ברחמי : יחא רעוא קמך דתהוי סעיר
וסמך לן דנימא מלנין באורח מישור : בתקונא דלעילא
בתקונין דמלכא קדישא ומטרוניתא קדישא ולמעבר יחודא
שלים כדקא יאות אמן :

הריני מקבל עלי מלות עשה של ואהבת לרעך כמוך :
והריני אוהב את כל אחד מבני ישראל כנפשו ומאודי
והריני מוזמן פה שלי להתפלל לפני בוראי מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא :

ברכת ציצית

ברוך אתה יהוה ^{יאחדנהי} אלהינו מררך
העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להתעטף בציצית :

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב
מדפניך ופקדנו בפקודת ישועה
ורחמים משמי שמי קדם וזכור לנו יהוה
אלהינו אהבת הקדמונים : אברהם יצחק
וישראל עבדיך : את הברית ואת החסד
ואת השבועה שנשבעת לאברהם אבינו
בהר המריה ואת העקדה שעקר את יצחק
בנו על גבי המזבח בכתוב בתורתך :

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים
נסה את אברהם ויאמר אליו
אברהם ויאמר הנני : ויאמר קחנא את
בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק
ולך רך אל ארץ המריה ותעדהו שם
לעלה על אחד ההרים אשר אמר
אריך : וישבם אברהם בבקר ויחבש את
חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק

בְּנוּ וַיִּבְקַע עֲצֵי עֵלֶּה וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר־אָמְרוּ הָאֱלֹהִים : בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם
 מֵרַחֵק : וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו שְׂבוּ־לָכֶם
 פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וְאֲנִי וְהַנֶּעֱרָר נֵלְכָה עַד־כֹּה
 וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם : וַיִּקַּח אַבְרָהָם
 אֶת־עֲצֵי הָעֵלֶּה וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח
 בָּיָדוֹ אֶת־הָאִשׁוּא אֶת־הַמֵּאֲכֹלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם
 יַחְדָּו : וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר
 אָבִי וַיֹּאמֶר הַנְּנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאִשׁ
 וְהַעֲצִים וְאִיֵּה הִשָּׂה לָעֵלֶּה : וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
 אֱלֹהִים יִרְאוּ־לוֹ הִשָּׂה לָעֵלֶּה בְנִי וַיֵּלְכוּ
 שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו : וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־
 לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שֵׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
 וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֲצִים וַיַּעֲקֹר אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמָּוֶעַר לָעֲצִים :
 וַיִּשְׂרַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־
 הַמֵּאֲכֹלֶת לִשְׁחַט אֶת־בְּנוֹ : וַיִּקְרָא אֵלָיו
 מִלֵּאךְ יְהוָה ^{יאהרונתי} מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר
 אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַנְּנִי : וַיֹּאמֶר אֶ־
 תִּשְׂרַח יָדְךָ אֶל־הַנֶּעֱרָר וְאֶל־תַּעֲשֵׂה לוֹ מְאוֹמָה

כִּי יֵעָתָה יִדְעָתִי כִּי־יֵרָא אֱלֹהִים אֹתָהּ וְלֹא
 חִשַּׁבְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי : וַיֵּשֶׂא
 אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה־אֵיל אַחַר
 נֶאֱחָז בְּסִכְךָ בְּקִרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח
 אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לָעֵלֶּה תַּחַת בְּנוֹ : וַיִּקְרָא
 אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה ^{יאהרונתי}
 יִרְאָה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה ^{יאהרונתי}
 יִרְאָה : וַיִּקְרָא מִלֵּאךְ יְהוָה ^{יאהרונתי} אֶת־
 אַבְרָהָם שְׁנֵי־מִן־הַשָּׁמַיִם : וַיֹּאמֶר כִּי־
 נִשְׁבַּעְתִּי נֹאם־יְהוָה ^{יאהרונתי} כִּי יַעַן אֲשֶׁר
 עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חִשַּׁבְתָּ אֶת־בְּנֶךָ
 אֶת־יְחִידְךָ : כִּי־בֵרַךְ אַבְרָהָם וְהִרְבִּיחַ
 אֲרִבָּה אֶת־זֶרְעוֹ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֲלוֹ
 אֲשֶׁר עַל־שַׁפְתַּי הֵם וַיִּרְשׂ זֶרְעוֹ אֶת־שַׁעַר
 אֵיבָיו : וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעוֹ כָּל־גּוֹי הָאָרֶץ
 עַקְבֵי אֲשֶׁר שָׁמַעַת בְּקִלִּי : וַיֵּשֶׂב אַבְרָהָם
 אֶל־נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שֶׁבַע
 וַיֵּשֶׂב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שֶׁבַע :

ושחט אותו על ירך המזבח צפנה לפני יי וזרקו בני
 אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב :
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתתמלא
 רחמים עלינו ובכך ברוב רחמך תזכור לנו עקידתו

של יצחק אבינו בן אברהם אבינו ע"ה כאלו אפרו
צבור ומונה על גבי המזבח ותביט באפרו לרחם עלינו
ולבטל מערינו כל גזירות קשות ורעות ותזכנו לחזור
בתשובה שלימה ותצילנו מיצ"הר ומכל חטא ותאריך
ימינו בטוב ושנותינו בנעימים :

רבונו של עולם כמו שכבש אברהם אבינו
את רחמיו לעשות רצונך בלבב
שלם בן יכבשו רחמיה את בעסק ויגולו
רחמיה על מדותיה ותתנהג עמנו יהוה
אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים
ותפנס לנו לפני משורת הדין ובטובך
הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך
ומארצך ומנחלתך וקיים לנו יהוה אלהינו
את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי
משה עבדך כאמור : וזכרתי את בריתי
יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי
אברהם אזכור והארץ אזכור : ונאמר ואף
גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא
מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר
בריתי אתם כי אני יהוה אלהיכם : ונאמר
וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי
אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיורת

להם לאלהים אני יהוה : ונאמר ושב יהוה
אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל
העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה : אם
יהיה נדחק בקצה השמים משם יקבצך
יהוה אלהיך ומשם יקחך : והביאך יהוה
אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותי וירשתה
והטיבך והרבך מאבותיך : ונאמר על יד
נביאך יהוה חננו לך קוינו היה זרועם
לבקרים אף ישועתינו בעת צרה : ונאמר
ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע : ונאמר
בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם
באהבתו ובחמלתו רחום גאלם וינטלם
וינשאם כל ימי עולם : ונאמר מי אל כמוך
נשא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו
לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא :
ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ורשליך
במצולות ים כל חטאתם ותתן אמת ליעקב
חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו
מימי קדם : ונאמר והביאותים אל הר קדשי
ושמחתים בבית תפילתי עולתיהם
וזכיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית

תפלה יקרא לכל העמים :

אלו דברים שאין להם שיעור הפאה
 והבכורים והראיון וגמילות חסדים
 ותלמוד תורה : אלו דברים שאדם עשה
 אותם * אוכל פרותיהם בעולם הזה והקרן
 קימת לו לעולם הבא * ואלו הן * כבוד אב
 ואם * וגמילות חסדים * ובקור חולים *
 והכנסת אורחים * והשכמת בית הכנסת *
 והבאת שלום בין אדם לחבירו ובין איש
 לאשתו * ותלמוד תורה כנגד כלם :
 לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר כבגלוי
 ומודה על האמת ודובר אמת בלבבו
 וישים ויאמר * רבון העולמים ואדוני
 האדונים לא על צדקתינו אנחנו מפילים
 תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים אדני
 שמעה * אדני סלחה * אדני הקשיבה ועשה
 אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על
 עירך ועל עמך * מה אנחנו * מה חיינו * מה
 חסדנו * מה צדקנו * מה כחנו * מה גבורתנו
 מה נאמר לפניך יהוה אלהינו ואדני
 אבותינו הלא כל הגבורים כאין לפניך *

ואנשי השם כרא היו * וחכמים כבלי מדע
 ונכונים כבלי השכל * כי כל מעשנו תהו
 וימי חיינו הבל לפניך ומותר האדם מן
 הבהמה אין כי הבל הבל * לבר הנשמה
 הטהורה שהיא עתידה ליתרון וחשבון לפני
 כסא כבודך וכל הגוים כאין נגדך שנאמר
 הן גוים כמר מדרי וכשחק מאזנים נחשבו
 הן איים כדק יטול : אבל אנחנו עמך בני
 בריתך בני אברהם אהבך שנשבעת לו
 בהר המזריחה * זרע יצחק עקדך שנעקד
 ער גבי המזבח ערת יעקב בנך בכורך
 שמא אהבתך שאהבת אותו * ומשמחתך
 ששמחת בו קראת אותו ישראל וישרון :
 לפיכך אנחנו חייבים להדות לך * ולשבחך
 ולפארך * ולרוממך * וליתן שיר
 שבת ורהודאה לשמך הגדול וחיבים
 אנחנו לומר לפניך שירה בכל יום תמיד
 אשרנו מה טוב חרקנו * ומה געים
 גורלנו ומה יפה מאד ירושתנו * אשרנו
 שאנחנו משכימין ומעריבין בבתי כנסיות
 ובבתי מדרשות ומיחדם שמך בכל יום

תמיד אמרים פעמים באהבה :
שמע ישראל יהוה אחד :
בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
אתה הוא אחד קודם שבראת העולם .
ואתה הוא אחד לאחר שבראת
העולם . אתה הוא א בעולם הזה . ואתה
הוא אל בעולם הבא . ואתה הוא ושנותיך
לא יתמו . קדש שמך בעולםך על עם
מקדשי שמך . ובישועתך מרבנו תרום
ותגביה קרננו למעלה . ותושיענו בקרוב
רמען שמך . ברוך המקדש שמו ברבים :
אתה הוא יהוה האלים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת בשמי השמים
העליונים והתחתונים . אתה הוא ראשון
ואתה הוא אחרון . ומבלעדך אין אלהים
קבץ נפוצות קוץ מארבע כנפות הארץ
יבירו וידעו כל באי עולם . כי אתה הוא
אלהים לבדך לכו מלכות הארץ אתה
עשית את השמים ואת הארץ . את הים
ואת כל אשר בס . ומי בכל מעשה ידך
בעליונים ובתחתונים שיאמר לך מה

תעשה ומה תפעל : אבינו שבשמים חי
וקים עשה עמנו חסד בעבור שמך הגדול
שנקרא עלינו וקים לנו יהוה אלהינו את
הדבר שהכטחתנו על ידי צפניה חוץ
באמור . בעת ההיא אביא אתכם ובעת
קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ודתהלה
בכל עמי הארץ בשוכי את שכותיכם
לעיניכם אמר יהוה :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואהי אבותינו
שתרחם עלינו ותמחור לנו את כל
חטאתינו ותכפר לנו את כל עונותינו .
ותמחול ותסלח לכל פשעינו ושתכנה בית
המקדש במהרה בימינו ונקריב לפניך קרבן
התמיד שיכפר בעדינו כמו שכתבת עלינו
בתורתך על ידי משה עבדך באמור :

וידבר יהוה אלהינו ארמשה לאמר : צו
את בני ישראל ואמרת אליהם את
קרבני לחמי לראשי ריח ניחחי רתשמרו
להקריב לי במערו : ואמרת להם זה
האשה אשר תקריבו ליהוה אלהינו כבשים
בנישנה תמימים שנים ליום עולה תמיד :

את־הכֶּבֶשׂ אַחַד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים : וְעִשִּׂירִית
הַאִיפָה סֵלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֹּתִית
רְבִיעִית הֵהִין : עֹלֹת תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בַּהָר
סִנִּי לְרִיחַ נִיחַח אִשָּׁה לַיהוָה ^{יֵאָהֲרֹנְהִי} : וְנִסְכּוֹ
רְבִיעִית הֵהִין לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַפֶּךָ
נֶסֶךְ שֶׁכֶר לַיהוָה ^{יֵאָהֲרֹנְהִי} : וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים כַּמִּנְחָת הַבֶּקֶר וְכַנְסֻכּוֹ
תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לַיהוָה ^{יֵאָהֲרֹנְהִי} :
אַתָּה הוּא יְהוָה ^{יֵאָהֲרֹנְהִי} אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ
אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים
בְּזֶמַן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קִים : כַּאֲשֶׁר צִוִּית
אוֹתָם עַל־יַד מֹשֶׁה נְבִיאֲךָ כְּכַתּוּב בַּתּוֹרָתְךָ :
וַיֹּאמֶר יְהוָה ^{יֵאָהֲרֹנְהִי} אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים
נֹטֵף וְשַׁחֲלֹת וְחֹלְבָנָה סַמִּים וְדֹבָנָה
זָכָה בַד בְּבַד יִהְיֶה : וְעִשִּׂית אֶתָּה קְטֹרֶת
רֶקַח מַעֲשֶׂה רֶקַח מְמֻלָּח טָהוֹר קָדֹשׁ :
וְשַׁחֲקֵת מִמֶּנָּה הִדֵּק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי
הָעֵדֻת בְּאַהֲרֹן מוֹעֵד אֲשֶׁר אוֹעֵד לְךָ שִׁמְהָ
קָדֹשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם : וְנֹאמַר וְהַקְטִיר
עֲדֹו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר

בְּהֵטִיבוֹ אֶת־הַנֶּרֶת יִקְטִירָנָה : וּבַהֲעֹלוֹת
אֶהְרֹן אֶת־הַנֶּרֶת בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטִירָנָה
קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה ^{יֵאָהֲרֹנְהִי} לְדֹרֹתֶיכֶם :
תָּנוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקְטֹרֶת כִּי־צַד שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְשִׁמְנָה מָנִים הָיוּ כְּדָה
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֵמֶשֶׁה כַּמִּנֵּן יְמוֹת
הַחֲמָה : מָנָה בְּכָל יוֹם מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר
וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרְבֹ וּשְׁלֹשָׁה מָנִים יִתְרִים
שְׁמֵהֶם מִכֵּנִים כֶּהֵן גְּדוּל וְנוֹטֵל כֶּדָם מֵלֹא
חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים * מַחֲזִירֵן לְמַכְתֵּשֶׁת
בְּעֶרְבֹ יוֹם הַכַּפּוּרִים כְּדֵי לְקִים מִצּוֹת
דְּקָה מִן הַדְּקָה * וְאֶחָד עֵשֶׂר סַמָּנִים הָיוּ
כְּדָה וְאֵלוֹ הֵן * טוֹב לְמִנְחָתָם כַּלְכַּעֲבוֹתָיו אֵל הַצִּרִי *
כ וְהַצְּפוּרֵן * ג וְהַחֲלָבָנָה * ד וְהַלְּבֹנָה *
מִשְׁקֶר שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה * ה מוֹר *
ו וְקִצִּיעָה * ז וְשִׁבּוֹלֶת נֶרְד * ח וְכִרְכּוּם *
ט מִשְׁקֶר שִׁשָּׁה עֶשֶׂר שִׁשָּׁה עֶשֶׂר מָנָה *
י הקִשְׁטֵי שְׁנַיִם עֶשֶׂר * יא קְלוּפֵה שְׁלֹשָׁה *
יב קִנְמוֹן תְּשַׁעֲרוֹ * יג כּוֹרִית כְּרִשִׁינָא * יד תְּשַׁעֲה
קִבִּין * טו קִפְרִיסִין סֵאִין תְּלֹת וְקִבִּין
תְּלָתָא * יז לא מִצָּא יֵין קִפְרִיסִין מִבֵּיא

חֹמֶר חֵיזוֹר עֲתִיק מֶלֶח סְדוּמִית רוֹבֵעַ
מֵעֵלָה עֵשֶׂן כָּל שְׁהוּא רַבִּי נִתַּן הַבְּכָלִי
אוֹמֵר אֵף כַּפַּת הַיִּרְדֵּן כָּל שְׁהִיא אִם נִתַּן
בָּהּ דְּבִשׁ פֶּסְלָה וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל
סְמַמְנִיָּה חַיִּיב מִיָּתָה :

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצְּרִי אֵינוֹ
אֵלָּא שֶׁרֶף הַנוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקֶּטֶף
בוֹרִית בְּרִשְׁנָה לְמָה הִיא בָּאָה כְּדִי
לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפוּרֵן כְּדִי שֶׁתְּהִיא נְאֻה
יֵין קַפְרִיסִין לְמָה הוּא בָּא כְּדִי לְשַׁרְוֹת בּוֹ
אֶת הַצְּפוּרֵן כְּדִי שֶׁתְּהִיא עֵזָה וְהֵלָּא מִי
רַגְלִים יִפִּין לָהּ אֵלָּא שְׂאִין מִכְּנִיסִין מִי
רַגְלִים בְּמַקְדֵּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד :

תַּנְיָא רַבִּי נִתַּן אוֹמֵר כִּשְׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר
הִדֵּק הֵיטֵב הֵיטֵב הִדֵּק מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל
יִפָּה לְבִשְׁמַיִם פֶּטְמָה לְחֻצְאֵין כִּשְׁרָה
לְשִׁדְיִשׁ וְלִרְבִּיעַ לֹא שְׁמַעְנוּ אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה זֶרֶוּ הַכָּלֵל אִם בְּמִדְתָּהּ כִּשְׁרָה
(לְחֻצְאֵין) וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל סְמַמְנִיָּה
חַיִּיב מִיָּתָה :

תַּנְיָא בַר קַפְרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים

שָׁנָה הֵיִתְרָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצְאֵין
וְעוֹד תַּנְיָא בַר קַפְרָא אֵלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ
קֶרְטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יְכוּל לְעַמּוֹד
מִפְּנֵי רִיחָה וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ
מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָּל שְׂאוֹר וְכָל
דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוָה יֵאָדְרוּנָהּ
יְהוָה יֵאָדְרוּנָהּ צְבָאוֹת עֲמַנּוּ מִשְׁגֹּב לָנוּ אֵלֵּי
יַעֲקֹב סֵלָה יְהוָה יֵאָדְרוּנָהּ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־
אָדָם בִּטַּח בְּךָ יְהוָה יֵאָדְרוּנָהּ הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קִרְאָנוּ וְעַרְבָה לִיהוָה
מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קֶדְמוֹנוֹת :

אֲבִי (הוּא הוּה) מְסַדֵּר סֵדֵר הַמְעַרְכָּה
מִשְׁמָא דְגַמְרָא וְאֵלִיבָא דְאֲבָא שְׂאוֹל
מְעַרְכָּה גְדוּלָה קוֹדְמַת לְמְעַרְכָּה שְׁנִיָּה שֶׁל
קִטְרֵת וּמְעַרְכָּה שְׁנִיָּה שֶׁל קִטְרֵת קוֹדְמַת
לְסִדּוֹר שְׁנֵי גְזִירֵי עֲצִים וְסִדּוֹר שְׁנֵי גְזִירֵי
עֲצִים קוֹדֵם לְרִשׁוֹן מְזַבַּח הַפְּנִימִי וְרִשׁוֹן
מְזַבַּח הַפְּנִימִי קוֹדֵם לְהַטְבַּת חֲמֵשׁ גִּירוֹת
וְהַטְבַּת חֲמֵשׁ גִּירוֹת קוֹדְמַת לְדָם הַתָּמִיד
וְדָם הַתָּמִיד קוֹדֵם לְהַטְבַּת שְׁתֵּי גִירוֹת

והטבת שתי נרות קודמת לקטרת וקטורת
לאברים ואברים למנחה ומנחה לחבתין
וחבתין לנסכין ונסכין למוספין ומוספין
לבזבין ובזבין קודמין לתמיד שר
בין הערבים שנאמר וערך עליה העלה
והקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלם
כל הקרבנות כלם :

אנא בכה גדולת מינך תתיר צרורה :
קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא :
נא גבור דורשי חורך כבבת שמרם :
ברכם טהרם רחמי צדקה תמיד גמלם :
חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך :
יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך :
שועתנו קבל ושמע צעקתנו יורע תעלומת :
כלמס ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן
התמיד במועדו ולהיות כהנים
בעבודתם ולוים בדוכנם וישרא במעמדם
ועתה בעונותינו חרב בית המקדש ובטל
התמיד ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא
לוי ברכנו ולא ישרא במעמדו ואתה אמרת

ונשלמה פרים שפתינו : רבן יהי רצון
מלפניך יהוה אלהינו ואהי אבותינו שיהא
שיח שפתינו זה חשוב ומקבל ומרצה
לפניך כאלו הקרבנו קרבן התמיד במעדו
ועמדנו על מעמדו ונאמר ושחט אתו על
ירך המזבח צפונה לפני יהוה וזרקו בני
אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב :
ונאמר זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת
ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים :

איהו מקומן של זבחים קדשי קדשים
שחיתתן בצפון פר ושעיר של יום
הכפורים שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי
שרת בצפון ודמן טעון הזיה על בין הכדים
ועל הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת
מהן מעכבת שיירי הדם היה שופך על יסוד
מערכי של מזבח החיצון ואם לא נתן לא
עכב פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים
שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת
בצפון ודמן טעון הזיה על הפרוכת ועל
מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעכבת *
שיירי הדם היה שופך על יסוד מערכי של

מִזְבַּח הַחִיצוֹן וְאִם לֹא נָתַן לֹא עִבְבָה אֱלוֹ
 וְאֵלֹהֵי נְשָׂרָפִים בְּבֵית הַדָּשָׁן : חַטָּאת הַצְּבוּר
 וְהַיְחִיד אֱלוֹהֵי חַטָּאת הַצְּבוּר שְׁעִירֵי רֹאשֵׁי
 חֲדָשִׁים וְשֵׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן וְקָבוּר
 דָּמָן בְּכָלֵי שְׂרָתָהּ בְּצַפּוֹן וְדָמָן טְעוֹן אַרְבַּע
 מִתְּנֹת עַל אַרְבַּע קַרְנוֹת כִּי צֵד עָלָה בְּכַבֵּשׁ
 וּפְנֵה לִסְבָּב וּבָא לוֹ לְקַרְןֵי דְרוּמֵי מִזְרְחֵי
 מִזְרְחֵי צְפוֹנִית צְפוֹנִית מְעַרְבֵי מְעַרְבֵי
 דְרוּמֵי שְׁיֵירֵי הָרֵם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד
 הַדְּרוּמֵי וְנֹאכְלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי
 כְּהֵנָה בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם וְלִילָה עַד חֲצוֹת :
 הָעֵלָה קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בְּצַפּוֹן וְקָבוּל
 דָּמָה בְּכָלֵי שְׂרָתָהּ בְּצַפּוֹן וְדָמָה טְעוֹן שְׁתֵּי
 מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְטְעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתְיַח
 וְכִלִּיל לְאֲשִׁים : זִבְחֵי שְׁלָמֵי צְבוּר וְאֲשָׁמוֹת
 אֱלוֹהֵי אֲשָׁמוֹת אֲשֵׁם גְּזֵרוֹת אֲשֵׁם מְעִילוֹת
 אֲשֵׁם שְׁפָחָה חֲרוּפָה אֲשֵׁם נְזִיר אֲשֵׁם
 מְצוֹרַע אֲשֵׁם תְּלוּי שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן וְקָבוּל
 דָּמָן בְּכָלֵי שְׂרָתָהּ בְּצַפּוֹן וְדָמָן טְעוֹן שְׁתֵּי
 מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֹאכְלִין לְפָנִים מִן
 הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְּהֵנָה בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם

וְלִילָה עַד חֲצוֹת : הַתּוֹדָה וְאֵיל נְזִיר קֹדֶשִׁים
 קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעִזְרָה וְדָמָן טְעוֹן
 שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֹאכְלִין בְּכָל
 הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם וְלִילָה עַד
 חֲצוֹת : הַמּוֹרֵם מֵהֵם כִּיּוֹצֵא כְּהֵם אֵלָּא
 שֶׁהַמּוֹרֵם נֹאכָל לְכַהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם
 וְלַעֲבָדֵיהֶם : שְׁדָמִים קֹדֶשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן
 בְּכָל מְקוֹם בְּעִזְרָה וְדָמָן טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת
 שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם
 בְּכָל מֵאֲכָל לְשְׁנֵי יָמִים וְלִילָה אֶחָד : הַמּוֹרֵם
 מֵהֵם כִּיּוֹצֵא כְּהֵם אֵלָּא שֶׁהַמּוֹרֵם נֹאכָל
 לְכַהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם :
 הַבְּכוּר וְהַמְּעֵשֶׁר וְהַפֶּסַח קֹדֶשִׁים קָלִים
 שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעִזְרָה וְדָמָן טְעוֹן
 מִתְּנֵה אֶחָת וּבְלִבְדָּ שִׁיתָן כְּנֶגֶד הַיְסוּד *
 שְׁנֵה בְּאִכִּילָתָן הַבְּכוּר נֹאכָל לְכַהֲנִים *
 וְהַמְּעֵשֶׁר לְכָל אָדָם וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר
 בְּכָל מֵאֲכָל לְשְׁנֵי יָמִים וְלִילָה אֶחָד :
 הַפֶּסַח אֵינּוּ נֹאכָל אֵלָּא בְּלִילָה וְאֵינּוּ נֹאכָל
 אֵלָּא עַד חֲצוֹת וְאֵינּוּ נֹאכָל אֵלָּא לְמִנּוּי *
 וְאֵינּוּ נֹאכָל אֵלָּא צְלִי :

רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות
 התורה נדרשת מקל וחומר מגזרה
 שוה * מבנין אב וכתוב אחד * מבנין אב
 ושני כתובים * ומכלל ופרט * מפרט וכלל
 וכלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא בעין
 הפרט * מכלל שהוא צריך לפרט * ומפרט
 שהוא צריך לכלל * וכל דבר שהיה בכלל
 ויצא מן הכלל ללמד * לא ללמד על עצמו
 יצא אלא ללמד על הכלל כדו יצא * וכל
 דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחר
 שהוא בענינו * יצא להקל ולא להחמיר *
 וכל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון
 אחר שלא בענינו * יצא להקל ולהחמיר *
 וכל דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר
 חדש אי אתה יכול להחזירו לכללו עד
 שיחזירונו הכתוב לכללו בפירושו * יכ דבר
 הלמד מענינו ודבר הלמד מסופו * ובן שני
 כתובים המכחישין זה את זה עד שיבא
 הכתוב השלישי ויכריע ביניהם :

יהודה בן תימא אומר הוי עו כנמר וקל כנשר ורץ
 כצבי ונבור כארי לעשות רצון אביה שבשמים :

הוא היה אומר עו פנים לנהנם ובשת פנים לגן עדן :
 יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואחי אבותינו שתבנה
 בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך
 לעשות חקי רצונך ולעבדך בלבב שלם :

בחמש אמנים של הקדוש יכוין אידהנויה

יתגדל ויתקדש שמייה רבא * אמן בעלמא די ברא
 כרעותיה * וימליך מלכותיה * ויצמח פורהניה
 ויקרב משיחה * אמן בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית
 ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא
 מברך לערס לערמי עלמאי יתברך * וישתבח * ויתפאר *
 ויתרום * ויתנשא * ויתהדר * ויתעלה * ויתהלל *
 שמייה דקודשא בריך הוא * אמן לעילא מן כל ברכתא
 שירתא תשבחתא ונחמתא * דאמירן בעלמא *
 ואמרו אמן : אמן

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידהון ועל כל תלמידי
 תלמידהון דעסקין באורייתא קדישתא די באתרא
 הדין ודי בכל אתר ואתר יהא לנא ולהן ולכן חנא וחסדא
 ורחמי מן קדם מארי שמיא וארעא ואמרו אמן :
 יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה
 ושיזבא ורפואה וגאלה וסליחה וכפרת ורייח והצלח
 לנו ולכל ישרא ואמרו אמן : עושה שלום במרומינו הוא
 ברחמינו עושה שלום עלינו ועל כל ישרא ואמרו אמן :

הודו ליהוה ^{יהודיה} קראו בשמו * הודיעו
 בעמים עלילותיו : שירו לו זמרו לו *
 שיחו בכר נפדאותיו : התהללו בשם קדשו

יִשְׂמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי יְהוָה : דְּרִשׁוּ יְהוָה וְעֹזוּ *
 בִּקְשׁוּ פָּנָיו תָּמִיד : זְכֹרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
 מִפְּתֵיו וּמִשְׁפָּטָיו פִּיהוּ : זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ *
 בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו : הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ * בְּכָל
 הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : זְכֹרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ * דַּבֵּר
 צְוֶה לְאַלְפֵי דוֹר : אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אַבְרָהָם *
 וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק : וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶק *
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : לֵאמֹר לֶךְ אֶתֵּן אֶרֶץ
 כְּנָעַן * חָבַל נִחַלְתְּכֶם : בְּהִיּוֹתְכֶם מֵרֵי
 מִסְפָּר * כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל
 גּוֹי * וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר : לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ
 לַעֲשֹׂקָם * וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים : אֵל תִּגְעֻ
 בְּמִשְׁיַחֵי וּבִנְבִיאֵי אֲתָרְעוּ : שִׁירוּ לַיהוָה כָּל
 הָאָרֶץ * בִּשְׂרוּ מִיּוֹם אֵל יוֹם יִשׁוּעָתוֹ : סִפְרוּ
 בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ * בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו :
 כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהַלֵּל מְאֹד * וְנוֹרָא הוּא
 עַל כָּל אֱלֹהִים : כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים *
 וַיְהִי שָׁמַיִם עָשָׂה : הוֹד וְהַדָּר לְפָנָיו * עֹזוּ
 וְחַדְוֶה בְּמִקּוֹמוֹ : הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת
 עַמִּים * הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז : הָבוּ לַיהוָה
 כְּבוֹד שְׁמוֹ * שְׂאוּ מִנְחָה וּבְאוּ לְפָנָיו *

הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת קִדְשׁ : חִילוּ מִלְּפָנָיו
 כָּל הָאָרֶץ * אֵף תִּכּוֹן תִּכְבֵּד בְּדַ תְּמוֹט :
 יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ * וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם
 יְהוָה מָדָד : יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוּ יַעֲרוֹץ הַשָּׂדֶה
 וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ : אִזּוּ יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלְּפָנָיו
 יְהוָה * כִּי בָא לְשִׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ : רִהְדוּ
 לַיהוָה כִּי טוֹב * כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ : וַאֲמָרוּ
 הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וּקְבֹצֵנו וְהַצִּילֵנו מִן
 הַגּוֹיִם לַיהוּדוֹת לִשְׂם קִדְשֶׁךָ * לְהַשְׁתַּבַּח
 בְּתַהֲלֹתֶךָ : בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
 הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם * וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעַם אָמֵן
 וְהִלֵּל לַיהוָה : רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ
 לְדָדָם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא : רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְדָדָר קְדוֹשׁ * כִּי קְדוֹשׁ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ : וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
 וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ * וְלֹא יַעִיר כָּד חֲמָתוֹ :
 אֲתָהּ יְהוָה לֹא תִכְלֵא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי * חֲסִדֶךָ
 וְאַמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרוּנִי : זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה
 וְחֲסִדֶיךָ * כִּי מֵעוֹלָם הִמְהַלְתָּנוּ עֹז לְאֱלֹהִים
 עַד יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ וְעֹזוֹ בְּשִׁחְקִים : נוֹרָא
 אֱלֹהִים מִמִּקְדְּשֶׁךָ אֵל יִשְׂרָאֵל * הוּא נוֹתֵן

עוז ותעצמות לעם ברוך אלהים :
 אל נקמות יהוה ^{יאהרונהי} אל נקמות הופיע :
 הנשא שופט הארץ השב גמול על
 גאים : ליהוה הישועה על עמך ברכתך
 סלה : יהוה צבאות עמנו משגב לנו
 אלהי יעקב סלה : יהוה צבאות אשרי
 אדם בטח בך : יהוה הושיעה המלך יעננו
 ביום קראנו : הושיעה את עמך וברך את
 נחלתך ורעם ונשאם עד העולם נפשנו
 חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא : כי בו
 ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו : יהי
 חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך :
 הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו : קומה
 עזרתה לנו ופרדנו למען חסדך : אנכי
 יהוה אלהיך המעריך מארץ מצרים הרחב
 פיך ואמלאהו : אשרי העם שככה לו אשרי
 העם שיהוה אלהיו ואני בחסדך בטחתי יגל
 לבי בישועתך אשירה ליהוה כי גמל עלי :
 ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת
 אויבי לי : יהוה אלהי שועתי אליך
 ותרפאני : יהוה העלית מן שאול נפשי :

חיותני מירדי בור : זמרו ליהוה חסידיו והודו
 לזכר קדשו : כי רגע באפו חיים ברצונו
 בערב ילין בכי ולבקר רנה : ואני אמרתי
 בשלוי : כל אמוט לעולם : יהוה ברצונך
 העמדת להררי עז הסתרת פניך הייתי
 נכהל : אליך יהוה אקרא ואל אדני
 אתחנן : מה בצע בדמי בדרתי אל שחת
 היורך עפר היגיד אמתך : שמע יהוה וחנני
 יהוה היה עזר לי : הפכת מספרי למחול לי
 פתחת שקי ותאזרני שמחה : למען יזמרך
 כבוד ולא ידם יהוה ^{יאהרונהי} אלהי לעולם אורך :

ועומרים כל הקהל על רגליהם ואומר ההון ועוניו הקהל ב"פ

יהוה ^{יאהרונהי} הוא האלהים יהוה ^{יאהרונהי} הוא האלהים : כ"פ

יהוה ^{יאהרונהי} מלך יהוה ^{יאהרונהי} מלך יהוה ^{יאהרונהי} מלך : כ"פ

יהוה ^{יאהרונהי} ימלוך לעולם ועד : כ"פ

והיה יהוה ^{יאהרונהי} למלך על כל הארץ ביום
 ההוא יהיה יהוה ^{יאהרונהי} אחר ושמו אחר :

הושיענו יהוה ^{יאהרונהי} אלהינו וקבצנו מן הגוים
 להורות לשם קדשך להשתבח בתהלתך :

ברוך יהוה ^{יאהרונהי} אלהי ישראל מן העולם

ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה :
כל הנשמה תהלל יה הללויה :

למנצח מזמור לדוד : השמים מספרים
כבוד א ומעשה ידיו מגיד הרקיע :
יום ליום יביע אמר ודילה ללילה יהוה
דעת : אין אמר ואין דברים בלי נשמע
קולם : בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל
מליהם לשמש שם אהל בהם : והוא כחתן
יצא מחפתו ויששכנבור לרוץ ארח : מקצה
השמים מצאו ותקפתו על קצותם ואין נסתור
מחמתו : תורת יהוה תמימה משיבת נפש
עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי : פקודי
יהוה ישראלים משמחי לב מצות יהוה ברה
מאירת עינים : יראת יהוה טהורה עומדת
לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדיו :
הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש
ונפת צופים : גם עבדך נזהר בהם בשמרם
עקב רב : שגיאות מי יבין מנסתרות נקני :
גם מזדים חשך עבדך אר ימשלו בי אז
איתם ונקיתי מפשע רב : יהיו ררצון אמרי
פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי :

רננו צדיקים ביהוה לישראלים נאוה תהלה :
הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו
לו : שירו לו שיר חדש היטיבו נגן
בתרועה : כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו
באמונה : אהב צדקה ומשפט חסד יהוה
מלאה הארץ : בדבר יהוה שמים נעשו
וברוח פיו כל צבאם : כנס כנר מי הים נתן
באוצרות תהומת : יראו מיהוה כל הארץ
ממנו יגורו כל ישבי תבל : כי הוא אמר
ויחי הוא צוה ויעמר : יהוה הפיר עצת גוים
הניא מחשבות עמים : עצת יהוה לעולם
תעמר מחשבות לבו לדר ודר : אשרי הגוי
אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו :
משמים הביט יהוה ראה את כל בני
הארץ : ממכון שבתו השגיח אל כל ישבי
הארץ : היצר יחד לבם המבין אר כל
מעשיהם : אין המלך נושע ברב חיל גבור
לא ינצל ברב כח : שקר הסוס לתשועה
וברב חילו לא ימלט : הנה עין יהוה אל
יראיו למיחלים לחסרו : להציד ממות נפשם
ולחיותם ברעב : נפשנו חבתה ליהוה

עזרנו ומגננו הוא : כי בו ישמח לבנו כי
 בשם קדשו בטחנו : יהי חסדך יהוה עלינו
 באשר יחלנו לך :

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך *
 ויגרשהו וילך : אברכה את יהוה
 בכל עת * תמיד התהלתו בפי : ביהוה
 תתהלל נפשי * ישמעו ענוים וישמחו : גדלו
 ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו : דרשתי
 את יהוה וענני * ומכל מגורותי הצילני :
 הביטו ארזי ונהרו * ופניהם * יחפרו : זה
 עני קרא ויהוה שמע * ומכל צרותי השיעו :
 חונה מדאך יהוה * סביב ליראיו ויחלצם :
 טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה
 בו : יראו את יהוה קדשיו * כי אין מחסור
 ליראיו : כפירים רשו ורעבו * ודורשי יהוה
 לא יחסרו כל טוב : לכו בנים שמעו לי *
 יראת יהוה אלמדכם : מי האיש החפץ
 חיים * אוהב ימים לראות טוב : נצור
 לשונך מדע * ושפתך מדבר מרמה : סור
 מדע ועשה טוב * בקש שלום ורדפתו : עיני
 יהוה אל צדיקים * ואזניו אל שועתם : פני

יהוה בעושי רע * להכרית מארץ זכרם :
 צעקו ויהוה שמע * ומכל צרותם הצילם :
 קרוב יהוה לנשברי לב * ואת דבאי רוח
 יושיע : רבות רעות צדיק * ומכלם יצילנו
 יהוה : שמר כל עצמותיו * אחת מהנה לא
 נשברה : תמותת רשע רעה * ושונאי צדיק
 יאשמו : פדה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו
 כל החוסים בו :

תפלה למשה איש האלהים אדני מעון
 אתה * היית לנו כדר ודר : בטחם
 הרים ילדו ותחולל ארץ ותכל * ומעולם עד
 עולם אתה * תשב אנוש עד דבא ותאמר
 שובו בני אדם : כי ארך שנים בעיניך כיום
 אתמוד כי יעבר * ואשמורה בלילה :
 זרמתם שנה יהיו * בבקר כחציר יחרוף :
 בבקר יציץ וחלף * לערב ימולל ויבש : כי
 בלינו באפק * ובחמתך נבהלנו : שתה
 עונותינו לנגדה * עדמנו למאור פניך : כי
 כל ימינו פנו בעברתך * בלינו שנינו כמו
 הגה : ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם
 בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון *

כי גז חיש ונעפה : מי יודע עוז אפק *
 וכיראהך עברהך : לכנות ימינו כן הודע *
 ונביא לבב חכמה : שובה יהוה עד כתי *
 והנחם על עבדיך : שבענו בכקר הסוך *
 ונרננה ונשמחה בכל ימינו : שמתנו כימות
 עניתנו שנות ראינו רעה : יראה א עבדך
 פעלך * והדרך על בניהם : ויהי נעם
 אדני אלהינו עלינו ומעשה ידנו כוננה
 עלינו * ומעשה ידנו כוננהו :

ישב בסתר עליון * בצל שדי יתלונן : אמר
 ליהוה מחסי ומצודתי * אלהי אבטח
 בו : כי הוא יצילך כפח יקושי מדבר הוות :
 באברתו יסך דך ותחת כנפיו תחסה * צנה
 וסחרה אמתו : לא תירא מפחד לילה * מחץ
 יעוף יומם : מדבר באפל יהרוך * מקטב
 ישוד צהרים : יפול מצדך ארך ורבכה
 מימינך * אליך לא יגש : רק בעיניך תביט *
 ושלמת רשעים תראה : כי אתה יהוה
 מחסי עליון שמת מעונך : לא תאנה אליך
 רעה ונגע לא יקרב באהלך : כי מלאכיו
 יצוה לך * לשמרך בכל דרכיך : על כפים

ישאונך * פן תגוף באבן רגלך : על שחל
 ופתן תדרך * תרמס כפיר ותנין : כי כי חשק
 ואפלטתו * אשגבהו כי ידע שמי : יקראני
 ואענהו עמו אנכי בצרה * אחלצהו
 ואכבדהו : אך ימים אשביעהו *
 ואראהו בישועתי :

למנצח על הגתית לאסף : הרנינו לאהים
 עוזנו הריעו לאלהי יעקב : שאו
 זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל : תקעו
 בחדש שופר בכסה ליום חגנו : כי חוק
 לישראל הוא משפט לאלהי יעקב : עדות
 ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת
 לא ידעתי אשמע : הסירותי מסבל שכמו
 כפיו מדוד תעבורנה : בצרה קראת
 ואחלצך אענה בסתר רעם אבחנוך על מי
 מריבה סלה : שמע עמי ואעידה כך ישראל
 אם תשמע רי : לא יהיה כך אל זר ולא
 תשתחוה לא נכר : אנכי יי אהיך המעלך
 מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו : ולא
 שמע עמי דקולי וישראל לא אבה רי :
 ואשלחהו בשירות רבם * ירכנו

במועצותיהם : לו עמי שומע לי ישראל
 בדרכי יהלכו : כמעט אויביהם אכניע ועד
 צריהם אשיב ידי : משנאי יהוה יכחשו לו
 ויהי עתם לעולם : ויאכילו מחלב חטה
 ומצור דבש אשביעך :

מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות
 עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו :
 הודיע יהוה ישועתו : לעיני הגוים גלה
 צדקתו : זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל
 ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו :
 הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורגנו וזמרו :
 זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה :
 בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך
 יהוה : ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה :
 נהרות ימחאו כף יחד הרים ירגנו : לפני
 יהוה כי בא לשפוט הארץ ישפוט תבל
 בצדק ועמים במישרים :

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין
 יבא עזרי : עזרי מעם יהוה עשה
 שמים וארץ : אל יתן למוט רגלך ינום
 שמרך : הגה לא ינום ודא ישן שמר ישראל :

יהוה שמרך יהוה צלך ער יד ימינך :
 יומם השמש לא יכבה וירח בלילה יהוה
 ישמרך מכל רע ישמר את נפשך יהוה
 ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם :
 שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי
 בית יהוה נלך : עמדות היו רגלינו :

בשעריך ירושלים : ירושלים הפנויה בעיר
 שחברה לה יחדיו ששם עלו שבטים שבטי
 יה עדות לישראל להודות לשם יהוה : כי
 שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית
 דוד : שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך :
 יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך :
 למען אחי ורעי אדברה נא שלום כך :
 למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך :

שיר המעלות אליך נשאתי את עיני
 היושבי בשמים : הגה בעיני עבדים
 יד ארוניהם בעיני שפחה אל יד גברתה
 כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו :
 חננו יהוה חננו כי רב שבענו כוז רבת
 שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז
 לגאי יונים :

שיר המעלות לרוד לולי יהוה שהיה לנו *
יאמר נא ישראל : לולי יהוה שהיה
לנו * בקום עלינו אדם : אזי חיים בלעונו
בחרות אפס בנו : אזי המים שטפנו נחלה
עבר על נפשנו : אזי עבר על נפשנו המים
הזרונים : ברוך יהוה שלא נרתנו טרף
רשניהם : נפשנו בצפור נמלטה מפח
יוקשים * הפח נשבר ונחנו נמלטנו :
עזרנו בשם יהוה * עשה שמים וארץ :

הללויה הללו את שם יהוה * הללו עבדי
יהוה : שעומדים בבית יהוה *
בחצרות בית אלהינו : הללויה כי טוב
יהוה * זמרו לשמו כי נעים : כי יעקב בחר
לו יה * ישראל לסגרתו : כי אני ידעתי כי
גדול יהוה * ואדונינו מכל אלהים : כר
אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ *
בימים וכל תהמות : מערה נשיאים מקצה
הארץ ברקים למטר עשה * מוצא רוח
מאצרותיו : שהכה בכורי מצרים * מאדם
עד בהמה : שלח אתה ומפתים בתוככי
מצרים * בפרעה ובכל עבדיו : שהכה גוים

רבים * והרג מלכים עצומים : לסיחון מלך
האמרי ולעוג מלך הבשן * ולכל ממלכות
בנען : ונתן ארצם נחלה * נחלה לישראל
עמו : יהוה שמך לעולם * יהוה זכרך לדר
ודר : כי ירין יהוה עמו * ועל עבדיו יתנחם :
עצבי הגוים כסף וזהב * מעשה ידי אדם :
פה להם ולא ידברו * ענים להם ולא יראו :
אזנים להם ולא יאזינו * אף אין יש רוח
בפיהם : כמוהם יהיו עושיהם * כל אשר
בטח בהם : בית ישראל ברכו את יהוה *
בית אהרן ברכו את יהוה : בית הלוי ברכו
את יהוה * יראי יהוה ברכו את יהוה :
ברוך יהוה מציון שוכן ירושלים הללויה :
הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו :
הודו לאלהי האלהים כל"ח :
הודו לאדוני האדונים כל"ח :
לעשה נפלאות גדלות לבדו כל"ח :
לעשה השמים בתבונה כל"ח :
לרוקע הארץ על המים כל"ח :
לעשה אורים גדולים כל"ח :
את השמש לממשלת ביום כל"ח :

את הירח וככבים לממשלות בלילה כל"ח :
 למפה מצרים בבכוריהם כל"ח :
 ויוצא ישראל מתוכם כל"ח :
 ביד חזקה ובזרוע נטויה כל"ח :
 לגזור ים סוף לגזרים כל"ח :
 והעביר ישראל בתוכו כל"ח :
 ונער פרעה וחילו בים סוף כל"ח :
 למוליד עמו במדבר כל"ח :
 למכה מלכים גדולים כל"ח :
 והרוג מלכים אדירים כל"ח :
 דסיחון מלך האמרי כל"ח :
 ולעוג מלך הבשן כל"ח :
 ונתן ארצם לנחלה כל"ח :
 נחלה לישראל עבדו כל"ח :
 שבישפלנו זכר לנו כל"ח :
 ויפרקנו מצרינו כל"ח :
 נתן לחם לכל בשר כל"ח :
 הודו לאל השמים כי לעולם חסדו :

פיוטים ליום א' ויום ב' הכתובים במהזורים קודם נשמת מזה כמה שנים נהגנו לאומרם קודם ב"ש כי מב"ש ע"גמר החזרה אין להפסיק בשום ענין ולכך הצגתים לפניך פה על הסדר וזו סדרם ביום א' עומר ההון עס ב' סומכים מימינו ומשמאוי ומתחיל החון בקול רס ובניגון של הכנעה שואף כמו עבר ואח"ך קורין כל הקהל כחד שופט כל הארץ ופסוק אחרון בני עבריך או' הסומכים בקול רס וחזר וכופלו חזון ואח"ך או' כל הקהל ודי רשם

ופסוק אחרון המבורך או' הסומכין וחזר חזון ועופים הקהל להקדיש וכו' ואומר כי גבר עלינו הכרוז וב"ש : וכסדר סוז כיום שני מתחיל חזון שפל רוח וגומר על סדר כסדר יוס ראשון :

ר יום א

סי' שלמה

ישואף כמו עבד ישואף ליד רבו חסדך פרוש עליו וקרע שטר חובו : לולי אמירתך שובו ואשובה היה כרב חובלי נכנע במצבו : משעור תשובהך תפתח לעבד קם טרם להתפלל לך יערוך ניבו : הנה לי בעת רואי שיבה זרוקה בי לבי בים חטאו ישחה במי עצבו : נשמת מחליך תעיד עלי לבי לא יעשה עור מאחרי שובו :

סימן שלמה חזק

שופט כל הארץ ואורה במשפט יעמיד נא חיים וחסד על עם עני תצמיד ואת תפלת השחר במקום עולה תעמיד עולת הבקר אשר לעולת התמיד : לובש צדקה ומעטה לך לבד הירון אם אין בנו מעשים זכרה ישני חברון והם יעלו לזכרון לפני יהוה תמיד : מטה כלפי חסד להטות איש לתתיה עמך הטה להסד גמול נא עליו והיה כתוב תיו חיים והיה על מצחו תמיד : הטיבה ברצונה את ציון עיר קדשי ונתת יד ושם בביהך למקודשי עריבת נר לבן ישי להעלות נר תמיד : חזקו ויאמץ

לִבְכֶם עָמִי בְּאֵל וּמַעֲוֹז • עֲדוּתִיו כִּי תִנְצְרוּ • גַם אֶת
זו לְעַמַּת זו • הוּא יִגַן עֲלֵיכֶם וַיִּזְכֶּר רַחֵם בְּרַגְזוֹ •
דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעֹזוֹ בִקְשׁוּ פָנָיו תָּמִיד •

**בְּנֵי עֲבָדֶיךָ הַיּוֹם לְמַקְדָּשְׁךָ יְאֹתִיו • וְצוּעֵקִים
בְּפִיהֶם וּבִלְבָבָם יִבְעִי • זוֹכְרִים צְדָקוֹת
אֲבוֹתָם • יְהוָה עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ • אוֹתָם תִּזְכּוֹר
וְהָיוּ נֹגֵד יְהוָה תָּמִיד • עוֹלֹת הַבֶּקֶר אֲשֶׁר
לְעוֹלֹת הַתָּמִיד •**

יְדֵי רָשִׁים • נִחַלְשִׁים • מֵרֵשִׁיג יְדֵי כְּפָרָם • אֲבָר
בְּרוּחָם • וּמֵר שִׁיחָם • יִקְדְּמוּ אֶת פָּנָי יוֹצֵרָם • עִם
נִבְדָּד • הוֹלֵךְ וְכֵל • וְשִׁיחוֹ הוֹלֵךְ וְרֵם • בְּהוֹעֵדָם • בְּבֵית
מוֹעֲדָם • וּבְגִרְנָם רוּמָמוֹת אֵל • לְהַקְדִּישׁ אֶת קְדוּשׁ
יַעֲקֹב וְאֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל • הֲלֹא אִם סָף • דְּבִיר וְסָף •
וְאִין אִפּוֹד וְתַרְפִּים • וּפְרָכָה וּמַעֲרָכָה • וְתַמִּידִים
וּמוֹסָפִים • וְאִין קְטוֹרֶת • וּכְפוֹרֶת • לְכַפֵּר עַד נִגְפִים •
קְדוּשַׁת אֵל • בְּיִשְׂרָאֵל • לְהַדְמוֹת לְשָׂרְפִים • וּמַעֲנִים •
בְּבֵית שְׁבָטִים • לְהוֹדוֹת אֵל נְאֻסָפִים • וּמַחֲוִי אֵל חֵיר •
יִלְכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל • לְהַקְדִּישׁ וְאֵל נוֹשֵׂא • וְצוֹר מַחֲסֵה • אֵז
הָיִיתָ לָהֶם • עַל כְּרוֹבִים וּכּוֹכְבִים • הַקִּימוֹת דְּגִלְיָהֶם •
וּבְשִׁמְךָ מִמְרוֹמֶיךָ • גִּוַנְנָתָ יְהוָה עֲלֵיהֶם • וּמִלְאָכִים • נִעֲרָכִים
שְׁמֹת נוֹשְׂאֵי כְלֵיהֶם • רָאֵה עֲתָה כִּי חָתָה • יָד מִלְכָּם
וְחִלְיָהֶם • וְזֶר יִרְשָׁם • וְהוֹרִישָׁם הַבָּנִים אִין לְיִשְׂרָאֵל • לְהַקְדִּישׁ
דְּרוֹשׁ יְקוּשְׁרָה • דְּרוֹר דּוֹרְשָׁה • מִזְדוּנִים • וּמִאֲדוּנִים
אִילוֹתָהּ • מִשָּׁה אוֹתָהּ מִמִּים זְדוּנִים • וְאֵל יִקֵּר • בַּעַת

מִשְׁקָר • זְכוֹרָה אֲבוֹת רֵאשׁוֹנִים • וַיִּפְקֵד • דַּל שׁוֹקֵד •
לְדַבֵּר לָךְ הַחַנּוּנִים • דוֹר אֲבוֹתָיו • וְכֵל מִתָּיו • הִיָּה
בְּקָרֵב שָׁנִים • לְהַשְׁקוֹתָם • וּלְהַחֲיוֹתָם • הִיָּה כְּטָר
לְיִשְׂרָאֵל • לְהַקְדִּישׁ

**הַמְכוּרְךָ • בְּכֵל מַעֲרָךְ • בֵּין בְּמַטְרָה בֵּין
בְּמַעֲרָה • אִשׁ וּמִים וּשְׁמַיִם • וְהָאָרֶץ
אֲשֶׁר תָּלָה • יַעֲדוֹן עַל אֲשֶׁר פָּעַר • כִּי מָה
רֵם וּמָה נִפְלֵא • וְעַבְדְּיוֹ • וְצֹאן יְדָיו • לְדִינוֹ
עוֹמְדִים סָלָה • בַּיּוֹם פָּקְדוֹ • בְּנֵי חֶלְדוֹ •
תִּקְפוּץ פִּיהָ עוֹלָה • וְכוּ יַצְדִּקוּ • וַיִּתְהַלְלוּ •
כָּר זֶרַע יִשְׂרָאֵל • לְהַקְדִּישׁ**

ע"כ ריום א ועומדים כל הקהל ואו' ברוך שאמר
ר יום שני

**שִׁפְלֵי רוּחַ שִׁפְלֵי בְרַךְ וְקוּמָה • אֲקַדְמָךְ בְּרַב פֶּחַד וְאִמָּה •
לְפָנֶיךָ אֲנִי נִחְשָׁב בְּעֵינַי • כְּתוֹלַעַת קִטְנָה בְּאֲדָמָה •
מֵדָא עוֹלָם אֲשֶׁר אִין קִין לְגִדְלוֹ • הַכְּמֵנִי יְהַלְקֶךָ וּכְמָה •
הַדְרֶךְ לֹא יִכְלִיֹן מִלְּאֲכֵי רוּם • וְעַד אַחַת אֲנִי כְּמָה וּכְמָה •
הַטִּיבוֹת וְהַגְדִּלְתָּ חֲסָדִים • לָךְ תִּגְדִּיל לְהוֹדוֹת כָּל נִשְׁמָה •**

בקשה לרכי יהודה הלוי ז"ל

יוד
י" יום לך אַעֲרוֹךְ תַּחֲנֶה • שְׁעָה קוֹלִי וּשְׁוַעֲתִי • י" •
י" יָדָה הִרְאָה וְגִלָּה • גְּבוּרָתְךָ וְחַנּוּנִי • י" •
י" יְהִמָּה לִבִּי בְּקִרְבִּי • וְאַתְעַטֵּף בְּצַרְתִּי • י" •
י" יַעֲדָה זְכָרִי לְטוֹבָה • וּזְכָרְנִי וּפְקִדְנִי • י" •

יי ישעך חמיד איהל • יהי חסדך לנחמני •
 יי יוצרי אתה וצורי • ומי זה בלתי עזרי •
 יי יהמו לי רחמיך • ואל תפן לחטאתי •
 יי ייחדוך רעיני • ונפשי אמרה חלקי •
 יי יעטף לבי בחילי • ואשפוך נגדך נפשי •
 יי יה שמע בגלל שמך • וקח היום תפילתי •

הא

יי הן בידך מחשבותי • וסוד לבי לך נגלה •
 יי העלה מרפא לצירי • ועיניך פקח וראה •
 יי העמד רגלי במישור • במקהלים שמך אודה •
 יי הנני אוהיל לישעך • ערי תביט וגם תפנה •
 יי הט לשועי אונך • חמוד עלי והקשיבה •

ואו

יי ואלהי לך אקוה • ולבי ישעך יתאו •
 יי וערוב עבדך לטובה • ואר תפן לחטאתי •
 יי ועדי מתי אסירך • יהי נאסר עבור פשעו •
 יי וערו לבי סעיפיו • ליחד לך בצרותיו •
 יי ואני בך אעלוזה • פדה דל ממגורותיו •
 יי ואדון עולם אקו לך • למען טוב לכל קויו •

הא

יי הארך אפך לטובה • אשר אל חסדך פונה •
 יי הנני מפיל תחנה • וטרם אקראה תענה •
 יי החלימני בחסדך • ומרפא צו ללב דוה •
 יי החלתי מגוני • ונפשי יום וליד תהמה •
 יי העלני מתהומות • ושיבת עבדך שובה •

יה שמך • ארוממך • וצדקתך לא אכסה • האזנתי •
 והאמנתי • לא אשאל ולא אנסה • ואיך יאמר • יציר
 חומר • אלי יוצרו מה תעשה • דרשתיהו • פגשתיהו
 למגדל עזו וצור מחסה • הבהיר ואור מזהיר • באין
 מסך ואין מכסה • ישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא •
 הדר כבודך • ועזו ידך • מספרים השמים • בעת
 עלותם • ועת פנותם • ועת שחותם אפים • ומלאכים
 נהלכים • ברוך אבני אש ומים • יעידוך • ויודוך •
 בורא ניב שפתים • כי תסבול • ולא תבול • בלי זרוע
 וידיים • תחיתות • ועליות • והחיות • והכפס • ישחב
 ומי ימלך • כבוד מחולל • שחקים באמונתו • חי עולם
 אשר נעלם • בגבהי רום מעונתו • וברצותו בכן ביתו •
 באהלו שם שכינתו • ושם מראות לנבואות • להביט
 אל תמונתו • באין תבניתו ואין תכנית • ואין קץ
 לתבונתו • רק מראיו בעין נביאיו • כמלך רם ומתנשא •
 הבר נבורות • בלי ספורות • ומי יספר תהלותיו • אשרי
 איש אשר יחיש • להזכיר עזו נבורותיו • ויסמך באר
 תומך • עולם על נבורותיו • ויעריצו שוב ורצוא • ויצדיק
 דין פעולותיו • ויורה על • אשר פער • כי למענו
 עלילותיו • וכי יש יום • לאר איום • ודין על כל
 המעשה • ישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא •

השתונן • ורהבונן • והתבונן בסדך •
 והבטת • מה אתה • ומאין יסודך •
 ומי הכינך • ומי הבינך • וכח מי ינידך •

והבט אל גבורות אל * והעירה כבודך *
חקור פעליו * רק אליו * אל תשלח ידך *
כי תדרוש * בסוף ובראש * במופלא
ובמכוסה : ישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא :

מכאן ועד סוף נשמת יכוין שנכנס בעולם היצירה *

כי גבר עלינו חסדו ואמת י לעולם הללויה :
ברוך שנתן לעמו ישראל את יום השבת הזה
ואת יום הזכרון הזה * את יום טוב
מקרא קדש הזה *

ברוך שאמר והיה העולם * ברוך הוא *
ברוך אומר ועשה * ברוך גוזר ומקים *
ברוך עושה בראשית * ברוך מרחם על
הארץ * ברוך מרחם על הבריות * ברוך
משלם שכר טוב ליראיו * ברוך חי לעד
וקים לנצח * ברוך פודה ומציל * ברוך שמו :
ברוך אתה יהוה ^{יאהרונתי} יאהינו מלך העולם
האל אב הרחמן המהלל בפה עמו
משבח ומפואר בלשון חסידיו ועבדיו *
ובשירי דוד עבדך נהללך יהוה אלהנו
בשבתות ובזמירות ונגדלך ונשבחך ונפאריך
ונמליכך * ונזכיר שמך מלכנו אלהינו יחיד

חי העולמים * מלך משבח ומפואר עדי עד
שמו הגדול * ברוך אתה יהוה ^{יאהרונתי}
מלך מהלל בתשבחות :

מזמור שיר ליום השבת :

טוב להודות ליהוה ולזמר לשמך עליון :
להגיד בפקר חסדך ואמונתך בלילות :
ערי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור : כי
שמחתני יהוה בפעריך * במעשי יריך
ארנן : מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו
מחשבתך : איש בער לא ידע וכסיר לא
יכין את זאת : בפרח רשעים כמו עשב
ויציצו כל פעלי און * להשמדם עדי עד :
ואתה מרום לעולם יהוה : כי הנה איביך
יהוה כי הנה אויביך יאבדו יתפררו כל
פעלי און : ותרים כראם קרני בלתי בשמן
רענן : ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים
תשמענה אזני : צדיק בתמר יפרח * כארז
בלבנון ישגה : שתוריים בבית יהוה *
בחצרות אלהינו יפריחו : עוד ינובון
בשיכה * רשנים ורעננים יהיו : להגיד
כי ישר יהוה * צורי ולא עולתה בו :

יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבִשׁ לְבִשׁ יְהוָה עוֹז
הַתְּאֹזֵר אֶף תִּכּוֹן תִּכְלַל בְּל תִּמּוֹט נִכּוֹן
כִּסְאֵךְ מֵאֵז מֵעוֹלָם אֲתָה נִשְׂאוֹ נְהַרְתָּ יְהוָה
נִשְׂאוֹ נְהַרְתָּ קוֹלִם יִשְׂאוֹ נְהַרְתָּ רַבִּים
מִקְלוֹת מִיַּם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר
בְּמָרוֹם יְהוָה עֲדַתְךָ נֶאֱמָנוּ מֵאֵד לְבֵיתְךָ
נִאֲוָה קִדְשׁ יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים

בכל פסוק יכוין אות אחת מששה צרופי שדי

ס יהי כבוד יהוה ^{יאהרונה} לעולם ישמח יהוה
במעשיו ד יהי שם יהוה מברך מעתה
ועד עולם י ממזרח שמש עד מבואו
מהלל שם יהוה ס רם על כל גוים יהוה
על השמים כבודו י יהוה שמך לעולם
יהוה זכרך לדר ודר ד יהוה בשמים הכין
כסאו ומלכותו בכל משלה ד ישמחו
השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה
מלך י יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך
לעולם ועד ס יהוה מלך עולם ועד אברו
גוים מארצו ד יהוה הפיר עצת גוים הנאי
מחשבות עמים ס רבות מחשבות בלב
איש ועצת יהוה היא תקום י עצת יהוה

לְעוֹלָם תִּעֲמַד מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדָר וְדָר
י כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צוּה וַיִּעֲמַד ס כִּי
בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אוֹה לְמוֹשֵׁב לוֹ ד כִּי
יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ י כִּי
לֹא יִטַּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזוּב
ד וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עֵוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה
לְהִשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ ס

יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קִרְאָנוּ
אֲשֶׁרֵינוּ יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סְלָה אֲשֶׁרֵינוּ
הָעַם שִׁכְבָּה לוֹ אֲשֶׁרֵינוּ הָעַם שִׁיְהוּהוּ
כַהֲר אֱלֹהֵינוּ

תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך
ואברכה שמך לעולם ועד ככל

יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד
גדול יהוה ^{חכמה} ומהלל מאד ולגדלתו אין
חקר דור לדור ישבח מעשיך וגבורתך
יגידו דדר כבוד הודך ודברי נפלאתך
אשיחה ויעזו נוראותך יאמרו וגדולתך
אספרנה דזכר רב טובך יביעו וצדקתך
ירננו דחנון ורחום יהוה ^{בינה} ארך אפים
וגדל חסד דטוב יהוה ^{חסד} לכל ורחמי על

כל מעשיו : יודוך יהוה ^{גבורה} כל מעשיך
 וחסידיך יברוכה : כבוד מלכותך יאמרו
 וגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם
 גבורתיו וכבוד הדר מלכותו : מלכותך
 מלכות כל עולמים וממשתלך בכל דר ודר :
 סומך יהוה ^{תפארת} לכל הנפלים וזוקף לכל
 הכפופים : עיני כל ארץ ישברו ואתה
 נותן להם את אכלם בעתו : פותח את ירך
 יכוין מאד בפסוק זה כי כו עיקר חפרנסה ר"ת פאי גימטריא יאהרונגחי
 גי סאל ס"ת חתך ומשביע גי חתך לכל חי רצון :
 צדיק יהוה והוהו יסוד בכל דרכיו וחסיד בכל
 מעשיו : קרוב יהוה מלכות לכל קראיו לכל
 אשר יקראהו באמת : רצון יראיו יעשה
 ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר יהוה
 את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד :
 תהלת יהוה ^{היה} ידבר פי ויברך כל בשר
 שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו נברך יהוה
 מעתה ועד עולם הללויה :
 הללויה הללו נפשי את יהוה : אהללה יהוה
 בחיי אומרה לאלהי בעודי : אל
 תכטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה :

תצא רוחו ישוב לאדמתו כיום ההוא אבדו
 עשתנתיו : אשרי שאל יעקב בעזרו שברו
 על יהוה אלהיו : עשה שמים וארץ את
 הים ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם :
 עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים
 יהוה מתיר אסורים : יהוה פקח עורים
 יהוה זוקף כפופים : יהוה אהב צדיקים :
 יהוה שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד :
 ודרך רשעים יעות : ימלוך יהוה לעולם
 אלהיך ציון * לדר ודר הללויה :
 הללויה כי טוב זמרה אלהינו * כי נעים
 נאווה תהלה : בונה ירושלים יהוה *
 גרחי ישראל יבנם : הרופא לשבורי לב *
 ומחבש לעצבותם : מונה מספר לפוכבים *
 לכלם שמות יקרא : גדול אדוננו ורב כח
 לתבונתו אין מספר : מעודד ענוים יהוה
 משפיל רשעים עדי ארץ : ענו ליהודה
 בתודה * זמרו לאלהינו בכנור : המכסה
 שמים בעבים המכין לארץ מטר * המצמיח
 הרים חציר : נותן לבהמה לחמה * לבני
 עורב אשר יקראו : לא בגבורת הסוס

יִחַפֵּן • לֹא בִשְׂוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה : רוּצֵה יְהוָה
 אֶת יִרְאִיו • אֶת הַמִּיחְלִים לְחַסְרוֹ : שְׂבַחֵי
 יְרוּשָׁלַיִם אֶת יְהוָה • הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן :
 כִּי חֹזֵק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ • בְּרֶךְ בְּנֶיךָ בְּקִרְבְּךָ :
 הַשֵּׁם גְּבוּרֶךָ שְׁרוֹם חֲדָב חֲטִים יִשְׁבִיעֶךָ :
 הַשְׁלַח אִמְרַתוֹ אֶרֶץ • עַד מַהֲרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ :
 הַנְתֵן שְׁלֹג כְּצֹמֵר • כַּפּוֹר כְּאַפֵּר יְפוֹר :
 מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ כַּפְתִּים • לְפָנַי קִרְתוֹ מִי יַעֲמֹד :
 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּכַּסֶּם • יִשָּׁב רוּחוֹ וַיִּלּוּ מַיִם :
 מִגִּיד דְּבָרָיו לַיעֲקֹב • חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל :
 לֹא עָשָׂה בֶן לֶכֶד גּוֹי • וּמִשְׁפָּטִים בַּר
 יַדְעוּם הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם •
 הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים : הַלְלוּהוּ כָּל
 מַדְאָכָיו • הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו : הַלְלוּהוּ
 שֶׁמֶשׁ וַיְרַח • הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר :
 הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם • וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל
 הַשָּׁמַיִם : יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה • כִּי הוּא צִוָּה
 וַנִּבְרָאוּ : וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם • חֶק נִתְּנוֹלָא
 יַעֲבוֹר : הִלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ • תְּנִינִים
 וְכָל תְּהוֹמוֹת : אִישׁ וּבְרֵד שְׁלֹג וְקִיטוֹר • רוּחַ

סְעָרָה עִשָּׂה דְּבָרוֹ : הַהָרִים וְכָל גְּבְעוֹת • עֵץ
 פְּרִי וְכָל אֲרָזִים : הַחִיָּה וְכָל בְּהֵמָה • רִמְשׁ
 וְצַפּוֹר כָּנָף : מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים • שָׂרִים
 וְכָל שׁוֹפְטֵי אֶרֶץ : בַּחֹרִים וְגַם בַּתּוֹלוֹת •
 זְקֵנִים עִם נְעָרִים : יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה • כִּי
 נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ • הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם :
 וַיִּרְם קֶרֶן רַעְמוֹ • תְּהַלְלֵה לְכָל חֲסִידָיו •
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ שִׁירוֹ לִיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ • תְּהַלְתוּ
 בְּקֹהַר חֲסִידִים : יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל
 בְּעוֹשָׂיו • בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בַּמֶּלֶכֶם : יְהַלְלוּ
 שְׁמוֹ בְּמַחֹל • בַּתֶּף וּכְנֹר יִזְמְרוּ לוֹ : כִּי
 רוּצֵה יְהוָה בְּעַמּוֹ • יִפְאַר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה :
 יַעֲרֹז חֲסִידִים בְּכֹבֵד • יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם :
 רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנֵם • וְחָרַב פִּיּוֹת בִּירֵם :
 לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם • תּוֹכַחוֹת בְּלְאֻמִּים :
 רֵאסוֹר מִרְבֵּיהֶם בְּזֻקִים • וְנִכְבְּרֵיהֶם
 בְּכֹכְלֵי בְרוֹז : לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב
 הַדָּר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֵל בְּקִרְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ
 עֵזוֹ : הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרוֹתָיו הַלְלוּהוּ

כרב גרלו : הללוהו בתקע שופר הללוהו
בנבל וכנור : הללוהו בתף ומחול הללוהו
במנים ועגב : הללוהו בצלצלי שמע
הללוהו בצלצלי תרועה : כל הנשמה
תהלל יה הללויה : ב"ם

ברוך יהוה לעולם אמן ואמן : ברוך יהוה
מציון שוכן ירושלם הללויה : ברוך יהוה
אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו :
וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו
את כל הארץ אמן ואמן :
ועומד ואומר

ויברך דוד את יהוה לעיני כל הקהל
ויאמר דוד : ברוך אתה יהוה
אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם : לך
יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח
וההוד כי כל בשמים ובארץ : לך יהוה
הממלכה והמתנשא לכל לראש : והעשיר
והכבוד מפניך ואתה מושד בפר
ובידך פח וגבורה ובידך רגל ולחזק
לכ : ועתה אלהינו מודים אנחנו לך
ומהללים לשם תפארתך : ויברכו שם
כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה :

אתה הוא יהוה לברך אתה עשית את
השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ
וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם
ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך
משתחווים : אתה הוא יהוה האלהים ^{עד כאן}
^{מעומד} אשר בחרת באברם והוצאתו מאור
כשרים ושמת שמו אברהם : ומצאת את
לכבו נאמן לפניך וכרות עמו הברית
לתת את ארץ הפנעני החתי האמורי
והפרזי והיכוסי והגרנשי לתת לזרעו
ותקם את דבריך כי צדיק אתה : ותרא
את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם
שמעת על ים סוף ותתן אותות ומפתים
בפרעה וככל עבדיו ובכל עם ארצו
כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם
כהיום הזה : והים בקעת לפניהם ויעברו
בתוך הים ביבשה ואת רודפיהם השלכת
במצולות כמו אבן במים עזים :

ויושע יהוה ^{יאהרונה} ביום ההוא את ישראל
מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
מת על שפת הים : וירא ישראל את ה' ^{ר"ה}

הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו
העם את יהוה ואחרונה ויאמינו ביהוה ואחרונה

ובמשה עבדו :

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה
הזאת ליהוה ויאמרו לאמר

אשירה ליהוה כי יגאה גאה
סוס ורכבו רמה בים :

וזמרת יה ויהי לי לישועה זה
אלי ואננהו אלהי אבי

וארמננהו יהוה איש מלחמה
יהוה שמו : מרכבת פרעה

וחילו ירה בים ומבחר שלשיו
טבעו בים סוף : תהמת יכסימו

ירדו במצלת יהוה נאדרי בכח ימינה
תרעץ אויב : וברכ גאונה

תהרס קמך תשלח חרנה
יאכלמו פקש : וברוח אפיק

נערמו מים נצבו כמו נד נזלים
קפאו תהמת בלבבים : אמר

אויב אררף אשיג אחקק שרד

תמלאמו נפשי תורישמו ידי : נשפת ברוחך

כסמו ים צללו מי כמכה באלים יהוה
אדירים : מי כמכה נאדר בקדש נורא

תהלת עשה פלא : נטית ימינה
תבלעמו ארץ : נחית בחסדך

עסיו גאלת נהלת בעזך
אלנוה קדשך : שמעו עמים

ירגזון חיל אחז ישבי פרשת :
אז נבהרו אלופי אדום אילי מואב

יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען :
תפל עליהם אימתה ופחד בגדל

זרעך ידמו כאבן עדיעבור עמך
יהוה עדיעבור עסיו קנית :

תביאמו ותשעמו בהר נחלתך מכון
לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני

כוננו יריך : יהוה מלך לעולם ועד :

” ימך ל” : מלכותיה קאים לעלם ולעלמי עלמא :

כי בא סוס פרעה ברכבו וכפרשיו בים
וישב יהוה עליהם את מיהים ובני ישראל

הִלְכוּ בִּיבֹשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם׃
 כִּי לִיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ וְעָלוּ
 מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת הָרַע עֲשׂוּ
 וְהִירְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה׃ וְהָיָה יְהוָה
 לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ כִּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
 יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

נִשְׁמַת כָּל חַי תִּבְרַךְ אֶת שְׁמֶךָ יְהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ
 אֲהִינּוּ וְרוּחַ כָּד בְּשֵׁר תִּפְאֵר וּתְרוֹמֵם
 זְכָרְךָ מִלְּכָנוּ תִּמִּיד מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
 אֶתָּה אֵל׃ וּמִבְּדַעְדִּיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
 וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדָה וּמַצִּיל וְעוֹנָה וּמְרַחֵם׃ בְּכָל
 עַת צָרָה וְצוּקָה׃ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ
 אֵלָּא אֶתָּה׃

אֱלֹהֵי הַרְאֵשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים אֱלֹהֵי כָל
 בְּרִיּוֹת׃ אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת׃ הַמְהַלֵּל
 בְּכָל הַתְּשֻׁבָּחַת׃ הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד׃
 וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים׃ וַיְהוָה אֱלֹהֵים אֲמֵת׃ רֵא
 יָנוּם וְלֹא יִישָׁן׃ הַמְעוֹרֵר יְשָׁנִים וְהַמְקַיֵּץ
 נִרְדָּמִים׃ מַחִיָּה מֵתִים וְרוֹפֵא חוֹלִים׃ פּוֹקֵחַ
 עוֹרִים וְזוֹקֵף כְּפוּפִים׃ הַמְשִׁיחַ אֱלֹמִים
 וְהַמְּפַעֵנֵם גַּעֲלָמִים וְלֶךְ לְבַרְךָ אֲנַחְנוּ מֵרִים׃

וְאֵלוּ פִּינוּ מִלֵּא יְשִׁירָה כִּיִּם׃ וְלִשְׁוֹנֵנוּ רִנָּה
 כְּהַמּוֹן גְּלוֹי׃ וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שְׂבַח
 כְּמִרְחַבֵי רְקִיעַ׃ וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ
 וּכְיָרֵחַ׃ וַיְרִינוּ פְּרוֹשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם׃
 וְרִגְלֵינוּ קְלוֹת כְּאִירֹת׃ אֵין אֲנַחְנוּ
 מִסְּפִיקִים לַהוֹדוֹת לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ וּלְבָרְךָ
 אֶת שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ׃ עַל אַחַת מֵאֵלֶּף אֵלְפֵי
 אֵלְפִים׃ וְרוֹב רַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת
 נַפְסִים וּנְפִלְאוֹת שְׁעֵשִׂית עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ
 מִלְּפָנִים׃ מִמְּצָרִים גָּאֵלְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃
 מִבֵּית עַבְדִּים פְּדִיתָנוּ׃ כִּרְעַב זָנַתָּנוּ׃
 וּבִשְׁבַע כִּלְפָלְתָנוּ׃ מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ׃ וּמִדָּבָר
 מִדַּטְתָּנוּ׃ וּמִחֲלָאִים רָעִים וּרְבִים דִּלִּיתָנוּ׃
 עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חֶסֶדְךָ
 עַל כֵּן אֲבָרִים שִׁפְלַגְתָּ בָּנוּ׃ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה
 שִׁנְפַחְתָּ בְּאַפְּנוּ׃ וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַת בְּפִינוּ
 הֵן הֵם יוֹדוּ׃ וַיְבָרְכוּ׃ וַיִּשְׁבַּחוּ׃ וַיִּפְאֲרוּ׃
 אֶת שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ תִּמִּיד׃ כִּי כָל פֶּה לֶךְ
 יוֹדֶה׃ וְכָל לִשׁוֹן לֶךְ תִּשְׁבַּח׃ וְכָל עֵין לֶךְ
 תִּצְפֶּה׃ וְכָל בֶּרֶךְ לֶךְ תִּכְרַע׃ וְכָל קוֹמָה
 דִּפְנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה׃ וְהִלְבְּבוֹת יִרְאֹוֹךְ׃

והקרב והקליות יזמרו ל שמך בדבר
שנאמר כל עצמותי תאמרנה יהוה מי
כמוך מיציל עני מחזק ממנו ועני ואכיון
מגוזלו שועת עניים אתה תשמע צעקת
הדר תקשיב ותושיע וכחוב רננו צדיקים
ביהוה לישירים נאווה תהלה :

בפי י שרים תת ר ומם :
ובשפתי צ דיקים תת ב רך :
ובלשון ח סידים תת ק דש :
ובקרב ק דושים תת ה לל :

במקדלות רבבות עמך בית ישראל שכן
חובת כל היצורים לפניך
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו להודות
להלל לשבח לפאר לרוזם להדר
ולנצח על כל דברי שירות ותשבחות
דוד בן ישי עבדך משיחך ובכנ
ישתבח שמך לעד מלכנו הא המלך הגדול
והקדוש בשמים ובארץ כי לך נאה
יהוה אלהינו ואהי אבותינו לעולם ועד
שיר ושבחה הלל וזמרה עוז וממשלה
נצח גדלה גבורה תהלה ותפארת קדשה

ומלכות ברכות והדאות לשמך הגדול
והקדוש ומעולם ועד עולם אתה אל
ברוך אתה יהוה ^{יאהרונחי} מלך גדול ומהלל
בתשבחות א והודאות ארון הנפלאות
בורא כל הנשמת רבון כל המעשים הבוחר
בשירי זמרה מלך א חי העולמים אמן :

לפי סדר ו"ל כשיאמר מזמור ממעמקים בעש"ת יכוין כוס יוס א"ס עומק
ראשית חת"ר יוס ב עומק ראשית חכמה יוס ג עומק אחרית בינה יוס ד
עומק טוב ועומק רע דעת יוס ה עומק דרוס חסד יוס ו עומק לפון גבורה
יוס ז עומק מורק ת"ת יוס ח עומק דוס ועומק תחת נצח והוד יוס ט עומק
מערכ יסוד יוס כפור עומק מערכ מלכות :

שיר המעלות ממעמקים קראתיה יהוה : אדני שמעה
בקולי תהינה אוניך קשבות לקול תחנוני : אם
עונות תשמר יה אדני מי יעמד : כי עמך הסליחה
למען תורה : קויתי יהוה קותה נפשי ודברו הוחרתי :
נפשי לאדני משמרים לבוקר שמרים לבוקר : יחל ישראל
אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות : והוא
יפדה את ישראל מפל עונותיו :

בחמש אמונים של הקדוש יכוין אידהנוהי זאל החון בנינו
יתגדר ויתקדש שמה רבא אמן בעלמא די ברך
כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה
ויקרב משיחה אמן בחיכוך וכיומיכוך ובחיי דכל בית
ישראל בענדא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמה רבא
מברך לעלם לעלמי עלמא יתברך וישתבח ויתפאר
ויתרוזם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל
שמה דקודשא ברין הוא אמן לעלא מן כל ברבתיא

שִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא • וְנַחֲמַתָּא • דְּאִמְרוּן בְּעַלְמָא
וְאִמְרוּ אָמֵן • אָמֵן

בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה יֵאֱהָרוּנְהוּ הַמְּבֹרָךְ :
וְעוֹנִים הַקֵּהל בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעַד :

יְכוּיִן לְקַבֵּל תּוֹסֶפֶת קְרוּשָׁה בְּסוּר הַנֶּפֶשׁ • וּמִכַּאן נִכְנַס בְּעוֹלָם הַכְּרִיאָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאֱהָרוּנְהוּ אֱהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
יּוֹצֵר אוֹר וְכוֹרֵא חֹשֶׁךְ • עֹשֶׂה שְׁלוֹם
וְכוֹרֵא אֶת הַכֹּל • הַכֹּל יוֹרוּךְ וְהַכֹּל יִשְׁבַּחְךָ
וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קְדוּשׁ כִּי הוּהוּ • רַבְּכָל
יְרוּמְמוּךְ סִלְהוּ • יּוֹצֵר הַכֹּל • הָאֵל הַפּוֹתַח בְּכָל
יוֹם דְּלִתּוֹת שְׁעָרֵי מִזְרַח • וּבּוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי רְקִיעַ
מוֹצִיא חֲמָה מִמְּקוֹמָה • וְדֹבְנָה מִמְּכוּן
שְׁבַתָּה • וּמְאִיר לְעוֹלָם כְּלוּ וּלְיוֹשְׁבֵי שְׁבַרָּא
בְּמִדַּת רַחֲמִים • הַמְּאִיר לְאַרְצֵן וְלָרִירִים עֲלֵיהָ
בְּרַחֲמִים • וּכְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד
מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית • מֵה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה
כָּלֶם בְּחֻבְמָה עֲשִׂית מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיִיךָ •
הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹמֵם לְבָדוֹ מֵאִזּוּ הַמִּשְׁבַּח
וְהַמְּפֹאָר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִיּוֹת עוֹלָם : אֱלֹהֵי
עוֹלָם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן
עֲזֵנוּ צוּר מְשַׁבְּנוֹ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשִּׁנְיָב בְּעַדְנוּ :

אֵין עֲרוּךְ לָךְ • וְאֵין זוֹלָתְךָ • אָפֶס בְּלָתְךָ וּמִי
דוֹמָה לָךְ • אֵין עֲרוּךְ לָךְ יְהוָה אֱהִינוּ בְּעוֹלָם
הַזֶּה • וְאֵין זוֹלָתְךָ מְלַכְנוּ לְחַיי הָעוֹלָם הַבָּא •
אָפֶס בְּלָתְךָ גְּאֵלְנוּ לַיּוֹת הַמִּשִּׁיחַ • וּמִי
דוֹמָה לָךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַחֲתֵי הַמַּתִּים :

אל ארון שנה זה סוף על סדר א"ב וכו' אף האשונות יש בהם ס' ס' טיבות נגד
דברות סגור ככ' לוחות וככ' אחרונות ו' ס' לומר שמסר ויד' סדרות
ל"ב שבעים כשאלו ו"א אף כני ס' טי' גימל ע"ב שבעה סענן מסר סתומים :

אל ארון על כל המעשים • ברוך ומבורך
בפי כל הנשמה : גדרו וטובו מלא
עולם דעת ותבנה סבבים הודו : המתגאה
על חיות הקדש • ונהדר בכבוד ער
המרכבה : זכות ומישור לפני כסאו • הסדר
ורחמים מלא כבודו : טובים מאורות
שבראם אלהינו • יצרים בדעת בנינה
ובהשכר : פח וגבורה נתן בהם : להיות
מושלים בקרב תבל : מדאים זיו ומפיקים
נוגה • נאה זיום בכל העולם : שמחים
בצאתם ששים בבואם • עושים באימה
רצון קונייהם : פאר וכבוד נותנים לשמו •
צהלה ורנה לזכר מלכותו : קרא לשמש
ויזרח אור • ראה והתקין צורת הלבנה :

שְׁבַח נֹתָנִים לוֹ כָּל צְבָא מְרוֹם * תְּפֹאֶרֶת
וְגִדְלָה שְׂרָפִים וְחַיּוֹת וְאוֹפְנֵי הַקֹּדֶשׁ :

אם חל כשבת מוספין

לאל אשר שבת מכל המעשים * וביום השביעי נתעלה
וישב על כסא כבודו * תפארת עטה ליום המנוחה
ענג קרא ליום השבת * זה שיר שבח של יום השביעי
שבו שבת אל מכל מלאכתו * ויום השביעי משבח
ואומר * מזמור שיר ליום השבת * לפיכך יפארו לאל
כל יצוריו שבח ויקר וגדלה וכבוד יתנו למך יוצר כל
המנחיל מנוחה לעמו ישראל ביום שבת קדש : ע"כ

שִׁמְךָ יְהוָה יֵהֱיֶנוּ יִתְקַדֵּשׁ * וְזִכְרְךָ יִתְפָּאֵר
מִלְכָּנוּ בַשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ
מִתַּחַת עַל כָּל שְׁבַח מַעֲשֵׂה יְדִיךָ וְעַל מְאוּרֵי
אוֹר שִׁיְצִרְתָּ הַמָּה יִפְאָרוּךְ סְלָה :

תְּתַבָּרַךְ לַנִּצָּח צוּרֵנוּ מִלְכָּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא
קְדוּשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלְכָּנוּ
יוֹצֵר מִשְׁרָתִים וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתֵינוּ כָּל־סֵם עוֹמְדִים
בְּרוּם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים בִּירְאָה יְחִיד בְּקוֹל
דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמִלֶּךְ עוֹלָם * כָּל־סֵם אֱהוּבִים
כָּל־סֵם בְּרוּרִים * כָּל־סֵם גְּבוּרִים * כָּל־סֵם קְדוּשִׁים
כָּל־סֵם עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבִירְאָה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם
וְכָל־סֵם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקְדוּשָׁה וּבִטְהָרָה

בִּישִׁירָה וּבְזִמְרָה מְבָרְכִין * מְשַׁבְּחִין * כְּפֹאֲרֵין
וּמְקַדְּשִׁין * וּמְעֲרִיצִין * וּמְמַלִּיכִין * אֶת שֵׁם
הַאֱלֹהִים הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא
וְכָל־סֵם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה
כְּזֶה וְנֹתָנִים רְשׁוֹת זֶה לְזֶה לְדַקְדִּישׁ לְיוֹצְרֵם
בְּנַחַת רוּחַ * בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנִעֻכָּה יְקֻדָּשָׁה
כָּל־סֵם כְּאַחַד עוֹנִים בְּאֵימָה * וְאוֹמְרִים
בִּירְאָה * קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ * קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת
מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : וְהָאוֹפְנִים וְחַיּוֹת
הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גְּדוֹר מִתְנַשְּׂאִים לְעַמַּת
הַשְּׂרָפִים * לְעַמַּתֵּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים *
בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה כְּמִקּוּמוֹ :

לאל ברוך נעימות יתנו * למך א חי וקים
זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו * פי
הוא לברו מרום * וקדוש * פועל גבורות *
עשה חדשות * בעל מלחמות * זורע צדקות
מצמיח ישועות * בורא רפואות * נורא
תהלות * ארון הנפלאות * המהדש בטובו
ככל יום תמיד מעשה בראשית כאמור *
לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו *
ברוך אתה יהוה יוצר המאורות :

אֶהְבֵּת עוֹלָם אֶהְבֵּתֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה
גְּדוֹלָה וַיִּתְּרָה חֲמֵלַת עֲלֵינוּ אֲבִינוּ
מִדְּכַנּוּ בַעֲבוּר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוּ בְךָ וּתְלַמְּדֵנוּ חֲקֵי חַיִּים
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵנוּ שְׁלֵם בֵּין תַּחֲנֵנוּ אֲבִינוּ
אָב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם נָא עָלֵינוּ וְתֵן
בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהַבִּין לְהַשְׁכִּיחַ לְשִׁמּוֹעַ לְדַמּוֹד
וּלְדַמּוֹד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּדְקִים אֶת כָּל
דְּבָרֵי תְלָמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה וְהָאֵר עֵינֵינוּ
בְּתוֹרַתְךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיִּחַד
לְבַבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ לֹא נִבּוֹשׁ
וְלֹא נִפְלֵם וְלֹא נִכְשַׁל לְעוֹלָם וָעֶד כִּי בְשֵׁם
קְדֻשֶׁךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא בְטַחֲנוּ
נִגְיָדָה וְנִשְׂמַחָה בִישׁוּעָתְךָ וְרַחֲמֶיךָ יְהוָה
אֱהִינּוּ וְחֲסִדֶיךָ הַרְבִּים אֲיַעֲזֹבוּנוּ נֶצַח סֶלָה
וָעֵד מֵהָר וְהַבָּא עָלֵינוּ בְּרַכְּהָ וּשְׁלוֹם
כֹּחַ וְקֶדֶץ סֵד' לִי לְיוֹת וּיִאֲחֹז בְּיָדוֹ שְׁמַעֲלֵת נִגְדַּ לְכוּ עַד פֶּר' לִי לֵית וְאִזּוּ יִאֲחֹז בְּכִי
יִדְיוֹ וּכְשִׁימֵר וּרְאִימָה אֶתוֹ יִסְתַּכֵּל בְּהַס וּיִנְשָׁק וּיְשִׁימָם עַל עֵינָיו

מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וּשְׁבוֹר עוֹל הַגּוֹיִם
מֵעַל צוּאֲרָנוּ וְהַלִּיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ
כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֶתָּה וּבָנוּ בַחֲרַת
מִכָּר עִם וּלְשׁוֹן וּקְרַבְתָּנוּ מִדְּכַנּוּ יְכוּיִן מ"ע לזכור

מעמד סר סוכי לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל יִזְכּוּר לַמַּחֲוֹת זָכַר עֲמֻלָּךְ שֶׁבְּעִבּוֹר
אִין סַסֵּס גְּדוֹל וְשֵׁלֵם בְּאַהֲבָה לְהוֹדוֹת לְךָ יִזְכּוּר מַעֲשֵׂה
מִרְיֵם שֶׁסַּפֵּה כְּבִרְאָתָה לַהוֹדוֹת לְשִׁייתָ וְלֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן סַרְעֵ וּלְיַחֲדָךְ
לְיִרְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

א יקרא ק"ש וברכותיה ככוונה באימנה ויראה וירקק באותיותיה של ורפה החוק
ולא יחזק חרפי' ולא יניד חכמ' ולא יניח חכמ' וכל תיבה שסופה כמו אות ראש
תיבה שאחריה כגון בכל יתן ריוח ביניהם שלא תבלע אות א' מהם וכן כל
תי' שסופה אות מ' וראש תיבה שאחריה א' כגון ושמחם את יתן ריוח וירגיש סא' q
שלא יסא כראש כמו מ'ס' גם לרדף ליתן ריוח בין כל תיבה מפסוק שמע :

יכוין ארון הכר יוד הי ויו הי היה הוה ויהיה
שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶחָד יְהוָה
אַחַד : לֹא יִהְיֶה לְךָ

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :
לְרִיד לַהֲפָסִיק בֵּין מַלְכוּת שָׁמַיִם לַעוֹל מַלְאוֹת :

וְאַהֲבָתָ לֹא תִשָּׂא אֶת יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־לִבְּכָךְ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־
מְאֹדְךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל־לִבְּכָךְ : וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְיָךְ
וְדִבַּרְתָּ בָם בְּשַׁבְּתְךָ בְּבִיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ
וּבִשְׁכַבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וּקְשַׁרְתָּם לְאוּרֵי עַל־
יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפֶּרֶת בֵּין עֵינֶיךָ : לֹא תִסְמָנֶה
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ :

והיה אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר
 אנכי מצוה אתכם היום לאהבה
 את יהוה ^{יאהרונחי} אלהיכם ולעבדו בכר-
 לבבכם ובכל נפשכם : ונחתו ממרי-
 ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך
 לא תנכוב ורתישך ויצהרך : ונחתו עשב
 בשדך לכהמתך ואכלת ושבעת : השמרו
 לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם
 אלהים אחרים והשתחיתם להם : וחרה
 אף יהוה ^{יאהרונחי} בכם ועצר את השמים
 ולא יהיה מטר והארמה לא תתן אר-
 יכולה ואבדתם מהרה ^{לא תכלת} מעל הארץ
 הטבה אשר יהוה ^{יאהרונחי} נתן לכם : ושמתם
 את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם
 וקשרתם אתם לאות ער ידכם והיו
 לטטפת בין עיניכם : ולמדתם את-
 בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובדרכתך
 בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם על-
 מזוזת ביתך ובשעריך : ככר את אבןך למען
 ירבו ימיכם וימי בניכם על הארמה אשר
 נשבע יהוה ^{יאהרונחי} לאבותיכם לתת להם

בימי השמים על הארץ :

ויאמר יהוה ^{יאהרונחי} אל משה לאמר : דבר אל-
 בני ישראל ואמרת אליהם ועשו
 להם ציצית על כנפיהם כגדיהם לדרתם
 ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת : והיה
 לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את-
 כל מצות יהוה ^{יאהרונחי} ועשיתם אתם ולא-
 תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם לא תכאף
 אשר אתם זנים אחריהם : למען תזכרו וכוז
 את יום הסכת ועשיתם את כל מצותי והיתם
 קדשים לאלהיכם : אני יהוה ^{יאהרונחי} אלהיכם
 אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות
 לכם לאלהים לא תענסו כרעך אני יהוה ^{יאהרונחי}
 אלהיכם : ועונסו הקהל אמת וקוור הסון
 יהוה ^{יאהרונחי} אלהיכם אמת :

ויציב * ונכון * וקיים וישר ונאמן * ואהוב
 וחביב * ונחמד * ונעים * ונורא *
 ואדיר * ומתקן * ומקבל * וטוב ויפה *
 הדבר הזה עלינו לעולם ועד : אמת אהי
 עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו דוד ודוד
 הוא קים ושמו קים וכסאו נכון ומלכותו

וְאִמּוֹנַתוֹ לְעַד קַיִמַת : וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיִמִים
וְנֶאֱמָנִים וְנֶחְמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים :
עַל אֲבוֹתֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ
וְעַל כָּל דְּרוֹת זְרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ : עַל
הָרֵאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דְּבַר טוֹב וְקִים
בְּאֵמֶת וּבְאִמּוֹנָה חֶק וְלֹא יַעֲבוּר : אֵמֶת
שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
מִלְכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲ אֲבוֹתֵינוּ
יוֹצְרֵנוּ צוֹר יִשׁוּעֵתֵנוּ פוֹדֵנוּ וּמְצִילֵנוּ מֵעוֹלָם
הוּא שֶׁמֶךְ וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ סֵלָה :
עֲזֵרֵת אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה הוּא מֵעוֹלָם מִגֵּן
וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וּלְבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר : בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁכְךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
וְצַדִּיקְתְּךָ עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ : אֵמֶת אֲשֶׁרִי אִישׁ
שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יִשִּׁים עַל
לְבָבוֹ : אֵמֶת שְׂאֵתָה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ
וּמֶלֶךְ גְּבוּר לְרִיב רִיבָם לְאֲבוֹת וּבְנִים :
אֵמֶת אֵתָה הוּא רֵאשׁוֹן וְאֵתָה הוּא אַחֲרוֹן
וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֲ וּמוֹשִׁיעַ : אֵמֶת
מִמְצָרִים גְּאֹלֵתֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִבֵּית
עַבְדִּים פְּדִיתֵנוּ כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הֲרַגְתָּ וּבְכוֹרְךָ

יִשְׂרָאֵל גְּאֹלָתָּה * וַיִּס סוֹף לָהֶם בְּקַעַת זוֹדִים
טְבַעַת וִידִידִים עֲבָרוּ יָם וַיִּכְסּוּ מִיָּם צָרִיהֶם
אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתַר : עַל זֹאת שִׁבְחוּ
אֱהוֹבִים וְרוֹמְמוּ לֹא וְנִתְּנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת
שִׁירָת וְתִשְׁבַּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאת לְמֶלֶךְ
אֵל חַי וְקַיִם * רַם וְנִשְׂא גְדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל
גְּאִים עַדִּי אֶרֶץ * מִגְּבִיָּה שְׁפָלִים עַד מְרוֹם
מוֹצִיא אֲסִירִים פוֹדֵה עֲנָוִים עוֹזֵר דָּלִים

יכוין לנגשות עלמנו עני וככה רוח וחדר על השכינה שסוף כגלות

העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו :

כאן יעמוד ויכוין עלמנו לתפלה ויסיר כחו וייעו וכל דבר המבלבל מחשבתו

תְּהִלּוֹת לֹאֵל עֲלִיּוֹן גּוֹאֲלֵם בְּרוּךְ הוּא
וּמְבוֹרָךְ * מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלֶם * מִי כְמוֹכָה
בְּאֱלִים יְהוָה מִי כְמוֹכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא
תְּהִלּוֹת עֲשֵׂה פִלָּא : שִׁירָה חֲרִשָּׁה שִׁבְחוּ
גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ הַגְּדֵל עַל שִׁפְתַי הִים יַחַד כָּלֶם
הֲרוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה יִמְךָ לְעוֹלָם וָעַד :
וְנֶאֱמַר גּוֹאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ אֵתָה יְהוָה ^{יאהרונהי} גְּאֹל יִשְׂרָאֵל :

דיני העמידה

א כשעומד לתפלה ילך לפניו ב' פסיעות דרך קירוב והגשם לדבר שריו לנגשות
ואם לא יוכל לילך לפניו יתוור לתחורו שיגור ב' פסיעות ויתוור למקומו ותפלה :

ב יסמוך גאולה לתפלה ולתפלה נא ישראל לא יפסקו לא לקדיש ולא לקדוש ואפי' כשתיקם לא תקף ותחיל ארתי שפתי תפחה :

ג לא ישמע אחר קולו בתפלתו גם בימים לו : וז"ל וז"ק ס' ויקהל אי חתי ללותא אשתמע לאורינו דבר כש לית מאן רתיית לה לעילא : כג"כ בעי לאשתמרא דלא ישמעון אפי' ללותא בני שא' ובכתבי האר"י ז"ל אס תגביה קולך בעמידם דלאש תגורם לאחיות הקליעות : לכן תזכר מאד :

ד כשאומר ברוך יברע גופו ובאתם יוכף ראשו וזוקף כשם גופו תחלה ואח"ך ראשו וז"ש כל סוקרע בורע כפרוך וכו' כפל לשון לרמוז על ב' כריעות וכו' זקופות :

ה יברע במהירות וזוקף כנחת והכריעה תסיה עד כגד לבו : וזקן שאין יכול לכרוע די לו כסרעכת ראשו :

ו אין לשחות לא באבות תחלה וסוף וכמורים תחלה וסוף :

ז יתפלל מעומד ולא יסמוך על עמוד שלפניו או ככרו : וזקן או חולה שא"ל לו לא כסמיכה יכול לסמוך :

ח יכוין רגליו לסוית שוים ודכוקים כיושר לסדמות למלאכים שרגלם ישרם :

ט קודם שיתפלל יסיר יתו וניעו וכל דבר טעוררו :

י לא יבסק ולא יפסק ואס הולך לכן באונס יתיח ידו על סיו : וכן אין לרוק כתיך תפלה ואס א"ל שלא ירוק מכליעו במסע שחקיו :

יא המתפלל לריך שיכוין כלבו מ' המלות שהוא מוטיף בשפתיו וישכוב כלו שכונה לכנרו שאמר שויתי ה' לכנרי תמיד : וישכוב ברוממות סל יתעלה ובשפלות האדם : וישכוב לו סיה מרבר לפני מלך ב"ו סיה מהרר רבריו ומתכווין פהס יפה שלא ישכל כלשוכו ק' לפני מנ"מ הק"בה שהוא חוקר כל המחשבות : והתפלל סיה במקום הקרבן ומחשבה זרה פוסלת בקדשים : לכן יסיר כל מחשבה זרה מלבו עד שתשר מחשבתו וזה בתפלתו : ומה גם בימי הדין הללו מאד לריך לזכר :

יב א"ל כי לעזור ה סכונת ינוע ראשו וגופו לפניו ולאחריו בכח ע"ש כל עצמותי תאמרנה ה' : וי"א שעמידם בלא התנועעות עזור ה סכונת ומ"ש כל עצמותי היינו בכרכות ק"ס ות"ת : ור"ה בעינוך סישל אדם מאת מלך ב"ו וגופו מתנועע כנוע עליו יער מפני רוח : וסעיקר שכל א' יר"ה את עצמו באיום אופן יעזור אל כוונתו ויבחר בו ויש לו על מה לסמוך :

יג עור לעזור ה סכונת ויטיף התיבות של התפלה מפיו ממש כלו מונס מעות : דסיוני שיתן הפסקות נשימה בין התיבות ולא יאמר יותר מנ' תיבות כנשימה א' : ויאמר כלשון תחנונים בעניי סמבק בפתח כמ"ש ה תענ תפלתך קנע אלא רחמיך ותחנונים מאי קנע : ריבן אמרי כל שלא אמרה בלשון תחנונים :

יד ועור יעשה אדם המלאה שיכיר את עצמו לבוא לירי כוונה יעשה מוסס כשיזכור את ה' ויזכרו באימה וביראה ויכוין ה קרואתו ול כתיבתו וירעדו כל איבריו ליר"ה את שס סככר והנורא סוס עבדו את ה' ביר"ה ואז כסוסים סרבר אללו מוסס קיים אז בהכרח לריך לזרוק כל מחשבת חון מכל תיבות התפלה דתס לא כן ויסוה מחשבתו חולה כמלא כשכתוך התיבות יבוא סודרת ה' ישכח מלכויון בו ומלא מסלק את היר"ה : ועודם יעשה כדעת :

טו אחי סנס כתבתי לך שלש'ים במועלות ורעת כרי שתתפלל ככוונת סלב ולהוטיף סאותיות וסתיבות כתקנן ועור אכתוב לך רביעים : לכן נא בקשה סיס עינוך ולכן לכל סרברוס סלס קשרם על גרגרותיך ענרם על לוח לך ובפרע כיוני הדין וסתיבות סלס סזכר מאד ותפלתך תקובל ברטון אמן :

טז יעווס עינוי כשעת התפלה ואס מתפלל מתוך סררור יסוסי עינוי כסררור ולא יסתכל חון' ובכתב כו"ה סק (ס' ואתחנן דף ר"ס) וז"ל כספיר דרב סמכונת

כנא מאן דפקח עינוי כשעתא דללוהא או דלא מאיך כארעא אקדיס עליוס מ"סמ וכד תיפוק נפשו לא יסתכל כנחורא דסכונתא ולא ימוה כפסיקה רח"ל ע"ש : ואס יסתכל כלחותיות סררור ויזיורס כמחשבתו ג"כ יעזור ה סכונת : וס' לרבך אומר עס סספר ישוב מחשבתו סרעס אשר חשב :

יז אינו פוסק לא לקדיש ולא לקדושה לא ישחק ויכוין לתם שאומר סזון :

יח אסור לעבור לפני המתפללים כתיך ד' אמות :

יט כשאומר למען שמו באסנס יכוין למסור כפשו על קדוש ה' :

כ אסור לתפלל כגד מראה או לזיורס כולעות ככותל ואפי' עינוי סגורות :

כא באתם נכור לעולם ארתי יכוין ר"ת שס אנ"לא וסוף יולא מראשי פסוקים של ברכת יודתס כפ' ויחי : אמה יודוך : גור קריס : לא יסור שכע' אוסרי לגבן : לכן גם שלפי סדקרוק ל"ל נכור סגי'מל רפי ססוף אחר או' אס'וי סכנות כאן ל"ל כרגש כי ספסוק גור אריו סגי'מל רגוש :

כאן כנסס כסוד עולס סאלינות ויכוין לקבל תוספת קדושה כסוד קרוח ויכוין כרוממות הק"כה כפרע ככרכה ראסונה רמדינא אס לא כיון לריך לחזור :

אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהִינּוּ וַאֲהִי אֲבֹתֵינוּ
יְהִי אֲבֹתֵינוּ וַאֲהִי יִצְחָק וַאֲהִי יַעֲקֹב
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא • אֵל עֲדִיּוֹן
גּוֹמֵר חֲסָדִים טוֹבִים • קוֹנֵה הַכֹּל • וְזוֹכֵר
חֲסָדֵי אָבוֹת • וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאֵהָבָה :

זְכַרְנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חַפִּץ בַּחַיִּים כְּתַבְנוּ
בְּסֵפֶר חַיִּים • לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן • בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה יְהִינּוּ וַאֲהִי מְגַן אֲבֹתֵינוּ :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה •
רַב לְהוֹשִׁיעַ • מוֹרִיד הַטַּל • מְבַלְבֵּל

חיים בְּחֶסֶד מְחִיה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוּמְךָ נּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים
וּמְקִים אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם מִי כְמוֹךָ בְּעַל
גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמְחִיה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה :

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמָן זוֹכֵר יְצוּרֵיו בְּרַחֲמִים
לְחַיִּים וְנֹאמֵן אֶתְּה לְהַחְיֹת מְתִים בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ מְחִיה הַמְּתִים :

כסופה אומר הסון

נְקַדֵּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנוֹעַם שִׁיחַ סוּד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ
הַמְּשַׁלְּשִׁים לְךָ קְדוּשָׁה וְכֵן כְּתוּב עַל יַד
גְּבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְהוָה
צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : לְעַמְתָּם מִשְׂבָּחִים
וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ : וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁךְ
כְּתוּב לֵאמֹר יְמִרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר
וָדֹר הַלְלוּיָהּ :

אַתָּה קְדוּשׁ וְשִׁמְךָ קְדוּשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל
יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה :

לְדֹר וָדֹר הַמְּלִיכּוֹ לֹא כִי הוּא לְבַדּוֹ מְרוֹם
וּקְדוּשׁ :

וּבְכֵן (ג'מנ' ע"ב כנגד אלוטיות שכפסוק ויסע וסוף כנגד אכרסם שקידש

שמו ותכרך בעולם) יתקדש שמך יהוה יאהרונה

יְהִינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

וּבְכֵן (ע"ב אלוטיות שכפסוק ויכא וסוף כנגד כמר ימק) תן
פַּחְדְּךָ יְהוָה יְהִינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ
וְאִמְתֶּךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאת * וַיִּירָאוּךָ כָּל
הַמַּעֲשִׂים * וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים *
וַיַּעֲשׂוּ כָל־מַצְוָה אַחַת * לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלִבְב־שָׁלֵם * שִׁדְעָנוּ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ
(שְׁהַשְׁלִטוֹן) שֶׁהַשְׁלִטָּן לְפָנֶיךָ * עוֹז בִּידְךָ
וּגְבוּרָה בְּיַמִּינְךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַד כָּל מַה
שֶׁבְרָאת :

וּבְכֵן (ע"ב אלוטיות שכפסוק ויע וסוף כנגד יעקב שאמר בשכמל"ו)

תֵּן כְּבוֹד לְעַמְּךָ תְּהַלֵּל לִירְאֵיךָ * וְתִקְוֵה
טוֹבָה לְדוֹרֶיִשְׁיךָ * וּפְתַחֲוֹן פֶּה לְמִיַּחֲלִים
לְךָ * שִׂמְחָה לְאַרְצְךָ * שִׁשׁוֹן לְעִירְךָ *
צְמִיחַת קָרְן לְדוֹד עַבְדְּךָ * וְעַרִיכַת נֶר לְבָן
יְשִׁי מְשִׁיחְךָ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ :

וּבְכֵן (ע"ב שמיית סיופאוס מג' פסו' סנו' וסוף כנגד דסע"ס סוד לדיק ולדק)

צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּזוּ *
וְחַסִּידִים בְּרִנָּה יִגִּילוּ * וְעוֹלָתְהָ תִקְפוּץ פִּיהָ *
וְהַרְשָׁעָה בְּלָה לִילִית חַרְשָׁעָה בְּעֵשָׂן סַמְאֵל תִּכְלָה * כִּי
תַעֲבִיר מִמְּשַׁלַּת זְרוּן מִן הָאָרֶץ :

וּתְמַלֹּךְ אֶתְּהוּא יְהוָה^{יאהרונה} אֱלֹהֵינוּ

(מְהֵרָה) עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ • בְּהַר צִיּוֹן

מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ • וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשְׁךָ •

כִּפְתּוּב בְּדַבְרֵי קִדְשְׁךָ • יְמִלֹךְ יְהוָה^{יאהרונה}

לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּהָ :

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאִין אִוְהַ מִבְּלַעַדְךָ

כִּפְתּוּב וַיִּגְבַּהּ יְהוָה^{יאהרונה} צְבָאוֹת

בְּמִשְׁפָּט וְהָא קְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה • בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה^{יאהרונה} הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ :

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים • אֶהְיֶה אוֹחֲנוּ

וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת

וּקְדַשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וּקְרַבְתָּנוּ מִלִּפְנֵינוּ

לְעַבְדְּתְךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדֹל וְהַקְּדוֹשׁ עֲלֵינוּ וְקָרָאתָ:

וְתַתֵּן לָנוּ יְהוָה^{יאהרונה} אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם

(הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזְּכוֹרֹן הַזֶּה • אֶת

יוֹם טוֹב מִקְרָא קִדְשׁ הַזֶּה • יוֹם תְּרוּעָה

(כַּשֶּׁכֶת זְכוֹרֹן תְּרוּעָה) (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קִדְשׁ זָכָר

לִיצִיאַת מִצְרַיִם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיֵּבֵא יְגִיעַ

יִרְאָה וַיִּרְצָה יִשְׁמַע יִפְקֹד וַיִּזְכֹּר

זְכוֹרֵנוּ וְזְכוֹרֹן אֲבוֹתֵינוּ זְכוֹרֹן יְרוּשָׁלַיִם

עֵינֶיךָ • וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ • וְזָכְרוֹן

כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיךָ לִפְלִיטָה לְטוֹבָה •

לְחַן וְלִחְסֵד וְלִרְחֻמִּים לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם

בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַזְּכוֹרֹן הַזֶּה • בְּיוֹם

טוֹב מִקְרָא קִדְשׁ הַזֶּה • לְרַחֵם בּוֹ עֲלֵינוּ

וְלִהְיוֹשִׁיעֵנוּ • זָכְרָנוּ יְהוָה^{יאהרונה} אֱלֹהֵינוּ בּוֹ

לְטוֹבָה • וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה • וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ

לְחַיִּים טוֹבִים בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים • חוּס

וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עֲלֵינוּ • וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי

אֲדִיךָ עֵינֵינוּ • כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • מְלוֹךְ עַל כָּל

הָעוֹלָם כָּלוּ בְּכַבוֹדְךָ • וְהִנְשֵׂא עַל

כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ • וְהוֹפֵעַ בְּהַר גִּזְאוֹן

עֶזְרָךְ • עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל אֶרֶץ • וַיִּדַע כָּל

פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּו • וַיִּבֵּן כָּל יְצוּר כִּי

אַתָּה יִצַּרְתָּו • וַיֹּאמֶר כָּל אִשָּׁר נִשְׁמָה

בְּאִפּוֹ יְהוָה^{יאהרונה} אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ

וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁרָה :

אס חל כשבת או' אלהינו ואהי אבותינו רצה נא במנוחתינו •

קדשנו במצותיך • תן חלקנו בתורתך •

שבוענו מטובך שמח נפישנו בישועתך •

וְטַהַר לִבְנֵינוּ לְעִבְרֶךָ בְּאֵמֶת כִּי אַתָּה יְהוָה
אֱהִים אֵמֶת וּדְבָרְךָ מִלִּפְנֵי אֵמֶת וְקִים לְעַד
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יֵאֱהוּנְהוּ} מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
מִקִּדְשׁ (הַשְּׁבֵת ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְּבֻרוֹן :

רִצָּה יְהוָה ^{יֵאֱהוּנְהוּ} אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וּלְתַפְלַתֶם שַׁעַה • וְהִשַּׁב הָעֲבוּדָה
לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֶּם (מֵהֲרָה
בְּאֵהֱבָה) תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן • וְתִהִי לְרִצּוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ
וּתְחַוֶּינָה עֵינֵינוּ כְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּחַזֵּיר שְׁבִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה ^{יֵאֱהוּנְהוּ}
אֱהִינוּ וְאֵהִי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד •

צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדָר
וְדָר נוֹדָה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהַלְתֶּךָ עַל חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ • וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
לְךָ • וְעַל נְסִיךְ שְׁבָכְךָ יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבָכְךָ עַת • עֵרֵב וּבִקֵּר וְצִהְרִים •
הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְּרַחֵם כִּי לֹא
תָמוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לְךָ :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱהִינוּ וְאֵהִי אֲבוֹתֵינוּ
אֱהִי כָל בָּשָׂר • יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית • בְּרוּכֹת
וְהוֹדְאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ • עַד שֶׁחַיֵּיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ • בֵּן תַּחֲיִינוּ וְתַחַנְנוּ • וְתֵאֱסֹף גְּלוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ • לְשִׁמּוֹר חֲקִיךָ • וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְעִבְדֶּךָ בְּלִבְךָ
שָׁלֵם עַל שְׂאֵנָהּ מוֹדִים לְךָ • בְּרוּךְ אַתָּה הַהוֹדְאוֹת :

וְעַל כָּלֶם יִתְפָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תָּמִיד
שִׁמְךָ מִלִּפְנֵי לְעוֹלָם וָעַד וְכָל הַחַיִּים
יִדְוֹךְ סֵלָה :

וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ :

וְיִהְיֶה וּיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת
לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ

וְעִזְרַתָּנוּ סֵלָה הָאֵל הַטּוֹב בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה ^{יֵאֱהוּנְהוּ} הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלֶךָ נְאֻה לְהוֹדוֹת :

בְּמִזְמֵר אֵם אֵין כְּכַסִּים שְׁלִים לְכוֹר אֵין

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְנֵנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשׁוּלֶשֶׁת
בְּתוֹרַה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עִבְדְּךָ הָאֲמוּרָה
מִפִּי אֲהַרֹן וּבְנֵי הַכֹּהֲנִים עִם קְדוּשָׁה בְּאֲמֹר :

בְּרַכְּךָ • יְהוָה • וְיִשְׁמְרֶךָ • יֵאֵר • יְהוָה •

פָּנָיו • אֱלֹהֶיךָ • וַיַּחֲנֶךָ • יֵשֵׁׁ

יְהוָה • פָּנָיו • אֱלֹהֶיךָ • וַיִּשֶׂם לְךָ • שְׁלוֹם :

וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים הֵן וְחֶסֶד
(צְדָקָה) וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ וּבְרַכְנוּ אָבִינוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר
פְּנֵיךְ • כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךְ נָתַתְּ לָנוּ יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה
אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים אֶהְבֶּה וְחֶסֶד צְדָקָה
וּרְחֻמִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרְכֵנוּ • וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרוּךְ עוֹז וְשְׁלוֹם :

בחורה אומר הש"ץ

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם •
הַיּוֹם תֵּאֱמָצֵנוּ • הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ • הַיּוֹם תִּגְדְּלֵנוּ •
הַיּוֹם תִּדְגְּלֵנוּ • הַיּוֹם תִּהְדְּרֵנוּ • הַיּוֹם תוֹעֲרֵנוּ וְעַד טוֹב •
הַיּוֹם תִּזְכְּנוּ • הַיּוֹם תַּחֲיִינוּ • הַיּוֹם תַּחַנְנוּ • הַיּוֹם תִּשְׁהַרְנוּ
מֵעוֹנֵינוּ • הַיּוֹם תִּישַׁר אַרְחוֹתֵינוּ • הַיּוֹם תִּכְתְּרֵנוּ בְּבִתֵּךְ
שֵׁם טוֹב • הַיּוֹם תִּלְבַּבְנוּ • הַיּוֹם תִּמְלֹטְנוּ • הַיּוֹם תִּנְשָׂאֵנוּ •
הַיּוֹם תִּסְעֲדֵנוּ • הַיּוֹם תִּעֲטְרֵנוּ • הַיּוֹם תִּפְקֲדֵנוּ לְחַיִּים
טוֹבִים • הַיּוֹם תִּצְדֻקְנוּ • הַיּוֹם תִּקְרַבְנוּ לְעֹבְדֹתֶיךָ • הַיּוֹם
תִּרְחַמְנוּ • הַיּוֹם תִּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ • הַיּוֹם תִּתְנֶנּוּ לְהֵן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים • תִּכְתְּבֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים :

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם • וּפְרִנְסָה טוֹבָה •
וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה • וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת נִזְכָּר
וְנִכְתָּב דְּפִנֵּיךְ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ כִּית יִשְׂרָאֵל
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן :

יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וּגְאֹלֵי :
יְהִי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵ • וּשְׂפָתוֹתַי מְדַבֵּר מִדְּמָה •
וּלְמִקְלָדֵי נַפְשֵׁי תְדוּסִים • וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכַר תַּחֲיֶיהָ •
פִּתַח לְבִי בַתּוֹרָתֶךָ • וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדָּף נַפְשִׁי •
וְכָל הַקְּמִים עָלַי דִּרְעָה • (מִהֲרָה) הִפֵּר עֲצָתְךָ וּקְלַקְלַךְ
מִחֲשַׁבוֹתֶיךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ • עֲשֵׂה לְמַעַן יִמִּינֶךָ •
עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן קְרוֹשְׁתֶּךָ • לְמַעַן
יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי : יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי
פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וּגְאֹלֵי :

עֲשֵׂה הַשְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו • הוּא בְּרַחֲמָיו • יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן :

וּמִי שֶׁנֶּעַד אֶסֶס בְּלָבוֹ וַיְכוּן לְחוּדָס וַיִּסִּי עֵינָיו סְבוּרוֹת אִו יִרְאֵס מֵתוֹךְ הַסְּדוּר •
וּכְשֶׁעוֹבֵס ב"ס וּכ"ש וַיְכוּן ב"ס יְהוָה וּכ"ש זְה וּכְאִמֵּן וַיְכוּן יֵאָהֲרֹנָה :
אַחַר הַעֲמִידָה תִּכְף וּמִיד יִתְחִיל הַחוּרָה וְאִין לְהַפְסִיק בְּשׁוֹם פִּיִּס :

דיני ברכת כהנים

א כִּשְׁמִינֵי חַזוֹן לְרַכֵּס וְכו' לְרִיכִים סְכַסְמִים לְעִקּוֹר מִמְקוֹמָן לְעֵלוֹת לְרוֹכֵן וְאִפְסִי
אִס עוֹמֵד כְּסִיכַל שְׁנוֹשָׁף כִּי כְּפִיו ג"כ לְרִיד לְעִקּוֹר רִגְלָיו • וְאִס סִיִּס חַזוֹן בְּרַכַּת
הַמַּקְוִיר שְׁכִיבָתוֹ לְכוּן וְלֹא עִקֵּר רִגְלָיו שׁוֹב אִיבִו רֵשָׁף לְעֵלוֹת לְרוֹכֵן :
ב אִס אִין כְּסִיט אִו חַזוֹן אִו"ל בְּרַכְנוּ • עַד וְאִנִּי אִכְרַס • וְאִו אִין סְקַל עוֹטִיס
אִמֵּן אַחַר הַסְּסוּקִיס אִל אִוּמֵרִיס כֵּן יִסִּי רֵלוֹן :
ג אִין לְעֵלוֹת לְרוֹכֵן בְּמַנְעֻלִיס בְּרִגְלָיו • וְלְרִיד לִיעוֹל יְדוּו עַד פִּרְק הַזּוֹרֵעַ כִּל"ב
וְגַם כִּיִּס כְּבוֹד ע"פִי סְסוּד לְרִיד לִיעוֹל עַד פִּרְק הַזּוֹרֵעַ :
ד לֹא יַעוֹל יְדוּו אִל מְלוּו כִּמ"ס כּוֹסֵר (פ' נֶשֶׁף) וּז"ל כִּל כֶּסֶן הַפְּרִיס יְדוּו כְּעִי
לְאַתְקֵדֶשָׁא ע"י רְקִישָׁא מֵאִו קְרִישָׁא דֵּל לְיוֹסֵס דְּכְעִי כִסְנָל לִיעוֹל קְרוֹשָׁא דֵּמִיא
מֵן יְדוּו • וְלֹא יַעוֹל קְרוֹשָׁא דֵּמִיא מִכ"כ אַחֲרָל דֵּלֹא סוּס קְרִישָׁא ע"כ • לְכֵן אִס
אִין סֵס לְוִי לֹא יַעוֹל מִיִּשְׂרָאֵל אִל יַעוֹל הוּא כְּעֵלְמוֹ :
ה לְפִי הַאֲמַת כִּל שֶׁסֶס לְרִיד כִּסְסֵן לִיעוֹל יְדוּו וְלְעֵלוֹת לְרוֹכֵן • אִךְ פִּס כְּבִרְאֵד יַע"ל
לֹא כְּסָגוּ לִיעוֹל רַק כִּל יְמִיס דְּר"ה וַיִּיס כְּפּוֹר וְכוּעֵלִין וַיִּיסֵס מֵן סְלוּס כְּכו' :
ו כְּשֶׁעוֹלִיס לְרוֹכֵן יְסוּו פְּנוּסֵס אַ סְסִיכַל וְאַחֲרוּסֵס אַ סֵסֵס וְאַכְשַׁעוֹתִיס כְּפּוֹסִיס
עַד שִׁסִּיִּס חַזוֹן מְנוּדִיס • וְאִו אִס סֵס שְׁכִיס וַיּוֹתֵר קוֹרָל לֶסֶס כְּסִיס וּמְחִזְרִין
פְּנוּסֵס אַ סֵסֵס וְאִס הוּא א' לֹא יִקְרָל לְוִי אִל הוּא מְעֵלְמוֹ מִמְזוּר עֵטוֹ :
פְּנוּסֵס אַ סֵסֵס וְאִס הוּא א' לֹא יִקְרָל לְוִי אִל הוּא מְעֵלְמוֹ מִמְזוּר עֵטוֹ :

שחרית לראש השנה

ז כשעומדים הכתנים על הדוכן לאחר שענו מודים דרכנו אומרים :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואהי אבותינו שתהיה ברכה זו שציוהנו לברך אה ענך ישראל ברכה שלימה ולא יהיה בה ככשול ועון מערה ועד עולם :

ומארכיזין בתפלה זו עד שיסיים החזן ולך נאם לחודות כרי שיסום עניית אמן של הקהל על שניהם :

ח יגביהו ודיקס למעלה מכהכיהס כנגד ראש ממש ויגביהו יד ימין למעלה מן השמש קלת דכתיב וישא אהרן את ידיו כתיב וחולקים אלבעותיהס לעשות ס' אוריים בין ב' אלבעות לנ' אלבעות אייר א' וכן אלבע לגדול וכן גדול לגדול לקיים מלץ מן התרכים ס' תרכים :

ט מתחילין לברך ומניהס כלפי הסיכל ומסויימין כהסנה כלפי הסעס :

ברוך אתה יהוה אלהינו מך העולם אשר קדשנו בקדושרו שר אהרן וצננו לברך את עמו ישראל באהבה :

ועונים סקל אמן

י גס תיבת יברכך חזן מקרא אותס וגס אס סס ב' כסנים ויותר כ"ס לסויות :

וכן פשע סמכנס סס עיריניו כנדר אר יע"א :

יא כשמוכירין ה' בברכת כהנים יענו הקהל ב"ה ובי"ש ובסוף כל פסוק יענו אמן יב הסעס שאחריו סכהנים אינס ככלל סכרסס אכל שלפניהס וכדריסס אפי' מחולס של כחול אינס מפסקת :

יג כשא' חזן וישמרך יחזיר כניו לימינו וביאך ויחנך יחזיר כניו לשמשו וביאך ויש לך ירכין ראשו לכניו כנגד ססיכל :

יד כשיחזירו פניהס בין כתחלה בין כסוף יחזירו דרך ימין :

טו כהנו סכהנים לכסות פניהס ויריס כעלוית שלא יכעו ולא יסוחו רעסס :

טז לו מקומות סכהנים סופכים פניהס לדרוס וללפון יברכך וישמרך אידך לך שלום ויכונו כתיבת יברכך שסל ית"ש וישע סכמס על ישראל וכת' וישמרך וכין שסל ית"ש יתן כניס לישראל וכת' ויחנך שסל ית"ש יברך את ישראל כנשיאות חן וכת' ישא ה' פניו אידך וכין שסל ית"ש יברך את ישראל כעושר וכממשלס וכת' ויש לך שלום וכין שסל ית"ש יברך את ישראל כברכת שלום כמשמעו וסס כוונת פשוטות סכל כהן יכול לכין כוס :

יז כשעס סכהנים מכרכים אין לומר שס פסוק לא ישחקו ויכונו לברכס וכל סכן שאין לדבר דרכים כעליוס דכלוס וש עכר סרכו מכרכו ואינו מאזין ואין לך עון גדול מוס סמולול כברכת ס' ועליו נאמר ולא ספן כברכס וגו' ומכלל לאו אתס שומע סן כמס גדול סכר סמכ וגיס סכוראי יקוייס כסס כרכס סמשולש ועליוס תכול כרכת טוב :

יח כשיורדים סכהנים מן הדוכן לא יגעו כמכעליהס ואס כנעו יעלו ודיסס :

יט מ"ס כסרורים סרוסס חלוס וככשו ענומה יאמר כעת כ"כ כניגון סכהנים ככ"שע אני סלר וכו' אכחו אין מנחגינו לאהרין סכהנים כ"כ כניגון סיכול

שחרית לראש השנה

לומר כל כוסח סנו וכשעת כ"כ אין לומר אפי' ססוק כנו"ל לכן לא סרפסנו אה כוסח ככ"שע סנו' כי אין מקוס לאמירתו ומי סרוסס חלוס וככשו ענומס יעסס העוכת חלוס ככני ג' ככתיב כסדורוכו סכלס שלימס עי"ש ומטעס זס לא סרפסנו ספסוקיס סכתובים כמחזוריס לאומרס כעת כשיאות כפיס :

אחר החזרה או א"מ ואס הל כשבת המנהג שא"א א"פ לא או' יהי שס

אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה :

אבינו מלכנו עשה עמנו למען שכך :

אבינו מלכנו חדש עלינו ינה טובה :

אבינו מלכנו בטר מעלינו כל גזרות קשות ורעות :

אבינו מלכנו בטל מחשבות שונאינו :

אבינו מלכנו הפר עצת אויבינו :

אבינו מלכנו בלה כל צר ומשטיין מעלינו :

אבינו מלכנו בלה דבר וחרב ורעה ורעב ושבי ובזר :

ומשחית ומגפה מבני בריהך :

אבינו מלכנו שרר רפואה שלימה לחולי עמך :

אבינו מלכנו מנע מגפה מנחלהך :

אבינו מלכנו זכור כי עפר אנחנו :

אבינו מלכנו קרע רוע גזר דיננו (יכון כסס קרע שטן) :

אבינו מלכנו מחק ברהמיה הרבים כל שטרי חובותינו :

אבינו מלכנו מחה והעבר פשעינו מנגד עיניך :

אבינו מלכנו כתבנו בספר חיים טובים :

אבינו מלכנו כתבנו בספר צדיקים :

אבינו מלכנו כתבנו בספר ישירים ותמימים :

אבינו מלכנו כתבנו בספר מחיה וסליחה וכפרה :

אבינו מלכנו כתבנו בספר מזונות ופרנסה טובה :

אבינו מלכנו כתבנו בספר גאולה וישועה :

אבינו מלכנו זכרנו בזכרון טוב מלפניך :

אָבִינוּ מְלַכְנוּ הַצִּמְח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְבֵּךְ
אָבִינוּ מְלַכְנוּ דָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
אָבִינוּ מְלַכְנוּ וְהָרַם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ
אָבִינוּ מְלַכְנוּ הַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׂרָמָה לְפָנֶיךָ
אָבִינוּ מְלַכְנוּ שְׁמַע קוֹלְנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ
אָבִינוּ מְלַכְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ
אָבִינוּ מְלַכְנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת הַתְּפִלָּה־נוּ
אָבִינוּ מְלַכְנוּ אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : כַּמְזוּרָח שְׁמִשׁ
עַד מְבֹאוֹ : מְהֵלֵל שֵׁם יְהוָה : רַם עַל כָּל גּוֹיִם
יְהוָה : עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : יְהוָה אֲדוֹנֵנוּ מִה אֲדִיר שְׁמֶךָ
בְּכָל הָאָרֶץ : ואל החון

יְתַגַּדֵּל וַיְתַקַּדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא : אִמֵּי בַעֲלָמָא דִּי בְרָא
כִרְעוּתִיָּה : וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה : וַיִּצְמַח פּוֹרְהֵנִיָּה
וַיִּקְרַב מְשִׁיחָה : אִמֵּי בַחֲיִיכוּן וּבִיּוֹמִיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא
מְבָרַךְ לַעֲרַם לַעֲרַמֵי עַלְמֵיא יְחַבְרָךְ : וַיִּשְׁתַּבַּח : וַיְתַפְאֵר :
וַיְתַרְוֵם : וַיְתַנְשֵׂא : וַיְתַהַדֵּר : וַיְחַעֲלָה : וַיְתַהַלֵּל :
שְׁמִיָּה דְקוֹדֵשׁא בְרִיךְ הוּא : אִמֵּי לַעֲלֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
שִׁירְחָא : תְּשַׁבַּחְתָּא : וְנַחְמָתָא : דְאִמִּירָן בַּעֲלָמָא
וְאִמְרוּ אָמֵן :

תַעֲנֵנוּ וְתַעֲתְרוּ (בְּרַחֲמִים) מִן הַשָּׁמַיִם : תִּקְבֵּל צַעֲקַתְכֶם
תִּשְׁמַע תְּפִלַּתְכֶם בְּרִצּוֹן : וַיַּעֲנֵה קוֹל עֲתִירַתְכֶם :
וַיִּפְתַּח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ בְּכָל מְקוֹם
שְׁהֵם : (יְכוּיִן שֶׁסָּס חֲמִשִּׁים כַּנְגָר חֲמִשִּׁים שַׁעֲרֵי בֵינֵה) שְׁעָרֵי אוֹרָה :
שְׁעָרֵי אַהֲבָה וְאַחֻוָּה : שְׁעָרֵי בְרַכָּה : שְׁעָרֵי בֵית מִקְדָּשׁוֹ

שְׁעָרֵי נְאוּלָה : שְׁעָרֵי נִילָה : שְׁעָרֵי דִיצָה : שְׁעָרֵי דַעֲרָה
וְהַשְׁכֵּל : שְׁעָרֵי הוֹד וְהַדָּר : שְׁעָרֵי הַצִּלְחָה וְהַלְוִיָּה
שְׁעָרֵי וְעַד טוֹב : שְׁעָרֵי וְתִיקוּת : שְׁעָרֵי זְכוּת : שְׁעָרֵי
זְרִיוּת : שְׁעָרֵי חֲדוּה : שְׁעָרֵי חֲכָמָה : שְׁעָרֵי חֵן וְחֶסֶד :
שְׁעָרֵי חַיִּים טוֹבִים : שְׁעָרֵי טְהָרָה : שְׁעָרֵי טָר וּמְטָר
לְבָרְכָה : שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה : שְׁעָרֵי כְפָרָה : שְׁעָרֵי כְלָפְדָה :
שְׁעָרֵי כְבוֹד : שְׁעָרֵי לְמוֹד תּוֹרָה לְשִׁמָּה : שְׁעָרֵי לֵב טוֹב
שְׁעָרֵי מְזוּן : שְׁעָרֵי מַחִילָה : שְׁעָרֵי נַחֲמָה : שְׁעָרֵי נַעֲמֻת
שְׁעָרֵי סוֹדוּת תּוֹרָתוֹ : שְׁעָרֵי סְלִיחָה : שְׁעָרֵי עֲזָרָה :
שְׁעָרֵי פְדוּת : שְׁעָרֵי פְרִיָּה וְרַבִּיָּה : שְׁעָרֵי פְרִנְסָה טוֹבָה
שְׁעָרֵי צְדָקָה : שְׁעָרֵי צְהֻלָּה : שְׁעָרֵי קוֹמְמִיּוּת : שְׁעָרֵי
קְבוֹד תְּפִלוֹת : שְׁעָרֵי קְבוּץ גְלוּת : שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׂרָמָה
שְׁעָרֵי רַחֲמִים : שְׁעָרֵי רִצּוֹן : שְׁעָרֵי שְׁלוֹם : שְׁעָרֵי שְׂלוּה
שְׁעָרֵי תּוֹרָה : שְׁעָרֵי תְּפִלָּה : שְׁעָרֵי תְּשׁוּעָה : שְׁעָרֵי
תְּשׁוּבָה : וַיִּסִּיר מִתּוֹכְכֶם קִנְאָה וּשְׂנָאָה וְתַחֲרוּת וַיִּקְיַם
בְּכֶם מִקְרָא שְׁכַתּוּב : יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יוֹסֵף עֲלֵיכֶם :
בְּכֶם אֶרֶץ פְּעָמִים : וַיְבָרַךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דָּבַר לְכֶם :
וַיִּכְתַּבְכֶם בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים : וְכֵן יְהִי רִצּוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְנָא וּבְעִתְנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעִתְהוֹן דְּכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל קְדָם אֲבוּנָא דְבִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן :
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא חַיִּים וְשַׁבְעַ וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה
וְשִׁינּוּבָא וְרְפוּאָה וְנְאוּלָה וְסְלִיחָה וּבְכָפְרָה וְרִיחַ וְהַצִּלָּה
לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן : עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא
כְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

ואחר כך מוסיפין ס'ת ואומר הסליח לבור עם סקל

אתה הראת לדעת כי יי הוא האהים אין עוד מלבדו : אין

בְּמוֹף בְּאַלְהִים אֲדָנִי וְאִין כְּמַעֲשֵׂיךָ : אִם חַל נְחוּל מִתְחִילִין מִכֶּחָן
יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאִשֶּׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֵל
יַעֲזֹכֵנוּ וְאֵל יִשְׁשָׁנוּ : הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבְרַךְ אֶת
נַחְתֶּךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם : וְיִהִי בְּנִסְעַ הָאָרוֹן
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְהוָה וּפְצוּ אֵיבֵיךָ וַיִּנְסוּ מִשְׂנֵאֵיךָ
מִפְּנֵיךָ : קוּמָה יְהוָה לְמִנוּחֹתֶיךָ אֲתָה וְאָרוֹן עוֹף : כִּהְנִיךָ
יִלְבְּשׁוּ צַדִּק וְחֹסֵדֶיךָ יִרְנְנוּ : בַּעֲבוּר דָּוִד עֲבַדְךָ אֵל
תֵּשֶׁב פָּנָי מִשִּׁיחֶךָ :

יש נוחים לומר תפלה זו בעת פתיחת ההיכל

וְהוֹ"מ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי הַמַּשְׁפָּט אֲרוֹן עֲזוֹנוּ
לֹר מִשְׁנַכְנוּ מִנֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁנַב בְּעִרְנוּ שְׁתַּמְחֹל
וְתַרְחַם עֲלֵינוּ וַיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסֶךָ וַיִּנְוְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל
מִדּוֹתֶיךָ וְתַתְּכֵם עִמָּנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ כַּמֵּדַת הַחֶסֶד וּבְמֵדַת הַרַחֲמִים
וְתַכְנֵם לָנוּ לַפְּנִים מִשׁוֹרֵת הַדִּין וּבְטוֹבֶךָ הַגְּדוֹל יָסוּב חֲרוֹן אַפֶּךָ
מִזַּעֲמֶךָ וּמִנְעִירֶךָ וּמֵאֲרֶכֶךָ וּמִנְחַלְתֶּךָ וּבַהֲתַחֲבֵר תּוֹרָה שִׁכְתָּב
עִם תּוֹרָה שִׁכְעַל פֶּה שְׁמַלְּו תַּחַת לְרֵאשָׁה וּמִשָּׁךְ נְכוֹרֹתָיו שִׁיחַ
עוֹרֶרָה אֶת גְּבוּרַתְךָ וְלִכְּה לִישׁוּעָתָה לָנוּ מִכָּל הַמַּסְכִּים
וְהַמְקַטְרָגִים בְּנֵי הָאֱלֹהִים הַסּוֹכְכִים אֶת כַּסָּא כְבוֹדְךָ הַיּוֹם וּבְכַפֵּשׁ
יָקִיפוּ עֲלֵינוּ לְהַשְׁטִין עֲלֵינוּ חַתּוּם פִּיהֶם וְאֵל יִשְׁטִינוּ עֲלֵינוּ
ה' כְּגִבּוֹר יֵלֵא כְּאִישׁ מִלַּחֲמוֹת יַעִיר קִנְאָה יִרְיַע אֶף יִרְיִחַ
עַל אוֹיְבָיו יִתְגַּבֵּר :

וְכַסֵּם שַׁעֲמַד לַפְּנִיךָ לְדִין אֲבוֹנוּ הַרְאֵנוּ הַיּוֹם וַיֵּלֵא בְּדִימוֹס
בְּדִינֵנוּ וְהִאֲרַכְתָּ אֶפְךָ עִמָּנוּ כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְכִּים חֶסֶד וְרַחֲמֵת
יִקְדָּמוּ פְּנִיךָ לְהוֹיָא לְאוֹר מַשְׁפָּטֵנוּ שַׁפְּטֵנוּ כְּלֹדֶקֶתךָ יְהוָה
וּזְכַרְנוּ בּוֹכְרוֹן טוֹב מִלְּפִנֶיךָ וּפְקַדְנוּ בַּפְּקוּדֹת יִשׁוּעָה וּרַחֲמִים
וּבּוֹכּוֹת ס"ת נִכְתָּב בְּס' הַחַיִּים וְהַשְׁלוֹם וְאוֹרֶךְ יָמִים וְעוֹשֶׁר
וּכְבוֹד לַעֲבֹדְךָ בְּרַחֲמֵת תַּמִּיד כָּל הַיּוֹמִים וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם
הַזֶּה קוֹדֵם וּמִנְנוּ עַד מֵלֶאֱתָ יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ כֵּהֵם שְׁמוֹנִים שָׁנָה
כְּאוֹפֵן שׁוֹכֵל לְתַקֵּן וְלְהַשְׁלִים שְׁלִימוֹת כְּפִשׁוֹתֵינוּ כְּרוֹב הַיּוֹמִים
וְאֵל נֵא כְמוֹת וּנְסַפֶּה כֻּלָּא מַשְׁפָּט לְבַלְתִּי יִרַח מִמֵּנוּ כִּדְחַ אִישׁ
מֵאֶת רַעִיבֵנוּ וְתִגְזוֹר עֲלֵינוּ גְזֵרוֹת טוֹבוֹת וַיִּשׁוּעוֹת וּנְחִמּוֹת

פְּרָשָׁה לְיוֹם שְׁנִי

וְיִהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אֲבֹרָהֶם
וַיֹּאמֶר אֱלֹוֹ אֲבֹרָהֶם וַיֹּאמֶר הַנְּנִי : וַיֹּאמֶר קַח־נָא
אֶת־בִּנְיָ אֶת־יְחִידֶךָ אֲשֶׁר־אֲהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וּלְךָ־לֶךְ אֶל־
אֶרֶץ הַמִּרְיָה וְהַעֲרֵהוּ שָׁם לַעֲלָה עַל אַחַר הַהָרִים אֲשֶׁר
אָמַר אֱלֹוֹךְ : וַיִּשְׁכַּם אֲבֹרָהֶם בְּבֹקֶר וַיַּחֲבֵשׁ אֶת־חֲמָרוֹ
וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנֵו וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלָה
וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַרְלוּ הָאֱלֹהִים :)

בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אֲבֹרָהֶם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־הַמְּקוֹם
מִרְחֹק : וַיֹּאמֶר אֲבֹרָהֶם אֶל־נְעָרָיו שְׂכוּ־לָכֶם פֹּה עִם־
הַחֲמֹר וְאֲנִי וְהַנְּעַר נִלְכָּה עַד־כָּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה
אֵלֵיכֶם : וַיִּקַּח אֲבֹרָהֶם אֶת־עֵצִי הָעֵלָה וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק
בְּנֵו וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכֵלֶת וַיִּלְכּוּ שְׁנֵיהֶם
יַחְדוֹ :) וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אֲבֹרָהֶם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי
וַיֹּאמֶר הַנְּנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאִיָּה הִשָּׂה
לַעֲלָה : וַיֹּאמֶר אֲבֹרָהֶם אֱלֹהִים יִרְאֵה־לָּו הִשָּׂה לַעֲלָה
בְנִי וַיִּלְכּוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדוֹ : וַיָּבִאוּ אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־
לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אֲבֹרָהֶם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּעֲרֹךְ
אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנֵו וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
מִמָּעַל לַעֲצִים : וַיִּשְׁלַח אֲבֹרָהֶם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־
הַמַּאֲכֵלֶת לְשַׁחַט אֶת־בְּנֵו : וַיִּקְרָא אֱלֹוֹ מִדְּבַר יְהוָה
מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אֲבֹרָהֶם אֲבֹרָהֶם וַיֹּאמֶר הַנְּנִי :
וַיֹּאמֶר אֶל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנְּעַר וְאֶל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה
כִּי עֵתָה יִרְעָתִי כִּי־יִרְא אֱלֹהִים אֲתָה וְלֹא חִשְׁבְתָּ אֶת־
בִּנְיָ אֶת־יְחִידֶךָ מִמֵּנִי : וַיִּשָּׂא אֲבֹרָהֶם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא
וְהִנֵּה־אֵיל אַחַר נֶאֱחָז בְּסַבְּךָ בְּקִרְנָיו וַיִּדְּךָ אֲבֹרָהֶם וַיִּקַּח
אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲרֵהוּ לַעֲוֹלָה תַּחַת בְּנֵו : וַיִּקְרָא אֲבֹרָהֶם שֵׁם־

המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה ויקרא מלאך יהוה ואברהם שנית מן השמים ויאמר כי נשבעתי נאסיהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנה את יחידך כי ברח אברכה והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו והתפרכו בזרעך כל גווי הארץ עקב אשר שמעת בקלי וישב אברהם ארבעו ויקמו ולכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה נסיהו בנים לנחור אחיך את עיץ בכרו ואת בנו אחיו ואת קמואל אבי ארם ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידך ואת בתואל ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם ופילגשו ושמה ראומה ותלד נסיהו את טבח ואת נחם ואת תחש ואת מעכה

ואו חלו קריס * והמפטר קורא בס' שני כפ' פינחס

ובחדש השביעי באחד לחודש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בזבקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים ומנחתם סלת בלוגה בשמן שלשה עשרנים לפד שני עשרנים לאיל ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם מלכד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה ואו חלו קריס

קורס שיתחיל סמטור ספטרס לומר כרכס זו :

ברוך אתה יהוה יאהרונה לאהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת ברוך אתה יהוה יאהרונה הבוחר בתורה ובמשה עבדו ובישרא עמו ובנביאי האמת והצדק :

הפטרס ליום ראשון של ראש השנה

ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תוחו בן צוף אפרתי ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פנינה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחוות ולזבח ליהוה צבאות בשילה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכד בניה ובנתיה מנת ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה וכעסתה צרתה נסבעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעיסנה ותכבה ולא תאכל ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תכבי ולמה לא ותאכלי ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה בניים ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזות היכל יהוה והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תכבה ותלד גדר ותאמר יהוה צבאות אסראה תראה בעני

אמתך וזכרתי ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך
זרע אנשים ונתתיו ליהוה ברימי חיו ומורה לא יערה
על ראשו והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי
שמר את פיה והנה היא מדברת על לבד רק שפתיה
נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה ויאמר
אליה עלי עד מתי תשתברין הסירי את ייגך מעליך ותען
חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר
לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה איתתן את
אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי ובעסי דברתי עד
חנה ויען עלי ויאמר לבי לשלום ואלהי ישראל יתן
את שלתך אשר שאלת מעמו ותאמר תמצא שפחתך
חן בעיניך ותלך האשה לדרך ויאכל ופניה לא יהיו
דה עוד וישבימו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו
ויבאו ארבותם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו
ויזכרה יהוה ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן
ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו ויעל האיש
אלקנה וכר ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת
גדרו וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער
והביאתיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם
ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד
גמך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק
את בנה עד גמלה אתו ותעלה עמה כאשר גמלו
בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותבאהו בית
י שידו והנער נער וישחטו את הפר ויבאו את הנער
אל עלי ותאמר בי אדני הן נפשך אדני אני האשה

הנצבת עמך בזה להתפלל אל יהוה אהנער הוד
התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי
מעמו וגם אנכי השאלתי יהוה בל הימים אשר
היה הוא שאול ליהוה וישחחו שם ליהוה ותתפלל
חנה ותאמר עלך לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב
פי עד אויבי כי שמחתי בישועהך אין קדש ביהוה
כי אין בלתך ואין צור כאלהינו אל תרבו הדברו
גבהה גבהה יצא עתק מפיהם כי אל דעות יהוה וכו
נחננו עלילות קשת גבורים חתים ונכשלים אזרו
חיל שבעים ברחם נשכרו ורעבים חדרו עד עקרה
ידה שבעה ורבת בנים אמללה יהוה ממית ומחיה
מוריד שאול ועל יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף
מרום מקים מעפר דל מאשפת ירים אכיון להושיב
עם גדיבים וכפא כבוד ינחילם כי ליהוה מצקי ארץ
וישת עליהם תבל רגלי חסידיו ישמר ורשעים בחשך
ידמו כי לא בכה יגבר איש יהוה יחתו מריבו עלי
בשמים ירעם יהוה ידיו אפסי ארץ ויהוה עזו למלכו
וירם קרן משיחו

הפטרה ליום שני של ראש השנה

כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוך
להרניעו ישראל מרחוק יהוה נראה לי ואהבת
עולם אהבתך ערבן משכתיך חסד עוד אבנה ונבנית
בתורת ישראל עוד תערי תפוך ויצאת במחל משחקים
עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחלדו כי
ישלום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונערה ציון אל

יהוה אלהינו : כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה
וצהרו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה
את עמך את שארית ישראל : הנני מביא אותם מארץ
צפון וקבצתיים מירכתי ארץ במ עור ופסח הרה וילדת
יחדו קהל גדול ישוכו הנה : בבכי באו וברחוננים
אבילים אוליכם ינחלי מים בדרך ישר לא יפשו ברה
כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא : שמעו
דברי יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה
ישראל יקבצנו ושמרו פרעה עדרו : כי פרה יהוה את
יעקב ונאלו מיד חזק ממנו : ובאו ורננו במרוס ציון
ונהרו יטוב יהוה ערדגן ועל תירוש ועל יצהר ועל
בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאכה
עוד : אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו
והפכתי אבנים לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם :
ורויתי נפש הכהנים רישן ועמי את טובי ישבעו נאס
יהוה : כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי
תמרורים רחל מבכה ער בניה מאנה להנחם ער בניה
כי איננו : כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועניך
מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאס יהוה ושבו מארץ
אויב : וישתקוה לאחריתך נאס יהוה ושבו בנים
לגבולם : שמוע שמעתי אפרים מתנודד יסרתני
ואוסר בענג לא למד השיבני ואשובה כי אתה יהוה
אדתי : כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי
על ירך בשתי ונס נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי :
הבן יקיר לי אפרים אם ירד שעשועים כי ידמי

דברי בו זכר אזכרנו עוד ערפן המו מעי לו רחם
ארחמנו נאס יהוה :

נאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל :

ברוך אתה יהוה ^{יאהרונתי} אלהינו מלך העולם
צור כל העולמים * צדיק בכל

הדורות * האל הנאמן * האומר ועושה *

מדבר ומקים * כי כל דבריו אמת וצדק *

נאמן אתה הוא יהוה אלהינו * ונאמנים

דבריך * ודבר אחד מדבריך * אחור לא

ישוב ריקם * כי אל מלך נאמן אתה *

ברוך אתה יהוה ^{יאהרונתי} האל הנאמן בכל דבריו :

רחם על ציון כי היא בית חיינו * ולעלובת

נפש תושיע במהרה כימינו * ברוך

אתה יהוה ^{יאהרונתי} משמח ציון בכניה :

שמחנו יהוה אלהינו באליהו הנביא עבדך

ובמלכות בית דוד משיחך * במהרה

יבא ויגל לבנו * על כסאו לא ישב זר *

ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו * כי

בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו

לעולם ועד * ברוך אתה יהוה ^{יאהרונתי} מגן דוד :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים

דבלחש אין להפסיק :

ו סומא אם אין ממלא בקי כמוהו יכול לתקוע ולהוטיא הרכיב ידי חובתו :

ז התוקע לקהל רזיק לכוין להוטיא כל השומע תקיעתו וגם השומעים לריכס לכוין שילאו י"ח בתקיעת התוקע וטוב שיאמר בפיו קודם שיתקע הריני מכוין בכל התקיעות של מיושב ושל מעומד להוטיא כל השומע ידי חובתו :

ח בין התוקע בין הסבור לא ישחו בין תקיעות דמיושב לתקי' דמעומד וכ"ש דאין להפסיק באמצע התקיעות דמיושב ואפי' בר"ת ופיוטים ופסוקים שנוהגים הסבור לאומרם קודם תפלת מוסף לא יאמרם התוקע :

ט לו דברים שאסור לדבר בהם הלל ס"ת ברכת כהנים תפלין ודוי שופר מגילה עומר וס' הסל"ת ושמו"ע :

י יאריך בתקיעה של תשר"ת יותר מתש"ת (שיעו' שכרי' ותר') ובתש"ת יותר מתר"ת ואם מאריך הרבה בכל תקיעה אין לחוש שאין לה שיעור למעלה :

יא שכרים ותר' של תשר"ת ו"א לעשותם בכשימה א' וי"א בכ' נשימות ויר"ש ולא ידוי כולם ובתקיעות דמיושב יעשה בכשימה א' דמעומד יעשה בשתי נשימות :

יב ר"ה שח"ל בשבת אין תוקעין בשופר ואסור לטלטלו אם לא לזורך גופו ומקומו :

יג ר"ה שחל בחול לאחר שתוקעין אסור לתקוע בחנם ואפי' רוצה להתלמד כדי שיתקע ביום שני אסור :

יד אע"פ שהנשים פטורות מדוינא דהוי מ"ע שה"ג אך קבלו עליהם מצוה זו בתורת חיוב ובאיום לב"הכנ לשמוע קול שופר ויכול מי שולא כבר לתקוע להן רק בלא ברכה :

טו מילה בר"ה בב"הכנ מלזין אחר ההפטרה קודם תקי' שופר ע"ד זכור ברית אברהם ועקידת יצחק דהיינו ת"ש שנשפטו תמורו איל גס אם אין מילה אין ת"ש דכתי' אם לא בריתי :

ויעמוד התוקע א התיבה ומתחיל פזמון זה וא' אותו כל הקהל ביחד עד ויהמו כל מלאכי' וקורא התוקע מן ויהמו בקול רם לברו וכל סוף פסוק חרוז האחרון עונים אותו כל הקהל בקול וכפולו התוקע ועונים הקהל עוקר והעוקר וכע"ז אחר עד סופו ויש נוהגים לבריתך שוכן אומרו' אותו הסומכים תחלה וכפולו התוקע יסרוסו ב' אפים עכאש יהודה שמוא ושמש בר"ת :

עת שערי רצון להפתח יום אהיה כפי

לאל שוטח אנא זכור נא לי ביום

הזבח עוקר והנעקד והמזבח באחרית

נסה בסוף העשרה הבן אשר נולד לך

מישרה אם נפשך בו עד מאד נקשרה

קום העלה לי לעולה ברה על הר אשר

כבוד לך זורח עוקר אמר לשרה פי חמודך

יצחק גדל ולא למד עבודת שחק אלה

ואורחו אשר לו אר חק אמרה לכה

אדון אבל אר תרחק ענה יהי לבך באר

בוטח עוקר שחר והשכים להלך בבקר

ושני נעריו ממת' השקר יום השרישי

נגעו אר חקר וירא דמות כבוד והוד

ויקר עמד והתבונן להמשיח עוקר ידעו

נעריו כי קראם לאמר אור הראיתם צן

בראש הר המור ויאמרו לא נחזה רק

שוטח פורש כפי א' לבקש ממנו שיטענו למלאות את בקשתי הובח ז' יום סרין שסא ית' מיכית אותי על מעשו עוקר אף"ע' והנעקר ילחק והמזבח מקום שנעקר עליו הוא מקום סמוכה שהקריבו עליו כל הקדשנות זכור נא לי זאת לכפר חטאי באחרית נסה שעשרה נסים כתנסה א"ף וכסוין העקידם הוא האחרון אס' ר"ל אפי' כפך קשורם כי אמר לשרה שלא סגיר לשם מן העקידם אף א"ל שחולך ללמדו מעשה עבודת ס' א חק' מם שחקק ה'א במלתו' סמתי מאנשי השקר שלא היו עובדים א' כלב שלם חקר ל' סוף וגבול ר"ל שהגיעו למחזו שלם להמשיח מן כהנים שמשוחים פי' המקורשים ר"ל לתקדש ולתכין עצמם לעשות לוי ס' צן אור זורח על הסר רק מהמור אינס רואים

מֵהַמּוֹר עֲנָה שָׁבוּ פֶה עִם מְשׁוּלִים לַחֲמוֹר
וְאֲנִי וְהַנְּעָר לְהִשְׁתַּחֲוֹת : עֹקֵד הִלְכוּ שְׁנֵיהֶם
לְעִשׂוֹת בְּמִלְאָכָה : וַיַּעֲנֶה יִצְחָק לְאָבִיו
כָּכָה : אָבִי רֵאָה אֵשׁ וַעֲצִי מְעַרְכָּה : אִיהָ
אֲדַנִּי שֶׁהָ אֲשֶׁר כָּהִלְכָה : הָאֵת בַּיּוֹם זֶה
רָתַךְ שׁוֹכֵחַ : עֹקֵד וַיַּעֲנֶה אָבִיו בְּאֵל חֵי
מַחֲסֵה : כִּי הוּא אֲשֶׁר יֵרָאֵה לְעוֹלָה הִשָּׁה :
דַּע כָּר אֲשֶׁר יַחְפוּץ אֱלֹהִים יַעֲשֶׂה : נִבְנָה
בְּנֵי הַיּוֹם לְפָנָיו כִּסֵּא : אִזּוּ יֹאמִיר זָבַח
וְהַזּוֹבַח : עֹקֵד דָּפְקוּ בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמִים לְפִתּוֹחַ :
הַיָּפֶן לְהַזְבִּיחַ וְהַבִּי לְזָבוּחַ : קוֹיִם לֹא
וּבְרַחֲמוֹ לְבִטּוֹחַ : וְקוֹי יְהוָה יַחֲלִיפוּ כַחֲ
דָרְשׁוּ בְּנַחֲלַת אֵר לְהִסְתַּפַּח : עֹקֵד הַזְבִּין
עֲצִי עוֹדָה בְּאֹן וְחֵיל : וַיַּעֲקֵד יִצְחָק כְּעַקְדוֹ
אֵיל : וַיְהִי מֵאוֹר יוֹמָם בְּעֵינָם לֵיל : וְהַמּוֹן
דְּמַעְיוֹ נוֹזְלִים בְּחֵיל : עֵינַי בְּמַר בּוֹכָה וְלֵב
שָׂמַח : עֹקֵד שִׁיחוּ לְאֲמִי כִי שִׁשׁוֹנָה פְּנֵה :

רק סר המור ולא סחור עליו : להשתחח : להשתחח לפני ה' : במלאכה : שק
אמר בתקלה ליצחק שרועם ללמדו עבודת הקרבנות לזה של יצחק חסד האש והעלום
ואיש חסד לעולם : רתך שוכח : עוקד עבודת הקרבן הוא חסד וכיור שבתו :
ויענה : שעתה סודיעו האמת לסיס וראש לו חסד לעולם חסד שבתך כך במקום
חסד לעולם ואשר יחפון אשים יעשה ומי ימרה את פיו : ואמיר : ל' שבת מן את
ה' האמת חיים : זבח והזוכה : יצחק ואברהם שיתם כלב שלם שבתו את ה' על
אשר בחר בו לעולם : דפקו : מן דופק על הרלת : יחליפו : ימירו ויחירו כח חרש
וחוק : להסתח : מן שבתו כל (שא"כ לו) ל' להסתח עם ידיו על לעו"ה

הַבֶּן יִשְׂרָאֵל יִרְדֶּה לְתַשְׁעִים שָׁנָה : הִיָּה
רֹאשׁ וּלְמֵאֲכַלֶּת מִנֶּה : אֲנֵה אֲבִיקֶשׁ לָהּ
מִנַּחֲם אָנָּה : צַר לִי לְאִם תִּבְכֶּה וְתַתִּיפָה :
עֹקֵד מִמֵּאֲכַלֶּת יְהֵמָה מְדַבְּרִי : נָא חֲדַדְהָ
אָבִי וְאֵת מֵאֲסָרִי : חֲזוֹק וְעַת יִקַּד יִקּוֹד
בְּבִשְׂרֵי קַח עִמָּךְ הַנִּשְׁאָר מֵאֲפָרִי : וַיֹּאמְרוּ
לְשָׂרָה זֶה לְיִצְחָק רִיחַ : עֹקֵד
וַיְהִמוּ כָר מִלֵּאכֵי מִרְכָּבָה : אוֹפֵן וְשָׂרָף
שׁוֹאֲלִים בְּנִדְבָה : מִתְחַנְּנִים לֹאֵל בְּעַד יִשְׂרָאֵל
צָבָא : אָנָּה תָּנָה פְּדִיּוֹם וּכּוֹפֵר הִבָּה : אֵל
נָא יְהִי עוֹלָם בְּרִי רִיחַ : עֹקֵד
אָמַר לְאַבְרָהָם אֲדוֹן שָׁמַיִם : אֵל תִּשְׁלַח
יָד אֵל שְׁלִישׁ אוֹרִים : שׁוֹבוּ לְשָׁלוֹם
מִלֵּאכֵי מַחְנִים : יוֹם זֶה זְכוֹת לְבָנֵי
יְרוּשָׁלַם : בּו שַׁעֲרֵי רַחֲמִים אָנִי פּוֹתַח :
עֹקֵד וְהַנְּעָקֵד וְהַמְזַבַּח :

בנ"ע עליון : שיחו לאמי : זה מבעל השיר להגדיל סענין לקרוע הלכות לכבד
ולתשובה ועו"ה מיטב השיר כובד : ותתפח : (ירמיהו ד לא) ת"י דמשתעחא ע"ד
פרשם ליון בידים : ממאכלת יהמה : על הסכין אפי מרבר כך ברגש ובשאלון שתחרד
אותה היטב לזכות במהרה : מאסרי : החבל שאתה אוסרני בו תקשרנו חוק כדי
שלא אפרכם ותיפסל השקיעם : ועת יקר : ואחר שיערף בשרי ויסיס אפר קח ממנו
מעט והולך אותו לאמי להרית בו במקומי : וב"ז ממיטב השיר כנ"ל : ויהמו :
ענין רגש ושאלון שעמדו המלאכים ברגש להסתכן לל שיתן כופר תחתיו : בלי ירח :
ישל שגמשלו ללכנס שאם יצחק יזבח ישראל מאין : שליש אורים : ל' אור חושש
לאור חכמה ושכל וסודות ור"ל א' מג' אבות המאיריים כוונה שקיע : יום זה זכות
וכו' ר"ל כ"ז כעשם לא לפועל לא כדי שיתם זכות לישראל כי זכות שקיע' עומדת

הַשׁוֹפָר הַזֶּה וְחִזַּק מְאֹד מִשֵּׁה יְדַבֵּר
וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל : וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ
אֲשׁוּר וְהִנְדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם : וְהִשְׁתַּחֲוּוּ
לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם : כָּר יוֹשְׁבֵי
תֵּיבֵל וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ כְּנַעַן וְגַם הָרִים תִּרְאוּ
וּבְתַקְוֵעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמְעוּ :

ואומר התוקע

רבנו של עולם בני רחומיך שמו עיניהם לנגדך ובעת
על רוב חסדיך ושמוני שליח לתקוע שופר לפניך כדי
שתזכור להם זכות אברהם אבינו עליו השלום ותפלתו בהר
המוריה וזכות יעקב אבינו עליו השלום ותמימתו אשר
התהלך לפניך באמת ובלבב שלם וזכות יצחק אבינו עליו השלום
ועקידתו שנעקד על גבי המזבח ותעמוד מכסא רין ותשב על
כסא רחמים עליהם כדבר שנאמר עלה אלקים בתרועה ה'
בקול שופר :

ואני יודע בעלמי שאיני כדאי לבקש על עצמי וכל שכן על
אחרים וכל שכן כי אין בנו לא דעת ולא תבונה לבוין כונת
התקיעות ולירוף שנותיך הקדושים וכל היחודים וזווגי מדות
העליונות ומתוק הדינין קשין ורפין הראוים לבא על ידיהם אבל
בעתהי ברחמיך המרוכים וידעתי כי לא תבישני כי לתקן שלחוני
ולא לקלקל ואתה בטובך תעורר רחמיך ויהי נועם ה' אלהינו
עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו ותלרף
מחשבותינו הטובה דרך כלל למעשה כאלו נתכוין בכל צרופי
שמות הקדושים העולים מחוכם וכלל היחודים וזווגי מדות
העליונות ומתוק הדינין הראויים לבוא על ידיהן ויעלו תקיעות
אלו לעורר רחמיך עם שאר תקיעות בני עליה בניך היודעים
והמכוונים כל כונת שנותיך הקדושים וזווגי מדות העליונות
ומתוק הדינין הראויים לכל תקיעה ותקיעה המעלים יחד וזווגי

ק

מדות העליונות ומעוררים את הרחמים :

ובכן יכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מרותיך ותרחם
על בניך והפוך להם על ידי תקיעות אלה מדת הדין החזק
והרפה למדת החסד ולמדת הרחמים וזכור לנו זכות אבותינו
ויהיו היום תקוקים בכסאך אברהם בראש יעקב כנגד יצחק
בנתים ותכנס לנו לפניו משורת הדין וסתם וחתום פה שטן
ואל ישטין עלינו ובבוא תוכחה נגדך שמינו מספרך אל תמח
וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך אמן כן יהי רטון יהיו לרטון
אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי :

יהי רטון מפניך **יאהרונה** אלהי אלהי אבותי אלהי
המשפט שתקדע כל המסכים המבדילים בינך ובין עמך
בית ישראל למען שנותיך הקדושים והטהורים היואלים מן
השופר ומן התקיעה ומן השברים ומן התרועה ומן התקיעה
ומתשר"ת ומתש"ת ומת"ת ותמלא רחמים עלינו ועל כל
עמך ישראל ותכנס לנו ולהם לפני ולפנים משורת הדין
ותתנהג עמנו ה' אלהינו ועם כל ישראל אחינו במדת החסד
ובמדת רחמים ויעלו המלאכים הממונים על התקיעות
להעלות לפני כסא כבודך וימליטו טוב בעדינו וזכור לנו
עקידתו של יצחק אבינו חתום פי שטן ואל ישטין עלינו (יכוין
בשם קרע שטן) והלילו לנו ולכל ישראל אחינו מדבר וממגפה
ומגזירה ומשכי ומבוה ומחרב ומכל מיני רעב בצורת ויוקר
השערים ובעל מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל כל גזירות
קשות ורעות וגזר עלינו ועל כל עמך בית ישראל גזירות
טובות ברוב רחמיך ועמוד מכסא הדין ושב על כסא החסד
והרחמים למען ברית אברהם יצחק ויעקב אבותינו ולמען
רחמיך וחסדיך כי רחום אתה כדכתיב כי א רחום **יאהרונה**
אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר
נשבע להם : יהיו לרטון אמרי פי והגיון לבי לפניך **יאהרונה**
צורי וגואלי :

ק'ולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי
ר'אש דברך אמת ולעולם כל משפט פדקך
ע'רוב עבדך לטוב אל יעשקוני זדים
ש'א אכני על אמרתך כמוצא שלל רב

בקשות לתקיעת שופר

ט"ז וטעם למדני כי במלותיך האמנתי
כ' דכות פי רנה נח' יאהרונה ומשפטיו למדני
ק' כל רכת עמך שגבנו טהרנו נורח
מ' המזר קראתי יה ענני במרחב יה

יה' רנון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי אלהי המשפט שכזכות
אלו השמות היואלים מר"ת אל נח קרב תשועת מלפניך
(אנקת"ס) פחדך סר תוליד ממאסר (פסת"ס) פדה
שועים פתח קומים ישעך מלפנים (פספס"ס) ללה יוקשים
וקבץ נפולים סמוך יה מופלגים (דיוקס"ס) שתקרב כל
המסכים והמקטרגים אשר הם מבדילים בינך וכוין עמך ישראל
ארוממך אלהי המלך המשפט שומע קול תרועת עמך
ישראל ברחמים :

לשם יחור קב"הו הנרה אנכי בא בעורתך לקיים מצוותך
שציוותנו בתורתך לשמוע קול שופר ביום הזכרון הזה
כדכתיב יום תרועה יהיה לכם והריני מכוין להוציא את כל
הקהל ירי חובתן במצוה זו אשר גם הם מכוונים דעתן לקיים
מצוה זו לשמוע קול שופר ותהיה חשובה ומקיבלת ורצויה
לפניך מצוה זו של תקיעת שופר והסדר שאעשה במאה קורות
היוצאים מן השופר בערי ובער כל הקהל המכוונים עלי
ויהיה נחשב באו כוונתי בכל הכוונות הראויות לכוין בכר קור
וקול היוצא מן השופר והרי אנחנו מכוונים בכל המצות
שנעשה והתפללות שנתפלל לדעת מר"ע ורש"בי ע"ה ור"צ
דוריא ע"ה ויהי נועם ה' אלהינו עלינו יהיו רצונך
ברשות מורי ורבותי ועינים הקהל שמים :

ברוך אתה יהוה יאהרונה יאר הינו מלך
העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
לשמוע קול שופר :

ביום שני אינו מברך שהחיינו לא אם חל יום א' בשבת

סדר תקיעת שופר

קא
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

ובעת שתקע יתי ר' אלכננות על השופר כדי לכפות סדין ותוקע לו הסמינים
ועוב לסתורות בלחש כיון סדר לסדר שאז שתוקע שותק ואינו תוקע ודווקא
בתקיעות דמיושב לפי שאז מתערכב השען ואינו משגיח לקערג ואז דברי סודיו
עולים למעלה בהסתכרות קול השופר אך יתורס בלחש שלא ישמעו הדברים לאזניו
וכל קולות לו וכוין שיש בהם ר"ע טרומיטין לבטל יל"ה רע"ו ודמשתת ז"ל :

תש"רת תש"רת תש"רת
תש"ת תש"ת תש"ת
תר"ת תר"ת תר"ת

כשחל יום א' בשבת מנהגינו שאו' עת שערי רצון
ובמקום ושמע תקיעה או' ושמע תפלה ואח"ך
או' מזמור מ"ו כל העמים תקעו כף ואח"כא :

יהי רצון מלפניך יהוה יאהרונה אלהינו ואלהי אבותי שבזכות
המזמור הזה אשר קרינו ובזכות פסוקיו ובזכות ריביותיו
ובזכות אותיותיו ונקודותיו וטעמיו וכל שמורתך הקדושים
היוצאים ממנו שיעלה הכל קריאתנו לבער ולבטל ולהכרית
כל המקטרגים והמשטינים ולקרוע כל המסכים המבדילים
ביננו רבניך להמתיק כל הדינים הקשים והרפים וכמו כן
ימתקו כל הדינים שהנכרנו במערכינו אבל גלוי וידוע לפניך
כי לא עלה על דעתינו להמרותיך ולעשות נגד רצונך אפס כי
עז יצרינו הרע רמיונו כארירה יכסוף לטרוף וככפיר יושב
במסתרים ועתה הנה שכנו אליך בבושת פנים ונתחרטנו
חרטה גמורה על כל מה שהרענו ועשינו און ומרמה והרי
אנחנו מקברים עלינו עזה רשוב בתשובה שלימה כרב שלם
ובנפש חפ"צה ער מקום שירינו מנעת :

ו"ה כו

ובכזן יהי רצון מלפניך יהוה (יאהרונה) אלהינו ואלהי אבותינו
המלך החפץ בתשובת השבים מלך עוזר וסומך לבאים
ליטהר פתח את ירך וקבל תשובתינו זאת לעורר רחמך
ותעמוד מכסא דין ותשב על כסא רחמים ויחידו ויודונו אבא
ויאמא וימשיכו מוחין פנימיים מתוקים ויחורו להתפשט המוחין
דו"א חרשים גם ישנים וכמו כן יהי רצון מלפניך יהוה
(יאהרונה) אלהינו ואלהי אבותינו שיהא חשוב ומקיבל ומרוצה
לפניך מחשבתינו זאת כאלו תקענו כל המאה קולות הראויות
ליום זה וכאלו כווננו כל הכונות הראויות המתיחסים אליהם
וכאלו עשינו כל המוטט עלינו ובכזן יגורו רחמך העליונים על
מדותיך וישתלשו בסלסולים עד יגיעו ויגיעו כנוגה רב הסהר
ותעלה למעלה ראש עטרת זכות אבותינו בעלי בריתך להקנות
לחם כח יפה במעמד שרשתן להתפלל ולחלוצת פני חונך
ויהיו חקוקים בכסאך אברהם בראש יעקב כנגד יצחק בנתיים
לכבוש עבר תחת רבו ושפחה תחת גבירתה ויתכסמו ויתמתקו
כל הדיונים ויכבשו רחמך את כעסך ויגורו רחמך על
מדותיך ותתנהג עמנו יהוה יאהרונה אלהינו במדת החסד
ובמדת הרחמים ותכנס לנו לפנים משורת הדין ובטיבך הנרד
ישוב חרון אפך טעמך ומעריך ומארצך ומנחתך וקיים לנו
יהוה יאהרונה אלהינו את הדבר שהבטחתנו כתיבתך על
ידי משה עבדך כאמור וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי
יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור :

ואחר התקיעות אומרים הקהל

אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך
יחלבוך : בשמך יגירון כל היום
ובצדקתך ירומו : כי תפארת עזמו אתה
וברצונך תרום קרננו : כי ליהוה מגננו

ולקדוש ישראל מלכנו :

כל כלי יוצר עריך לא יצלה וכר לשון
תקום אתך למשפט תרשיעי זאת
נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם
יהוה : יהוה יחתו מריביו עליו בשמים
ירעם יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו
וירם קרן משיחו : וכפל כל כלי ג"ס ואסכ"א

יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך :
אשרי יושבי ביהר עזר יהלודך סלה :
אשרי העם שככה לו אשרי העם
שיהוה אלהיו : תהלה לך דוד ארומך
אלהי המלך ואברהם שמך לעולם ועד :
בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם
ועד : גדול יהוה ומהולל מאד ור גדולתו
אין חקר : דוד לדוד ישבח מעשיך
וגבורתיך יגידו : הדר כבוד הודך ודברי
נפלאותיך אשיחה : ועוזו נוראותיך יאמרו
וגדולתיך אספרנה : זכר רב טובך יביעו
וצדקתך ירננו : חנון ורחום יהוה ארך אפים
וגדל חסד : טוב יהוה לכל ורחמיו על כל
מעשיו : יודוך יהוה כל מעשיך וחסידך

יְבָרְכֶכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאמְרוּ וּגְבוּרַתְךָ
 יִדְבְּרוּ : רַהוּדֵי־עַל לְבַנֵי הָאָדָם גְּבוּרַתִּי
 וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּד
 עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל הַיּוֹם וְדוֹר : סוּמָךְ
 יִהְיֶה לְכָל הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכַּפּוּפִים :
 עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת
 אֲכָלֶם בְּעַתּוֹ : פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל
 חַי רִצּוֹן : צְדִיק יִהְיֶה בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל
 מַעֲשָׂיו : קָרוֹב יִהְיֶה לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל
 אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת : רִצּוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה
 וְאֵת שׁוֹעֲתֵם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֶם : שׁוֹמֵר יִהְיֶה
 אֶת כָּל אֲהַבָּיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד :
 תַּהֲלֵת יִהְיֶה יְדְבַר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בִּישַׁר שֵׁם
 קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהִי מַעֲתָה
 וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

חס חל כשכת 16

בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכָל אֲשֶׁר
 דִּבֶּר לֹא נֶפֶל דְּבַר אֶחָד מִכָּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר
 דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ : וְאֵס חַל כְּחֹל מִתְחַלִּים מִכָּאן

יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֵל
 יְעֻזְבָנוּ וְאֵל יִשְׁשָׁנוּ : רַהוּטוֹת לְבַבְנוּ אֱלֹהֵינוּ לְלֶכֶת
 בְּכָל דְּרָכָיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה
 אֶת אֲבוֹתֵינוּ : וְיִהְיֶה דְבַר אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה

קָרְבָּים אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלֵה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט
 עֲבָדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ : לְמַעַן דַּעַת
 כָּל עַמֵי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד : רֹא
 יְמוּשׁ סִפֵּר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּירָת בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלֵה
 לְמַעַן תִּשְׁמַר לַעֲשׂוֹת כְּכָל הַפְּתוּב בּוֹ כִּי אִז תִּצְלִיחַ אֶת
 דְּרָכֶיךָ וְאִז תִּשְׁכַּל : הֲלֹא צוֹיִתֶיךָ חֹזֵק וְאִמָּץ אֵל תַּעֲרוֹץ
 וְאֵל תַּחַת כִּי עַמְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תִּלְךָ :
 יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ : כ"ג

ויש נוהגין לומר מזמור לדוד הבו לה ועוד פסוקים
 ואנחנו לא נהגנו לאומרם

ביום א' דר"ה מנהגינו לומר החזן פסוקים או

לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נֶצֶב בְּשָׁמַיִם : לְדוֹר וָדוֹר אֲמוּנָתְךָ
 כּוֹנֵנַת אֶרֶץ וְתַעֲמוּד : לְמִשְׁפָּטֶיךָ עַמְדוֹ הַיּוֹם
 כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ : מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא דִין מְזַרֵּה בְעֵינָיו
 כְּלִירַע : חוֹדֵה הוּיֵת עַד דִּי כְּרִסוֹן רַמְיוֹ * וְעַתִּיק יוֹמִין
 יְתִיב * לְבוּשָׁה כְּתֻלָּה חוֹר * וְשַׁעַר רֹאשָׁה כְּעַמֵר נִקָּא :
 כְּרִסְיָה שְׁבִיבִין דִּי נוֹר גְּלִגְלוּהִי נוֹר דְּלֵק : נֶהַר דִּי נוֹר
 נִגְדַּ וְנִפְקַ מִן קַדְמוּהִי אֶרְפָּא אֶרְפִּין יִשְׁמִשׁוּנָה וְרַבּוּ רַבּוֹן
 קַדְמוּהִי יְקוּמוּן דִּינָא יְתִיב וְסַפְרִין פְּתִיחוּ : וְהָיָה בְיוֹם
 הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל * וּבָאוּ הָאוֹבְדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר *
 וְהִנְדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם * וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
 בִּירוּשָׁלַיִם : כָּל יוֹשְׁבֵי חֶבֶר וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ * כְּנַשׂוּאָה נִם
 חָרִים תִּרְאוּ * וְכִתְקַע שׁוֹפָר תִּשְׁמַעוּ : וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ
 עַל כָּל הָאָרֶץ * בְּיוֹם הַהוּא יְהִי יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד :
 צַהֲלֵי וְרוּנֵי יוֹשְׁבַת צִיּוֹן כִּי גְדוֹל בְּקִרְבְּךָ קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל :

ואו' שובה למעונך וכו'

ביום שני במקום לעולם או חון החון

חון חון על בניה לך שבנים ובפחד לפניך נצבים
יראים עת יקראו לדין כי על כן באו נכאבים
זכר הזכור רחמים יום הדין הפר פעם ועמים
עת תדין ליראיך ולחושבי שמך המה יושבי על מדין
קרב לי שנת גואל ופדני על מי מנוחות האל תנחני
וזכור לי זכות איש תם על לבך פחותם שימני

שובה למעונך ושכון בבית מאונך כי
כל פה וכל לשון יהנו הוד ורהדר
למלכותך ובנחה יאמר שובה יהוה
רכבות אלפי ישראל השיבנו יהוה אליך
ונשובה חדש ימינו בקדם ואף חלי קדים

קודם החזרה יש נוקנים לומר חייה פיוט כגון ה' שמעתי
שמעך ירחתי וכיוצא אך ידוע כי אין להפסיק בין
העמידה לחזרה בשום דבר רק מתחיל החזן אוחילה ל' וכו'
וכשאומר לאדם מערכי לב עונים הזכור ומה' מענה לשון
וחוזר החזן ואומרו וכן אומר החזן אדני שפתי תפתח ועונים
הקהל ופי יגיד תהלתך וחוזר החזן וגומרו ומתחיל בל"ו
ואין לשום אדם לומר עם החזן רק יאחו סדרו בירו וישמע

אוחילה לאר אחלה פניו אישאלה ממנו
מענה לשון אישר בקהל עם אשיר
עזו אביעה רננות בעד מפעליו לאדם
מערכי רב ומיהוה מענה לשון

מוסף לראש השנה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה יהוה ^{יאהרונה} אלהינו ואהי אבותינו
אהי אברהם אהי יצחק ואהי יעקב
האל הגדול הגבור והנורא אל עליון
גומר חסדים טובים קונה הכל וזוכר
חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם
למען שמו באהבה

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו
בספר חיים למענך אלהים חיים

אדני שפתי תפתח פסוק הוא (תלים כ"ו) וסוף ע"ר לאדם מערכי לב
ומה' מענה לשון שמעך מהש"ת לשים מענה בפיו בתפלתו וזה השם
כצדק בל"ף דל"ת שהוא כמדבר כנגד עלמו ואף אדוני ורבוני שפתי תפתח וי"ף
שלך קבעוהו בתחלת התפלה מפני שהתפלות כנגד תמידין תקנו ופס"ו זה כתוב
אחריו כי לא תתקן זכה וגו' ברוך ל' רבוני מן ופירך את לחמד ר"ל מקוד
סדני וממנו מליצות הכל וסוף פמנו שאף גדול אתם : אלהינו תקיף ואמץ אשר
לו יכולת בעליונים ובחזקתים כי ל' כח וחזק מן ואת איני סדר : ה' רחין
בם מלכות וק"ל כל ברכה שאין בה הזכרת שם ומלכות אינה ברכה : י"ל כי סאל
סדרול סוי במקום מלכות ב' לסי אברהם סוי במקום מלכות סוף סודיע ספוטו
ומלכותו גל כל בלי עולם וכשבא אברהם עדיין לא נודע מלכותו בעולם ולא סיס
לא לסי אברהם לבד ב' רחין לשנות ממנוע ספסוק כלשון סהודס ליער ברוך ה'
לסי אדוני אברהם ולפי שהתקוה כבדוהו גם אלו סוחין בה תחלה וסוף : ד' כל
ברכות סהן סוראות לתק' בה יש בהם הזכרת שם ומלכות : אכל תפלת י"ח שאינה
סוראה על סתאס ומלוס לא על תביעת לרבו של ארס ולעולם יקריר ארס שבה
של מקום ואת' ותפלל לכך לא תקנו בה מלכות : אהי אבותינו אהי אברהם
כלשון ספסוק ה' לסי אביתיכם לסי אברהם וגו' : הגדול וכו' רמז לג' עולמות
הגדול כנגד עולם המלאכים שש"ת סוף הגדול שכולס ' הגבור כנגד עולם
הגלגלים והסוככים ס' מסבבס בגבורה : והנורא כנגד עולם השפל שצ"י כיראות
שעושה עב טובי כתי חומר ניגר סוף נורא : וזוכר חסדי אבות כמ"ש וזכרתי את
בריתי יעקב וגו' למען שמו ואס תמס זכות יגלו למען שמי סכרף על
יש"ל וסוף קיים לעולם : עוזר ומושיע ישר סוף סער למעשה סדרס : וישוע
סוף ישועת סמושיע לברו : ומנן סוף שיגס סייכס כגדיות לסכלו שימסור על
לסנכס כעבור ס' וס' מן לי סלא יגלוט סו סאס סו סויביו יאף עס מסר ע

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן * בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה יְיָהוּדֵנוּ מִגֵּן אֲבֹתֵינוּ :
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחִיהַ מֵתִים אַתָּה *
 רַב לְהוֹשִׁיעַ * מוֹרִיד הַטֵּל * מְכַלְכֵּל
 חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיהַ מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
 סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים
 וּמְקִים אַמּוֹנְתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי * מִי כְמוֹךָ בַּעַל
 גִּבּוֹרוֹת וּמִי דוֹמָה לְךָ * מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחִיהַ
 וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

בכמה סיבות נעבור בכבוד ה' לכן נאמר אנכי מגן לך להושיעך מכל הסכנות שדרך
 סרכה מאד על גורל הכתובן שלו לכן חותם מגן אברהם ולא עוזר ומושיע :
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם * לֹא כִכְוִי אֲזַכִּיר גִּבּוֹר לֹא בְּחַרְתוּ : מַחִיהַ מֵתִים אַתָּה *
 שֶׁחַוֵּי אִי מִן מַפְתָּחוֹת שְׂבִירוֹת יֵת : הַטֵּל * לִפִּי שֶׁהֵטַל נִקְרָא תַחִים וְיֵשׁ בּוֹ
 לוֹרֵךְ כְּשֶׁמֵּתִים לִכְךָ קִבְּעוּתוֹ בַּת"ס : וְנִקְטָה בְּתַחֲלַת בְּרַכָּה זוֹ ל' גִּבּוֹרָה שֶׁכָּל אֱלוֹ
 שְׁמוֹכִיךְ בְּבִרְכָה הֵם סִבְבֵּנוֹ * כִּי מַחִיהַ מֵתִים הֵם ה' מֵינִים אִי בַעֲלֵם וְד' מוֹשְׁעִים
 וְהֵם ד' תְּשׁוּבִים כְּמֵתִים * עֲנִי * וּמִי שֶׁאֵין לוֹ בְּכִים * וְסוֹמֵךְ * וּמְלֹרֵעַ * וְחַשֵּׁב כּוֹלֵם
 בְּבִרְכָה זוֹ וְאָמַר מֵתִים מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ עַל הַעֲנִי * כִּי יוֹשֻׁעַ נִאֲמַר עָלָיו עַם
 עֲנִי תוֹשִׁיעַ * מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד נִאֲמַר עַל הַחַיִּים כִּי חַיִּי וּמוֹנִי הֵם כֹּף רֹא"ף
 בְּחַיִּים בְּלֹא מוֹנִי אֵךְ חַיִּי הוּא חַיִּים בְּלִמְעוֹס וּמוֹנִי בְּרוּחַ וּבְתַחֲלָה נִקְטָה עַל מוֹנִי
 בְּרוּחַ שְׂמַחִים אֵת הַעֲנִי לִתֵּת לוֹ רְלוּוֹה לְהַתְעַשֵּׂר וְאֵת"ךְ חֶסֶד חַיִּי בְּלִמְעוֹס דְּכַלְכֵּל
 נִאֲמַר עַל לִמְעוֹס הַפְּרִיטָה כְּמוֹ וּכְלַכֵּל יוֹסֵף לֶחֶם לִפִּי הַסֵּף * מַחִיהַ מֵתִים בְּרַחֲמִים
 רַבִּים זֶה מִי שֶׁאֵין לוֹ בְּכִים כְּמִ"ש לְחַיִּים זֶרַע * וְאָמַר בְּרַחֲמִים רַבִּים כְּמִ"ש (בְּחַמִּים
 ע) וְנִרְחַמְךָ הַרְבִּים לֹא עֲשִׂיתָ כֹּלָם וְלֹא עוֹבֵתָ : נֵם זֶתָה כִּלְכֵּל בְּחַיִּי קוֹיֵם הַמִּין
 וְעַתָּה מִבְּאֵר יוֹתֵר שְׂבַחְו בְּפִרְעוֹת * סוֹמֵךְ נוֹפְלִים לְעַנְיִים סוֹפְלִים סוֹמֵךְ וּמַחִיהַ
 אֹתָם * וְרוֹפֵא חוֹלִים עַל הַחַיִּים שְׂרוּפֵא כֹל כֶּסֶר שֶׁלֵּךְ יוֹמֵת לִשְׁחַת * וּמַתִּיר אֲסוּרִים
 כְּגַד הַעֲקֻרוֹת שְׂבִירוֹ מַפְתָּח תְּרַחֵם לְסַתְּרוֹ * וְכוּס הוּא מְקוּיֵם אַמּוֹנְתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי
 כְּמִ"ש מִה דִּלֵּךְ הוּא הוּוּ מִה דְסוּו לְכ"ש * (וְעוֹד י"ל כְּגַד ג' מַפְתָּחוֹת שֶׁלֵּךְ נִמְסוֹר
 לְשִׁלּוֹחַ לֹא כִיר סִק' כֵּם וְסִי בִּפְתַח מַעֲרַב פְּרִיטָה תַח"ס מִ חוּם וְסוּו מוֹרִיד הַטֵּל
 מְכַלְכֵּל חַיִּים זוֹ פְּרִיטָה * סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים זוֹ תַח"ס עַמ' עַמ' ז"ל שִׁקוּ
 כְּמוֹת שֶׁחַן חוּגֵר אִיו סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים * סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים
 וּמַתִּיר אֲסוּרִים זוֹ שֶׁל חוּם כְּמִ"ש) בַּעַל גִּבּוֹרוֹת * מִי גִבּוֹרֵת הַאֲדָם הוּא שֶׁסּ מַקְדֵּם
 לוֹ כִּי עֲלָמָה הוּא כְּשֶׁר וְרוּיֵם * לֹא כֵן הֵ"ת כֹּל הַגִּבּוֹרוֹת בָּאִים מִמֶּנּוּ וְאִינֶם עֲלָמָה
 שֶׁהוּא בַּעַל הַגִּבּוֹרוֹת * מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחִיהַ וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה * נִאֲמַר עַל הַסּוֹמֵךְ
 וְהַסֵּף סִתְּרוֹ יִכְבַּר עֲנִי וְלֹא יוֹכֵל לִדְרוֹת לֹא מַלְמִיחַ יוֹשֻׁעַ מִרְגָּל דְּרַגְלָהּ

קָה
 מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחַמִּים זוֹכֵר יְצוּרֵי בְּרַחֲמִים
 לְחַיִּים * וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחִיֹּת מֵתִים * בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה יְיָהוּדֵנוּ מַחִיהַ הַמֵּתִים :

בְּחֹרֶה אוֹמֵר הַחֹן

כְּתֵר יִתְּנוּ לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֹאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה
 עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה * יַחַד כָּלֵם
 קְדוּשָׁה לְךָ יִשְׁלְשׁוּ * בְּדַבַּר הָאֲמוֹר עַד יָד נְבִיאֶךָ *
 וְקִרְאָה זֶה אֵל זֶה וְאָמַר * קְדוּשׁ * קְדוּשׁ * קְדוּשׁ *
 יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כֹד הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
 כְּבוֹדוֹ מְלֹא עוֹרֵם וּמִשְׁרָתוֹ שׂוֹאֲלִים אִיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ
 לְהַעֲרִיצוֹ : לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים * בְּרוּךְ כְּבוֹד
 יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ : מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ *
 הַמִּיחִידִים שְׁמוֹ עֲרַב וּבְקָר כְּכֹר וּסֵם תְּמִיד אוֹמְרִים פְּעַמִּים
 בְּאֵהֳבָה * שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יי אַחַד :
 הוּא אֱלֹהֵינוּ * הוּא אֲבִינוּ * הוּא מְלַבְּנוּ * הוּא מוֹשִׁיעֵנו
 הוּא יוֹשִׁיעֵנו * וְיִגְאֲלֵנוּ שְׁנִית וַיִּשְׁמַעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי
 כֹּךְ חֵי לֵאמֹר * הֵן נִאֲדַתִּי אֲתָכֶם אַחֲרִית בְּרֵאשִׁית *
 לְהַיּוֹת לְכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : וּבְדַבְּרֵי קִדְשְׁךָ
 כְּתוּב לֵאמֹר * יְמַלּוֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ

וְאָמַר מַצִּית וּמַחִיהַ כְּמִ"ש מִי שֶׁסֶּה לְאָדָם * אִיו פִּקַּח אִיו עִיּוֹר סֵלֵךְ אֲנִכִּי ה' הוּא
 עוֹשֶׂה אֹתוֹ עִיּוֹר אִיו פִּקַּח : וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחִיֹּת מֵתִים * עַל מַלְאֲכֵי כְּמִ"ש (יִשְׁעִים
 לֵת) וַיִּמְרָחוּ עַל סַחְסוּן וַיִּחִי * וְאָמַר וְנִאֲמֵן אַתָּה ע"ד שֶׁ"ז (מְלִיעֵא פֶס) אֲנִי ה'
 אִי סִק' כֵּם אֲנִי הוּא שֶׁהִבְחַתִּי בְּמַלְאֲכִים בֵּין עַפְסָה וְכו' אֲנִי הוּא שֶׁעֲשִׂיתָ לִּיפְרַע מִמִּי
 שְׁחֹלָה מַעֲשִׂיתוֹ בְּכַדְוֵי וּמִמִּי שֶׁעִיֵּן מַעֲלָתוֹ בְּמַלְאֲכֵי וְכו' וְאָמַר (עֲרִיבֵן פ'ג) עַל
 וְד' נְבִיעִים בָּאִים וְה' ז' כֵּם מַצִּיטוֹ כֹּאֲשֶׁר מַשְׁפִּיל רַעְחוֹ וְסוּו וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַפְרַע מִמֶּנּוּ
 לְהַסְתִּיתוֹ * וּמַשִּׁיִּים בְּאִי * מַחִיהַ הַמֵּתִים * כְּת"ס לְעַת"ל * חוּ הַכְּרַכָּה כְּגַד יִתְקַן
 שְׂפָרָה כְּשֶׁמֶתוֹ כְּעִקְרָה וְהַחִיטוֹ :

ציון לדור ודור הדרויה :

אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים בכל
יום יהללוך סלה :

לדר ודר המליכו לא כי הוא לברו מרום
וקדוש :

ובכן (גימט' ע"ב כנגד אותיות שפסוק ויסע והוא כנגד אברהם שקדש

שמו ותברך בעולם) יתקדש שמך יהוה

אהינו על ישראל עמך :

ובכן (ע"ב אותיות שפסוק ויבא והוא כנגד פחד יחזק) תן

פחדך יהוה אהינו על כל מעשיך
ואימתך על כל מה שבראת ויראוך כל
המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים
ויעשו כלם אנדה אחת לעשות רצונך

אתה קדוש בעולמות העליונים ושםך קדוש בעולמות התחתונים וקדושי
בכל יום : המלאכים ושרא שנקראו ג"כ קדושים וזו הברכה כנגד יעקב
שהיה מעתו שלימה וקדושה שלא ילא ממנו זרע פסול : וכלע"ז שברכה אמלעות
כנגד מר"עם שברך כבו ונתן לנו את התורה תורת משה וכלה שהיא עבודה כנגד
אשרן הכהן מגדלים כנגד יוסף שהורה לה' שילא למלך מביט סורים שים שלום כנגד
דוד שנתן לו ברית שלום כמ"ש (תלים פט) ברתי ברית לבחורי כשבעתי לדוד עבדי
עד עולם ואין זרעך : ובימי מלך המשיח יהיה שלום לא ישא גוי ג' גוי חרב ועולם
וברכה בעולם : כמלאכי ב' ברכות של שו"ע כנגד ז' כורתי ברית זע"א :

אמן של מגן אברהם ויוין אמת שהוא מגן ומגויע לכל העולם ושםיה מגן לא"ף
ב' אמת שיהיה מתים : בברכה ג' אמת שהוא קדוש ואין להשיג קדושתו :
ובכן סי' ואין כלומר כשיבוא סיום שיהיה ה' לברו מרום וקדוש דהיינו עת בואת
הגוף או יתקדש שם ה"א ואין פחדו ואין תן כבוד וכו' ותקנו לומר

ובכן ע"ש ובכן אבוא ל המלך לפי שהוא עתה ויום הרין ואנו באים לפני ממ"ה :
תן פחדך וכו' : הנה בכל מע"ב כאמרה עשיו ולא כאמר ברוכה אל בשמים ובארץ
ותנינים ואדם : ואימה הוא גדולה מפחד הו"א ואימהך ע"ב מה שבראת שם
השמים והארץ והאדם כי יש ב"א שיעבדו את השמים ואת הארץ והתנינים שבים
וגם יש ב"א שבושין עלמם אותיות וע"כ תן אימתך על הכוכבים הללו שהם נעושים

קו

בלבב שלם שידענו יהוה יאהרונה אלהינו
(ושהשלטון) שהשלטון לפניך עזו בידך
וגבורה בימינך ושםך נורא עד כל מה
שבראת :

ובכן (ע"ב אותיות שפסוק ויע וסוף כנגד יעקב שאמר בשכמל"ו)

תן כבוד לעמך תהלה ליראיך ותקוה
טובה לדורשיך ופתחון פה למיחלים
לך שמחה לארצך שישון לעירך
צמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן
ישי משיחך במהרה בימינו :

ובכן (ע"ב שמיט היוולדים מג' פסו' סו' והוא כנגד דה"ס סוד דרוק ודרק)

צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו
וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפוץ פיה
והרשעה בלה לילית הרשעה בעשן סמאל תכלה כי
תעביר ממשלת זרון מן הארץ :

ומתנאים בעלמם ויחזרו כלם לעבודך בלב שלם : עזו בידך : סטורא דשמאל מ"ה
כבוד לעמך : ולא לאחר ולא לפסולים : ופתחון פה : ע"ש ולך אתן פתחון פה
ור"ל פתח כוים שיהללך : או שיאמרו לאויביהם אך זה היום שקויו לשלם לבס
גמולכם הרע שגמלתם לנו מלאכו ראונו : שמחה לארצך : א"י : לעירך : ירושלים
וששון גדול משמחה שהוא על דבר המלכו לפינו : והשמחה על שמועה טובה : ולכן
ביושלים ששם רואין המקדש ומלך המשיח אמר ששון ושאר א"י השומעים א' שמחה
צמיחת קרן : ע"ש שם אצמית קרן לדוד ערכתי נר למשיחי ע"ש שמחה בקרן שמן
וסוף כנר המאיר על ישראל : יעלוזו : ל' שמחה וגיל עולם : וגילה יותר מעליוס :
תקפוץ : תסתום שלא יהיו רשעים עושי עול לימות המשיח : בעשן : ע"ש כלו בעשן
כלו : ותמלא בלו סג' ובכן רמז למלכות וברכות שופרות : כי ובכן תן פחדך וכו'
כנגד מלכות שכל זה ענין ממלכה שממליכין אותה : וסב' תן כבוד לעמך כנגד
זכרונות שאף אברהם לטובת : והג' דרוקים יראו וישמחו : כי תעביר ממשלת זרון

וּתְמַלֹּךְ אֶתָּה הוּא יְהוָה ^{יאהרונה} אֱלֹהֵינוּ
 (מְהֵרָה) עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ * בְּהַר צִיּוֹן
 מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ * וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשְׁךָ *
 כִּכְתוּב בְּדִבְרֵי קִדְשְׁךָ * יְמִלֹךְ יְהוָה ^{יאהרונה}
 לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וּדְרַר הַלְלוּיָהּ :
 קְדוּשׁ אֶתָּה וְנוֹרָא שְׁמְךָ וְאִין אִוָּה מִפְּלַעְדְךָ
 כִּכְתוּב וַיִּגְבַּהּ יְהוָה ^{יאהרונה} צְבָאוֹת
 בְּמִשְׁפָּט וְהָא קְדוּשׁ נִקְדַּשׁ בְּצַדְקָה * בְּרוּךְ
 אֶתָּה יְהוָה ^{יאהרונה} הַמֶּלֶךְ הַקְּדוּשׁ :
 אֶתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים * אֶהְבֵּת אוֹתָנוּ
 וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת
 וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ * וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּכְנוּ
 לְעַבְדְּתָךְ וְשִׁמְךָ הַגָּדֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ :
 וְתַתֵּן לָנוּ יְהוָה ^{יאהרונה} אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם
 (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם) הַזְּכוּרֹן הַזֶּה * אֶת
 יוֹם טוֹב מִקְרָא קִדְשׁ הַזֶּה * יוֹם תְּרוּעָה (זְכוּרֹן
 תְּרוּעָה) מִקְרָא קִדְשׁ זֵכֶר לְיִצְחָאֵת מִצְרַיִם :

כנגד שופרות כדאי' בספרי המליכהו תחלה ואח"ך בקש מלפניו שזכור לך וכמה
 (פי' כאיום טובה תסיה זאת סזוכרה) בשופר של חירות שגא' וסיה ביום סהול
 יתקע בשופר גדול : ויגבה ה' שכשעושה דין מתעלה : הסלך הקדוש' תקנו לומר
 סמלך במקום של לפי שמראה מלכותו על בני העולם ששופט אותם בימים לו :
 אֶתָּה בְּחַרְתָּנוּ כמ"ש ויבחר בכם : במצותיך' רמו לשבת ודינים דאפקוד במרה
 וסדר : וקרבנתו' כמעמד ס"ס : עלינו קראת' שגק' לסי ישרל' : הזכרון' וגם
 ר"ח ככלל זכרה רמזיה וכיום שמחכס' וכראשי תרשיכס' והווי לכס לזכרון
 וכתיב ככס ליום קננו : זכר ליצא' מ' שכל סמועדיס סס זכר לילא"מ כקביעות

אֱלֹהֵינוּ וְיֵאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ מִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ גְּלוּנוּ
 מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדַמְתָּנוּ
 וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהִקְרִיב לְפָנֶיךָ קִרְבָּן *
 וְלֹא כִהֵן גְּדוֹל שִׁיכַפֵּר בְּעַדֵינוּ אֵלֹא שִׁיחַ
 שִׁפְתוֹתֵינוּ * יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְיֵאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ * מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם
 עָלֵינוּ וְעַד מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים *
 וְתִכְנֶהוּ מֵהֵרָה וְתִגְדֵּל כְּבוֹדוֹ אֲבִינוּ * מִלִּכְנוּ
 אֱלֹהֵינוּ * גְּלַה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מֵהֵרָה *
 וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּד חֵי * וְקִרְבַּ
 פְּזוֹרָנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנַפּוּצוֹתָנוּ כִּנְס מִיִּרְכַּתִּי
 אֶרֶץ * וְהִכִּיאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ
 בְּרָנָה * וּלְירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
 עוֹלָם * אֲנֵא אֱלֹהֵינוּ וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
 קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תַּמִּידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים
 כְּהַלְכָתָם * אֶת מוֹסָפֵי (יכוין לכלול גם מוסף
 ר"ח) יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה אֶת יוֹם הַזְּכוּרֹן הַזֶּה אֶת יוֹם
 טוֹב מִקְרָא קִדְשׁ הַזֶּה יַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
 בְּאַהֲבָה בְּמִצּוֹת רִצּוֹנְךָ * כְּמוֹ שֶׁכְּתִיב

הקדשים חזן מן השבת שחזר זכר למע"ב :
 נעשה קרבנות' דקי"ל כשמוט אין דין סעו"ס לימות המשיח' לא שבעור מלכות
 וב"סמק יכנה וקרבנות קריבין כמקודס' ומ"ש מצות כטילות לעת"ל וסו' להח"סמ
 שאמר ימית המשיח' וא"ל לכל מק' שאריך כפי' המקור ע"ש :

עלינו בתורתך על ידי משה עבדך :
 עלינו לשבח לארון הכל רתת גדולה
 ליוצר בראשית י שלא עשנו כגווי
 הארצות ורא שמנו כמשפחות הארמה
 שלא שם חלקנו בהם וגורלנו ככל המונם
 שהם משתחיים להכל וריק ומתפללים אל
 אל לא יושיע ואנחנו משתחיים לפני מלך
 מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
 נוטה שמים ויוסר ארץ ומושב יקרו
 בשמים ממעל ויטבנת עזו בגבהי מרומים
 הוא אלהינו ואין עוד אחר אמת מלכנו
 ואפס זולתו ככתוב בתורה י וידעת היום
 והשבות אך לבבך כי יהוה הוא האלהים
 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :
 עד כן נקוה רך יהוה אלהינו לראות
 בתפארת עזך להעביר גלורים מן
 הארץ והאילים כרות יברתון לתקן עולם
 במלכות שדי וכר בני בשר יקראו בשמך

ערינו חובה עלינו : לתת לספר בגדולתו : עשנו : ל' זה כו' בישל ישמח י' כעושו : חלקו : עמו : ואפס : ואין זולתו : שיר זה חקנו יחושע כשכבש ירדו ושמו ח' הושע רמזו כ"ה למפרע : עלינו שלח ואנחנו הוא לסיכו ולכן ל"ל ואנחנו משתחיים ולא אכל אנחנו וטו' או במקום אכל ויש הרבה ממנו במקרא : ועלנו תחלט וסיף : עד ועל כן כקום לך תחלתו וסופו עד ע"פ כ' עדים יקום דבר : במלכות שדי : חוכו שם שדי ע"פ מאי דא' תכחו' כש' משח ואל'

להפנות אליך כל רשעי ארץ י כירו וידעו
 כר יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך
 תשבע כר לשון לפניך יהוה אלהינו יכרעו
 ויפלו ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו כלם
 את עור מלכותך ותמלוך עליהם (מהרה)
 לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי
 עד תמלוך בכבוד : ככתוב בתורתך : יהוה
 ימלוך לעולם ועד :

ונאמר לא הביט און ביעקב ורא ראה
 עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת
 מלך בו : ונאמר ויהי בישורון מלך בהתאסף
 ראשי עם יחד שבטי ישראל :

ובדברי קדשך כרתוב לאמר כי ר' יהוה
 המלוכה ומושל בגוים : ונאמר
 יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר
 אף תכון תבל בר תמוט : ונאמר שאו
 שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא

מה שמו מה אומר ליום ח'ל סק"ה מה שמו אהם מבקש לירע לפי מעשו אפי
 נקרא : כשאני דן את הנביית אני נקרא להם : וכשאני תולס חנאיו של ארם אני
 נקרא שדי : ולפי שבר'ס תולס חנאית הארם עד יו' סך לראות אס ישוב אמר כזן
 שם שדי : וככאן הוא מרבר כענין חנאלס ואס לא סיס תולס להם לראות אס ישוב
 לא סיו כנאין לעולם : המלכות שלך : כלומר עתה דומס כענין רשעי סגוים כלי
 מלכות העולם אינך שלך אכל כשתסוף עליוס ועמך או ירעו סמלכות שלך סוף
 ולעולמי עד אכולס סעתיס כ"כ אין חזקת עבדו : ועתה מוכר יור מלכות
 ב' מ' ס' ו' מן הכתובים ו' מן סגפ'ים ונאסו העצמי כתיס סאע ירעו

מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוּז
וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שָׂאוּ שְׁעָרַיִם
רֵאשִׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֵא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה
צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סָלָה:

וְעַד יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כֹּה
אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְנֶאֱלָו יְהוָה
צְבָאוֹת אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּרֵעֵי
אֵין אֱלֹהִים: וְנֶאֱמַר וְעָרוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר
צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת הָרַע עֲשׂוּ וְהִירְתָה לַיהוָה
הַמְּרוּכָה: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַד כָּל
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׂמוֹ
אֶחָד: וּבַתּוֹרַתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּתוּב לֵאמֹר
שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • מְלוֹךְ עַד כָּל
הָעוֹלָם כָּלוּ בְּכַבּוֹדְךָ • וְהִנְשֵׂא עַל

והוא נחשב כמו מלכות כי ענין הפסוק הוא קבלת עול מ"ש והענין שמקדימין
פסוקי הכתובים לנביאים מפני שדוד קרא לנביאים והוא האמרינו ככ"מ תכ"ך
זהו לענין קדושתן שחמורה קדושת הנביאים מהכתובים לפי שאמרו ברוח נבואה
והכתוב ברו"ק והלך ל"א וע"י עבדיך הקדושים כי לא נאמרו בשליחות ה' כמו
הנביאים לכ"א ובר"ק כתוב והוא דומך כלן פסוק תו' העשירי לפסוקי נביאים
יבזכרונות ובשופרות הניח פסוק העשירי סמוך לתחימה תו' אבירתם ז"ל מפני
שהברכה של מלכויות אינו תופס בענין מלכויות לא בקדושת היום ולפיכך סמכו
למלכויות ולא הניחו עד סמוך לתחימה שאינה מלכויות והגם שבחתימה נו' מלך
זמן נוסף חתימת הברכה בכל התפלות ובפי' המחזור הניח בל"ע ולא
רק ועוד נראה לענ"ד לתת לפי שפ' שמע לך נו' בו מלכות כפי' לא משמעותו

כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ • וְהוֹפֵעַ בְּהַר גִּאֹן
עוֹךְ • עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץ • וַיֵּדַע כָּל
פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּ • וַיִּבֵן כָּל יְצוֹר כִּי
אַתָּה יְצַרְתָּ • וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה
בְּאֶפֶס יְהוָה יֵאָהֲרֹנָהי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ
וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה:

אם חל בשבת או' אהינו ואהי אבותינו רצה נא במנוחתינו
קדשנו במצותיך • תן חלקנו בתורתך •
שבענו מטובך שמה נפשנו בישועתך •
וטהר לבנו לעבדך באמת כי אתה יהוה
אהים אמת ודברך מלפנו אמת וקים לעד •

קבלת עמ"ש לך סמכו לפ' והיה ה' למלך שיש בו ה' א' ושמו א' וזה כמנוח לכן
סמכו אליו: וה' בגמ' חני יוד פסוקים כנגד יוד דברות ויוד מאמרות ויוד הללו
שבהללוים הללו ה' בקדשו: והנשא: שייך לומר הנשא ביום המשפט ע"ש נשאת
שפטו הארץ ומ"מ יתום משפטך ביקרך ר"ל כחסדך כמ"ש מה יקר חסדך לטוים
ולכך אמר יקר אלל כבוד לפי שהנכבד נקרא יקר שגא' מאשר יקרת בעיני נכבדת:
והופע' והגלגל מן ה' נקמות סופיע הנשא שופט הארץ זה שון את הארץ: בהדר
גאון ע"ש מפני פחד ה' ומתיר גאונו: עווד' ב"כ ע"ש המלכות והמשפט שגא'
וענו מלך משפט אהב: ארצך' כלומר כשתופיע בדיון זכור שיהא ארצך ותתלכס
בדיון ותמחול לטם ע"ש רבות ה' ארצך' נשאת עון עמך: פעול' ע"ש כל פעל ה'
למעשה: כל יצור ע"ש עם זו יצרתיו לו' והטעם כיון שאתם דן הארץ לחובם
ולזכות וענו ויביתו העולם שפעלתם ויצרתם שאל"כ אר' עובד ה' את הארץ ואין שופט
וסכל במקרה בא: נשמוח באפיו' כלומר אפי' קרשעוים שאין בהם מלכות כ"א נשמת
שנאפס כלבד ואמרו ביום הדיון ע"כ ה' אלו יש' מלך וטוה' ע"ש חדלו לכם מן הארץ
אשר נשמתם כפי' כי במה נחשב הוא: בכל משלה' הלשון טום נופל כשיושב על
כסא דין לרונ עמו שגא' ה' בשמים הכין כסאו וגו': ודברך מלכנו אמת ע"ש
דברך נכב בשמים' ראש דברך אמת ואי' כמד' תלוס לעולם ה' דברך נכב בשמים
לדור ודור אמונתך ופתיב בתרים למשפטך עמדו סיוס א' דוד לפני הק"ם דברך
שהכתב לאר' סר לרונ ולזכות ביום זה כניו' ולכך תקנו לומר שיקיים דברו' א' כי
מופני שאנו אר' למעלה מום מלוך ע"כ העולם וכו' עו"ק ודברך אמת וקיים שך
קבטתקנו בעתידת הנשאלת כמ"ש והיתה לה' המלכות והיה ה' למלך פרי שהקבטתקנו

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוֹנָתָן מֶלֶךְ עַל כָּרִי
הָאָרֶץ מִקִּדְשׁ (הַשְּׁבֵת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְּכוּרִין :

ויתקע תש"רת ג"פ וכן מננהנינו פה כנדרתי יע"ה

ויש נהנים לתקוע תש"רת תש"ת תר"ת פסס א בכל ברכה וכן

הַיּוֹם הֵרַת עוֹלָם הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט כָּל
יְצוּרֵי עוֹלָם אִם כְּבָנִים אִם כַּעֲבָדִים
אִם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵם אִם עַל בָּנִים אִם
בַּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לָךְ תְּלוּיּוֹת עַד שֶׁתַּחֲנֵנוּ
וְתוֹצִיא לְאוֹר מִשְׁפָּטֵינוּ קָדוֹשׁ :

אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפּוֹקֵד כָּל יְצוּרֵי
קָדָם לְפָנֶיךָ נִגְדוּ כָּל תַּעֲלוּמַת וְהַמּוֹן
נִסְתָּרוֹת שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית כִּי אֵין שִׂכְחָה לְפָנֶי
כִּסֵּא כְבוֹדְךָ וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגַד עֵינֶיךָ אַתָּה
זוֹכֵר אֵת כָּל הַמַּפְעֵל וְגַם כָּל הַיְצוּר לֹא
נִבְחַד מִמֶּךָ הַכֹּל גָּלוּי וְצָפוּי לְפָנֶיךָ יְהוָה

ע"ז בכמה מקומות ולכן אנו מכקשים שיאמת אותם סכטחה סכטוחנו כי דברי
אמה וקיים לעד :

הֵרַת עוֹלָם כִּי קִי' ל כר"א כב"ס כאלו כנרא העולם וכיום ו' שסוף ר"ס כנרא
ל"ה דער חסו סריוכו סי' לידתו כמו סורה גבר' וכיום זה כדון וילא כדיומס
ע"ז חפשי ששכ בתשוכה א"ל חק"נה זס סי' לכניך שעתידין לידון כיום זס וישוכו
בתשוכה ויולאין כדיומס כמון : עינינו לך : כי זס סרבה ארונים מרחמים על
עבדיוס : אַתָּה זוכר מעשס כ"א חקיים בעולם מה שעושין כל טענה סס
נוכרים כמ"הר וכמ"סר : יצורי קדס שגס כל סיפורים משכנרא העולם ועד
סיוס ג"כ זוכרס כיום סוס דגס : כל הספעל שחוק מן ככ"א דן את סאדמס
ותעולותיה שסס סכסמות וסאילנות וסזרעיס לגזור עליהן לטוב או לספק : כל
היצור ר"ל מי סחיים כמעני חמו יעדיין לא כל לעולם כ"כ לא כמעט ממך ולא

אֱלֹהֵינוּ צוֹפֵה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת
כִּי תִבִּיא חֵק וְזִכְרוֹן לְהַפְקֵד כָּל רוּחַ וּנְפֶשׁ
לְהַזְכֵּר מַעֲשִׂים רַבִּים וְהַמּוֹן נִסְתָּרוֹת לְאֵין
תִּכְלִית מְרֵאשִׁית כִּזְאת הוֹדַעַת וּמִדְּפָנִים
אוֹתָהּ גְּלִית יְהוָה הַיּוֹם תַּחֲלַת מַעֲשִׂיךָ זְכוּרִין
לַיּוֹם רֵאשׁוֹן כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט
לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב :

ועל המדינות בו יאמר אי זו לחיים אי
זו לשלום אי זו לשובע אי זו לשופע
וכריות בו יפקדו להזכירם לחים ולמות מי
לא נפקד כהיום הזה כי זכר כל המעשים
לפניך בא מעשה איש ופקודתו ועלילות
מצעדי גבר מחשבות אדם ותחבורותיו
ויצרי מעדרי איש אשרי איש שלא
ישכחך ובן אדם יתאמן בך כי דורשיך
לעולם לא יכישלו ולא תכלים לנצח כל
החוסים בך כי זכר כל היצור לפניך בא
ואתה דורש מעשה כלם וגם את נח

לבר מי שסוף סיוס כמעני אסס לא כופס ומכיע ע"ס כל סדורות סרי ששיכס
לסק"כס סיודע עכר וסווס ועתיד : חק משפט שכל כי חק לישרל משפט :
פראשות כדון אד"סר כנו"ל : לחיים כל"ל כמ"ס לפניך כמניס ולא יאמר
לסרר לרעב כמ"ס כי א יסחח אדס פיו לסען : ופקודתו ודיכו סרפיו לו מלסון
וסקדתי כשכט פסעס : ועלילות מעשיו סרעיס כמ"ס וסוקס על עלולותס :
ויצרי י"ע ויב"סר : וזכרונו כל"ל : ורעו שרר סאומס וכו"ל חכל מן חכל

באהבה זכרת • ותפקדהו בדבר ישועה
 ורחמים • וזכרונו בא לפניך יהוה אלהינו
 להרבות זרעו בעפרות תבל וצאצאיו
 כחור הים • כפתוב בתורתך ויזכר אהים
 את נח • ואת כל החיה ואת הבהמה
 אשר אתו כתבה • ויעבר אלהים רוח על
 הארץ וישכו המים • ונאמר וישמע אהים
 את נאקתם • ויזכר אהים את בריתו • את
 אברהם את יצחק ואת יעקב ונאמר וגם אני
 שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים
 מעבירים אתם ואזכר את בריתי •

ובדברי קדשך כתוב לאמר זכר עשה
 לנפלאותיו חנון ורחום יהוה •
 ונאמר טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו •
 ונאמר ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדיו •
 ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר
 הלוך וקראת באזני ירושלם לאמר
 כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעורריך
 אהבת כולדתיך לכתך אחרי במדבר
 בארץ לא זרועה • ונאמר וזכרתי אני את

עשו • וצאצאיו • ישרא שכל' וסיו מספר כ"י כחול סיו • טרף • פרנסה

בריתי אתך בימי נעורריך והקימותי לך
 ברית עולם • ונאמר הבן יקיר לי אפרים
 אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכר
 אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם
 ארחמנו נאם יהוה •

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע
 יראה וירצה ישמע יפקד ויזכר
 זכרונו וזכרון אבותינו זכרון ירושלים
 עירך • וזכרון משיח בן דוד עבדך • וזכרון
 כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה
 לחן ולחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום
 ביום השבת הזה וביום הזכרון הזה • ביום
 טוב מקרא קדש הזה • לרחם בו עלינו
 ולהושיענו • זכרנו יהוה ^{יאהרונה} אלהינו בו
 לטובה • ופקדנו בו לברכה • והושיענו בו
 לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים • חוס
 וחננו וחמול ורחם עלינו • והושיענו כי
 אריך עינינו • כי א מלך חנון ורחום אתה •
 אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב
 מדפניך ופקדנו בפקודת ישועה
 ורחמים משמי שמי קדם • וזכור לנו יהוה

אלהינו אהבת הקדמונים אברהם יצחק
וישראל עבדיך את הברית ואת החסד
ואת השבועה שנשבעת לאברהם אבינו
בהר המריה ואת העקדה שעקר את יצחק
בנו על גבי המזבח וכבש רחמיו לעשות
רצונך בלבב שלם כן יכבשו רחמך את
כעסך ויגולו רחמך על מדותיך ובטובך
הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעריךך
ומארצך ומנחלתך וקיים לנו יהוה אלהינו
את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי
משה עבדך כאמור וזכרתי להם ברית
ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים
לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה
כי זוכר כל הנשכחות אתה ואין שכחה
לפני כסא כבודך ועקידת יצחק היום
לזרעו תזכור ברוך אתה יי זוכר הברית

ויחקע תש"ר שלשה פעמים

היום הרת עולם היום יעמיד במשפט כל
יצורי עולם אם כבנים אם כעבדים
אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים
אם כעבדים עינינו רך תלויות עד

שתחננו ותוציא לאור משפטינו קדוש
אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך
לדבר עמהם מן השמים השמעתם
קולך ונגלית עליהם בערפלי טוהר
וגם כל העולם כלו חל מלפניך ובריות
בראשית חדרו ממך בהגלותך מלבנו
על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצות
ותשמיעם את הוד קולך ודברות קדשך
מלהבות אש בקלות וברקים עליהם
נגלית ובקול שופר עליהם הופעת
כפתוב בתורתך ויהי ביום השלישי בהיות
הבקר ויהי קולות וברקים וענן כבוד על
ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל
העם אשר במחנה ונאמר ויהי קול
השופר הולך וחזק מאד משה ידבר
והאלהים יעננו בקול ונאמר וכל העם
ראים את הקולות ואת הלפידים ואת
קול השופר ואת ההר עשן וירא העם
ויגעו ויעמדו מרחוק

בערפלי כעננים וכו' חל כפתולת הופעת גלו וומר טכנות הולך
וחזק מתחלה כמקד וסוף חזק לא כמדויק כמאריך קולו סוף מקלים וימר
בקול כסבל סוף שלח כולו לשמע רואים מייסב על סקולות חסמנים
ועל חלמרים טעמים לבי שחמנת סגין כולה יחזק אשף חסמנים למולך

וּבְדַבְרֵי קִדְשׁ כָּתוּב לֵאמֹר עֲלֵה אֱלֹהִים
בְּתְרוּעָה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר וְנֹאמַר
בְּחִצּוֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הֲרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
יְהוָה וְנֹאמַר תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה
לְיוֹם חַגְנוּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ
עִזּוֹ : הַלְלוּהוּ בַגְּבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ
בְּרַב גְּדֻלוֹ : הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַת שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ
בַגְּבוּרָה וּבְכִנּוּר : הַלְלוּהוּ בְּתַף וּמַחֲוֹר הַלְלוּהוּ
בַמַּנִּים וְעֵגֶב : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְרֵי שְׁמַע
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְרֵי תְרוּעָה : כֹּל הַנְּשַׁמְרָה
תְּהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ :

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר
וְהָיָה בְיוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל
וּבָאוּ הָאֲבָרִים בְּאַרְץ אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים
בְּאַרְץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
בִּירוּשָׁלַיִם : וְנֹאמַר כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל וְשֹׁכְנֵי
אֶרֶץ כְּנִישׂוּא נִס הָרִים תִּרְאוּ וּבְתִקְעַת שׁוֹפָר

ספק והפקוק מן סלב : חושב סרוא על כל השנה חושית שיש עמם בטוחין
ושלילת ספק : בשופר גדול : שבעה מקרין ימין וימין של יפחק ושל שמש כסוי
(סר"א פ"ל) : האבורים : נקראו כן לפי שגלו לפניו מנסר סמכטיון : תבל
האימות ותבל מקום הישוב ורין שזכינו מיושב רק שוכנים דרך עראי : כנישוא גם
תדאי קברו כל יות ישאל כאשר יראם כשיחם סדגל על סררים : ובאזכרת תשמעו
סדבר כאשר ישמע תקיעת השופר : ככרך חצו : סחן כשיולף מן סקשת מטר וראת

תִּשְׁמְעוּ : וְנֹאמַר וַיְהוֶה עֲלֵיהֶם יְרָאָה וַיֵּצֵא
כְּבָרְק חִצּוֹ וַיְהוֶה אֱלֹהִים בְּשׁוֹפָר יִתְקַע
וְהִלֵּךְ בְּסַעֲרוֹת תִּימָן יְהוָה צְבָאוֹת יְגֹן
עֲלֵיהֶם : יְהוָה צְבָאוֹת יְגֹן עֲלֵיכֶם יְהוָה
צְבָאוֹת יְגֹן עֲלֵינוּ :

אֱהִינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִקְעַת שׁוֹפָר גְּדוֹל
לְחִירוֹתֵנוּ וְשֵׁא נִס לְקַבֵּץ גְּרִיּוֹתֵנוּ
וְקִים לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ
בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מִשֶּׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ
כְּאֹמֹר : וּבְיוֹם שִׁמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם
וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בְּחִצּוֹצְרוֹת עַל
עֲלֵיכֶם וְעַל זְבָחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם
לְזָכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
כִּי שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר אַתָּה וּמֵאֲזִין תְרוּעָה
וְאִין דּוֹמָה לָךְ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה

שׁוֹמֵעַ קוֹל תְרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל (כַּסֶּכֶת לִיכּוּ)
לְאוֹמֵר (יוֹס) הַיּוֹם בְּרַחֲמִים :

ויתקע תר"ת שלשה פעמים

ככרך וסוף ד"מ : בסערות : וילך על סררים כסערס מן סדרוס שיקעיר עלוסס :
יגן עליהם : על ישראל ע"כ לישאל דקרא : ואזכ תקנו לכקס ס"ן על בני קסלו
לומר יגן עלוסס וכלל ג"כ עממו יגן עליו : ותקעתס : זסו שופר עשירו לסיוס
בחרס : ובאזין תרועה : כפס : ברחמים : דחחר תקענו בחדס שופר כתיב בלרת
קראת ותחלף : תס וגסלס כעור כורף עלוס :

היום הרת עולם • היום יעמיד במשפט • כל
יצורי עולם • אם כבנים אם כעבדים •
אם כבנים • רחמנו כרחם אב על בנים • אם
כעבדים עינינו לך תלויות • עד שתחננו
ותוציא לאור משפטינו • קדוש :

רצה יהוה ^{יאהרונה} אלהינו בעמך ישראל
ולתפלתם שעה • והשב העבודה
לרביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם (מהרה
באהבה) תקבל ברצון • ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך :

ואתה כרחמך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים
ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון :

מורים אנחנו לך שאתה הוא יהוה ^{יאהרונה}
אחינו ואחי אבותינו לעולם ועד •
צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא דר
ודר נודה לך ונספר תהלתך על חיינו
המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות
לך ועל נסיה שבכל יום עמנו ועל נפלאותך
ושוכותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים •
השוב כי לא ברו רחמך המרחם כי לא

תמו הסריך כי מעולם קוינו לך :

מורים רבנן

מורים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אחינו ואחי אבותינו
אחי כל בשר • יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש • עד שהחייטנו
וקימתנו • בן תחינו ותחננו • והאסוף גליתינו לחצרות
קדשך • לשמור הקיף • ולעשות רצונך ולעבדך בלכב
שלם על שאנחנו מורים לך • ברוך א ההודאות •
ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד
שמך מלכנו לעולם ועד וכל החיים
יודוך פלה :

וכתוב לחיים טובים כל בני כריתך •
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת
לעולם כי טוב האר ישועתנו
ועזרתנו סלה האר הטוב ברוך אתה
יהוה ^{יאהרונה} הטוב שמך ולך נאה להודות :

במורם אם אין כנסים שלח זכור או

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת
בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה
מפי אהרן ובניו הכהנים עם קדושך כאמור •
יברכה • יהוה • וישמך • יאר • יהוה •
פניו • אליך • ויחנך • ישי •
יהוה • פניו • אליך • וישם לך • שלום •
ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם •

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד
(צְדָקָה) וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ וּבְרַכְנוּ אָבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר
פְּנִיךָ • כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נָתַתְּ לָנוּ יְהוָה יֵאָדָוּנָהוּ
אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה וְחַיִּים אֲהַבָה וְחֶסֶד צְדָקָה
וְרַחֲמִים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרְכֵנוּ • וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרוּךְ עוֹז וְשְׁלוֹם :

בחורה אומר הש"ץ

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם
הַיּוֹם תֵּאֱמָצֵנוּ • הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ • הַיּוֹם תִּגְדְּלֵנוּ
הַיּוֹם תִּדְגְּלֵנוּ • הַיּוֹם תִּהְדְּרֵנוּ • הַיּוֹם תִּוְעַדְנוּ וְעַד טוֹב
הַיּוֹם תִּזְכְּנוּ • הַיּוֹם תַּחֲיֵנוּ • הַיּוֹם תַּחַנְנוּ • הַיּוֹם תִּטְהַרְנוּ
(מַעֲוִינֵנוּ) • הַיּוֹם תִּישַׁר אַרְחוֹתֵינוּ • הַיּוֹם תִּכְתַּרְנוּ בְּכַתֵּר
שֵׁם טוֹב • הַיּוֹם תִּלְבַּבְנוּ • הַיּוֹם תִּמְלִטְנוּ • הַיּוֹם תִּנְשְׂאוּנוּ
הַיּוֹם תִּסְעַדְנוּ • הַיּוֹם תִּעֲטַרְנוּ • הַיּוֹם תִּפְקַדְנוּ לְחַיִּים
טוֹבִים • הַיּוֹם תִּצְדַּקְנוּ • הַיּוֹם תִּקְרַבְנוּ לְעַבְדוֹתֶיךָ • הַיּוֹם
תִּרְחַמְנוּ • הַיּוֹם תִּשְׁמַע תְּפִלַּתְנוּ • הַיּוֹם תִּתְנַנוּ לְחַן
וְלְחֶסֶד וְלְרַחֲמִים • תִּכְתַּבְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים :

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם • וּפְרִנְסָה טוֹבָה •
וַיִּשְׁוֶעַה וּנְחָמָה • וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת נִזְכָּר
וּנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדָוּנָהוּ יֵאָדָוּנָהוּ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן :

יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וּגְאֻלֵּי •
אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵ • וּשְׁפָתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה •
וְלִמְקַלְדֵי נַפְשֵׁי תְדוּם • וּנְפִשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תְּהִיָּה •
פָּתַח לְבִי בְתוֹרָתֶךָ • וְאַחֲרַי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשֵׁי •
וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרַעָה • (מֵהֲרָה) הִפֵּר עֲצָתָם וּקְדַקְל
מִחֲשַׁבּוֹתָם • עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ •
עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתֶּךָ • לְמַעַן
יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי : יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי
פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וּגְאֻלֵּי :

עֲשֵׂה הַשְׁלוֹם בְּמִרְוֵמֵי • הוּא בְּרַחֲמֵינוּ • יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

וא' יהי שם ה' מבורך • ויאמר סמון חצי קדיש •

ותוקע תש"רת תש"ת תר"ת ואס"ד תי' סמון

תַּעֲנֵנוּ וְתַעֲתְרוּ (בְּרַחֲמִים) מִן הַשָּׁמַיִם • תִּקְבַּל צַעֲקוֹתְכֶם
תִּשְׁמַע תְּפִלַּתְכֶם בְּרִצּוֹן • וַיַּעֲנֵה קוֹל עֲתִירַתְכֶם •
וַיִּפְתַּח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ בְּכָל מְקוֹם
שָׁהִם • (יְכוּיִן שֶׁסָּס חֲמִשִּׁים כְּגַד חֲמִשִּׁים שַׁעֲרֵי בֵינָם) שַׁעֲרֵי אוֹרָה •
שַׁעֲרֵי אֲהַבָה וְאַחֻה • שַׁעֲרֵי בְרָכָה • שַׁעֲרֵי בִינָה •
שַׁעֲרֵי גְאוּלָּה • שַׁעֲרֵי גְדֻלָּה • שַׁעֲרֵי דִיצָה • שַׁעֲרֵי
דְבָקוֹת בְּאֵר • שַׁעֲרֵי הוֹד וְהַדָּר • שַׁעֲרֵי הַשְׁקָט
וְהַצְלָה • שַׁעֲרֵי וְעַד טוֹב • שַׁעֲרֵי וְתִרְנוֹת • שַׁעֲרֵי זְכוּיֹת •
שַׁעֲרֵי זְהִירוֹת • שַׁעֲרֵי זְמֵרָה • שַׁעֲרֵי חֲמֵלָה • שַׁעֲרֵי
חֲכָמָה • שַׁעֲרֵי חַיִּים טוֹבִים • שַׁעֲרֵי טוֹבָה • שַׁעֲרֵי טַר

ומטר לברכה * שערי יושר * שערי ישוב * שערי כלכלה *
 שערי כבוד * שערי למוד תורה לשמרה * שערי לוויה *
 שערי מזון * שערי מענה * שערי נדבה * שערי נעימות *
 שערי סמיכה * שערי סודות תורתו * שערי עזרה *
 שערי עטור * שערי פדות * שערי פריה ורבייה בתורה *
 שערי פרנסה טובה * שערי צהלה * שערי צמח * שערי
 קבול תפלות * שערי קרון פנים * שערי רפואה שלימה *
 שערי רחמים * שערי רממות * שערי שלום * שערי שפע
 שערי תורה * שערי תפלה * שערי תשובה * שערי
 תשובה * ויסיר מתוככם קנאה ושנאה והחרות ויקים
 בכם מקרא שכתוב יהוה אלהי אבותיכם יוסף עליכם
 ככם ארץ פעמים * ויברך אתכם כאשר דבר לכם *
 וכתבכם בספר חיים טובים * וכן יהי רצון ונאמר אמן *
 תתקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון דכל
 בית ישראל קדם אבונא דבשמיא ואמרו אמן *
 יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה
 ושיזבא ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה וריוח והצללה
 לנו ולכל ישראל ואמרו אמן * עושה שלום במרומיו הוא
 ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן *
 כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר * ועמך
 כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה
 ידי להתפאר * אמר רבי יהודה אשרי מי שעמלו בתורה
 ועושה נחת רוח ליוצרו * גדל בשם טוב ונפטר בשם
 טוב מן העולם * ועליו אמר שלמה בחכמתו טוב שם
 משמן טוב ויום המות מיום הולדו * למוד תורה הרבה
 ויתנו לה שכר הרבה * ודע מתן שכרן של צדיקים
 לעתיד לבא *

רבי חנניה בן עקשיה אומר * רצה הקדוש ברוך הוא
 לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות
 שנאמר * חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר *
 אין באלהינו * אין באדוננו * אין במלכנו *
 אין כמושיענו * מי באלהינו * מי באדוננו *
 מי במלכנו * מי כמושיענו * נודה לאלהינו *
 נודה לאדוננו * נודה למלכנו * נודה
 למושיענו * ברוך אלהינו * ברוך אדוננו *
 ברוך מלכנו * ברוך מושיענו * אתה הוא
 אלהינו * אתה הוא אדוננו * אתה הוא
 מלכנו * אתה הוא מושיענו * אתה
 תושיענו * אתה תקום תרחם ציון כי עת
 לחננה כי בא מועד *

ואי פטום הקטרת לעיל דף נד מן אתה הוא עד קרטוניות

תנא רבי אליהו כל השונה הלכות בכל
 יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא *
 שנאמר הליכות עולם לו * אל תקרי
 הליכות אלא הלכות *
 אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמדי
 חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר
 וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך *

אל תקרי בניך אלא בוניך : יהי שלום
בחילך שלוח בארמנותיך : למען אחי
ורעי אדברה נא שלום בך : למען בית
יהוה אלהינו אבקשה טוב לך : וראה
בנים לבניך שלום על ישראל : שלום רב
לאהבי תורתך ואין למו מכשול : יהוה עז
לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום :

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלוואה תכל ויושבי בה :
כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה : מי
יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו : נקי כפיים
ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה :
ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו : זה דוד
דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה : שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד
יהוה עוזו וגבור יהוה גבור מלחמה : שאו שערים
ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי הוא זה
מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה :

יהי רצון מלפניך יהוה האל הגדול הגבור והנורא
עשה למענך ולמען קדושת המזמור הזה והשמת
הקדושים הנזכרים בו ולמען קדושת פסוקי ותיבותיו
ואותיותיו וטעמיו ורמזיו וסודותיו היוצאים ממנו
ולמען שם הגדול והקדוש (ויקנוסא) היוצא מפסוק
והריקותי לכם ברכה עד בלי די ומפסוק נסרה עלינו

אור פניך יהוה שתכתבנו בספר פרנסה וכלכלה שנה זו
וכך שנה ושנה לנו ולכל בני ביתנו במלוי ובריוח ורא
באסור ורא בעמל וטורח בנחת ובשרוה ובהשקט
ובטח כרי שנוכל לעבוד עבודת הקודש בקדושה
ובטהרה בלי שום טרדא פרנסה שלא יהיה בה שום
בושה וכלימה ואל תצריבנו לירי מתנות בשר ודם כי
אם מירך הפתוחה ותקדושה ותצליחנו והרויחנו בכל
למודנו ומעשה ידינו ועסקנו ותהיה בתינו מלא ברכת
יהוה ונשבע לחם ונהיה טובים אמן בן יהי רצון :

ואו קדיש על ישראל ואו ברכו את המבורך
ועונים הקהל ברוך יי המבורך לעולם ועד

עלינו לשבח לאדון הכל רתת גדולה
ליוצר בראשית שרא עשנו כגווי
הארצות ורא שמנו כמשפחות הארמה
שלא שם חלקנו בהם וגורלנו ככר המונם
שהם משתחווים להבר וריק ומתפללים אל
אל לא יושיע ואנחנו משתחווים לפני מלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
נוטרה שמים ויוסר ארץ ומושב יקרו
בשמים ממעל ושכינת עזו בנגהי מרומים
הוא אלהינו ואין עוד אחר אמת מלכנו
ואפס זולתו כפתיב בתורה וידעת היום
והשבות אל לבבך כי יהוה הוא האלהים

בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :
 ער כן נקוה לך יהוה אלהינו לראות
 בתפארת עזך להעביר גלולים מן
 הארץ והאליהם פרות יכרתון לתקן עולם
 במלכות שדי וכר בני בשר יקראו בשמך
 להפנות אליך כל רשעי ארץ יבירו וידעו
 פד יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך
 תשבע כל לשון לפניך יהוה אלהינו יכרעו
 ויפולו ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו בדם
 את עור מלכותך ותמלוך עליהם (מהרה)
 לעולם ועד כי המלכות שדך היא ולעולמי
 עד תמלוך בכבוד בכתוב בתורתך : יהוה
 ימרוך לעולם ועד : והיה יהוה למך על
 כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד
 ושמו אחד :

כהן יתקע תרועה גדולה וסוי מכה וא' קולות
 ואו רבי חנניה . . . וכל הקהל או קדיש על ישרא

גבואו לביתו יסו שנת ועוב לב ויהא שלחנו ערוך ומטו מוכעת ומורא
 שמים וסו עליו ולא ושיח שיח חולין ולו חכמו ישכילו את אשר תקנו
 קדמוניו לתקוע תרועה גדולה אחר סיום סתפלת כדי לעורר הלבבות אחר שרולין
 ללאת ולתפוד לבתיסם כי לא ישלכו אחרי גיוס ענין ששופר כי כל לעורר ולסקין
 ברמים משענתם כי אם תמיד יסו לזכרון בין עיניסם לסינת חרדים ויראום אל
 משפטו ית' כי רב הוא ועו' נאמר אשרי מעט יודעי תדועת כלומר כותים לב ש
 חרועה זו האחרונת לסינת ידעת ה' על פניסם כל סיוס וי"א בשמך ויגלוך כל סיוס
 בלבדקתך כמות הלבבות וסוטרות ירומו ויחיו בדין ואשרי אנוס ישעם זאת לסחוק
 כמסודר ש וקף ויבנה ליכתב וליתתם ביום סוס לתקום קובים ולשלוס :

קידוש היום

בשבת מהחיל מזמור לדוד ה' רועי אם תשיב משבת
 ושמרו בני ישראל וגומר עד ויקדישהו קידושא רבא
 ואו' וביום שמחתכם ואם בחול מתחיל וביום שמחתכם
 ובמועדיכם כפזו בלילה לעיל דף כה וגומר עד כפ"ג ושוקם מלא
 לוגמיו סקוף רוב רביעות וכותן לכני כיתו ויעול ידיו ויכרך ענט"ו והמוציא
 כמו בלילס ואחר שיאכל כביסם מפת מנגוניו לעשות כסדר הלילת לס"ט ויסעור
 ויכרך ב"סמו בזימון ובכוס יין אם יש לו ואשריו ואשרי חלקו :

אח"ך יך רישב עם אנשי חברתו כל כי עשרה שכינתא
 שרייא וירמדו תהלים כל א' שני מזמורים וכן חוזרים
 חריכה וכשלומד חבירו הוא ילמוד עמו בלחש או
 ישים עיניו בספר וישמע ולא יפסיק בשיחה מתחלה
 ועד סוף ובוה יכרא מלאך סניגור לחמליץ טוב עליו ואחר סתלים
 סמנסג לכתוב פת כסנין ופירות ולכרך מזונות ועץ וארסה
 ואחריוסן יברכו על המהיה ועד העץ אם אכלו כויה וגם ישאו מים לכרך שסכל
 אחריו כורא כפשות לסתלים ק' כרכות ויעשו סשכסם למתים : ויש נוסחים
 ללמוד אדרת סוסר ביום א' אר"ו וביום ב' אר"ז ומתפללים מכתם :

מנחה לראש השנה

מתחילין למנצה על הגתית ופטום הקטורת ואשרי
 עד ועד עולם הרלויה לעיל דף ח ואחכ"א
 ובא לציון גוא ורשבי פישע ביעקב נאם יי :
 ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי
 אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיה ר"א
 ימושו מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך
 אמר יהוה מעתה ועד עולם : ואתה קדוש
 ישב תהלות ישראל : וקרא זה אל זה

ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות
 מלא כל הארץ כבודו : כלחט ומקבלין דין
 בין דין ואכרין קדיש בשמי מרוכא עלאה
 בית שכינתה קדיש על ארעא עובד
 גבורתיה קדיש לעלם ולעלמי עלמיא
 יהוה צבאות מליא כל ארעא זיו יקריה : בקול
 ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול
 ברוך כבוד יהוה ממקומו : כלחט ונטל תני
 רוחא ושמעית בתרי קר זיע שגיא
 דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיהוה מאתר
 בית שכינתיה : יהוה ימלוך לעולם ועד :
 יהוה מלכותיה קאים לעלם ולעלמי עלמיא :
 יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו
 שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב
 עמך והכן לבכם אליך : והוא רחום יכפר
 עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ורא
 יעיר כל חמתו : כי אתה יהוה טוב וסלה
 ורב חסד לכל קראיך : צדקתך צדק לעולם
 ותורתך אמת : תתן אמת ליעקב חסד
 לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי
 קדם : ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל

ישועתנו סלה : יהוה צבאות עמנו משגב
 לנו אלהי יעקב סלה : יהוה צבאות אשרי
 אדם בטח בך : יהוה הושיעה המלך
 יעננו ביום קראנו :

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו
 מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי
 עולם נטע בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו
 וישים בלבנו אהבתו ויראתו לעשות רצונו
 ולעבדו בלבב שרם לא ניגע לריק ורא
 נלד לבהלה : יהי רצון מלפניך יהוה
 אלהינו ואר הי אבותינו שנשמור חקיך
 ומצותיך בעולם הזה ונזכה ונחיה ונירש
 טובה וברכה לחיי העולם הבא : למען
 יזמרך כבוד ולא ידום יהוה אלהי לעולם
 אורך : יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה
 ויגדיר : ויבטחו בך יודעי שמך פי לא
 עזבת דורשיך יהוה : יהוה אדנינו מה
 גדיר שמך בכל הארץ : חזקו ויאמן
 לבבכם כל המיחלים ליהוה :

תכון תפילתי וחצי קדיש ובשבת מוציאין ס"ת ואו
 ואני תפילתי קך יהוה עת רצון אהים ברכ חסדך ענני

באמת ישעך : ב"פ ברוך המקום וכו' וקורין ג' גברי ב"פ

השבע הבאה יוד פסוקים ונולדו ס"ח ואו'

מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות ליהוה ולזמר
לשמך עליון : להגיד בבקר חסדך ואמונתך
בלילות : עלי עשור ועלי נבל עלי הגיזן בכנור : כי
שמחתני יהוה בפעך במעשי ידיך ארנן : מר נדלו
מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך : איש בער לא
ידע וכסיל לא יבין את זאת : בפרוח רשעים כמו עשב
ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד : וארתה מרום
לעולם יהוה : כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאבדו
יתפרדו כל פעלי און : ותרם כראם קרני בלותי בשמן
רשנן : ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה
אזני : צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישנה : שתולים
בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו : עוד ינובון בשכה
רשנים ורעננים יהיו : להגיד כי ישר יהוה צורי ורא
עולתה בו :

כי לקח טוב נתתי לכם תורת א תעזובו :

תכון תפלת קטורת לפניך מישאת כפי
מנחת ערב : הקשיבה לקול ישועי
מלכי ואלהי כי אליך אתפלל : ואו' חצי קרוש

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
ברוך אתה יהוה ^{יאהרונה} אהינו ואהי אבותינו
אהי אברהם אהי יצחק ואהי יעקב
האל הגדול הגבור והנורא * אל עליון

גומר חסדים טובים * קונה הכל * וזוכר
חסדי אבות * ומביא גואל לבני בניהם
למען שמו באהבה :

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו
בספר חיים * למענך אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן * ברוך אתה
יהוה ^{יאהרונה} מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה *
רב להושיע * מוריד הטל * מכלכל
חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים
ומקים אמונתו לישני עפר * מי כמוך בעל
גבורות ומי דומה לך * מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה :

מי כמוך אב הרחמן (בשבת או' הרחמים) זוכר
יצוריו ברחמים לחיים * ונאמן אתה
להחיות מתים * ברוך אתה יהוה ^{יאהרונה}
מחיה המתים :

בחורה אומר תתן

נקדישך ונעדיצך פנועם שית סוד שרפי קדש
המשלשים לך קדושה * וכן בתנו על יד
גביאך וקרא זה אל זה ואמר * קדוש * קדוש קדוש יי

צְבֹאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : לְעַמְתָּם מִשְׁבָּחִים
וְאִמְרִים * בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ : וּבְדַבְרֵי קִדְשׁ כְּתוּב
לְאמֹר יְמִלּוּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ :
אַתָּה קְדוּשׁ וְשִׁמְךָ קְדוּשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל
יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה :

לְדֹר וָדֹר הַמְּלִיכּוֹ לֹא כִי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם
וּקְדוּשׁ :

וּבְכֵן (גִּימַט' ע"ב כנגד אותיות שפסוק ויסע וסוף כנגד אכרסם שקירט
שמו ותכרך כעולם) יתקדש שמך יהוה^{יהוה} יאהרונגהי
אֱהִינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ :

וּבְכֵן (ע"ב אותיות שפסוק ויבא וסוף כנגד פחד ילמך) תן
פְּחָדְךָ יְהוָה אֱהִינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ
וְאִמְתָּךְ עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאת * וַיִּרְאוּךָ כָּל
הַמַּעֲשִׂים * וַיִּשְׁתַּחֲוּ לִפְנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים *
וַיַּעֲשׂוּ כָל־סֵם אַנְגְּדָה אַחַת * לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
כְּלָבֵב שָׁלֵם * שִׁידְעֵנוּ יְהוָה^{יהוה} יאהרונגהי אֱלֹהֵינוּ
(שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן) שֶׁהַשְּׁרֵטָן לִפְנֶיךָ * עוֹז בְּיָדְךָ
וּגְבוּרָה בְּיַמֶּיךָ וְשִׁמְךָ נֹרָא עַל כָּל מַה
שֶׁבְרָאת :

וּבְכֵן (ע"ב אותיות שפסוק ויט וסוף כנגד יעקב שאמר כשכמל"י)
תן כבוד לעמך תהלה ליראיך ותקוה

טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ * וּפְתַחוּן פֶּה לַמִּיַּחֲלִים
לְךָ * שְׂמַחָה לְאֶרֶץ * שִׁשׁוֹן לְעֵירְךָ *
צְמִיחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדְךָ * וְעֵרִיבַת נֹר לְבָן
יִשְׂי מְשִׁיחְךָ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ :

וּבְכֵן (ע"ב שמיט סיוולאים מג' פסו' סנו' וסוף כנגד דסע"ס סוד לדיק ולדק)
צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּזוּ *
וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ * וְעוֹלָתָה תִּקְפוּץ פִּיהָ *
וְהִרְשָׁעָה בְּלָה לִילִית סַרְשַׁעַם בְּעֵשֶׂן סַמְאֵל תִּכְלֶה * כִּי
תַעֲבִיר מִמְּשַׁלַּת זָרוֹן מִן הָאָרֶץ :

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יְהוָה^{יהוה} יאהרונגהי אֱלֹהֵינוּ
(מַהֲרָה) עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ * בְּהַר צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ * וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשְׁךָ *
כְּפִתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשְׁךָ * יְמִלּוּךָ יְהוָה^{יהוה} יאהרונגהי
לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ :
קְדוּשׁ אַתָּה וְנֹרָא שִׁמְךָ וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדְךָ
כְּפִתוּב וַיִּגְבֶּה יְהוָה^{יהוה} יאהרונגהי צְבֹאוֹת
בְּמִשְׁפָּט וְהָיָה הַקְּדוּשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה * בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה^{יהוה} יאהרונגהי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוּשׁ :

אַתָּה בַּחֲרַתְנוּ מִכָּל הָעַמִּים * אֶהְבֵּת אֹתָנוּ
וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּיִשׁוֹנוֹת
וּקְדַשְׁתָּנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ * וּקְרַבְתָּנוּ מִלְּבָנוּ

לעבדתך ושםך הגדל והקדש עלינו קראת:
 ותתן לנו יהוה ^{יאהרונתי} אלהינו באהבה את יום
 (השבת הזה ואת יום) הזכרון הזה * את
 יום טוב מקרא קדש הזה * יום תרועה (זכרון
 תרועה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:
 אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע
 יראה וירצה ישמע יפקד ויזכר
 זכרוננו וזכרון אבותינו זכרון ירושלים
 עירך * וזכרון משיח בן דוד עבדך * וזכרון
 כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה
 לחן ולחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום
 ביום השבת הזה וביום הזכרון הזה * ביום
 טוב מקרא קדש הזה * לרחם בו עלינו
 ולהושיענו * זכרנו יהוה ^{יאהרונתי} אלהינו בו
 לטובה * ופקדנו בו לברכה * והושיענו בו
 לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים * חוס
 וחנו וחמול ורחם עלינו * והושיענו כי
 אדיק עינינו * כי א מלך חנון ורחום אתה:
 אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל
 העולם כלו בכבודך והנשא על
 כל הארץ ביקרך * והופע בהדר גאון

עזך * על כל יושבי תבל ארצך * וידע כל
 פעול כי אתה פעלתו * ויבין כל יצור כי
 אתה יצרתו * ויאמר כל אשר נשמע
 באפו יהוה ^{יאהרונתי} אלהי ישראל מלך
 ומלכותו בכל משרה:

אס חל בשבת או אהינו ואהי אבותינו רצה נא כמנוחתינו *

קדשנו במצותיך * תן חלקנו בתורתך *
 שבענו מטובך שמח נפשנו בישועתך *
 וטהר לבנו לעבדך באמת כי אתה יהוה
 אהים אמת ודברך מלכנו אמת וקים לעד *
 ברוך אתה יהוה ^{יאהרונתי} מלך על כל
 הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום הזכרון:

רצה יהוה ^{יאהרונתי} אלהינו בעמך ישראל
 ולתפלתם שעה * והשב העבודה
 לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם (מהרה
 באהבה) תקבל ברצון * ותהי לרצון תמיד
 עבודת ישראל עמך:

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו
 ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים
 ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון:

מזרים אֲנַחְנוּ לָךְ שֵׁאתָה הוּא יְהוָה ^{יאהרונתי}
אֵהִינוּ וְאֵהִי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד •
צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדֹד
וְדֹד נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַלְתֶּךָ עַל חַיֵּינוּ
הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ • וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
לָךְ • וְעַל נַפְסֶיךָ שֶׁבָּכַל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלֵאתֶךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל עֵת • עֶרֶב וּבֹקֶר וְצַהֲרַיִם •
הַטוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְרַחֵם כִּי לֹא
תָמוּ חַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ •

מזרים רבבן

מזרים אֲנַחְנוּ לָךְ שֵׁאתָה הוּא יְהוָה אֵהִינוּ וְאֵהִי אֲבוֹתֵינוּ
אֵהִי כָל בָּשָׂר • יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית • בְּרֻכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ • עַד שֶׁחַיֵּיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ • בֶּן תְּחַיֵּנוּ וְתַחַנְנוּ • וְתֵאֱסוֹף גְּלוּתֵנוּ לְחַצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ • לְשִׁמּוֹר חֲקִיךָ • וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ וְלַעֲבֹדָךְ בְּלִבְךָ
שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ • בְּרוּךְ אַ הַהוֹדָאוֹת •
וְעַד כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד
שִׁמְךָ מְלַכְנוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְכָל הַחַיִּים
יִדוּךָ סֵלָה •

וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ •
וְיִהְיוּ וְיִבְרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגְּדוֹל בְּאֵמֶת
לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ

וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה הָאֵל הַטוֹב בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה ^{יאהרונתי} הַטוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נֶאֱחָה לְהוֹדוֹת •
שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד
(צְדָקָה) וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ וּבְרַכְנוּ אֲבוֹתֵנוּ כָּלנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר
פְּנֵיךָ • כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְהוָה ^{יאהרונתי}
אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים אֱהָבָה וְחֶסֶד צְדָקָה
וְרַחֲמִים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבְרַכְנוּ • וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרוּךְ עוֹז וְשְׁלוֹם •

בחורה אומר הש"ץ

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם •
הַיּוֹם תֵּאֱמָצְנוּ • הַיּוֹם תְּבָרַכְנוּ • הַיּוֹם תִּגְדְּלוּ •
הַיּוֹם תִּדְגְּלוּ • הַיּוֹם תִּהְדְּרוּ • הַיּוֹם תִּשְׁעֲדוּ וְעַד טוֹב •
הַיּוֹם תִּזְכְּנוּ • הַיּוֹם תְּחַיֵּנוּ • הַיּוֹם תַּחַנְנוּ • הַיּוֹם תִּשְׁתַּהַרְנוּ
(מֵעוֹנֵינוּ) • הַיּוֹם תִּישַׁר אַרְחוֹתֵינוּ • הַיּוֹם תִּכְתְּרֵנוּ בְּכֹתֶר
שֵׁם טוֹב • הַיּוֹם תִּלְבַּכְנוּ • הַיּוֹם תִּמְלִטְנוּ • הַיּוֹם תִּנְשָׂאֵנוּ •
הַיּוֹם תִּסְעֲדֵנוּ • הַיּוֹם תִּעֲטְרֵנוּ • הַיּוֹם תִּפְקְדֵנוּ לְחַיִּים
טוֹבִים • הַיּוֹם תִּצְדַּקְנוּ • הַיּוֹם תִּקְרַבְנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ • הַיּוֹם
תִּרְחַמְנוּ • הַיּוֹם תִּשְׁמַע תְּפִלַּתָּנוּ • הַיּוֹם תִּתְנַנְנוּ לְחַן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים • תִּכְתְּבְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים •

וּבִסְפָּר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם • וּפְרִנְסָה טוֹבָה •
וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה • וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת נִזְכָּר

וּנְכַתַּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונתי} הַמְּבַרֵּךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלוֹם אָמֵן :

יְהִי לְרַצוֹן אֱמֹרֵי פִי וְהִגִּיז לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי
אֱלֹהֵי נַצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה
וְלִמְקַדְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשִׁי כַּעֲפַר לֶפֶת תִּהְיֶה
פֶּתַח לְבִי בְתוֹרַתְךָ וְאַחֲרַי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי
וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרַעָה (מַהֲרָה) הֲפֹר עֲצָתְךָ וְקַדְקַל
מַחְשְׁבוֹתַי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיֶנְךָ
עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרַתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ לְמַעַן
יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי : יְהִי לְרַצוֹן אֱמֹרֵי
פִי וְהִגִּיז לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

עֲשֵׂה הַשְׁלוֹם בְּמִרְוֵמֹי הוּא בְּרַחֲמֵינוּ יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

אחר החורה או' א"מ ואם חל כשבת המנהג שא"מ א"מ לא או' יהי שם

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי חַדֵּשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי בְטַל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי בְטַל מַחְשְׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הֲפֹר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כֹל צָר וּמִשְׁטֵיץ מַעֲלֵינוּ
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כֹל דְּבַר וְחָרָב וְרַעָה וְרַעַב וְשִׁבִי וּבִזְרָה
וּמִשְׁחִית וּמוֹנֶפֶה מִבְּנֵי בְרִיתְךָ

קכד

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי שְׂרַח רְפוּאָה שְׁלִימָה לְחוּלֵי עַמְּךָ
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מִנְעַ מִגִּפְתָּה מִנְחַלְתֶּךָ
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי זְכוּר בִּי עַפְרָא אֲנַחְנוּ
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי קִרְע רֹעַ גִּזְרֵי דִינֵינוּ (יכוין כשם קרע שטן)
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מַחֲקֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׁטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מַחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִגִּזְרֵי עֵינֶיךָ
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּתֻבֵינוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּתֻבֵינוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּתֻבֵינוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּתֻבֵינוּ בְּסֵפֶר מַחֲלָה וְסִלְיָה וּכְפָרָה
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּתֻבֵינוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרִנְסָה טוֹבָה
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּתֻבֵינוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וּישועה
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי זְכוּרֵינוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלִּפְנֵיךָ
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הַצְּמַח לָנוּ ישועה בְּקִרְבֵּךָ
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי וְהָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי שְׂמֵעַ קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עֲלֵינוּ
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִים מִלִּפְנֵיךָ

וא' יהי שם ה' מבורך * ויאמר סזון חצי קדיש *
תְּעַנּוּ וְתַעֲתְרוּ (בְּרַחֲמִים) מִן הַשָּׁמַיִם * תִּקְבַּל צַעֲקַתְכֶם
תִּשְׁמַע תְּפִלַּתְכֶם בְּרַצוֹן * וְיַעֲנֶה קוֹל עֲתִירַתְכֶם *
וְיִפְתַּח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל אַחֲזֵינוּ בְּכָל מְקוֹם
שָׂהָם * (יכוין שם חמשים כנגד חמשים שיערי בניה) שְׁעָרֵי אֲוִירָה *

שְׁעָרֵי אֲהָבָה וְאַחֻוּהַּ • שְׁעָרֵי בְרָכָה • שְׁעָרֵי בֵּית מִקְדָּשׁוֹ
 שְׁעָרֵי גְאוּלָּה • שְׁעָרֵי גִילָה • שְׁעָרֵי דִיצָה • שְׁעָרֵי דַעַר
 וְהַשְׂכָּר • שְׁעָרֵי הוֹד וְהַדָּר • שְׁעָרֵי הַצְּלַחָה וְהַרוּחָה •
 שְׁעָרֵי וְעַד טוֹב • שְׁעָרֵי וְתִיקוּת • שְׁעָרֵי זְכוּת • שְׁעָרֵי
 וְרִיזוּת • שְׁעָרֵי חֲרוּהַ • שְׁעָרֵי חֲכָמָה • שְׁעָרֵי חֵן וְחֶסֶד •
 שְׁעָרֵי חַיִּים טוֹבִים • שְׁעָרֵי מְהִירָה • שְׁעָרֵי טָרַם וּמְטָר
 לְבָרְכָה • שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה • שְׁעָרֵי כְפָרָה • שְׁעָרֵי כִלְכֵּלָה •
 שְׁעָרֵי כְבוֹד • שְׁעָרֵי לְמוֹד תּוֹרָה לְשִׁמְהָ • שְׁעָרֵי לֵב טוֹב
 שְׁעָרֵי מְזוּן • שְׁעָרֵי מַחִירָה • שְׁעָרֵי נַחְמָה • שְׁעָרֵי נְעִימוּת
 שְׁעָרֵי סוּדוּרָה תּוֹרָתוֹ • שְׁעָרֵי סְלִיחָה • שְׁעָרֵי עֲזָרָה •
 שְׁעָרֵי פְדוּת • שְׁעָרֵי פְרִיָה וְרִבְיָה • שְׁעָרֵי פְרִנְסָה טוֹכָה
 שְׁעָרֵי צְרָקָה • שְׁעָרֵי צְהָרָה • שְׁעָרֵי קוֹמְמִיּוּת • שְׁעָרֵי
 קְבוּרַת תְּפִלוֹת • שְׁעָרֵי קְבוּץ גְּלוּת • שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה
 שְׁעָרֵי רַחֲמִים • שְׁעָרֵי רְצוֹן • שְׁעָרֵי שְׁלוֹם • שְׁעָרֵי שְׂרָוּהַ
 שְׁעָרֵי תּוֹרָה • שְׁעָרֵי תְּפִלָּה • שְׁעָרֵי תְּשׁוּעָה • שְׁעָרֵי
 תְּשׁוּבָה • וַיְסִיר מִתּוֹכְכֶם קִנְאָה וְשִׁנְאָה וְתַחֲרוּת וַיְקִים
 בְּכֶם מִקְרָא שְׂכֵתוֹב יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יוֹסֵף עֲלֵיכֶם
 בְּכֶם אֶרֶץ פְּעָמִים • וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּאֶשֶׁר דִּבֶּר לְכֶם •
 וַיַּכְתֶּבְכֶם בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים • וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן •

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְנָא וּבְעוֹתְנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל
 בֵּית יִשְׂרָאֵל קִדְּם אֲבוֹנָא דְּבִשְׁמִיא וְאִמְרוּ אָמֵן •

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיא חַיִּים וְשָׁבַע וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָה
 וְשִׁיבָא וְרְפוּאָה וְגְאוּלָּה וְסְלִיחָה וּכְפָרָה וְרִיזוּחַ וְהַצְּלָה
 לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן • עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמִיּוֹ הוּא
 בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן •

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻז׃
 הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרוֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלוֹ׃
 הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וּכְנֹר׃ הַלְלוּהוּ בְּתַף
 וּמְחוֹר הַלְלוּהוּ בְּמַנִּים וְעֵגֶב׃ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה׃ כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְיָ הַלְלוּיָהּ׃

ואו' קריש יהא שלמא ועלינו רשבח לעיל קין

א אחר תפלת מנחה יום א' של ר"ה הולכין א היום או לנהר או
 מעיין וטוב אם יהיה מחוץ לעיר ויהיה בו דגים והטעם
 ידוע ליורדעי חן׃ **ב** אם נאנס ולא עשה תשליך כיום א'
 יעשה יום ב' בכקר אחר מוסף׃ **ג** כשיאמר מי א כמוך
 יכוין א י"ג מדות של ויעבור כאשר סדורים לפניך ולא יוליאם
 בפיו וכשיתחיל מי א כמוך יבכה ב' לדי הגלימה ויאחוס בירו
 וכשיגיע א ותשליך במזלות ים ישלשלם וינערם וכן יעשה ג"פ׃
ד הפשטו בזה הוא כי ידוע מש"ל כל העובר עבירה א' קנה
 לו קטניור א' לכן באומרו ותשליך במזלות ים וכוון בדעתו
 שכל מלאכים הרעים ואויבים הרעים אשר נתהוו מכח עונותיו
 וכן אויב הגדול מקטרג העליון כלם יושלכו במזלות ים העליון
 של פ' ונחש ולא יהיה להם עוד שפע וחיות כלל׃

ה אך ידוע כי עיקר התיקון הכנעת הלב והתשובה ורחמנא
 לכא כעי ואת דכא וספל רוח והכא ליטטר מסייעין אותו
 וזוכה להיות כמחולתן של לדיקים אמן׃ ויאמר ל' הזוהר

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר וּוִי מָאן דְּאוּשִׁיט יְדוּי בְּדִיקְנָא
יְקִירָא עֲדָאָה דְּסָבָא קְדִישָׁא טְמִירָא סְתִימָא
דְּכּוּלָּא • דִּיקְנָא דְּהִיא תְּשַׁבְּחָתָא • דִּיקְנָא דְּסְתִים וַיְקִיר
מְכַל תְּקוּנוֹ • דִּיקְנָא דְּלֹא יִדְעִין עֲדָאִין וְתַתְּאִין • דִּיקְנָא
דְּהִיא תּוֹשַׁבְּחָתָא דְּכָל תּוֹשַׁבְּחִין • דִּיקְנָא דְּלֹא הוּא בַר
גִּישׁ נְבִיאָה וְקְדִישָׁא דִּיקְרַב לְמַחְמֵי לָהּ • דִּיקְנָא דְּהִיא
תְּלִיא בְּשַׁעְרֵי עַד טְבוּרָא דְּלִבָּא חוּרָא כְּתִלְנָא וְקִירָא

דִּיקְרִין טְמִירָא דְטְמִירִין מְהִימְנוּתָא דְמְהִימְנוּתָא
דְכוּלָא * רְתֵאנָא בְצַנְיַעוּתָא דְסַפְרָא דְהָאֵי דִיקְנָא
מְהִימְנוּתָא דְכוּלָא נְפִיק מְאוּדְנוּי וְנַחֲתִית סַחְרְנִיָּה דְפּוּמָא
קְדִישָׁא וְנַחֲתִית וְסָלִיק וְחָפִי בְתַקְרוּבְתָּא סְגִי דְבוּסְמָא
חֲוּרָא דִיקִירָא * וְנַחֲתִית בְּשִׁקּוּלָא וְחָפִי עַד טְבוּרָא הוּא
דִיקְנָא יְקִירָא מְהִימְנָא שְׁלִימָא דְנַגְדִין בִּיהַי תַּלְתַּת עֶשֶׂר
נְכִיעִין מְבוּעִין דְמִשַׁח רְבוּת טְבָא בְתַלְתַּת עֶשֶׂר תְּקוּנִין
מִתְתַּקְּנִין :

תְּקוּנָא קְדָמָא מִי א כָּמוּךְ (במרה ראשונה א) מִתְתַּקְּנִין
שְׁעָרָא מְלַעֲיָא וְשָׂרֵי מְהִימְנוּתָא תְּקוּנָא דְשְׁעָרָא
רִישִׁיָּה דְסָלִיק בְּתַקְוִיָּה לְעִילָא מְאוּדְנוּי וְנַחֲתִית מְקַמֵּי
פְתַחַא דְאֲדָנִין בְּחַד חוּטָא בְּשִׁקְלָא טְבָא עַד רִישָׁא דְפּוּמָא :
תְּקוּנָא תְּנִינָא נוּשָׂא עוֹן (במרה שניה רחום) מִתְתַּקְּנִין
שְׁעָרָא מְרִישָׁא דְפּוּמָא וְסָלִיק עַד רִישָׁא
אַחְרָא דְפּוּמָא בְּתַקְוִיָּה שְׁקִיר :

תְּקוּנָא תְּלִיתָא וְעוּבֵר עַל פֶּשַׁע (במרה שלישית וְחַנוּן)
מְאֻמְצַעִיתָא דְתַחֲתוּת דְהָאֵי חוּטָמָא מִתַּחֲתוּת
תְּרִין נוֹקְבִין נְפִיק חַד אֹרְחָא וְשְׁעָרָא אֶתְפַּסֵּק בְּהִיּוּא
אֹרְחָא * וּמְלִי מְהָאֵי נִיסָא וּמְהָאֵי נִיסָא שְׁעָרָא בְּתַקְוִיָּה
שְׁלִים סוּחְרְנִיָּה דְהִיּוּא אֹרְחָא :

תְּקוּנָא רְבִיעָא לְשִׂאֲרִית נַחֲלָתוּ (במרה רביעית אָרְךְ)
מִתְתַּקְּנִין שְׁעָרָא וְנַחֲתִית תַּחֲתוּת פּוּמָא מְרִישָׁא
חַדָּא לְרִישָׁא חַדָּא בְּתַקְוִיָּה שְׁלִים :

תְּקוּנָא חֲמִישָׁא לֹא הַחֲזִיק לְעַד אָפוּ (במרה חמישית
אִפִּים) תַּחֲתוּת פּוּמָא נְפִיק אֹרְחָא אַחְרָא בְּשִׁקּוּלָא

דְאֹרְחָא דְלַעֲיָא וְאֵלִין תְּרִין אֹרְחִין רְשִׁימִין עַל פּוּמָא
מְכָאן וּמְכָאן : **תְּקוּנָא שְׁתִּיתָא** כִּי חַפֵּץ חֶסֶד הוּא
(במרה ששית וְרַב חֶסֶד) מִתְתַּקְּנִין שְׁעָרָא וְסָלִיק וְנְפִיק מְלַרְע
לְעִיר לְרִישָׁא דְפּוּמָא וְחָפִי תְּקְרוּבְתָּא דְבוּסְמָא טְבָא עַד
רִישָׁא דְפּוּמָא דְלַעֲיָא * וְנַחֲתִית שְׁעָרָא דְרִישָׁא דְפְתַחַא
דְאֹרְחָא תְּתָאָה דְפּוּמָא :

תְּקוּנָא שְׁבִיעָא יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ (במרה שביעית וְאֵמֶת)
פְּסִיק שְׁעָרָא וְאֶתְחַזּוּן תְּרִין תְּפּוּחִין בְּתַקְרוּבְתָּא
דְבוּסְמָא טְבָא שְׁפִירָן וְיֵאֵן לְמַחֲזִי * בְּגִינְהוּן אַחְקִים
עֲלֵמָא חַדָּא הוּא דְכְּתִיב בְּאוּר פְּנֵי מַלְךְ חַיִּים :

תְּקוּנָא תְּמִינָא יִכְבוּשׁ עוֹנוֹתֵינוּ (במרה שמינית נוֹצֵר)
חֶסֶד) נְפִיק חַד חוּטָא דְשְׁעָרֵי סוּחְרְנִיָּה דְרִיקְנָא
וְתַלְיִין בְּשִׁקּוּלָא עַד טְבוּרָא :

תְּקוּנָא תְּשִׁיעָא וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כֵּד חֲטָאתֶם
(במרה תשיעית לְאֵלִפִים) מִתְתַּקְּנִין וּמְרַעְרְבִין
שְׁעָרֵי דִיקְנָא עִם אֵינוּן שְׁעָרֵי דְתַלְיִין בְּשִׁקּוּלָא דְתַלְיִין
וְלֹא נְפִיק דָּא מִן דָּא : **תְּקוּנָא עֲשִׂירָא תַּמָּן אָמֶת**
לְעֵקֶב (במרה עשירית נִשָּׂא עוֹן) מִתְתַּקְּנִין נַחֲתִין שְׁעָרֵי
תַּחֲתוּת דִיקְנָא וְחָפִיין בְּגִרְוִנָא תַּחֲתוּת דִיקְנָא :

תְּקוּנָא חַד סַר חֶסֶד לְאַבְרָהָם (במרה אחת עשרה וְפֶשַׁע)
דְלָא נְפִיקִין נִימָא מִן נִימָא וּמִתְשַׁעְרֵן בְּשִׁיעוּרָא
שְׁלִים : **תְּקוּנָא תְּרִיסַר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַת לְאַבּוֹתֵינוּ**

(במרה שתיים עשרה וְחֲטָאָה) דְלָא תַלְיִין שְׁעָרֵי עַל פּוּמָא
וּפּוּמָא אֶתְפְּנִי מְכַד סְטְרוּי וְיֵאֵן שְׁעָרֵי סַחֲוֹר סַחֲוֹר לִיה :

תקונא תליסר מימי קדם (במדה שלוש עשרה ונגדה)
 דתליין שערי בתחות דיקנא מכאן ומכאן *
 ביקרא יאה ביקרא שפירא מחפין עד טבורא * לא
 אתחויי מכל אנפי תקרובתא דבוסמא * בד אינון תפוחין
 שפירן חוורין דמפקין חיון לעלמא * ומחזין חידו דזעיר
 אנפין * בתליסר תקונין אליון נגדין ונפקין תליסר
 מבויעין דמשח רבות ונגדין לכל אינון דלתתא * ונהרין
 בההוא משחא * ומשיחין מההוא משחא דבתליסר
 תקונין אליון * בתליסר תקונין אליון אתרשים דיקנא
 יקירא סתימאה דכולא דעתיק דעתיקין :

6 מי אל כמוך ^{אל} כ נשא ^{רחום} עון ^{וחנון} ויעובר ^{אפיס} על פשע
 7 לשארית נחלתו ^{ארך} לא החזיק ^{אפיס} רעד אפו
 8 כי חפץ חסד הוא ^{רב} : וישוב ^{חסד} ירחמנו ^{ואמת} כי יכבוש
 9 עונותינו ^{חסד} ותשליך ^{לא לפיס} במצלות ^א ים כר
 10 חטאתם ^{נשוא עון} : תתן ^א אמת ^א ליעקב ^א חסד ^א לאברהם
 11 אשר נשבעת ^{וחטאה} לאבותינו ^{ונקה} מימי קדם :

רבנו של עוקם * בהעלותנו עד לבבנו רוב קצורנו
 בעבדתך ובעסק תורתך הקדושה וקיום
 מצותיך * כל עצמותינו יאחזמו רעד ונמס לבנו והיה

למים * מה נענה ומה נאמר כי הצר הצורר בתכרת
 החומר העכור היו בעוכרינו * גם אסור נלוה עפם
 אסורים ולטושים בגליות קשים גלות הנפש והגוף *
 האמנם נלוי וידוע לפניה שרצוננו לעשות רצונה ולשקוד
 על דלתותיה כי טוב יום בתצריך מאדף בחרנו *
 ויראים וחרדים אנחנו מאימת דינה הקדוש * על כן
 באנו אליה בכפיפת ראש * ובנמיכת קומה * וחלישות
 חיל * להזכיר ולעורר רחמיה :

ויהי רצון מדפניה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אל
 עליון מכתר בתליסר מכילין דרחמי שתהא שעה
 זו עת רצון לפניה ויהיה עולה לפניה קריאת שלש עשרה
 מדות של רחמים שבפסוקי מי אל כמוך המכוונים אל
 שלש עשרה מדות אל רחום וחנון וגו' אשר קרינו
 לפניה * באלו השגנו כל הסודות וצדופי שמות
 הקדושים היוצאים מהם וזיווגי מדותיהם * אשר אחד
 באחד יגשו להמתיק הדינים התקיפים ובכן הרחמנו
 ותשליך במצולות ים כל חטאתינו * וארתה בטובה
 תעורר רחמיה ונהיה נקיים מכל טומאה וחלאה וזוהמא
 ויערו כל ניצוצי הקדושה אשר נתפזרו * ויתבררו
 ויתלבנו במדת טובך * אתה אל ישועתינו נוצר חסד
 לאלפים * וברוב רחמיה תתן לנו חיים ארוכים * חיים
 של טובה * חיים של ברכה * חיים של פרנסה טובה *
 חיים של חנוץ עצמות חיים שיש בהם יראת חטא *
 חיים שאין בהם בושה וכלמה * חיים של עשר וכבוד
 לעבודתך * חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת חטא *

חיים שתמלא כל משאלות לבנו לטובה זכרנו לחיים
מלך חפץ בחיים כחבנו בספר חיים למענה אל חיים
חיים וקרע רוע גור דיננו ויקראו לפניך זכיותנו :

אל מרא רחמים יהמו נא רחמיה לקבל ברצון
הכנעתנו והרהורי השובה המחנוצים בנו בשגם
לבנו אטום סתום וחתום ולא אתנו יודע זו היא ביאה
זו היא שיבה מה אנחנו ומה באנו לתקן רב להושיע
האר עינינו באשר בגודל רחמיה הבטחתנו פתחו לי
פתח כחודו שר מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו
של אולם וראה כי אזלת יד ואפס עצור ועווב ואין
חונן ואין מרחם זולתך כי חנוניך הם חנונים ומרוחמיה
הם מרוחמים כדכתיב וחנותי את אשר אחון ורחמתי
את אשר ארחם :

ובכן לב טהור ברא לנו אלהינו ורוח נכון חדש בקרבנו
ורשפי התעוררות לבנו באהבה ובתורה
יתמידו ויתרכו בלי הפסק עזרנו אלהי ישענו על דבר
כבוד שמך רחל שנה וברכותיה ותזכנו שיהא
לבנו נכון ומסור בדינו ורא נכעוס ורא נכעיסך
ותספיק בדינו להתרחק מכל המדות הרעות והאסורות
ובפרט זכנו להתרחק מהנאווה והפעם וההקפדה וכל
גבר לב ונהיה מיושבים בדעתנו ונכיר מיעוט
ערכנו ונפשנו בעפר לכל תהיה ולא נתבעס ורא
נקפיד ונהיה אורבי שלום ומרבים שלום ובצל
כנפך נחסה ותזכנו להתרחק מליצנות ושקר וחנופה
ולשון הרע ודבור חול בשבת וכל דבור אסור ויהיה

רוב דבורנו בתורה ובסדר ואופן עבודתך עבודת הקדש
ותאזרנו חיל לשמור לפנינו מחסום מחטוא בלשוננו :

אב הרחמן תן בנו כח ובריאות וזכנו להתרחק
מתאות תענוגי והכלי העולם הזה ונאכל לשובע
נפשנו וכן בכר צרכנו יהיו כל מעשנו לשם שמים
ותזכנו להיות שמחים בעסק תורתך ומצותיה ולהיות
בטחוננו בך תדיר ויהיה לנו רב שמח לעבודתך :

אנא מלך רחום וחנון הנשמה לך והגוף פעך חוסה
על עמך ובכן יהמו נא רחמיה עלינו ותזכנו
להשלים תקון נפש רוח נשמה בגלגול זה ולא נאבד
חס ושלום ורשפייע שפע קדוש על נפשנו רוחנו
ונשמתנו להתמיד בעבודתך ולעשות רצונה ברצוננו כל
ימי חיינו אנחנו וזרענו וזרע זרענו ותזכנו לעסוק
בתורתך הקדושה לשמה וכפון לאמתה של תורה
ותצילנו מכל טעות בהלכה ובהוראה ואל תצל מפינו
דבר אמת לעולם ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי
צאצאינו כלנו יודעי שמך ודומרי תורתך לשמה ומקיימי
מצותיה ולא ימצא בנו ולא בזרענו ולא בזרע זרענו
שום פגם ושום פסול ולא יתחלל שמך על ידינו חן
וראה כי עמך הגוי הגדול הזה זרע אהוביה אברהם
יצחק ויעקב עבדיך בני בחוניך ובגלותם
ודלותם ושפלותם ולחצם ודוחקם זה כפמה מאות
שנים קוראים בשמך ומאמינים בך ובתורתך וכפמה
אלפים ורבבות מסרו עצמם להריגה ולשריפה על
קדושת שמך נא נבור דורשי יחודך ככבת שמרם

וְתַמְלֵא רַחֲמִים עַל כָּל אַחֵינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנְּפוּצִים
 בְּאַרְבַּע בְּנֵפוֹת הָאָרֶץ * וּבְפִרְט עַל יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 וְעַל יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַזֹּאת וְעַל כָּל הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה *
 וְתַרְחַם עֲלֵינוּ וְעַלֵּיהֶם וְתַצִּילֵנוּ וְתַצִּילֵם מִרָעָה וּמִרָעַב
 וּמִשָּׁבִי וּמִבְּזָה וּמִכָּל חַטָּא * וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלִימָה לְכָל
 חוּלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל * אֵל נָא רַפֵּא נָא לָהֶם * וְתַקְיִים
 בְּכָל אֶחָד מֵהֶם מִקְרָא שְׁפִתוֹב יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עֵרֶשׁ
 דָּוִי כָּל מִשְׁכְּבוֹ הַפֶּכֶת בְּחַלּוֹ * וְהַבְרִיאִים מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 תַּתְמִיד בְּרִיאוֹתֶם שְׂלֵא יַחְלוּ חַס וְשָׁלוֹם * וְתַצִּילֵנוּ וְתַצִּיר
 לְכָל יִשְׂרָאֵל מִכָּל נֹזֵק * וּמִכָּל צָר וּמִשְׁטִין * וּמִקְטָרֵג *
 וּמִרוּחַ רָעָה * וּמִדְּקוּקֵי עֲנִיּוֹת * וּמִכָּל מִינֵי פּוֹרְעָנוֹת
 הַמְתַּרְנְשׁוֹת לְבֵא בְעוֹלָם * וְתַפְקוֹד בְּזִרְעֶךָ שֶׁל קִיּוּמָא זְרִיעַ
 קָדֶשׁ לְכָל חֲשׂוֹבֵי בָנִים * וְהַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר תּוֹצִיא
 אוֹתָן מֵאַפְלָה לְאוֹרָה וְיֵצֵא הַיֶּלֶד בְּשָׁעָה טוֹבָה * וְרֵא
 יָאֲרַע שׁוֹם צַעַר וְשׁוֹם נֹזֵק לֹא לַיּוֹלְדוֹת וְלֹא לַיֹּלְדֵיהֶן *
 וְאֵל יִמְשׁוֹל אֶסְכְּרָה וְשִׁרְיוֹן וְרוּחִין וְלִילִין לְכָל יְלָדֵי עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל * וְהַגְדִּילִם לְרַחֲמֶיךָ וְלְמִצְוֹתֶיךָ בְּחַי
 אֲבֵיהֶם וְאִמָּם :

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ יוֹרְדֵי הַיָּם * פָּצֵם וְהַצִּילֵם מִמַּיִם
 רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נָכָר * הַצִּילֵם מִשִּׁט וְאֵל יִטְבְּעוּ
 וְנִצְלוּ מִשׁוֹנָאִים וּמִמַּעַמְקֵי מַיִם * וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַהוֹלְכִים
 בַּיַּבֶּשֶׁת הַדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְלֶכֶת אֶעֱרֵךְ מוֹשָׁב *
 וְהַצִּילֵם מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב בְּדֶרֶךְ * וְכָל הָאֲסוּרִים
 בְּכָלֵא מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַתֵּר מֵאֲסָרֵיהֶם וְתוֹצִיאֵם לְרוּחָה *
 וְתִשׁוּב לִירְאָתֶךָ כָּל הָאֲנוּסִים בְּיַד נְאִים * וְתַחֲזֵן זְכוּרָת

אֲבוֹת לְהוֹצִיא לְאוֹר מִשְׁפָּטֵינוּ * כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים
 לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים * וְהָאֵר פְּנֵיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם
 לְמַעַן אֲדָנָי :

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ מִלֵּךְ רַחֲמָן רַחֵם עֲלֵינוּ *
 טוֹב וּמְטִיב הִדְרֵשׁ לָנוּ * שׁוּבָה עֲלֵינוּ בְּהַמּוֹן
 רַחֲמֶיךָ * בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ * בְּנֵה בֵּיתְךָ
 כְּבַתְחֵהָ * כּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוּנוֹ * הֲרָאנוּ בְּבִנְיָנוּ *
 שִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ * וְהִשָּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכּוֹ * וְהִשָּׁב פְּהֵנִים
 לְעַבְדֶּיךָ * וְלוֹיִם לְדוֹכְנֵם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם * וְהִשָּׁב
 יִשְׂרָאֵל לְנוֹיֵיהֶם * וּמִלֵּאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֵת יְהוָה * לִירְאָה
 וּלְאַהֲבָה אֵת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא * אֲכִיד :

כָּל כְּלֵי יוֹצֵר עֲלֶיךָ לֹא יֵצֵא וְכָל לְשׁוֹן תִּקּוּם אֶתְּךָ
 לְמִשְׁפַּט תְּרִשְׁעֵי זֹאת נִחְלַת עֲבָדֶי יְהוָה וְצִדְקָתֶם
 מֵאֵתִי (ר"ת מצוה אהבה תורה יראה) נֶאֱמַר יְהוָה : לֹא יִרְעוּ
 וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קָדְשִׁי כִּי מִלֵּאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֵת
 יְהוָה כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים :

יִשִּׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קְרֵאתֶיךָ יְהוָה : אֲדָנָי שְׁמַעַה
 בְּקוֹלֵי תְהִינָה אֲזִנְךָ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תְּחִנּוּנֵי : אִם
 עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה אֲדָנָי מִי יַעֲמֵד : כִּי עַמְּךָ הַסְּלִיחָה
 לְמַעַן תִּזְרָא : קְוִיתִי יְהוָה קוּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלֵתִי :
 נַפְשִׁי יֵאֲדָנָי מִשְׁמֵרִים לְבוֹקֵר שְׁמֵרִים לְבוֹקֵר : יַחַל יִשְׂרָאֵל
 אֵל יְהוָה : יְעַם יְהוָה הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת : וְהוּא
 יַפְדֶּה אֵת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו :

ואו רבי חנניו * * * * * וקדיש על ישראל

ערבית למוצאי ראש השנה

כי אר רחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישבח את
 ברית אבותיך אשר נשבע להם : והוא רחום וכפר עון ולא
 ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל תמתו : יי צבאות
 עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם בוטח
 בך : יי הושיעה המלך יענגנו ביום קראנו : ויברכו שם כבודך
 וסרומם על כל ברכה ותהלה :

ואו קדוש גרבו

ומתפללין ערבית כמו בריל ר"ה לעיל רף יז עד השכיבנו
 השכיבנו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים טובים
 ולשלום ופרוש עלינו סבת שרומך ותקננו מלכנו
 בעצה טובה מלפניך והושיענו למען שמך והגן בעדנו
 והסר מעלינו מפת אויב דבר חרב חלי צרה רעה רעב
 ויגון ומשחית ומגפה שבור והסר שטן מלפנינו
 ומאחרנו ובצל כנפיק תסתירנו ושמור צאתנו ובואנו
 לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם כי אר שומרנו
 ומצילנו אתה מכל דבר רע ומפחד לילה ברוך אתה
 יהוה שומר את עמו ישראל לעד אמן : ואו חצי קדיש

ומתפללין י"ח כמו בשחרית צום גדליה

אתה חוננתנו יהוה אלהינו מדע והשכל אתה אסרת
 להבדיל בין קדש לחול ובין אור לחשך ובין
 ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה
 בשם שהברכתנו יי אלהינו מעמי הארצות וממשפחות
 האדמה כך פדנו והצילנו משטן רע ומפגע רע ומכל
 גזרות קשות ורעות דמתרגשות לבא בעולם :

ואו המלך המשפט ואחר העמידה או יהי שם וקדיש התקבל ושיר
 למעלות אשא עיני ו ההרים וקדיש יהא שלמא וברכו ועלינו
 לשבח וכו' וזו הברכה על היום כוס ישועות אשא כפ"הג המברך
 בין קדש לחול ושותה רביעית ומברך על הגן

שחרית לצום גדליה

או הזמירות כימי החול עד ושמו אחד ואו ישתבח
 ישתבח שמך לעד מלכנו היא המלך הגדל והקדוש
 בשמים ובארץ כי לך נאה יי אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד שיר ושבחה הלל וזמרה עז
 וממשלה נצח גדלה גבורה תהלה והפארת
 קדושה ומלכות ברכות והראות לשמך הגדול והקדוש
 ומעולם ועד עולם אתה י ברוך אתה יי מלך גדול
 ומהלך בתשבחות אל ההודאות אדון הנפלאות
 בורא כל הנשמות רבון כל המעשים הבוחר בשירי
 זמרה מלך חי העולמים אמן :

ואומר שיר סמטלות ממעמקים ויכוין כדלעיל כ"ס ואו סחון חלי קדיש
 ועונם ס"פ אמן ויכוין אידהנויה גימטריא סמן ואס"כ אומר

ברכו את יהוה המבורך ועונים סקסל

ברוך יי המבורך לעולם ועד : וסחון סחורו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא
 חושך עושה שלום ובורא את הכל המאיר
 לארץ ולדורים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום
 תמיד מעשה בראשית : מה רבו מעשיך יהוה נלם
 בחכמה עשית מלאה הארץ קניניה המלך המרומם
 לבדו מאז המשבח והמפואר והמתנשא מימות עולם
 אלהי עולם ברחמיה הרבים רחם עלינו אדון ענו צור
 משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו אר ברוך גדול
 דעה הכין ופעל זהרי חמה טוב יצר כבוד לשמו
 מאורות נתן סביבות עזו פנות צבאות קדושים
 רוממי שדי תמיד מספרים כבוד אל וקדושתו :

תתברך יי אלהינו בשמים ממעל ועל הארץ מתחת על

כל שבח מעשי ידיך ועל מאורי אור שיצרת * המה
יפארוך סלה * התברך לנצח צורנו * מלכנו וגואלנו
בורא קדשים * ישתבח שמך לעד מלכנו יוצר משרתים
ואשר משרתיו * כלם עומדים ברום עולם * ומשמיעים
ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם * כלם
אהובים * כלם ברורים * כלם גבורים * כלם קדושים *
כלם עושים באימה וביראה רצון קניהם וכלם פותחים
את פיהם * בקדשה * ובטהרה * בשירה ובזמרה *
מברכין * משבחים * מפאין * ומקדישין * ומעריצין *
וממליכין * את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא
קדוש הוא * וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים
זה מזה * ונותנים רשות זה לזה * להקדיש ליוצרים
בנחת רוח * בשפה ברורה * ובנעימה קדושה * כלם
באחד עונים באימה * ואומרים ביראה * קדוש קדוש
קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו * והאופנים
וחיות הקדש * ברעש גדול מתנשאים * לעמת השרפים
לעמתם משבחים ואומרים * ברוך כבוד יי ממקומו *
לאר ברוך געימות יתנו למלך אל חי וקים זמירות
יאמרו ותשבחות ישמיעו * כי הוא לבדו מרום
וקדוש * פועל גבורות * עשה חדשות * בעל מלחמות
זורע צדקות * מצמיח ישועות * בורא רפואות * נורא
תהלות * אדון הנפלאות * המחפש בטובו בכל יום
תמיד מעשה בראשית * באמור לעושה אורים גדולים
כי לעולם חסדו * ברוך אתה יהוה יוצר המאורות *
אהבת עולם אהבתנו יהוה אלהינו חמלה גדולה
ויתרה חמלת עלינו * אבינו מלכנו בעבור

שמך הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדמו חקי
חיים לעשות רצונך בלבב שלם כן התחננו אבינו אב
הרחמן המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו בינה להכין
להשביח לשמוע ללמוד וללמד לשמור ועשות וקיים
את כל דברי תלמוד תורתך באהבה * וראר עינינו
בתורתך * ודבק לבנו במצותיך * ויחד ללבנו לאהבה
וליראה את שמך לא נבוש ולא נכלם ולא נפשל לעולם
ועד * כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא בטחנו *
נגינה ונשמחה בישועתך * ורחמיך יי אלהינו וחסדיך
הרבים אל יעזובנו נצח סלה ועד * מהר והבא עלינו
ברכה ושלום * מהרה מארבע כנפות כל הארץ ושבור
עול הנזים מעל צוארנו * והולכנו מהרה קוממיות
לארצנו * כי אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל
עם ולשון וקרבתנו מלכנו לשמך הגדול באהבה
להודות לך וליחדך וליראה ולאהבה את שמך * ברוך
אתה יהוה הבורח בעמו ישראל באהבה :

ואו' קריאת שמע לעיל שחרית דף עט

אמת ויציב * ונכון * וקים * וישר * ונאמן * ואהוב *
וחביב * ונחמד * ונעים * ונורא * ואדיר * ומתקן
ומקבל וטוב ויפה * הדבר הזה עלינו לעולם ועד * אמת
אלהי עולם מלכנו * צור יעקב מגן ישענו דוד ודוד הוא
קים ושמו קים * וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד
קיימת * ודבריו חיים וקיימים ונאמנים ונחמדים * לעד
ולעולמי עולמים * על אבותינו עלינו * ועל בנינו * ועל
דורותינו * ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך * עד

הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקיים * באמת
ובאמונה חוק ולא יעבור * אמת שאמה הוא יהוה
יהינו ואהי אבותינו מלפנו מלך אבותינו * גואלנו גוא
אבותינו * יוצרנו צור ישועתינו * פודנו ומצילנו מעולם
הוא שמך * ואין לנו עוד אלהים זולתך סלה :

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם * מגן ומושיע להם
ולבניהם אחריהם * בכל דור ודור : ברום עולם
מושבך ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ : אמת אשרי
איש שישמע למצותיך * ותורהך ודברך ישים על לבו
אמת שאמה הוא אדון לעמך * ומלך גבור לריב ריבם
לאבות ובנים : אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון
ומבלעדך אין לנו מלך גואל ומושיע : אמת ממצרים
גאלתנו * יהינו * מבת עבדים פדיתנו * כל בכוריהם
הרגת * ובכורה ישראל גאלת * וים סוף להם בקעת *
וזדים טבעת וידידים עברו ים * ויכפו מים צריהם אחד
מהם לא נותר : על זאת שבחו אהובים ורוממו לאר *
ונתנו ידדים זמירות שירות ותשבחות ברכות והודאות
למך אל חי וקיים : רם ונשא גדור ונורא * משפיל
גאים עדי ארץ * מגביה שפלים עד מרום * מוציא
אסירים * פודה עניים * עוזר דלים * העונה לעמו ישראל
בעת שועם אליו : תהלות לאר עליון גואל ברוך הוא
ומברך * משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה
ואמרו כלם מי כמכה באלים * מי כמכה נאדר בקדש
נורא תהלות עשה פלא : שירה חדשה שבחו גאולים
לשמך הגדול על שפת הים יחד כלם הודו והמליכו
ואמרו * * * * * ימלוך לעולם ועד : ונאמר גואלנו * * * * * צבאות

קלב

שמו קדוש ישראל : ברוך אתה יהוה גאל ישראל :

ועומדים על דגליהם ואומרים

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר
חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה *
זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו בספר חיים
למענה אלהים חיים * מלך עוזר ומושיע ומגן * ברוך
אתה יהוה מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב
להושיע * מוריד הטל * מכלכל חיים בחסד
מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים
ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר * מי כמוך
בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח
ישועה * מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים
לחיים * ונאמן אתה להחיות מתים * ברוך אתה יהוה
מחיה המתים :

נקדישך ונעריצך * בנועם שית סוד שרפי קדש
המשלשים לך קדושה וכן כתוב על יד
גביאך * וקרא זה אל זה ואמר * קדוש * קדוש *
קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו : לעמתי
משבחים ואומרים * ברוך כבוד יהוה ממקומו : ונדבברי
קדשך כתוב לאמר * ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון
לדור ודור תלוליה :

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהלוק
סלה * ברוך אתה יהוה המלך הקדוש :

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה וחננו
מאתך חכמה בינה ודעת * ברוך אתה יהוה
חונן הדעת :

השיבנו אבינו לתורתך * וקרננו מלבנו לעבודתך *
והחזירנו בתשובה שגמה לפניך * ברוך
אתה יהוה הרוצה בתשובה :

סלח לנו אבינו כי חטאנו * מחול לנו מלבנו כי
פשענו * כי אל טוב וסלח אתה * ברוך אתה
יהוה חנון המרבה לסלוח :

ראה נא בענינו וריבה ריבנו * ומהר לנא לנו גאלה
שלמה למען שמך * כי אל גואל חזק אתה *
ברוך אתה יהוה גואל ישראל :

בחזרה או' כאן החון עננו וחוסם ככתוב לקמן בשמע קולנו :

רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו
אתה * והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו
ולכל מכאיבינו ולכל מכותינו * כי א רופא רחמן ונאמן
אתה * ברוך אתה יהוה רופא חולי עמו ישראל :

ברכנו יהוה אלהינו בכל מעשה ידיו וברך שנתנו
בטללי רצון ברכה ונדבה * ותרתי אחריתיה
חיים ושבוע ושיום בשנים הטובות לברכה * כי אל
טוב ומטיב אתה ומברך השנים * ברוך אתה יהוה
מברך השנים :

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גליותינו *
וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ לארצנו *
ברוך אתה יהוה מקבץ גרחי עמו ישראל :

השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה והסר
ממנו יגון ואנחה ומלוד עלינו אתה יהוה
לכדך בחסד וברחמים בצדק ובמשפט * ברוך אתה
יהוה המלך המשפט :

למינים ומלשינים אל תהי תקוה * וכל הזדים
ברגע יאבדו וכל אויביך וכל שנאיך מהרה
יברתו * ומלכות הרשעה תעקר ותשבר והתכלם
ותכניעם במהרה בימינו * ברוך אתה יהוה שובר
אויבים ומכניע מינים :

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית
ישראל ועל פליטת בית סופריהם ועל גרי הצדק
ועלינו יהמו נא רחמיה יהוה אלהינו ותן שכר טוב לכל
הבוטחים בשמך באמת ושים חלקנו עמם * ולעולם
לא נבוש כי כה בטחנו ועל חסדך הגדול באמת
נשעננו * ברוך אתה יהוה משען ומבטח לצדיקים :

תשבון בתוך ירושלים עירך באשר דברת וכסא דוד
עבדך בתוכה תכין ובנה אותה בגין עולם
במהרה בימינו * ברוך אתה יהוה בונה ירושלים :

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח * וקרנו תרום
בישועתך * כי לישועתך קוינו כל היום * ברוך
אתה יהוה מצמיח קרן ישועה :

שמע קולינו יהוה אלהינו אב הרחמן רחם עלינו .
וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כי א שומע
תפלות ותחנונים אתה . ומלפניך מלכנו ריקם אל
תשיבנו . חננו ועננו ושמע תפלתנו .

היהיה אומר כאן עננו

עננו אבינו עננו . ביום צום התענית הזה . כי בצרה
גדולה אנחנו אל תפן לרשענו ואל התעסק
מלכנו מבקשרנו . היה נא קרוב לשוערנו טרם
נקרא אליך אתה תענה נדבר ואתה תשמע בדבר
שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה . עוד הם
מדברים ואני אשמע . כי אתה יהוה פודה ומציל ועונה
ומרחם בכל עת צרה וצוקה :

והשליח צבור בין גואל לרופא חותם

ברוך אתה יי העונה לעמו ישראל בעת צרה :
כי אתה שומע תפלת כל פה . ברוך אתה יי שומע תפלה:
רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה .
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם (מהרה באהבה) תקבל ברצון ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך :

ואתה ברחמיה הרבים תחפוץ בנו ותרצנו ותחזינה
עינינו בשוכך לציון ברחמים ברוך אתה יהוה
המתוויר שכינתו לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד . צורנו צור חיינו ומגן
ישענו אתה הוא לדר ודר . נודה לך וגספר תהלתך :

על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך .
ועל נפיה שבכל יום עמנו . ועל נפלאותיה וטובותיה
שבכל עת . ערב ובקר וצהרים . רחוב כי לא כדו
רחמיה המרחם כי לא תמו חסדיה כי מעולם קנינו לך :

מודים ורכנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
כר בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך
הגדול ותקדוש על שתייתנו וקיימתנו בן החייו ותחנונו .
ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך . לשמור חקיך ולעשות רצונך
ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מודים לך בהודא והודאות :

ועל כלם יתברך ויתרום ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה :
וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך :

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי
טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב
ברוך אתה יהוה הטוב שמך וך נאה להודות :

ברכת כהנים

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשוקשת
בהנחה הכתובה על ידי משה עבדך
האמורה מפי אהרן ובניו הכהנים עם קדושך באמור
יברכה . יי . וישמרה : יאר . יי . פניו . אליך . ויחנה :
ישא . יי . פניו . אליך . וישם לך . שלום : וישמו את
שמי על בני ישראל ואני אברכם :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמך . וברכנו אבינו כלנו באחד
באור פניך . כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורה :

וְחַיִּים אֶהְיֶה וְחָסֵד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבַרְכָּנוּ וּלְכַרְךָ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עֹז וְשָׁלוֹם
וּבְסֹפֶר חַיִּים בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה
וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת נִזְכָּר וְנִפְתַּח לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
דְּחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְבַרְכֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אָמֵן : יְהִי
לְרַצוֹן אֱמֹרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרַע * וְשִׁפְתוֹתַי מְדַבֵּר מִרַמָּה *
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם * וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכַר

תְּהִי * פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ * וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ הִתְדַוּף
נַפְשִׁי * וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרַעָה * הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל

מַחֲשָׁבוֹתָם * עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ * עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָךְ * עֲשֵׂה
לְמַעַן תּוֹרָתְךָ * עֲשֵׂה לְמַעַן קְרוֹשֶׁתְךָ * לְמַעַן יִחַלְצוּן

יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי * יְהִי לְרַצוֹן אֱמֹרֵי פִי
וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוֹה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַד כָּד עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֱמָרוּ אָמֵן :

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ הִטָּאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ
א"מ אֵין לְנוּ מִדָּךְ אֶלָּא אַתָּה

א"מ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ
א"מ חֲדֵשׁ עָלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה

א"מ בִּטֵּל מַעֲדֵינוּ כָּד גִּזְרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת
א"מ בִּטֵּל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ

א"מ הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
א"מ כְּדָה כָּל צָר וּמַשְׁטֵיץ מֵעָלֵינוּ

קָדָה א"מ כְּדָה דְבַר וְחָרָב וְרַעָה וְרַעַב וְיִשְׁבִּי וּבָזָה וּמַשְׁחִית
וּמְנַפֵּה מִבְּנֵי בְרִיתְךָ

א"מ שְׂחָ רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ
א"מ מְנַע מִגִּפָּה מִנְחַלְתְּךָ

א"מ זְכוּר כִּי עֲפָר אֲנַחְנוּ
א"מ מַחּוּל וְסִלַּח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ

א"מ קִרְע רֹעַ גִּזְרֵי דִינָנוּ (יְכוּן בִּשְׁס קִרְע שְׁטִין)
א"מ מַחּוּק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׁטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ

א"מ מַחָה וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵנוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ
א"מ כְּתַבְנוּ בְּסֹפֶר חַיִּים טוֹבִים

א"מ כְּתַבְנוּ בְּסֹפֶר צְדִיקִים
א"מ כְּתַבְנוּ בְּסֹפֶר יִשְׂרָיִם וְתַמִּימִים

א"מ כְּתַבְנוּ בְּסֹפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרִנְסָה טוֹבָה
א"מ כְּתַבְנוּ בְּסֹפֶר מַחִיָּה וְסִלִּיחָה וְכַפָּרָה

א"מ כְּתַבְנוּ בְּסֹפֶר גְּאוּדָה וְיִשׁוּעָה
א"מ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ

א"מ הִצַּמַּח לְנוּ יִשׁוּעָה בְּקִרְוֹב
א"מ הִרַם קִרְוֵן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ

א"מ וְהִרַם קִרְוֵן מְשִׁיחֶיךָ
א"מ חֲנַנּוּ וְעַנְנּוּ

א"מ הַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
א"מ שְׁמַע קוֹלְנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ

א"מ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ
א"מ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ

א"מ אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ
אם יש מילה או חסן ככ"ס או' תחנונים' אכל אין כופלים על פניסם וא"א
וחוץ רחום' גם א"א מזמור יעקב והכלס לדוד' וחסן ואכי סכן א"א תחנונים'

אָנָּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ תְּבֵא לְפָנֶיךָ תִּפְלְתֵנוּ
 וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחַתְנוּ * שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזֵי פָנִים
 וְקִשֵׁי עוֹרְךָ לֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱרֵהֵנוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאוּ אֲבֹתֵנוּ עֲוִינוּ פִּשְׁעֵנוּ
 אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵנוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ * אֲשַׁמְנוּ * בְּגִדְנוּ * גִּזְלָנוּ
 דִּבְרָנוּ דוֹפֵי וְקִשׁוֹן הִרְעָה * הִעֲוִינוּ * וְהִרְשַׁעְנוּ * זָדְנוּ *
 חָמְסָנוּ * טָפְלָנוּ שָׁקֵר וּמְרֻמָּה * יַעֲזֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת * כּוֹבְנוּ *
 כְּחֻשְׁנוּ * לְצַנוּ * מִרְדְּנוּ * מְרִינוּ דְּבָרֶיךָ * נֶאֱצַנוּ * נֶאֱפְנוּ *
 סָרְדָנוּ * עֲוִינוּ * פִּשְׁעֵנוּ * פָּגַמְנוּ * צָרְרָנוּ * צַעֲרָנוּ * קִשִּׁינוּ
 עוֹרְךָ * רָשַׁעְנוּ * שִׁחַחְנוּ * תַּעֲבָנוּ * תַּעֲוִינוּ וְתַעֲתֵנוּ * וְסָרְנוּ
 מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁנָה לָנוּ * וְאַתָּה
 צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ *
 וַיַּעֲבֹר יי' עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יי' * יי' אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרֶךְ
 אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְאַמֶּת * נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נֶשֶׁא עוֹן
 וּפִשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְּה * וְסִלַּחַת לְעוֹנָנוּ וְלִחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ *
 רַחוּם וְחַנוּן חָטְאוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ * לְרוּד
 אֵלֶיךָ יְהוָה נִפְשֵׁי אֲשָׂא * אֱלֹהֵי כֶּךָ בְּטַחְתִּי אֵל
 אֲבוֹשָׁה * יַעֲרֹצוּ אוֹיְבֵי לִי * גַּם כֹּל קִוֶּיָּךְ לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ
 הַבּוֹגְדִים רִיקִם * דְּרָכֶיךָ יי' הוֹדִיעֵנִי אוֹרְחוֹתֶיךָ לְמַדְנִי *
 הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתֶּךָ וּלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹחֶךָ
 קְנִיתִי כֹל הַיּוֹם * זָכַר רַחֲמֶיךָ יי' וְחִסְדֶּיךָ כִּי מַעֲלֹם הָמָּה *
 חֲטָאת נַעֲוִרִי וּפִשְׁעֵי אֵל תִּזְכּוֹר כַּחֲסֶדְךָ זָכַר לִי אַתָּה
 לְמַעַן טוֹבָה יְהוָה * טוֹב וַיִּשֶׁר יְהוָה עַל בֶּן יוֹרֵה חֲטָאִים
 בְּדֶרֶךְ * יִדְרֶךְ עֲנוּיִם בְּמִשְׁפָּט וַיִּלְמַד עֲנוּיִם דְּרָכּוֹ * כֹּל
 אֲרָחוֹת יי' חֶסֶד וְאַמֶּת לְנִצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַדְתּוֹ * לְמַעַן שִׂמְךָ

יְי' וְסִלַּחַת לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא * מִי זֶה הָאִישׁ יֵרָא יי' יוֹרְנוּ
 בְּדֶרֶךְ יִבְחַר * נִפְשׁוּ בְטוֹב תִּלְוִן וּזְרַעוּ יִרְשׁוּ אֶרֶץ * סוּד יי'
 לִירְאוֹ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם * עֵינֵי תְּמִיד * יי' כִּי הוּא יוֹצִיא
 מִרְשֵׁת רְגְלֵי * פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי יַחֲדֵ וְעֵנִי אֲנִי * צְרוֹת
 לְכַבֵּי הִרְחִיבוּ מִמִּצּוֹקוֹתֵי הוֹצִיאֵנִי * רֵאָה עֲנִי וְעַמְלִי וְשֵׂא
 לְכָל חֲטָאתִי * רֵאָה אוֹיְבֵי כִּי רַבּוּ וְשִׁנְאַת חָמָס שְׁנֹאוֹנֵי *
 שְׁמֵרָה נִפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי * אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי כֶּךָ * תַּם וַיִּשֶׁר
 יִצְרוּנִי כִּי קוֹיִתֶךָ * פְּדָה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צְרוֹתָיו *
 וְהוּא יְפָדֶה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עוֹנוֹתָיו *
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפַּיִךָ * וְהִנָּחֵם עַל
 הִרְעָה לְעַמְּךָ *
 אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ אֲבִינוּ אַתָּה * אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
 אֵלֵא אַתָּה * אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ רַחֵם עָלֵינוּ * אֲבִינוּ
 מִלְכֵנוּ חַנּוּן וְעַנּוּן כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים * עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 צְדָקָה וְחֶסֶד לְמַעַן שִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהוֹשִׁיעֵנוּ * וְאֲנַחְנוּ לֹא
 נִדְעֵ מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ * זָכוֹר רַחֲמֶיךָ יי' וְחִסְדֶּיךָ
 כִּי מַעֲלֹם הָמָּה * יְהִי חֲסֶדְךָ יי' עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ *
 אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עוֹנוֹת רֵאשִׁנִּים מֵהַר יִקְדְּמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי
 דְלוֹנוּ מֵאֵד * עוֹרְנוּ בְשֵׁם יי' עֲשֵׂה שְׂמִים וְאַרְץ * חַנּוּן יי'
 חַנּוּן כִּי רַב שְׂכַעְנוּ בּוֹ * בְּרַגְזוֹ רַחֵם תִּזְכֹּר * בְּרַגְזוֹ אֶהְבֵּת
 תִּזְכֹּר * בְּרַגְזוֹ עֲקִידָה תִּזְכֹּר * בְּרַגְזוֹ תְּמִימוֹת תִּזְכֹּר * יְהוָה
 הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קְדָאֲנוּ * כִּי הוּא יִדְעֵ יִצְרָנוּ
 זָכוֹר כִּי עַפְרָ אֲנַחְנוּ * עוֹרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד
 שִׂמְךָ וְהַצִּילֵנוּ וּכְפַר עַל חֲטָאתֵינוּ לְמַעַן שִׂמְךָ *
 עַל יְדֵי רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ * כִּי בְרוּב
 אוֹרְתָנוּ שְׁנִינוּ * מַחוּר לָנוּ מִלְכֵנוּ * כִּי רַבּוּ עוֹנֵינוּ *
 2

אל ארץ אפים אתה * ודרך תשובה לנו הורית : גדרת
רחמיק וחסדיק * תזכור היום לזרע ירדיק : תפן אלינו
ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים בתחנון ובתפלה
נקדם * כמו שהודעת לענו מקדם : ומחרון אפך תשוב
כמו בתורתך כתוב : ובצל כנפיק נחסה ונתלונן : כיום
וירד יהוה בענן : תעבור על פשע ותמחול אשם * כיום
ויתיצב עמו שם : תאזין שוע ותקשיב ברצון מאמר *
כיום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר : ויעבור וכו'

אבלה נפשי וחשך תארי * בית תפארתי נשרף ביד הארי
גם פלטים אשר עזבו שארי * דועכו היום
בשרשה בתשווי : המים הזדונים שטפנוו בדרקם *
ובוססו צרים מקדשי ובזוו חלקם * זקני שארית אשר
נמלטו ביום נקם * חבלו היום עם גדליה בן אחיקם *
טורפו עניי עם הארץ * יתר הנזם אכל הארבה במרץ
כורמים ויוגבים אשר הפקיד נגיד הארץ * לקטו היום
ולא היה בהם גדר גדר ועומד בפרץ : מה אספר
ואנחותי עצומות * נקטה נפשי ומקהלותי עגומות *
שרידי אשר נשארו מחרב וחמות * עוד הם לא נתקיימו
ונותצו בחומות : פניך עד אנא ממנו תסתיר * צוחתנו
תשמע וכבלנו תתיר * קדוש הביטה בענינו כי אין לנו
מכתיר * ראה דלותנו ושכח רפניך נעתיר : שרדנו
מדור לדור ומקץ לקץ * שרש צפע אותנו עקץ * תקיף
למשפטיך העירה והקץ * ותכפר חטאתינו ותאמר
בחסדך לעיני כל לאמים פלאיך הראם שוכן מרומים
אל מקדך יושב על כסא רחמים :

אנשי אמונה אכדו * באים בכח מעשיהם : גבורים
לעמוד בפרץ * דוחים את הגזרות : היו לנו
לחומה * ולמחסה ביום זעם * זועכים אף בלחשם * חמה
עצרו בשועם : טרם קראוך עניתם * יודעים לעתור
ולרצות : כאב רחמת למענם * לא השיבותם ריקם :
מרוכ עונינו אבדנום * נאספו מנו בחטאנו : סעו המה
למנוחות * עזבו אותנו לאנחות : פסו גודרי גדר * צומתו
משיבי חמה : קמים בפרץ אין * ראויים לרצותך אפסו :
שוטטנו בארבע פנות * תרופה לא מצינו : שבנו אליך
בבשת פנינו * לשחרך אל בעת סליחתנו :

אל מקדך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות : מוחל
עונות עמו מעביר ראשון ראשון * מרבה מחילה
לחטאים * וסליחה לפושעים * עשה צדקות עם כל
בשר ורוח * לא כרעתם להם גומל * אל הורתנו לומר
מדות שרש עשרה * זכור לנו היום ברית שלש עשרה *
כמו שהודעת לעניו מקדם * וכן כתורתך וירד
" בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם " ושם נאמר :

ויעבור ה' על פניו וכו'

תמהנו מרעות * תשש כחנו מצרות : שחנו עד למאד
שפלנו עד עפר : רחום כך היא מדתנו * קשי
עורף וממרים אנחנו : צעקנו בפניו חטאנו * פתלתול
ועקש לבנו : עליון רחמיק מעולם * סליחה עמך היא :
נחם על הרעה * מטה כלפי חסד : לא תתעלם בעתות
כא * כי בצרה גדולה אנחנו : יודע לעיני הכל * טובך
וחסדך עמנו : חתום פי שטן ואי ישטין עלינו * זעום
בו וידום : ויעמד מליץ טוב לצדקנו * הוא יגיד ישרנו

דרכיך רחום וחנון * גלית לנאמן בית : בבקשו אז
מלפניך * אמונתך הודעת לו : א מדך

וכשחטאו ישראל במדבר * עמד משה בתפלה
לפניך ובקש רחמים על עמך ישראל וכך
אמר בתפלתו * סלח נא לעון העם הזה בגודל חסדך
וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה * אף אתה
השיבות לו כדרכי טובך בשרתו וחנונתו ואמרת לו *
סלחתי כדברך :

דניאל איש חמודות אמר לפניך * הטה אלהי אונך
ישמע פקח עינך וראה שממתינו והעיר אשר
נקרא שמך עליה * כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים
תחנונינו לפניך כי על רחמיה הרבים : אדני שמערה *
אדני סלחה * אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה
אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : ולירושלם
עירך אמרת לה * הנני נשפט אותך על אמריך לא
חטאתי : אנחנו בושנו במעשינו ונכלמנו בעונותינו אין
לנו פה להשיב ולא מצח דהרים ראש :

אלהינו ואלהי אבותינו * אל תעש עמנו ככה *
תאחז ידך במשפט : בבוא תוכחה נגדך *
שמנו מספרך אל תמח : גשתך לחקור מוסר * רחמך
יקדמו רגלך : דלות מעשים בשורך * קרב צדק מאליך
הורנו בזעקנו לך * צו ישועתנו במפגיע * ותשיב שבות
אלהי תם * פתחיו ראה כי שממו * זכור נאמת עדות
לא תשכח מפי זרעו : הותם תעודה תתיר סודך שים
בלמודך : טבור אגן הסתר * נא אל יחסר המזג : יה
דע את אשר ידעך * מנר את הגוי אשר לא ידעך :

כי תשיב לבצרון לכודים אסירי התקוה :
אשמנו מכל עם * בשנו מכל גוי * נדה ממנו משובש
דוה לבנו בחטאינו * החבל אוינינו * ונפרע
פארנו * זכור מקדשנו חרב בעונינו * טירתנו היתה
לשמה * יפי אדמתנו לזרים * פחנו לנכדים * לעינינו
עשקו עמלנו ממושך ומורט ממנו * נתנו עלם עלינו *
סבלנו על שכמנו * עבדים משלו בנו * פורק אין מידם
צרות רבות סבכנו * קראנוך יהוה אלהינו * רחקת
ממנו בעונינו * שכנו מאחריך * תעינו כצאן ואבדנו *
ועדין לא שכנו מתעיתנו * והיאך געזו פנינו ונקשרה
ערפנו * רומר לפניך יהוה אלהינו ואהי אבותינו צדיקים
אנחנו ולא חטאנו * אבל חטאנו :

עזרא הסופר אמר לפניך * אלהי בושתי ונכלמתי *
דהרים אלהי פני אליך * כי עונותינו רבו
למעלה ראש ואשמתנו נדדה עד לשמים : ואתה אלוה
סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עזבתם :
אל תעזבנו אבינו * אל תטשנו מלכנו * ואל תשכחנו
יוצרנו * ואל תעש עמנו כלה בגלותינו * וקים לנו יהוה
אלהינו את הדבר שהבטחתנו * על ידי ירמיה חוזק
כאמור * בימים החם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את
עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה כי
אסרה לאשר אשאר * ואל יעכב לפניך כל חטא ועון
את תפלתנו * ומחול וסלח לכל עונותינו כי אל טוב
וסלח אתה :

והוה רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו : אתה יי לא תכלא

רחמיה ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני : הושיענו יי
אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח
בתהלתך : אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד : כי
עמך חסליחה למען תורא : לא בחטאינו עשה לנו ולא
בעונותינו גמל עלינו : אם עונינו ענו בנו יהוה עשה
למען שמך : זכור רחמיה יהוה וחסדיך כי מעולם המה:
יענה יי ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב : יי הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו : אבינו מלכנו חננו ועננו כי
אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה כרוב רחמיה והושיענו
למען שמך : ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את
עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שם ביום הזה
חטאנו רשענו : אדני בכל צדקותיך ישב נא אפק וחסדך
מעירך ירושלם הר קדשך כי בחטאנו ובעונות אבותינו
ירושלם ועמך לחרפה לכל סביבותינו : ועתה שמע
אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנוניו וחאר פניך על
מקדשך השמים למען אדני : הטה אלהי אונך ושמע
פקח עינה וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך
עריה כי לא על צדקותנו אנהנו מפילים תחנוננו לפניך
כי על רחמיה הרבים : אדני שמעה אדני סלחה אדני
הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמך נקרא
על עירך ועל עמך : אבינו אב הרחמן הראנו אות
לטובה וקבץ נפוצותנו מארבע כנפות הארץ יבירו
וידעו כל הגוים כי אתה יהוה אבינו אתה אנהנו החומר
ואתה יוצרנו ומעשה ידך כלנו : אבינו מלכנו צורנו
וגאלנו חוסה יהוה על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה
למשל בם גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם :

ידענו יי כי חטאנו ואין מי יעמד בעדינו אלא שמך
הנדוד יעמד לנו בעת צרה וכרחם אב על בנים רחם
עלינו חמול על עמך ורחם על נחלתך חוסה נא כרוב
רחמיה חננו מלכנו ועננו לך יי הצדקה עשה נפלאות
בכל עת ועת : הכט נא והושיעה נא צאן מרעיחך
אל ימשל בנו קצף כי לך יי הושיעה כך תוחרתנו
אלוה סליחות אנא סלח נא כי אל טוב וסלח אתה :
אנא מלך רחום וחנון זכור והכט לברית בין הבתרים
ותראה לפניך עקדת יחיד למען ישראל אבינו
אל תעזבנו אבינו ואל תטשנו מלכנו ואל תשכחנו יוצרנו
ואל תעש עמנו בדה בגלותנו כי אל מלך חנון ורחום
אתה :

אין כמות חנון ורחום אלהינו אין כמות א ארך אפים
ורב חסד ואמת הושיענו ורחמנו מרעש ומרוגז
הצילנו : זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל
תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו : שוב
מחרון אפק והנחם על הרעה לעמך והסר מפנו מכת
המות כי רחום אתה כי כן דרכך לעשות חסד חנם
בכל דור ודור אנא יי הושיעה נא : אנא יי הצליחה
נא : אנא יי עננו ביום קראנו לך יי קוינו לך יהוה
חבינו לך יי גיחל אל תחשה ותעננו כי נאמו גוים
אבדה תקותם כל ברך לך תכרע וכל קומה לפניך
תשתחוה :

הפותה יד בתשובה לקבל פושעים וחטאים נבהלה
נפשנו מרוב עצבותנו אל תשכחנו נצח
קומה והושיענו אל תשפוך חרונה עלינו כי עמך אנהנו

פני בריתך * א הביטה דל בבורנו בגוים ושקצונו
כטומאת הנדה * עד מתי עזק בשבי והפארתך ביד
צר * המה יראו ויבושו ויחתו מגבורתם * עוררה
גבורתך והושיענו למען שמך * אל מעטו לפניך
תלאותינו מהר יקדמונו רחמיה בעת צרותינו לא למעננו
אלא למענך פעול * ואל תשחת את זכר שאריתנו כי
לך מיחלות ענינו פי א מלך חנון ורחום אתה
וזכור לנו עדותנו בכל יום תמיד אומרים פעמים באהבה
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

ואו חצי קדיש ואו חנון

אל ארך אפים ורב חסד ואמת * אל באפה תוכיחנו
חוסה יי ער ישראל עמך * והושיענו מכל רע *
חטאנו לך ארון סלח נא כרוב רחמיה אל *
אל ארך אפים ומלא רחמים * אל תסתר פניה ממנו
חוסה יי ער שארית ישראל עמך * והצילנו מכל
רע חטאנו לך * ארון סלח נא כרוב רחמיה אל *
ברוך המקום שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא *
אשרי העם שבכה לו אשרי העם שיהוה אלהיו :

ומוליא ס"ח מן ארון הקודש שבסיכל ומראס לעס ובכמוליכין סס"ח לקיכס

או סחון גדלו לעיל

וקורין ג' גכרי כפר' זו

ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה
אפה בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בלח
גדול וביד חזקה : למה יאמרו מצרים לאמר ברעה
הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעד פני האדמה
שוב מחרון אפה והנחם על הדעה לעמך : זכר

קמ

לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם
כך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים
וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו
לעלם : וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו :
ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים
בראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים
אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת : והיה
נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם
על ראש ההר : ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא
בכל ההר גם הצאן והבקר א ירעו אל מול ההר ההוא :
ויפסל שני לחת אבנים פראשנים וישבם משה
בבקר ועל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו
ויקח בידו שני לחת אבנים : וירד יהוה בענן ויתיצב
עמו שם ויקרא בשם יהוה : ויעבר יהוה על פניו ויקרא
יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת :
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא
ינקה פקר עון אבות על בנים ועל בני בנים על
שלישים ועל רבעים : וימהר משה ויקד ארצה וישתחו :
ויאמר אם גא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני
בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ודחטאתנו
ונחלתנו : ויאמר הנה אנכי ברת ברית נגד כל עמך
אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל
הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבך את מעשה
יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך :

ואו חצי קדיש וגוללין סס"ח ואו

יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

שחרית לצום גדליה

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה : אֲשֶׁר הָעַם
שִׁיחָה אֱלֹהֵיו : רַתְּהֵלָה לְדוֹד אֲרוֹמְמָךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ
וְאֶכְרַכֶּה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד : בְּכֹל יוֹם אֶבְרַכְךָ וְאֶהְלָלָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד : גְּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וּלְגִדְלָתוֹ
אֵין חֶקֶר : דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ :
הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וּדְבָרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעוֹזוּ נוֹרְאוֹתֶיךָ
יֹאמְרוּ וּגְדַלְתְּךָ אֲסַפְרֶנָּה : זָכַר רַב טוֹבְךָ יִבְעִי וְצַדִּיקְתְּךָ
יִרְנְנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֲרֹךְ אַפִּים וּגְדַל חֶסֶד : טוֹב יי
לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו : יוֹדֶךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֵׂיךָ
וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרֹתְךָ
יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו וְכְבוֹד הַדָּר
מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל
דוֹר וָדָר : סוֹמֵךְ יי לְכָל הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכַּפּוּפִים :
עֵינֵי כָל אֹלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲנִלְמָם
בְּעַתּוֹ : פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן : צַדִּיק יי
בְּכָל דְרָכָיו וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו : קְרוֹב יְהוָה לְכָל קְרָאִיו
לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת : רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֵת
שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָּל אֲהַבָּיו
וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד : תְּהַלֵּל יְהוָה יִדְבַר פִּי וַיְבָרֶךְ
כָּל בָּשָׂר שֵׁם קְדֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד : וְאַנְחֵנוּ נִכְרַךְ יְהוָה
מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

לְמַנְצָה מִזְמוֹר לְדוֹד : יַעֲנֶךָ יְהוָה בַּיּוֹם צָרָה יִשְׁנֹכֶךָ
שֵׁם יְהוָה יַעֲקֹב : יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקְדָּשׁ וּמִצִּיּוֹן
יִסְעָדֶךָ : יִזְכֹּר כָּל מִנְחוֹתֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשֶׁנָּה סֵלָה : יִתֵּן לְךָ
כְּרִבְכָּךָ וְכֹל עֲצָתְךָ יִמְלֵא : נִרְנְנָה בִישׁוּעָתְךָ וּבִשְׁמֵם
אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא יְהוָה כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ : עֲתָה יִדְעָתִי

בִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מִשִּׁיחוּ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי קָדְשׁוֹ בְּגִבּוֹרוֹת
 יֵשַׁע יְמִינוֹ : אֱלֹהֵי בְרַכְבּ וְאֱלֹהֵי כְּסוּסִים וְאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר : הִמָּה כָּרְעוּ וּנְפְלוּ וְאֲנַחְנוּ קִמְנוּ
 וְנִתְעוֹדֵד : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ :
וְכֹא לְצִיּוֹן נִזְאֵל וּלְשִׁבְי פֶשַׁע בִּיעַקֵּב נֶאֱסָה יְהוָה : וְאֲנִי
 וְאֵת בְּרִיתִי אֹתָם אָמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ
 וְדִבְרֵי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ רֵא יְמוּשׁוּ מִפִּי זִרְעָה
 וּמִפִּי זִרְעֵה זִרְעָה אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : וְאֵתְּהָ
 קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל : וְקִרְאֵה זֶה אֵל זֶה וְאָמַר *
 קָדוֹשׁ * קָדוֹשׁ * קָדוֹשׁ * יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָל הָאָרֶץ
 כְּבֹדוֹ : וּמִקְבְּרֵי דִין מִן דִּין וְאֲמַרִין * קָדִישׁ בְּשֵׁמִי
 מְרוֹכֵא עֲלָאָה בֵּית שְׂכִינְתֵיהָ * קָדִישׁ עַל אַרְעָא עוֹבֵד
 נְבוֹרֵת יְהוָה * קָדִישׁ לְעַדְס וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא יְהוָה צְבָאוֹת
 מְלֵיָא כִּי אַרְעָא זִוּ יִקְרִיָה : וְתִשְׁאַנִּי רוּחַ וְאֲשִׁמַּע אַחֲרֵי
 קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ : וְנִטְלַתְנִי
 רוּחָא * וְשִׁמְעִית בְּתֵרַאי קֵל זִיעַ שְׁנֵיָא דְמִשְׁבַּחִין וְאֲמַרִין
 בְּרִיךְ יְקָ אֵל דִּיהוּהָ מְאֵתֵר בֵּית שְׂכִינְתֵיהָ : יְהוָה יְמִלּוּךְ
 לְעוֹלָם וָעַד : יי מְלִכּוֹתֵיהָ קָאִים לְעַדְס וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא :
 יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֵרָה זֹאת
 לְעוֹלָם לִיצֵר מַחֲשַׁבוֹת לְבַב עַמְּךָ וְהִכֵּן לְבַבְס אֵלֶיךָ :
 וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֵזְו וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ
 וְלֹא יַעִיר וּבְפִי חֲמָתוֹ * בִּי אֵתְּהָ יְהוָה טוֹב וְסִלַּח וְרַב
 חֶסֶד לְכֹל יִקְרֵאֶיךָ : צְדָקְתֵךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת :
 תִּתֵּן אֱמֶת לִיעַ קֵב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ
 מִיְמֵי קֶדֶם : בּוֹיֹךְ אֲדַנִּי יוֹם יוֹם יַעֲמַס לְנוּ הָאֵל יִשׁוּעַתְנוּ
 סִלָּה : יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁנֵב לְנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סִלָּה : יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אֲדָם בּוֹטָה בְּךָ : יְהוָה

שחרית לצום גדליה

הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
ונתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו
הוא יפתח לבנו בתורתו וישים בלבנו אהבתו ויראתו
לעשות רצונו ולעבדו בלבב שרם לא ניגע לריק ולא
גדר לבהלה : יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי
אבותנו שנשמור חקיך ומצותיך בעולם הזה ונזכה
ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם הבא : למען
יומך כבוד ולא ידום יהוה אלהי לעולם אודך : יהוה
חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר : ויבטחו בך יודעי
שמך כי לא עזבת דורשיך יהוה : יהוה אדנינו מה
אדיר שמך בכל הארץ : חזקי ויאמץ לבבכם בר
המיחלים ליהוה :

ואו החון קדיש תתקבל

ומחזירין חס"ת למקומו ואומר יהללו את שם ה' ונו' ואח"כ או

תפלה לדוד הטה יהוה אזנה ענני כי עני ואביון אני :
שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה
אלהי הנוטח אליך : חנני אדני כי אליך אקרא בר
היום : שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא : כי
אתה יהוה טוב וסלח ורב חסד לך קראיך : האזינה
יהוה תפילתי והקשיבה בקול תחנונותי : ביום צרתי
אקראך כי תענני : אין כמוך באהים אדני ואין כמעשיך :
כל גוים אשר עשית יבאו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו
לשמך : כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים
לכדך : הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבני
ליראה שמך : אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה
שמך לעולם : כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול
תחתיה : אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו

נפשי ולא שמוך לנגדם : ואתה אדני א רחום וחנון ארך
 אפים ורכ הסוד ואמת : פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך
 והושיעה לבן אמתך : עשה עמי אות לטובה וירא
 שונאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני :

בית יעקב לבו ונלכה באור יהוה : כי כל העמים ילכו
 איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו
 לעולם ועד : יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היח עם
 אבותינו אל יזובנו ואר יטשנו : להטות לכבנו אליו
 לדבת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר
 צוה את אבותינו : ויהיו דברי אלה אשר התחננתני
 לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות
 משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו : למען
 דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד :
 שיר המעלות לדוד לוי יהוה שהיה לנו * יאמר נא
 ישראל : לוי יהוה שהיה לנו * בקום עלינו אדם :
 אזי חיים בלעונו * בחרות אפס בנו : אזי המים שטפונו *
 נחדה עבר על נפשנו : אזי עבר על נפשנו * המים
 הזדונים : ברוך יהוה * שלא נתננו טרף לשניהם : נפשנו
 בצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר * ואנחנו
 נמלטנו : עזרנו בשם יהוה * עשה שמים וארץ :

היום יום אחר בשבת קודש

ליום א

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל ויושבי בה :
 כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה : מי
 יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו : נקי כפים ובר
 לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה :
 ישא ברכה מאת יי וצדקה מאהי ישעו : זה דוד דורשו
 מבקשי פניך יעקב סדה : שאו שערים ראשיכם והנשאו

שחרית לצום גדליה

פְּתַחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ חֲכָבוֹד : מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה
 עֲזוֹז וְגִבּוֹר יי גִּבּוֹר מִלְחָמָה : שְׂאוֹ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וּשְׂאוֹ
 פְּתַחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
 יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סְלָה : הוֹשִׁיעֵנו

ליוט ב חיוס יוס שני בשבת קורש

יְשִׁיר מְזִמּוֹר לְבַנֵי קָרַח : גְּדוֹל יְהוָה וּמַהֲלֵל מְאֹד בְּעִיר
 אֱלֹהֵינוּ הֵר קִדְשׁוֹ : יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ בְּל הָאָרֶץ הֵר
 צִיּוֹן יִרְכְּתֵי צִפּוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רַב : אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ
 גּוֹרֵעַ לְמִשְׁנֵב : כִּי הִנֵּה הַמַּלְכִים נֹעְדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו :
 הֵמָּה רָאוּ כֵן תִּמְהוּ נִבְהָלוּ נִחְפְּזוּ : רַעְדָה אַחֲזַתֶם שֶׁנִּז
 חֵיל בְּיֹלְדָה : בְּרוּחַ קָרִים תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת תְּרַשִׁישׁ : בְּאֲשֶׁר
 שָׁמַעְנוּ כֵן רָאִינוּ בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים
 יְכוֹנְנָה עַד עוֹלָם סְלָה : דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִדְךָ בְּקָרֵב
 הִיבְרַךְ : כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים בֵּן תְּהַלְתֶּךָ עַל קְצוֹי אֶרֶץ צִדְקָה
 מְלֵאָה יְמִינְךָ : יִשְׂמַח הֵר צִיּוֹן תִּגְלַנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
 מִשְׁפָּטֶיךָ : סוּבוּ צִיּוֹן וְהִקִּיפוּהָ סִפְרוּ מַגְדְּלֶיהָ : שִׁיתוּ
 לְבָבְכֶם לְחִילָהּ פִּסְגּוֹ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר
 אַחֲרוֹן : כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד הוּא יְגַדְּלֵנוּ
 עַד מוֹת : הוֹשִׁיעֵנו

ליוט ד חיוס יוס רביעי בשבת קורש

אֵל נִקְמוֹת יְהוָה אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ : הַנְּשֵׂא שִׁפְטֵי הָאָרֶץ
 הַשֵּׁב גְּמוֹר עַל גְּאִים : עַד מְתֵי רְשָׁעִים יְהוָה עַד
 מְתֵי רְשָׁעִים יַעֲלוּזוּ : יִבְעוּ יִדְבְּרוּ עֵתְךָ יִתְאַמְרוּ בְּל פּוֹעֲלֵי
 אֹן : עֲמַךְ יְהוָה יִדְבְּאוּ וְנִחַלְתֶּךָ יַעֲנוּ : אֲלֻמְנָה וְגַר יִהְרְגוּ
 וִיתוּמִים יִרְצִחוּ : וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יְהוָה וְלֹא יִכֵּן אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב : בִּינוּ בּוֹעֲרִים בְּעַם וּכְסִילִים מְתֵי תִשְׁבִּירוּ : הַנְּטַע
 אֹן הֲלֹא יִשְׁמַע אִם יִצַר עֵין הֲלֹא יִבִּיט : הֲיִצַר גּוֹיִם

הלא יוכיח המלמד אדם דעת : יהוה יודע מחשבות
 אדם כי המה הכל : אשרי הנכר אשר תיפרנו יה
 ומתורתך תלמדנו : להשקיט לו מימי רע עד יכרה
 לרשע שחת : כי לא יטוש יהוה עמו ונחלתו לא יעזוב :
 כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב : מי יקום
 לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און : לולי יהוה
 עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי : אם אמרתי מטה
 רגלי חסדך יהוה יסעדני : ברב שרעפי בקרבי הנחומיך
 ישעשעו נפשי : היחברך כפא הוות יוצר עמר עלי
 חק : יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו : ויהי יהוה לי
 למשגב ואלהי לצור מחסי : וישב עליהם את אונם
 וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו : הושיענו

היום יום המישי בשבת קודש

ליום ה

למנצה ער הגיתית לאסף : הרנינו לאלהים עזונו
 הריעו לאהי יעקב : שאו זמרה ותנו תף כנור
 נעים עם נבל : תקעו בחדש שופר בכסא ליום חגנו :
 כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב : עדות ביהוסף
 שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע :
 דהסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה : בצרה
 קראת ואחלצה אענה בסתר רעם אכחנה על מי מריבה
 סלה : שמע עמי ואעידה כך ישראל אם תשמע לי : לא
 יהיה כך אל זר ולא תשתחווה לאל נכר : אנכי יהוה
 אלהיך המעלה מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו :
 ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי : ואשלחהו
 בשרירות לבם ילכו במועצותיהם : לו עמי שמע לי
 ישראל בדרכי יהלכו : כמעט אויבהם אכניע ועל
 צריהם אשיב ידי : משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם

שהרית לצום גדליה

לעולם : ויאכילוהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך :
הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להרות לשם
קדשך להשתבח בתהלתך : ברוך יהוה
אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן
הללויה : ברוך יהוה מציון שוכן ירושלים הללויה :
ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו :
וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ
אמן ואמן :

שיר מזמור לאסף : אלהים אל דמי לך אל תחרש
ואל תשקט י : כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך
נשאו ראש : על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך :
אמרו לכו ונכחידם מגוי * ולא יזכר שם ישראל עוד :
כי נועצו לב יחדיו עליך ברית יכרותו : אהלי אדום
וישמעאלים מואב והגרים : גבר ועמון ועמלק פלשת
עם יושבי צור : גם אשור גוה עמם היו זרוע לבני לוט
סדה : עשה להם כמדון כסיסרא כיבין כנחל קישון :
נשמדו בעין דאר היו דמן לאדמה : שיתמו נדיבמו
כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו : אשר אמרו
נירשה לנו את נאות אלהים : אלהי שיתמו כנגד
בקש לפני רוח כבאש תבער יער וכלהבה תלהט הרים :
כן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם : מלא פניהם
קלוז ויבקשו שמך יהוה : יבושו ויבהלו עדי עד ויחפרו
ויאבדו : וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך עליון על
כל הארץ : ואו קריש יהא שלמא רבא

קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה : אין
קדוש כיהוה כי אין בלתך ואין צור כאלהינו : כי
מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו :

שחרית לצום גדליה

קמד

אֵין בְּאֵהֵינוּ • אֵין בְּאֶדְוֹנֵנוּ • אֵין בְּמַלְכֵנוּ • אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ :
 מִי בְּאֵהֵינוּ • מִי בְּאֶדְוֹנֵנוּ • מִי בְּמַלְכֵנוּ • מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ :
 נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ • נוֹדָה לְאֶדְוֹנֵנוּ • נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ • נוֹדָה
 לְמוֹשִׁיעֵנוּ : בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ • בְּרוּךְ אֶדְוֹנֵנוּ • בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ •
 בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ : אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ • אַתָּה הוּא אֶדְוֹנֵנוּ •
 אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ • אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ : אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ
 אַתָּה תִּקְוֶה תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתְּ לְחַנְּנֶהּ כִּי כֵּן מוֹעֵד :

ואו' פטוס הקטורת עד וכשנים קדמוניות

תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח
 לו שהוא בן העולם הבא • שְׁנֵאמַר הַלִּיכוֹת
 עוֹלָם לוֹ • אֵל תִּקְרִי הַלִּיכוֹת אֶלָּא הַלִּכוֹת : אָמַר רַבִּי
 אֶלְעָזָר • אָמַר רַבִּי חֲנִינָא תַלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם
 בְּעוֹלָם • שְׁנֵאמַר וְכֹל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ :
 אֵל תִּקְרִי בְּנֵיךְ אֶלָּא בּוֹנֵיךְ : יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילֶךָ שְׁלוֹהָ
 כְּאַרְמְנוֹתֶיךָ : לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ :
 לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לְךָ : וְרָאָה בְּנִים
 לְבְנֵיךְ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל : שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין
 לְמוֹ מַכְשׁוֹל : " עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן " יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם :

ואומר קריש דרבנן וברכו ועלינו לשבח

מנחה לצום גדליה

אמרים למנצח על חתימת וידבר ופיטוס הקטורת ואשרי כמו שכתוב
 במנחה של ראש השנה וחצי קריש ואל ארך אפס ומוציאין
 פפר תורה וקורין שלשה נכרי בפרשת ויחל משה כמו בשחרית • ואחר
 הקריאה או' יהללו ומחזירין ס'ת למקומו • ואומר חצי קריש ומתפללים
 כמו בשחרית • ואחר החזרת אומרים אבינו מלכנו • ונפלים על פניהם
 ואומר החון קריש תתקבל ומוסור זה :

תפלה לעני כי יעטוף ולפני יי' ישפוך שיחו : " שִׁמְעָה
 תַּפְלִתִּי וְשׁוֹעֲתִי אֵלֶיךָ תִּבּוֹא : אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ
 מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָר לִי הִטָּה אֵלַי אֲזַנְךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מֵחַר

מנחה לצום גדליה

ענני : כי כרו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נהרו : הוֹבֵה
 כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי : מקול אנהתי
 דבקה עצמי לבשרי : דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס
 חרבות : שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג : כל היום
 חרפוני איבי מהוללי בי נשבעו : כי אפר פדחם אכלתי
 ושקני בככי מסכתי : מפני זעמך וקצפה כי נשאתני
 ותשליכני : ימי בצל נטוי ואני כעשב איבש : ואתה יי
 לעולם תשב וזכרך לדר ודר : אתה תקום תרחם ציון
 כי עת לחננה כי בא מועד : כי רצו עבדיך את אבניה
 ואת עפרה יחוננו : וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי
 הארץ את כבודך : כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו :
 פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם : תכתב
 זאת לדר אחרון ועם נכרא יהלל יה : כי השקיף
 ממרום קדשו יהוה משמים א ארץ הביט : לשמע אנקת
 אסיר לפתח בני תמותה : לספר בציון שם יי ותהלתו
 בירושלם : בהקבץ עמים יחדיו וממלכות לעבד ארז
 יהוה : ענה בדרך פחי קצר ימי : אמר אלי אל תעלני
 בחצי ימי בדור דורים שנותיה : לפנים הארץ יסדת
 ומעשה ידיך שמים : המה יאבדו ואתה רועמד וכדס
 כבגד יבלו בלבוש תחליפם ויחלופו : ואתה הווי
 ושנותיה לא יתמו : בני עבדיך ישכנו וזרעם
 לפניה יבון : ואו קדיש יהא שלטא ועלינו לשבח * ומתפללין ערבי

זה המצט צין זה לזה. כלומר וזה המצט צין קרצן מוסף לקרצן עין משפט
 עלים לקרצן מוסף דוחה ומנחה וקרצן עלים לא דמי ומנחה: גר מצויה
 הללו דברי תורה. מוסף ולכתי קדמי ומנחה דהוי ומדברי תורה
 אכל קרצן עלים דהוי ומדברי קופרים והלכך לא דמיא אלא
 נעילה דהוי ומדברי קופרים אכל

לא דמיא ומנחה דהויא ומדברי תורה: יח
 בני פחה מואב וכו' הן צלי דוד. ^{מתיי פ"ו מה}
 ולכך נקראו בני פחה שצאו ^{כלי המקדש}
 מרות המואבים: הלכה ז

הן הן בני יואב הן לכוים. פירוש
 לכוים *סיתא לחמה דוד
 דכתיב (ד"ס א' ז') ולחיותי*
 לכוים והם צאים ומרע רות
 המואבים:

אי רבי מואב. דקאמר בני פחה
 מואב הן יסודס הן הן בני דוד
 הן יסודס ליחתי צומחיתין כי קאמר
 צעקרים כו' בני פחה מואב הן
 יסודס סיה ס"ל לויחתי בני דוד הן
 יסודס טצו טקיה כמו קאמר טצו
 בני פרחוט טקיה אי רבי יסודס
 דקאמר הן עדין הן יסודס הן הן
 בני דוד הן יסודס ליחתי טצו בני
 דוד הן יסודס טקיה אי רבי יוקי
 ליחתי טצו בני יואב טקיה ומטתי
 טתי תנאי ולביצא דרבי יוקי וקטיא
 חמאי לא מוקי אלביצא דר' מואב
 וחתי תנאי אלביצא דר' מואב טקיה
 טסי יס לן לאוקווי רכבי מואב
 דקחנול דומחיתין כו' מואב וכלה
 לי דלחכי מוקי לה כו' יוקי ומסוס
 דר' יוקי כיווקו עונו ומקטבול
 כותיהם צכל מוקוס ולפי' ומצביו:
 ויום

זה גדולה קורין אותה
 ובמנחה קורין על פיהן
 מזר בשחרית ובמוסף
 קורין אותה על פה
 הכי קתני בשחרית
 ובמנחה קורין אותה
 שמע דתניא בשחרית
 וקורין בדרך שקורין
 קורא אותה על פה אמר
 קרות דברי תורה על פה
 וקורין אותה על פה
 רב שיש בו הלל אין בו
 זה לזה הללו דברי
 זמן עצי כהנים והעם
 בו לומר זמן עצי כהנים
 הגולה לא מצאו עצים
 רבו משלהם וכך התנו
 לשכה מלאה עצים יהיו
 אמר והגורלות הפלנו
 הלויים והעם להביא
 לעתים מזומנים שנה
 אלקינו ככתוב בתורה:
 מי כו' תנו רבנן מה
 עני קציעות אמרו פעם

על ישראל שלא יביאו עצים למערכה ושלא יביאו
 פרודאות על הדרכים כדרך שהושיב ירבעם בן נבט
 עשו כשרין (שבאותו הדור ויראי חמא) הביאו
 על מלום ועלי על כתפיהן וכיון שהגיעו אצל פרודאות

[5] ויראי
 מעט שאלות
 [דור]

רביעי

סמי שנה הלל דחי ידיה. מועד דחי
דחי ידיה. דקמי יום קים צו מוסר
מוסק דלא דמי ידיה אלא דונכס:
אלא דידיה. דמוסק א"ג. רבי

דמי לים למועד שמוע מוכס דלאו
דאורייתא הים אלא מוכסא כדלקטון:
דמי לים

דמי דכיון דנביא חיקומו ייסו
אומרי אותו על כל סרק וסרק
ועל כל גרם קלא חצא עליסן

כסנבאלין סיו אומרין אותו על
באולתן כדאורייתא דמי: יחיד.
כלומר אפילו יחיד גומר צטן את

הסלל קכל אחד ואחד חייב לגומר
צו את הסלל צמוקת ערכין ומסורס
מאי קנא דגומר כל ימי הסג וצפסק

לא גומר אלא יום ראשון ומסוס
דמי הסוכות סלוק צקדצמותיו וכל
אחד ואחד כמי צמי עלמו דמי:

ובנולה. טעוסין קמי יומי טובים
ומסוס ססיק: דמדלני דלוגי. כגון
אין דנדלגין לא לכו ס' לא לכו
ונתחיל מן ס' זכרנו יצד: לא

יתחיל. אינו לריך להסתח
חדס: רבי יוסי א
וועמייסו ומהר
צפרק רי
משה.

שמע
א דחי שמע מינה
לא היה בו מעמד מפני

וקרבן עצים אמר רבא
יריש ירחא לאו דאורייתא
רבי שמעון בן יהוצדק

בשנה יחיד גומר בהן את
החג ושמונת ימי חנוכה
ססח ויום טוב ראשון

ואחד יום ואלו הן
ימי חנוכה וישני ימים
ישני ימים טובים של עצרת

דקא קרו הליל בריש
כיון דהו דקא מדלגי
מנהג אבותיה כידיהם

התחיל גומר: חמשה
בשכעה עשר בתמו
בששה לחדש

רבי יוסי אומר
בששה נתנו בששה נתנו

ערכין דף י.
[מוסף סוכה
פ"ב ע"ט חס'
סופרים פ"ב
פ"ט]

